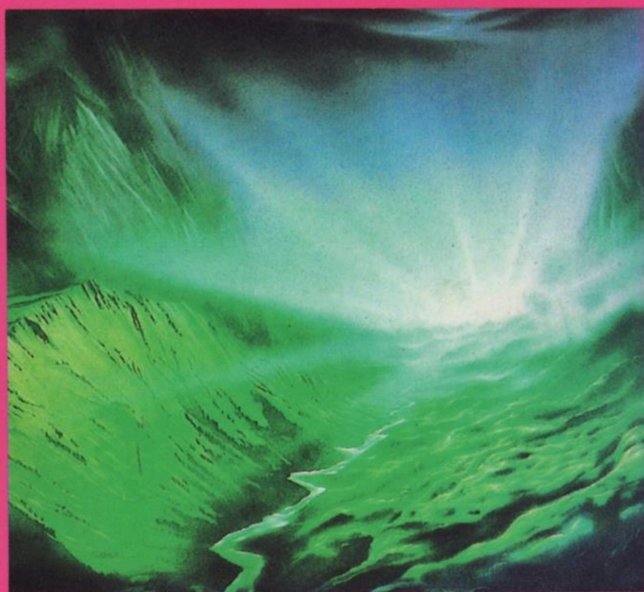
ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ
ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

και άλλες ομιλίες τον

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΑΘΗΝΑ 1993

Τίτλος Πρωτοτύπου:
TALKS OF KIRPAL SINGH

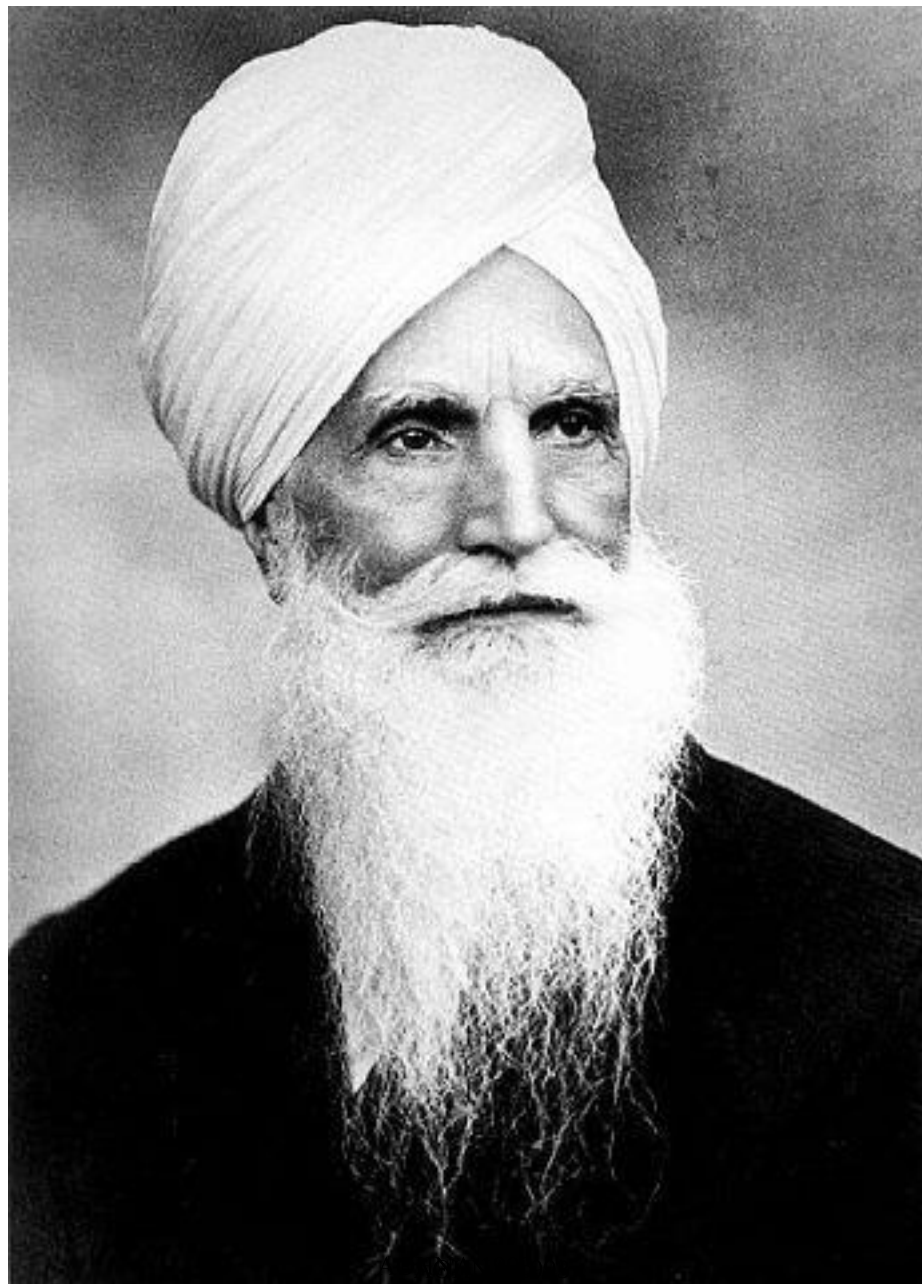
Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
https://www.sos.org/el

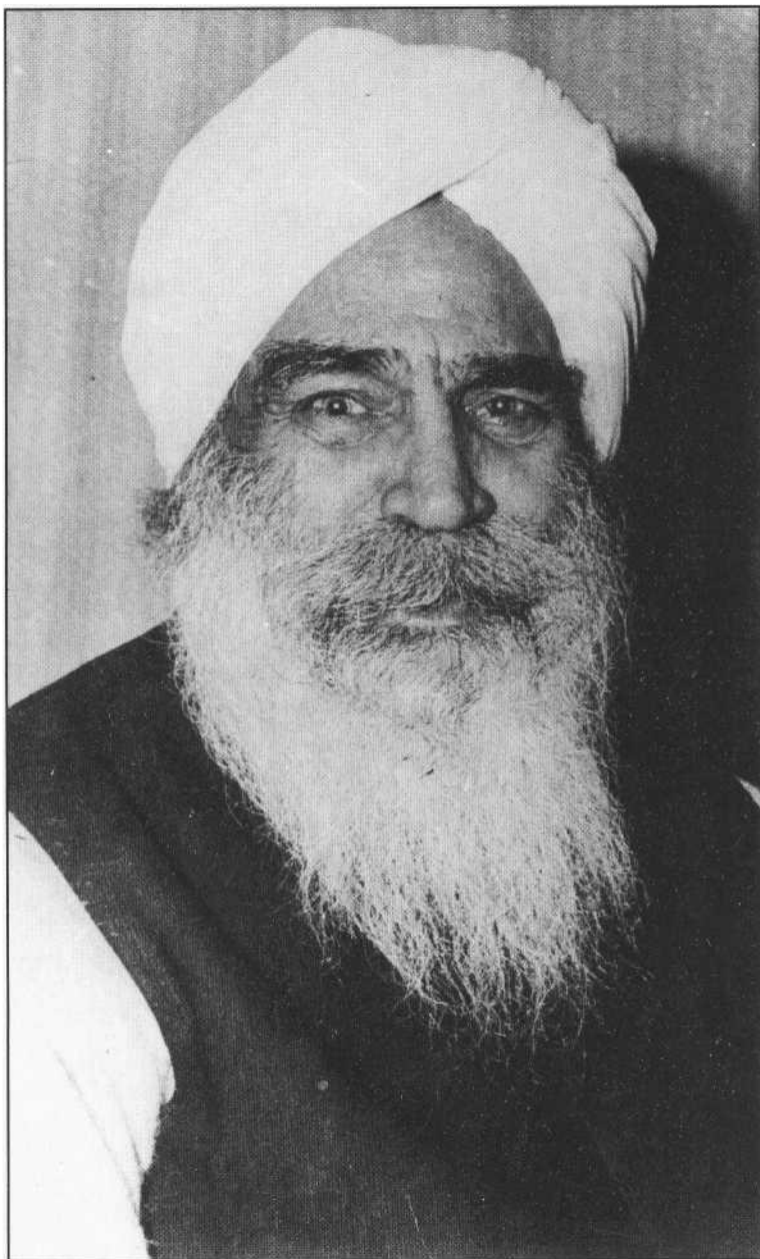
BABA SAWAN JI (1958-1948)

Αφιερωμένο
στον Παντοδύναμο Θεό
ο οποίος εργάζεται μέσω όλων
των Διδασκάλων που έχουν έλθει
και του Baba Sawan Singh Ji Maharaj
στου οποίου τα ιερά πόδια (lotus feet)
συγγραφέας απορρόφησε το γλυκό ελιξίριο
του Ιερού Λόγου (Νάαμ)

Οι ανώτερες αξίες της Ζωής

Ομιλίες του Κιρπάλ Σινγκ

Περιεχόμενα

Sant Kirpal Singh Ji.

1

Ο Θεός και ο Άνθρωπος

ΑΣ ΣΥΣΤΗΘΩ, ήρθα ως άνθρωπος προς άνθρωπο. Είμαι ακριβώς όπως ο καθένας σας. Βέβαια, κάθε άνθρωπος έχει τα ίδια προνόμια από το Θεό. Εγώ εξελίχθηκα κατά κάποιο τρόπο, σε ό,τι αφορά τον ανώτερο μου εαυτό. Αυτό που έμαθα στα πόδια του Διδασκάλου μου όσον αφορά τον ανώτερο εαυτό μου, τον πραγματικό εαυτό μου, θα σας το πω, έτσι ώστε αυτοί που ψάχνουν για την Αλήθεια να μπορέσουν να βρουν κάποια καθοδήγηση.

Σαν παιδί, είχα ένα ερώτημα μέσα μου: «Ποιο είναι το μυστήριο της ζωής;» Έψαξα να βρω τη λύση μέσα στα βιβλία. Μπορώ να σας πω ότι είχα την ευκαιρία να διαβάσω σχεδόν δύο βιβλιοθήκες και επίσης όλες σχεδόν τις ιερές γραφές όλων των θρησκειών ή τις περισσότερες απ αυτές, θα έλεγα. Υπήρχαν πάρα πολύ καλές περιγραφές μέσα σ' αυτές αλλά δεν μπορούσα να βρω την πρακτική λύση του προβλήματος μου.

Ό,τι έμαθα στα πόδια του Διδασκάλου μου, θα σας το παρουσιάσω κατά τη διάρκεια τεσσάρων ομιλιών. Το θέμα κάθε ομιλίας θα είναι λίγο διαφορετικό.

Σήμερα το θέμα θα είναι «Ο Θεός και ο Άνθρωπος». Οι άλλες τρεις ομιλίες θα έχουν ως θέμα «Οι Ανώτερες Αξίες της Ζωής», «Η Βασιλεία του Θεού» και «Ο Πιο Φυσικός Τρόπος για να Δει Κανείς τη Βασιλεία του Θεού».

Από μια προσεκτική και χωρίς προκατάληψη μελέτη των ιερών γραφών του κόσμου, βρίσκουμε ότι υπάρχει μία Πραγματικότητα, που είναι και ο στόχος μας. Αυτή η Πραγματικότητα ονομάζεται Θεός ή και με πολλά άλλα ονόματα.

Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο και ο άνθρωπος έκανε τις διά-

φορές θρησκείες. Αυτές οι Θρησκείες έγιναν για την ανύψωση του ανθρώπου. Εμείς πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους, έτσι ώστε τελικά να μπορέσουμε να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και μετά να γνωρίσουμε το Θεό.

Η θρησκεία έχει δύο όψεις: Η μία είναι η κοινωνική ή η εξωτερική πλευρά. Η άλλη είναι η εσωτερική θρησκεία, η πνευματική πλευρά. Εμείς πρέπει να αρχίσουμε με τους εξωτερικούς τύπους της θρησκείας. Ο άνθρωπος είναι κοινωνικός και πρέπει να παραμείνει μέσα σε κάποια κοινωνία.

Κάθε κοινωνία έχει τις δικές της διαφορετικές τελετουργίες και τύπους, τις δικές της γραφές και το δικό της τρόπο που να λέει τις προσευχές. Αυτή είναι η επουσιώδης πλευρά. Εμείς πρέπει να παραμείνουμε σε κάποια κοινωνική θρησκεία, γιατί ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό ον -και το να παραμείνουμε μέσα σε κάποια κοινωνική θρησκεία είναι μία ευλογία. Αλλά αυτό είναι το πρωταρχικό βήμα -το να πηγαίνουμε στις εκκλησίες ή και σε άλλους τόπους ιερούς για προσκύνημα, το να λέμε προσευχές, το να διαβάζουμε τις γραφές και το να τηρούμε ορισμένες τελετουργίες και τύπους. Όλα αυτά γίνονται για να δημιουργήσουν μέσα μας αγάπη για το Θεό.

Αλλά, αν η εκτέλεση των τελετουργιών και των διαφόρων τύπων, το διάβασμα των γραφών ή το να πηγαίνουμε στην εκκλησία ή στους άλλους ιερούς τόπους για προσκύνημα δεν έχει δημιουργήσει μέσα μας αγάπη για το Θεό, τότε αυτά δεν μας οδηγούν πουθενά. Αυτό δεν σημαίνει ότι εσείς δεν πρέπει να ζείτε μέσα σε μια κοινωνική θρησκεία. Εσείς πρέπει να παραμείνετε σ' αυτή, αν επαναστατήσετε εναντίον της, τότε πρέπει να δημιουργήσετε μια άλλη κοινωνία.

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχουν δέκα χιλιάδες άνθρωποι που έχουν την ίδια γνώμη με σας. Τότε εσείς θα πρέπει να σχηματίσετε μια ξεχωριστή κοινωνία και να βάλετε ορισμένους κανόνες, τους οποίους θα ακολουθείτε. Μετά από λίγο καιρό θα βρείτε ότι μερικοί κανόνες έχουν αποδειχτεί ατελείς και πρέπει να τροποποιηθούν. Και έτσι θα συνεχίσετε να τροποποιείτε τους κανόνες.

Όλα αυτά όμως έχουν να κάνουν με τον εξωτερικό εαυτό.

Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο. Παρόμοια, οι κοινωνικές θρησκείες έγιναν για τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δεν έγινε για τις κοινωνικές θρησκείες. Ο σκοπός του να παραμείνουμε σε οποιαδήποτε κοινωνική θρησκεία είναι απλά για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και μετά να γνωρίσουμε το Θεό. Αυτή είναι η μία όψη της θρησκείας. Η άλλη όψη είναι η τήρηση ορισμένων τυπικών και τελετουργιών. Αυτά αλλάζουν στις διάφορες θρησκείες, αλλά θα δείτε ότι ο σκοπός τους είναι ο ίδιος.

Για παράδειγμα, σε κάποιες εκκλησίες το να είναι κανείς με ακάλυπτο κεφάλι είναι μια ένδειξη σεβασμού. Στην Ινδία, το να είναι κανείς με το κεφάλι σκεπασμένο, είναι μια ένδειξη σεβασμού. Έτσι είναι το έθιμο εκεί. Φαινομενικά, υπάρχει μια διαφορά μεταξύ των δύο τηρήσεων, αλλά ο σκοπός είναι ο ίδιος. Και τα δύο σημαίνουν ότι οποτεδήποτε κάθεστε στην παρουσία του Θεού ή απλώς ενθυμούμενοι Αυτόν πρέπει να κάθεστε σε μια ευσεβή στάση.

Αυτά όμως, είναι τα επουσιώδη. Χωρίς αμφιβολία ο σκοπός είναι ο ίδιος. Φαινομενικά, υπάρχουν κάποιες διαφορές, αλλά αυτές οι διαφορές δεν επιδρούν με κανένα τρόπο στο σκοπό της εκκλησίας. Αυτοί που ακολουθούν το γράμμα του κανόνα, απλώς ξεχνούν το πνεύμα και πολεμούν μόνο για τις φαινομενικές διαφορές. Στην Αραβία, εκεί όπου υπάρχει έλλειψη νερού, υπάρχει ένα έθιμο: οποτεδήποτε κάθεται κανείς να πει την προσευχή του, πρέπει να πλύνει μόνον τα χέρια, τα πόδια και το πρόσωπό του και μετά να προσευχηθεί. Σε άλλες χώρες, εκεί όπου υπάρχει αφθονία νερού, λένε ότι αν δεν κάνει κανείς ένα λουτρό δεν είναι σωστό να καθίσει να πει την προσευχή του. Αυτό είναι μόνο μια φαινομενική διαφορά, λόγω των κλιματολογικών και των γεωγραφικών συνθηκών αυτού του τόπου.

Εμείς πρέπει να ζούμε μέσα σε κάποια κοινωνική θρησκεία. Λοιπόν είναι καλύτερα να μείνετε εκεί όπου είσαστε. Μην αλλάζετε. Ενώ είσαστε εκεί, τι πρέπει να κάνετε; Απλώς διαβάστε τις ιερές γραφές που έχετε -αυτά που είπαν οι Διδάσκαλοι- και προσπαθήστε να καταλάβετε τι λένε αυτοί, και ζήστε σύμφωνα με αυτά.

Αυτό που θα βρείτε είναι ότι: Όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν ήταν παιδιά του Φωτός, και ήρθαν για να δώσουν Φως στον κόσμο. Αυτοί δεν ήρθαν για καμιά ειδική θρησκεία ή ειδική χώρα. Αυτοί ήρθαν για όλη την ανθρωπότητα.

Είναι τώρα καιρός πια να πετάξουμε όλες τις μηδαμινές διαφορές που υπάρχουν-τα επουσιώδη. Πρέπει να καθίσουμε και να κοιτάξουμε το σκοπό για τον οποίο αυτές έγιναν, να ανοίξουμε τα μάτια μας και να δούμε την Πραγματικότητα, ότι δηλαδή όλοι προσκυνούμε τον ίδιο Θεό. Αυτές έγιναν για να αντιπροσωπεύουν την Πραγματικότητα που υπάρχει.

Τώρα θα δείτε, από την άποψη όλων των θρησκειών, ότι ο Θεός ο απόλυτος είναι πέρα απ' ό,τι είναι γνωστό και εκδηλωμένο. Ότι είναι κάτι πέρα απ' αυτό που δημιουργεί και συντηρεί όλη τη δημιουργία. Αυτή η Πραγματικότητα είναι πίσω από κάθε πράγμα. Μπορεί κανείς να Τον ψάξει ή να Τον βρει; Όχι, δεν μπορεί κανείς να ψάξει να Τον βρει.

Μπορεί κανείς να ψάξει να βρει το Θεό; Μπορεί κανείς να βρει τον Παντοδύναμο; Ο Παντοδύναμος είναι ανέκφραστος και δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια.

Τα ονόματα απλώς δίνονται από τους Διδασκάλους για να εκφράσουν αυτή την Πραγματικότητα, που είναι πράγματι ανέκφραστη. Αυτός είναι ο Αναλλοίωτος Ένας. Θα βρείτε μέσα στις γραφές: «Παντοτινά, Ω Κύριε, Ο Λόγος σου υπήρχε στους ουρανούς». Παντοτινά -αυτός είναι η αιώνια Πραγματικότητα και αυτός είναι ο Αναλλοίωτος Ένας. Τελικά, είναι απεριόριστος και αδιαίρετος. Αυτός είναι ο Ανώνυμος.

Όλα τα ονόματα είναι ιερά. Εμείς έχουμε σεβασμό για όλα τα ονόματα, αν και ο Θεός είναι Ανώνυμος. Με οποιοδήποτε όνομα σεις τον καλέσετε με αφοσίωση και πίστη, Εκείνος θα παρουσιαστεί και θα έρθετε σε επικοινωνία μαζί Του. Αλλά τα ονόματα αναφέρουν αυτή την Πραγματικότητα, που δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια.

Όλοι οι Διδάσκαλοι προσπάθησαν να εκφράσουν αυτή την Πραγματικότητα, ο καθένας με το δικό του τρόπο. Και σχεδόν όλων τα διδάγματα είναι όμοια. Όλοι λένε ότι ο Θεός είναι το πρώτο και το τελευταίο, στο οποίο τίποτα δεν μπορεί να προστεθεί. Ο Θεός είναι πάνσοφος, είναι πανταχού παρών, και

είναι η πρωταρχική αιτία -η αναίτιος αιτία- η έδρα όλων των πραγμάτων και είναι αυτούπαρκτος. Αυτός δεν μπορεί να δημιουργηθεί. Αυτός είναι ήδη σε ύπαρξη.

Μέσα στο Κοράνι, ο Προφήτης Μωάμεθ λέει: «Δεν υπάρχει μεταβλητότητα στο Θεό, εφόσον Αυτός είναι αιώνιος, αθάνατος και απεριόριστος».

Αυτός είναι η αναλλοίωτη μονιμότητα και η διαρκής Πραγματικότητα. Αυτά τα λόγια προσπαθούν μόνο να εκφράσουν, αν και ατελώς, τη μεγάλη Πραγματικότητα που είναι πίσω από όλα τα πράγματα.

Από τότε που πρωτοήρθαν οι Διδάσκαλοι προσπάθησαν να εκφράσουν αυτή την Πραγματικότητα και να υμνήσουν τον Κύριο -και αυτό είναι το θέμα των ιερών γραφών μας. Παρ' όλα αυτά όμως, λένε ότι αυτός έχει μείνει ανείπωτος, όπως πάντοτε. Επί χιλιάδες χρόνια οι Διδάσκαλοι έχουν εξηγήσει αυτό που ήταν δυνατόν, με τα δικά τους λόγια.

Πώς μπορεί το ανέκφραστο να εκφραστεί με λόγια; Αυτό είναι θέμα εμπειρίας που μπορείτε να έχετε μέσω της επαφής με την Πραγματικότητα. Αλλά αφού ακόμη και τα εξωτερικά μας συναισθήματα δεν μπορούν να εκφραστούν με λόγια, πώς μπορεί αυτή η Πραγματικότητα να εκφραστεί με λόγια; Γι' αυτό πάντοτε λέγεται ότι το Θεό δεν μπορούμε να Τον εκφράσουμε, είναι Ανέκφραστος.

Η ίδια Πραγματικότητα εργάζεται μέσω όλης της δημιουργίας. Ωσότου να έχουμε κάποια εμπειρία αυτής της Πραγματικότητας, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε με τι μοιάζει αυτή. Αυτό που γνωρίζουμε είναι αυτό που δίνεται μέσα στα βιβλία: Εμείς δεν έχουμε πρώτο χέρι εμπειρία απ' αυτό.

Όλοι οι Διδάσκαλοι λένε: Αυτό είναι η αρχή και το τέλος. Μέσα στον Ησαΐα αναφέρεται: *«Εγώ είμαι η αρχή καί το τέλος, και εκτός από μένα δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός».*

Επίσης βρίσκουμε: *«Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος... ο Ων και ο Ην, και ο Ερχόμενος, ο Παντοκράτωρ».* (Αποκάλυψη 1-8).

Αυτοί είναι ορισμοί που δίνονται για να δείξουν ότι η Πραγματικότητα είναι μια αναλλοίωτη μονιμότητα, που δεν έχει αρχή και τέλος. *Ο Θεός δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος.*

Αλλά ωσότου να έχουμε μια εμπειρία της Πραγματικότητας, δεν μπορούμε να πεισθούμε. Από τότε που άρχισε ο κόσμος, οι Διδάσκαλοι έρχονται και δίνουν εξηγήσεις στον κόσμο, όσο μπορούν καλύτερα. Αλλά με όλα αυτά που λένε, Αυτός μένει ανείπωτος, όσο ποτέ.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ το έθεσε πολύ ωραία:

Αυτός είναι ο Ένας, Αυτός είναι ο Πρώτος. Αυτός είναι όλα όσα υπάρχουν.
Το όνομά του είναι Αλήθεια. Αυτός είναι ο Δημιουργός όλων, μη φοβούμενος τίποτα και μη προκαλώντας φόβο σε τίποτα.
Η μορφή του στις στεριές και στις θάλασσες είναι η αιωνιότητα Αυτός ο Ένας, ο Αυτούπαρκτος
Μέσω της χάρης του πραγματικού Του υπηρέτη, συνέχεια να επαναλαμβάνετε το Όνομά Του.
Αυτός ήταν στην αρχή- Αυτός είναι μέσα σ' όλους τους αιώνες, και Αυτός θα παραμείνει ο Ένας που ζει παντοτινά.

Βλέπετε πως κι αυτός λέει το ίδιο πράγμα. Όλοι οι Διδάσκαλοι, όπως είπαν, είχαν εμπειρία αυτής της Πραγματικότητας. Βέβαια, όταν έδιναν τις περιγραφές τους, καθένας τις εξέφραζε με τη δική του γλώσσα και με το δικό του τρόπο. Αλλά θα βρείτε ότι τα κύρια χαρακτηριστικά από οτιδήποτε είπαν είναι τα ίδια.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ, συνεχίζοντας, λέει:

Αυτός είναι πέρα από τη σκέψη.

Καμιά σκέψη δεν μπορεί να Τον συλλάβει.

Τώρα το θέμα είναι: Μπορούμε να ψάξουμε να τον βρούμε μέσα στην περιοχή του περιορισμένου μας μυαλού; Όχι. Αυτός είναι πέρα από τη σκέψη, καμιά σκέψη δεν μπορεί να Τον συλλάβει. Και αν ακόμη ο νους των ανθρώπων μπορούσε να σκέπτεται επί αιώνες και αιώνες. Τότε πώς μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό; Το σώμα μας, τα συναισθήματά μας και η διάνοιά μας πρέπει πρώτα να ηρεμήσουν. Μόνο τότε θα ανατείλει η αποκάλυψη, τότε μόνο θα γνωρίσετε ποιοι είσαστε.

Όταν γνωρίσετε ποιοι είσαστε, τότε θα είσαστε ικανοί να γνωρίσετε και να δείτε τι είναι ο Θεός.

Είναι γι' αυτό που ο Διδάσκαλος Νανάκ λέει ότι αν θέλετε να Τον συλλάβετε μέσα στην περιοχή της περιορισμένης σας διάνοιας, δεν μπορείτε να Τον δείτε.

Αυτό είναι κάτι σαν την ιστορία της χελώνας του ποταμού, που πήγε μέσα σε μια δεξαμενή. Εκεί υπήρχε μια άλλη χελώνα. Η χελώνα του ποταμού είπε: «Ξέρεις, η θάλασσα είναι πολύ μεγάλη και δεν έχει τέλος». Η χελώνα της δεξαμενής απλώς έκανε ένα βήμα πίσω και είπε: «Είναι τόσο μεγάλη;» «Όχι» είπε η άλλη, «είναι ακόμη πιο μεγάλη». Τότε ξαφνικά αυτή έκανε ακόμη ένα βήμα πίσω και ρώτησε: «Είναι τόσο μεγάλη;» Και η άλλη απάντησε: «Όχι, είναι ακόμη πιο μεγάλη». Τότε αυτή πήγε γύρω γύρω από όλη τη δεξαμενή και είπε: «Είναι τόσο μεγάλη;» Και η άλλη είπε: «Όχι, είναι ακόμα πιο μεγάλη».

Η χελώνα της δεξαμενής δεν μπορούσε να καταλάβει, βλέπετε, γιατί η εμπειρία της επεκτεινόταν μόνο μέχρι τη δεξαμενή και όχι παραπάνω. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι Διδάσκαλοι πάντοτε είπαν ότι η Θεία Γνώση είναι απεριόριστη και δεν μπορούν να την περιγράφουν.

Ο Κύριος είναι ο Θεός. Αν Τον αποκαλέσετε με οποιοδήποτε όνομα, απλώς θέλετε να τον φέρετε μέσα στα περιορισμένα όρια της διάνοιάς σας. Όταν αυτή η Πραγματικότητα είναι απεριόριστη, πώς μπορεί να εκφραστεί με περιορισμένους όρους; Αυτό είναι εκείνο που λένε όλοι οι Διδάσκαλοι. Επίσης, ο Διδάσκαλος Νανάκ λέει: *Αυτός δεν μπορεί να κατανοηθεί.*

Οι Ουπανισάδες λένε: *Το να συλλάβετε την Πραγματικότητα μέσα στα όρια της διάνοιάς σας είναι τόσο αδύνατο, όσο το να προσπαθείτε να καταπραΰνετε τη δίψα σας με το να πίνετε κρασί.* Σε κάποιο άλλο μέρος λέγεται: *...ή σαν να θέλετε να βγάλετε λάδι στύβοντας την άμμο.* Και τα δύο πράγματα είναι αδύνατα.· Παρόμοια, το να Τον φέρουμε μέσα στη διάνοιά μας και να Τον συλλάβουμε πλήρως είναι αδύνατο.

Οι Διδάσκαλοι μας έδωσαν κάτι για να καταλάβουμε. Αυτό το οποίο δεν μπορούσε να εκφραστεί με λόγια. Με τη χάρη

τους μπορούμε να σχηματίσουμε κάποια ιδέα γι' Αυτόν. Αυτοί μας φέρνουν σε επαφή με αυτή την Πραγματικότητα, όταν εισερχόμαστε μέσα στο Βασίλειο του Θεού. Τότε εμείς έχουμε κάποια εμπειρία από Αυτόν. Μετά απ'αυτό, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει κάτι.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ λέει: *Είμαι απλά όπως ένα ψάρι μέσα στον ωκεανό. Δεν γνωρίζω ποια είναι η μία άκρη και ποια η άλλη.* Κατά τον ίδιο τρόπο εμείς δεν μπορούμε να τον συλλάβουμε μέσα στην περιορισμένη μας διάνοια.

Κι αν ακόμη κανείς εξουσιάζει όλους τους κόσμους
δεν θα μπορέσει να Τον γνωρίσει, γιατί η επιθυμία
του ανθρώπου δεν έχει ποτέ κορεσμό και αν
ακόμη όλοι οι κόσμοι φορτωμένοι με χρυσό
δινόταν σ' εκείνον. Καμιά σκέψη δεν μπορεί να
φέρει τον άνθρωπο πολύ μακριά. Οι κινήσεις του
μυαλού του, οι χίλιες πράξεις σοφίας του κόσμου
τον αφήνουν στο σκοτάδι, χωρίς κανένα όφελος.
Μάταιοι είναι όλοι οι τρόποι του ανθρώπου. Τότε
πώς να Τον βρούμε; Ο άνθρωπος αισθάνεται
ανίκανος.

Από τότε που άρχισε ο κόσμος, όλοι οι Διδάσκαλοι είπαν το ίδιο πράγμα. Έχουμε τόσες πολλές γραφές στη διάθεσή μας, τόσες πολλές σελίδες στα βιβλία που έχουν γραφεί για το Θεό. Θα υπάρξουν πολύ περισσότερα, καθώς κάθε Διδάσκαλος που έρχεται, περιγράφει την επαφή του με το Θεό ή με την Πραγματικότητα. Ό,τι προέρχεται από τους Διδασκάλους πηγάζει από τη Θεία τους μέθη και από ανώτερη έμπνευση, για να μας δώσουν τη γνώση της Πραγματικότητας που αυτοί είδαν. Ο άνθρωπος προσπάθησε να το ακολουθήσει αυτό αλλά απέτυχε.

Λοιπόν, πώς μπορούμε εμείς να Τον δούμε; Από τότε που άρχισε ο κόσμος, αυτή ήταν η μοίρα του ανθρώπου. Αν δεν δούμε το Θεό, το ερώτημα παραμένει, τι είναι ο Θεός;

Ο Kabir λέει ότι υπάρχει μία Πραγματικότητα μέσα σε όλα, που συγκρατεί όλη τη δημιουργία και που υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή.

Αφού Αυτός υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή γιατί έχουμε τόσες διαφορές; Γιατί υπάρχουν όλοι αυτοί οι πόλεμοι και τόσες πολλές θρησκείες;

Η αιτία είναι η εξής: κάθε Διδάσκαλος που ερχόταν είχε κάποια εμπειρία αυτής της Πραγματικότητας- στους ανθρώπους που τον συναντούσαν αυτός πάντα έδινε, με απλό τρόπο, μια πρώτο χέρι εμπειρία από αυτήν την Πραγματικότητα. Όταν αυτός άφηνε το προσκήνιο -τα λάθη είναι ανθρώπινα, βλέπετε- μερικοί άνθρωποι συναθροίζονταν και άρχιζαν να έχουν το δικό τους τρόπο σκέψης. Κι έτσι άρχισαν να προκύπτουν οι διαφορές.

Μετά ερχόταν άλλος Διδάσκαλος κι έβρισκε να έχει προστεθεί σκουριά πάνω στην Πραγματικότητα, πάνω στα διδάγματα του προηγούμενου Διδασκάλου. Αυτός έβγαζε τη σκουριά και ξαναδίδασκε στον κόσμο την αλήθεια πάνω στην Πραγματικότητα, μέχρι ενός σημείου. Πάλι όμως μετά, μια νέα θρησκεία άρχιζε.

Οι Διδάσκαλοι ποτέ δεν άρχισαν καμία θρησκεία. Απλώς είπαν στον κόσμο: *Υπάρχει ένας Θεός και σεις πρέπει να τον αγαπάτε.* Πώς όμως μπορούμε να αγαπήσουμε κάποιον αν δεν τον δούμε και αν δεν έχουμε κάποιο όφελος απ αυτόν; Τα αισθήματα και τα συναισθήματα είναι απλά συμπεράσματα στα οποία φτάνουμε μετά από διανοητικές διαμάχες. Αυτά όμως δεν μας δίνουν καμιά οριστική ικανοποίηση. Έτσι πάντοτε έχουμε αμφιβολίες. Μερικές φορές μπορεί σεις να δέχεστε αυτά τα συμπεράσματα, αλλά αυτά όλα υπόκεινται σε σφάλματα. Μόνο όταν δείτε την Πραγματικότητα, μόνο όταν έρθετε σε επαφή μαζί Της από πρώτο χέρι και μόνο όταν αποκομίσετε τη μακαριότητα απ' Αυτήν, που είναι άμεση και ανείπωτη, και χαρείτε την εσωτερική ευτυχία - μόνο τότε σεις θα έχετε αγάπη γι' Αυτόν, γιατί θα έχετε οι ίδιοι γευθεί το ελιξίριο αυτής της Πραγματικότητας.

Όταν οι Διδάσκαλοι έρχονται τι μας λένε; Ο Άγιος Ιωάννης είπε: *Ο Θεός δεν μπορεί να ε ιδωθεί με τα δικά σας μάτια.* Αλλά μετά βλέπουμε ότι μερικοί Διδάσκαλοι είπαν ότι είδαν το Θεό. Τέθηκε η ερώτηση στο Διδάσκαλο Νανάκ: «Βλέπετε το Θεό;» Αυτός απάντησε: «Βλέπω το Θεό. Αυτός είναι πα-

ντού». 0 Χριστός επίσης είπε: «Ιδού ο Κύριος». Και έδειξε προς τον Κύριο, και είπε: «Εκεί, δείτε τον». Χωρίς συζήτηση.

Η ίδια ερώτηση τέθηκε επίσης και στο Swami Vivekananda. Αυτός ήταν αρχικά άθεος και προκαλούσε τον καθένα: «Υπάρχει Θεός; Υπάρχει κανένας άνθρωπος που είδε το Θεό;»

Εκείνη την εποχή, υπήρχε ένας άνθρωπος που είχε φτάσει στην πραγμάτωση, ο Paramahansa Ramakrishna, και του είπαν να πάει σ' εκείνον. Ο Vivekananda πήγε σε εκείνον και τον ρώτησε: «Διδάσκαλε, είδες το Θεό;» Ο σοφός απάντησε: «Ναι, παιδί μου, τον βλέπω όπως βλέπω εσένα, ακόμη και πιο καθαρά απ' αυτό». Και αυτός με τον καιρό έγινε ένας μεγάλος θεϊστής. Τις τελευταίες μέρες της ζωής του ο Vivekananda εξομολογήθηκε: «Εγώ σώθηκα εξαιτίας εκείνου του Θεανθρώπου».

Θα δείτε ότι αυτοί που διακηρύσσουν ότι είναι θεϊστές, στην πραγματικότητα, αυτοί δεν είναι. Εμείς έχουμε απλώς μάθει μέσα στις γραφές μας ότι υπάρχει ένας Θεός. Το έχουμε ακούσει αυτό πολλές φορές, αλλά δεν Τον έχουμε δει. Αν δεν δούμε κάτι, δεν μπορούμε να πεισθούμε.

Όταν έρχονται δυσκολίες, όταν συμβαίνουν μεταστροφές της τύχης στη ζωή και πρέπει να περάσουμε μέσα απ' αυτές, τότε βρισκόμαστε σε αμηχανία και ρωτάμε: «Υπάρχει Θεός;» Και γινόμαστε σκεπτικοί. Αλλά αν δεν Τον δούμε, αν δεν έχουμε μια εμπειρία της Πραγματικότητας, δεν μπορούμε να διώξουμε τις αμφιβολίες.

Οι Διδάσκαλοι λένε: «Εμείς τον βλέπουμε». Αλλά ποια είναι αυτά τα μάτια με τα οποία Αυτός μπορεί να ειδωθεί;

Ο Shams-i-Tabrez, ένας άγιος μωαμεθανός, μας λέει ότι πρέπει να είμαστε ικανοί να δούμε το Θεό με τα δικά μας μάτια και να ακούσουμε τη φωνή Του με τα δικά μας αυτιά. Θα βρείτε μέσα στο Ευαγγέλιο: *Εμείς έχουμε μάτια και δεν βλέπουμε.* Ποια είναι αυτά τα μάτια; Είπαν στο Διδάσκαλο Νανάκ: «Εσύ λες ότι βλέπεις το Θεό παντού». Αυτός απάντησε: «Αυτά τα μάτια με τα οποία βλέπει κανείς το Θεό είναι διαφορετικά». Ποια είναι αυτά τα μάτια με τα οποία μπορεί κανείς να δει το Θεό; Αυτά δεν είναι τα εξωτερικά μάτια, αλλά αυτά τα μάτια που είναι μέσα στον καθένα μας. Αυτό το

μάτι ονομάζεται από το Χριστό «Ο Μοναδικός Οφθαλμός». *Ο οφθαλμός είναι το φως του σώματος. Αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο από φως.* Οι Ινδικές γραφές και τα ρητά των άλλων Διδασκάλων μας λένε για το Τρίτο Μάτι, ή το σε υπολανθάνουσα κατάσταση μάτι. Αυτό το μάτι είναι μέσα στον καθένα μας. Αυτό το μοναδικό μάτι δεν είναι από σάρκα και οστά, όπως αυτά που έχουμε στην εξωτερική πλευρά του προσώπου μας.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ, καθορίζει ότι ένας άνθρωπος είναι τυφλός, όχι όταν αυτός δεν έχει μάτια στο πρόσωπό του, αλλά όταν δεν έχει ανοιχθεί ο εσωτερικός του οφθαλμός, για να δει το Φως του Θεού.

Ο Θεός δεν μπορεί να εκφραστεί. Αυτή την απόλυτη κατάσταση μπορεί να τη βιώσει κανείς μόνο όταν υψωθεί σ' αυτήν την Πραγματικότητα. Αλλά όταν αυτή η Υπέρτατη Δύναμη είναι η αιτία όλης της δημιουργίας, και υπάρχει μέσα σε όλες τις μορφές, υποστηρίζοντας και συντηρώντας τες, Αυτή μπορεί να εκφραστεί με δύο τρόπους -με Φως και Ήχο- και αυτή η έκφραση της Δύναμης του Θεού είναι μία εσωτερική εμπειρία των Θεανθρώπων. Λέγεται ότι *ο Θεός είναι Φως.* Οι μωαμεθανοί επίσης λένε ότι ο Θεός είναι **«Noor»**, δηλαδή Φως. Αυτοί λένε ότι ένας που πηγαίνει πάνω από το φυσικό σώμα και βλέπει το Φως του Θεού μέσα του, είναι ένας αληθινός μωαμεθανός. Και ένας χριστιανός μπορεί επίσης να καθοριστεί ότι είναι ένας που βλέπει το Φως εσωτερικά. Ο δέκατος Διδάσκαλος των σικχ λέει το ίδιο πράγμα: *Αυτοί που βλέπουν το λαμπερό Φως του Θεού εσωτερικά είναι οι αληθινοί Σικχ ή οι αληθινοί «φακίρηδες».* Αυτοί είναι οι αγνοί. Εσείς θα βρείτε τους ίδιους ορισμούς να δίνονται σε όλες τις θρησκείες, μέσα σε όλες τις ιερές γραφές: *Έχετε δει το Φως μέσα σας;* Επίσης λένε: *Αν κλείσετε τις πόρτες του ναού του σώματος, σεις θα δείτε το Φως του Ουρανού.* Αυτό είναι δυνατόν.

Όλες οι γραφές μας λένε για το Φως του Θεού εσωτερικά. Και η Φωνή του Θεού επίσης αντηχεί μέσα στον καθένα μας. Υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να έχουμε μια εμπειρία αυτής της Πραγματικότητας και της έκφρασής της. Αυτός είναι ο δρόμος πίσω στο Θεό. Έχει ανοιχτεί ο κλειστός

μας οφθαλμός ή όχι; Αυτό είναι το θέμα. Αν αυτός ο οφθαλμός δεν έχει ανοιχτεί δεν μπορούμε να δούμε το Φως του Θεού μέσα μας. Αυτό είναι θέμα εσωστροφής.

Ο τελικός σκοπός όλων των θρησκειών είναι ο Θεός και το να γίνουμε ικανοί να δούμε το Θεό. Αφήνοντας όλα τα επουσιώδη τι μας λένε αυτές; Αυτές λένε *αγαπάτε το Θεό.* Αυτό έχει ειπωθεί από όλες τις θρησκείες. Όταν σεις δείτε και έρθετε σε επαφή με το Θεό, τότε μόνο μπορείτε πραγματικά να αγαπήσετε το Θεό. Τώρα, το να αγαπήσετε το Θεό είναι πρακτικά αδύνατο. Απλώς, από την πλευρά τη συναισθηματική, σεις αισθάνεστε ορισμένα πράγματα, αλλά δεν έχετε επαφή με αυτή την Πραγματικότητα κι έτσι η πραγματική αγάπη δεν αναπτύσσεται και δεν διαρκεί.

Όταν οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι πήγαν στο Χριστό επέστρεψαν σιωπηλοί, γιατί όταν ένας διανοητικός άνθρωπος μιλά με έναν άνθρωπο που έχει φτάσει στην πραγμάτωση, δεν μπορεί να παραβγεί μαζί του. Ενώ ο τελευταίος βλέπει ορισμένα πράγματα και μετά μιλά, ο διανοούμενος άνθρωπος απλώς αναφέρει διάφορα εδάφια από τις ιερές γραφές τις οποίες διαβάζει και μετά δεν μπορεί να συμβιβάσει τα πράγματα.

Φυσικά, όταν αυτοί πήγαν στο Χριστό, αποστομώθηκαν. Αργότερα μαζεύτηκαν πάλι και πήγαν σ Εκείνον ξανά.

«Τώρα Διδάσκαλε, ποια είναι η μεγαλύτερη εντολή στο νόμο:» Τι απάντησε αυτός; Ο Ιησούς τους είπε:

> *...Αγάπα Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε ομοία αυτής... «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Πάνω σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμεται ο νόμος και οι προφήτες.*

Το τελικό δίδαγμα σε όλες τις κοινωνικές θρησκείες είναι το να αγαπήσουμε το Θεό. Καθώς ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, αγαπάτε όλη τη δημιουργία, όλη την ανθρωπότητα. Για την αγάπη του Θεού, πρέπει να αγαπάτε όλη την ανθρωπότητα. Αν αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα, όλες οι άλ-

λες εντολές ακολουθούν. Αυτόν που αγαπάτε θα τον σκοτώσετε; Θα του κλέψετε την περιουσία του; Θα ψευδομαρτυρήσετε εναντίον του; Όχι, σε καμιά περίπτωση.

Έτσι, πάνω σ' αυτές τις δύο εντολές στηρίζονται όλες οι άλλες εντολές. Η επί του Όρους Ομιλία, το Επτάπτυχο Μονοπάτι του Βούδα, το *Niyama yama* και *SadachariuM* Ινδών, όλα μιλούν για το ίδιο πράγμα, στη δική τους γλώσσα και βέβαια με το δικό τους τρόπο.

Αν ζούμε σύμφωνα με αυτά που λένε οι γραφές, θα υπάρξει ειρήνη πάνω στη γη και η Βασιλεία του Θεού θα έλθει σίγουρα. Τότε δεν θα υπάρχει φόβος για πόλεμο. Τι κρίμα, αυτά τα πράγματα δίνονται μέσα στις ιερές γραφές μας, αλλά εμείς ακολουθούμε, αν ακολουθούμε και καθόλου, το γράμμα του νόμου σε βάρος του πνεύματος. Και αυτή είναι η αιτία της ασυμφωνίας.

Όλοι οι Διδάσκαλοι ήρθαν για να ενώσουν τους ανθρώπους, όχι να χωρίσουν τον άνθρωπο από τον άνθρωπο. Αυτοί αγαπούσαν το Θεό και δίδαξαν στους ανθρώπους πώς να αγαπούν όλη την ανθρωπότητα. Θα δείτε πως αυτό είναι ένα μέρος από εκείνο που έχουμε να κάνουμε. Πρέπει να αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα εξαιτίας του Θεού που κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά.

Οι ιερές γραφές, με όλα τα υπόλοιπα από αυτά που ειπώθηκαν για τις διάφορες απόψεις του Θεού, δεν είναι ικανές να πουν ακριβώς τι είναι ο Θεός. Κατάφεραν να εκφράσουν μόνο ένα τμήμα, ένα μικρό κομμάτι, εξαιτίας της αγάπης και της αφοσίωσης με την οποία δόθηκαν. Αλλά μόνο μια μικρή ιδέα του Θεού μπορούμε να σχηματίσουμε απ αυτές.

Ακόμη και η ανώτατη σκέψη του ανθρώπου για το Θεό ποτέ δεν μπόρεσε και ποτέ δεν θα μπορέσει να μετρήσει το Αιώνιο, όμως αυτή αποτελεί μια αυτο-αποκάλυψη. Η ανώτερη σκέψη μας για το Θεό δεν είναι μέτρο για να μετρήσουμε το Θεό, αλλά μέτρο για να μετρήσουμε τις δικές μας άγνωστες μέχρι σήμερα ροπές. Κάθε Διδάσκαλος έχει πει το ίδιο πράγμα: *Όταν εγώ προσπαθώ να μιλήσω για το Ανώτατο, δεν μπορώ. Τότε γίνομαι μουγκός.* Τότε πώς μπορούμε να εκφράσουμε αυτό; Με την αγάπη και τη Θεία μέθη που είχαν

για την Πραγματικότητα, αυτοί κάτι εκφράζουν, αλλά και πάλι αυτή παραμένει ανείπωτη, όπως πάντα.

Αυτό είναι εκείνο που παραθέτουν οι γραφές. Σας είπα ότι αυτό είναι η εξωτερική πλευρά της θρησκείας - των κοινωνικών θρησκειών. Όταν σκεφτείτε πως ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, δεν θα σκοτώσετε κανέναν ποτέ. Θα σέβεστε κάθε άνθρωπο, αν γνωρίζετε σίγουρα ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά.

Αν ζούμε σύμφωνα με αυτά που λένε οι γραφές, πρέπει όλοι να αγαπάμε το Θεό. Φυσικά εμείς θα έχουμε σεβασμό για όλους τους άλλους, για όλα τα ζωντανά όντα.

Το ανθρώπινο σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού, μέσα στον οποίο Αυτός κατοικεί. Το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού. Όλοι οι Διδάσκαλοι είπαν το ίδιο πράγμα. Αν το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού, πώς μπορούμε τότε να το καταστρέψουμε ή να το σκοτώσουμε;

Λανθασμένα κηρύγματα έχουν δοθεί από τους λειτουργούς διαφόρων θρησκειών, αντί να δοθούν οι αλήθειες οι οποίες είναι ήδη μέσα στις γραφές μας. Αυτοί απλώς ισχυρίζονται ότι η θρησκεία τους είναι η ανώτερη και οι άλλες είναι λανθασμένες. Το αποτέλεσμα είναι διαίρεση μεταξύ των ανθρώπων και, βέβαια, συγκρούσεις μεταξύ των τάξεων. Αυτοί είναι έτοιμοι, με συγχωρείτε, να καταστρέψουν τόσους πολλούς αληθινούς ναούς του Θεού -ανθρώπινα σώματα- για τους εξωτερικούς ναούς τους οποίους χτίζουμε με τα χέρια μας.

Ο Θεός κατοικεί μέσα σε ναούς που δεν έχουν γίνει από χέρια. Αυτός κατοικεί μέσα στον αληθινό ναό του σώματος που σεις φέρετε. Βέβαια πρέπει να συντηρούμε τους εξωτερικούς ναούς (τα σώματα) και να τους κρατάμε καθαρούς και αγνούς. Αυτά τα σώματα είναι οι ναοί του Θεού. Αν δοθεί το σωστό κήρυγμα, θα υπάρξει αγάπη μεταξύ των ανθρώπων. Η πληρωμένη υπηρεσία, θα έλεγα, σε σχεδόν όλες τις θρησκείες, έχει κάνει τα πράγματα χειρότερα.

Μερικοί άνθρωποι νομίζουν ότι έχουν ειδικά προνόμια. Ο Θεός έχει δώσει ίσα προνόμια σε όλους. Δείτε την εξωτερική μορφή. Ο καθένας έχει δύο μάτια, δύο ρουθούνια, δύο

αυτιά, ένα στόμα, δύο χέρια και δύο πόδια. Η εξωτερική κατασκευή είναι η ίδια και η εσωτερική κατασκευή είναι επίσης η ίδια. Κάθε άνθρωπος έχει πνεύμονες, στομάχι, μυαλό. Ο Θεός έχει δώσει ίσα προνόμια σε όλους. Όλοι γεννιούνται με τον ίδιο τρόπο και πεθαίνουν με τον ίδιο τρόπο.

Όταν οι άνθρωποι υποφέρουν από πυρετό, άσχετα αν αυτοί ανήκουν στη μια θρησκεία ή στην άλλη, ή σε μια χώρα ή στην άλλη, υποφέρουν κατά τον ίδιο τρόπο και υπάρχει το ίδιο φάρμακο θεραπείας για τον πυρετό. Όταν πότε σε έναν γιατρό, σε έναν ειδήμονα της ιατρικής και του πείτε ότι έχετε πυρετό, αυτός σας δίνει κάποιο φάρμακο. Αυτός θα δώσει την ίδια θεραπεία και σ' οποιονδήποτε άλλο για την ίδια αρρώστια.

Θέλω να πω ότι η εξωτερική έκφραση, τα εξωτερικό προνόμια, είναι τα ίδια για κάθε άνθρωπο, όπως έχουν δοθεί από το Θεό. Και τα εσωτερικά προνόμια είναι επίσης τα ίδια. Είμαστε ψυχές. Ο Θεός είναι ένας απεριόριστος Ωκεανός από Πανσυνειδητότητα. Είμαστε συνειδητές οντότητες, σταγόνες από τον Ωκεανό της Ζωής. Βέβαια, ο συνειδητός εαυτός μας έχει περιφραχτεί μέσα στο νου και στην ύλη. Έχει παραδοθεί τόσο πολύ στα όργανα των αισθήσεων και ταυτιστεί με το σώμα, που δεν μπορούμε τώρα να ξεχωρίσουμε τους εαυτούς μας απ' αυτό.

Η εσωτερική ασθένεια είναι επίσης η ίδια. Οι Διδάσκαλοι είναι οι γιατροί των ψυχών που έχουν παραδοθεί στις επιδράσεις του νου και της ύλης. Μας λένε πώς να ξεχωρίσουμε την ψυχή από τις αισθήσεις, από τα όργανα των αισθήσεων, και να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να μπούμε στο Βασίλειο του Θεού και να γνωρίσουμε το Θεό. Όλη η ανθρωπότητα υποφέρει από την ίδια ασθένεια.

Για το Θεό δεν υπάρχει ούτε Ανατολή ούτε Δύση, ούτε Βορράς ούτε Νότος. Όλη η δημιουργία είναι ένα. Ο Θεός είναι Ένας.

Εμείς πού βρισκόμαστε τώρα; Εμείς είμαστε όλοι ένα. Όλοι οι Διδάσκαλοι, όλες οι ιερές γραφές λένε ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Ο Προφήτης Μωάμεθ λέει πως είμαστε μέλη της

ίδιας οικογένειας του Θεού. Οι Σικχ Διδάσκαλοι επίσης λένε ότι είμαστε αδέλφια και ο Θεός είναι ο Πατέρας μας. Οι χριστιανικές γραφές και όλες οι άλλες γραφές λένε το ίδιο πράγμα.

Η ανθρωπότητα είναι μία και ο Θεός είναι Ένας. Όλοι προσκυνούμε τον ίδιο Θεό. Όταν εμείς προσκυνούμε τον ίδιο Θεό -οι τοξότες μπορεί να είναι πολλοί αλλά ο στόχος είναι ένας- τότε, φυσικά πρέπει να έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλον. Θα βρείτε ότι δύο πότες αγκαλιάζουν ο ένας τον άλλον άσχετα αν αυτοί ανήκουν στην ανατολή ή στη δύση ή ανήκουν στη μία θρησκεία ή την άλλη. Αλλά βρίσκετε το ίδιο πράγμα μεταξύ αυτών που κηρύσσουν ότι αγαπούν το Θεό -μεταξύ οπαδών της μιας θρησκείας και της άλλης; Αυτοί αγαπούν μέχρι εκεί που φτάνουν τα συμφέροντα της πίστης τους. Αν αυτοί αγαπούν το Θεό, πρέπει τότε να καθίσουν όλοι μαζί, με αγάπη ο ένας για τον άλλο.

Οι ηγέτες των διαφόρων θρησκειών υποτίθεται ότι πρέπει να έχουν επαφή με το Θεό. Αν αυτοί Τον φτάνουν ή όχι, αυτό είναι άλλο θέμα. Αλλά θεωρούνται από τους οπαδούς τους ότι έχουν δει το Θεό και ότι είναι ένα με το Θεό. Αυτοί επίσης κηρύσσουν ότι είναι οι ίδιοι Θεάνθρωποι. Αν είναι έτσι, γιατί δεν έχουν αγάπη ο ένας για τον άλλον; Υπάρχει ένας Θεός από πάνω μας. Και υπάρχει μόνο μία ανθρωπότητα. Όλοι είμαστε η ίδια ψυχή - η ίδια συνειδητή οντότητα.

Ο άνθρωπος έκανε τις κοινωνικές θρησκείες για την ανύψωσή του. Εμείς πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους. Το καλύτερο πράγμα που μπορούμε να έχουμε από τις κοινωνικές θρησκείες είναι το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να γνωρίσουμε το Θεό. Βέβαια, πρέπει να διάγουμε μια ηθική ζωή. Η ηθική ζωή είναι το σκαλοπάτι πάνω στο οποίο πρέπει να πατήσουμε για να περάσουμε στην πνευματικότητα. Αυτά είναι τα διδάγματα όλων των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν.

Όπως αγαπάμε το Θεό πρέπει να αγαπάμε και όλη την ανθρωπότητα. Αφού γεννηθήκαμε σε κάποια θρησκεία, είναι ευλογία να παραμείνουμε σ' αυτή. Παρ' όλα αυτά πρέπει να υψωθούμε για να αγαπήσουμε το Θεό και τότε όλη η αν-

θρωπότητα θα έχει μία θρησκεία.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ ρωτήθηκε κάποτε: «Ποια είναι η ανώτατη μορφή μιας θρησκείας, κατά τη γνώμη σας;» Αυτός απάντησε: Κοιτάξτε, εγώ θεωρώ όλη την ανθρωπότητα, όλους τους ανθρώπους, σαν να είναι στην ίδια τάξη του σχολείου και ψάχνουν το Θεό. Είμαστε όλοι συμμαθητές και θεωρώ τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο σαν συμμαθητές για τον ίδιο τελικό στόχο». Εμείς πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο.

Ο δέκατος Διδάσκαλος των Sikh, ο Διδάσκαλος Gobind Singh, ρωτήθηκε: «Τι σκέπτεσαι για τους ανθρώπους;» Αυτός απάντησε: «Όλη η ανθρωπότητα είναι ένα -σας λέω όλη την αλήθεια- άσχετα αν κανείς φοράει καπέλο ή τουρμπάνι ή είναι ασκητής ή φοράει ένα κίτρινο ή ένα μαύρο ένδυμα». Αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Αυτά είναι οι εξωτερικοί τύποι.

Συγγνώμη, σας ρωτώ: Ποια είναι η θρησκεία του Θεού; Αυτός είναι πανσυνειδητότητα. Αυτός έκανε όλους τους ανθρώπους ίσους. Έχει σφραγίσει κανέναν άνθρωπο ότι είναι έτσι ή αλλιώς; Όχι.

Όταν γνωρίσετε τον εαυτό σας, θα τον διαχωρίσετε από το σώμα, και θα ανακαλύψετε ποιοι είστε. Όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, τότε θα το ανακαλύψετε. Οι θρησκείες ανήκουν μόνο στην εξωτερική μορφή της ζωής μας και πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους.

Εγώ έχω αγάπη για όλες τις κοινωνικές θρησκείες. Αυτό είναι εντάξει. Αλλά το θέμα είναι ότι αυτές οι κοινωνικές θρησκείες πρέπει να μας βοηθήσουν στο δρόμο, να αγαπήσουμε το Θεό και να αγαπήσουμε όλη την ανθρωπότητα. Αυτός είναι ο απώτατος στόχος μας. Και επιπλέον, να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γνωρίσουμε το Θεό και να έχουμε μια πρώτο χέρι εμπειρία αυτής της Πραγματικότητας. Αν και αυτή η Πραγματικότητα δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια, μπορεί όμως να βιωθεί.

Η πραγματική θρησκεία είναι να βιώσει κανείς από πρώτο χέρι την εμπειρία του Εαυτού και του Θεού. Αυτή είναι η μόνη αληθινή θρησκεία που έχετε μπροστά σας. Υπάρχει η εξωτε-

ρική θρησκεία, ενώ αυτή είναι η εσωτερική θρησκεία. Όταν σκέπτεστε πως όλοι είναι το ίδιο, τότε θα έχετε αγάπη για όλους.

0 απώτατος στόχος μας είναι το να έχουμε αγάπη για το Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι, των οποίων οι ψυχές, ήρθαν σε επαφή με το Θεό, έγιναν οι ομιλούντες εκ μέρους του Θεού. Μίλησαν εμπνευσμένοι από το Θεό. Αυτοί ονομάζονται Διδάσκαλοι ή Θεάνθρωποι. Τους αγαπούμε επίσης εξαιτίας της αγάπης μας προς το Θεό.

Τι είπε ο Χριστός; Αυτός είπε:

> *Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Υιό, παρά μόνο ο Πατέρας Ούτε κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Πατέρα, παρά ο Υιός. Και εκείνος στον οποίο ο Υιός αποκαλύπτει Αυτόν.*

Είναι γι' αυτόν το λόγο που έχουμε ιδιαίτερη αγάπη γι' αυτούς. Αυτοί είχαν μία πρώτο χέρι εμπειρία και είναι αρμόδιοι να μας δώσουν μία πρώτο χέρι εμπειρία της Πραγματικότητας που είναι μέσα μας. Μας λένε πως να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γνωρίσουμε το Θεό.

Τότε πια βλέπουμε με τα δικά μας μάτια, δεν χρειάζεται καμία μαρτυρία. Είναι γι' αυτό που εμείς αγαπάμε όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν κατά το παρελθόν - είτε αυτοί ήρθαν εδώ ή οπουδήποτε αλλού. Εσείς πρέπει να αγαπάτε το Θεό, «εξ όλης της καρδίας σας, εξ όλης της ψυχής σας, και εξ όλης της διανοίας σας». Αυτοί που είχαν αγάπη για το Θεό κατ' αυτό τον τρόπο έχουν βυθίσει τη θέλησή τους στη Θεία Θέληση. Αυτοί γίνονται οι ομιλούντες εξ ονόματος του Θεού και οι συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Γι' αυτό αγαπάμε όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν κατά το παρελθόν.

Επιπλέον, σεβόμαστε όλες τις γραφές. Τι είναι στο κάτω κάτω αυτές οι γραφές και ποια είναι η αξία τους για μας; Είναι οι καταγραμμένες εμπειρίες των περασμένων Διδασκάλων, οι εμπειρίες που αυτοί είχαν, γνωρίζοντας τον εαυτό τους και αυτές που είχαν με το Θεό μέσα τους. Αυτές επίσης

μας αποκαλύπτουν τα πράγματα που τους βοήθησαν στο δρόμο και τα πράγματα που τους αργοπόρησαν στην πρόοδό τους. Με λίγα λόγια αυτοί μας δίνουν μια εξιστόρηση του ταξιδιού τους προς το Θεό. Μια περιγραφή απ' όλα αυτά σχηματίζουν το θέμα όλων των ιερών γραφών. Όλοι οι Άγιοι πραγματεύονται με το ταξίδι του προσκυνήματος τους προς το Θεό. Μας λένε για το δρόμο προς το Θεό, τους σταθμούς που σταμάτησαν, τις διάφορες περιοχές μέσα από τις οποίες πέρασαν και τι συνάντησαν εκεί, για το προσκύνημά τους ετο δρόμο και τις πρώτο χέρι εμπειρίες που είχαν σε κάθε σημείο. Έτσι έχουν αφήσει μια τέλεια καταγραφή για την καθοδήγησή μας.

Όλα τα ιερά βιβλία από τους παρελθόντες αιώνες δεν είναι παρά τα χνάρια από τις πατημασιές πάνω στην άμμο του χρόνου των γεμάτων αγάπη αναζητητών του Θεού. Αυτοί που αγαπούν το Θεό φυσικά αγαπούν και όλες τις γραφές. O Kabir, ο μεγάλος Άγιος της Ανατολής, μας λέει: *Μη λέτε ότι οι γραφές είναι λανθασμένες, γιατί αυτός που δεν βλέπει την Αλήθεια μέσα τους είναι λανθασμένος.* Είναι κρίμα που αν κι εμείς μπορούμε να διαβάζουμε τις γραφές, δεν μπορούμε να καταλάβουμε την αληθινή σημασία τους, ωσότου δούμε με τα ίδια μας τα μάτια αυτά που οι Διδάσκαλοι βίωσαν εσωτερικά ή ωσότου αυτές εξηγηθούν σε μας από κάποιον που είχε άμεσες εμπειρίες με τον εαυτό του και με το Θεό, όπως είχαν αυτοί οι Διδάσκαλοι. Μόνο τότε μπορούμε να έχουμε τη σωστή σημασία των ιερών γραφών. Αλλιώς, το διάβασμα των γραφών από το πρωί ως το βράδυ, χωρίς να καταλαβαίνουμε τι λένε, δεν μας οδηγεί πουθενά.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να διαβάζετε τις ιερές γραφές. Πρέπει να τις διαβάζετε, αλλά προσπαθήστε να τις καταλάβετε σωστά. Όταν τις καταλάβετε, προσπαθήστε να έχετε αυτές τις εμπειρίες εσείς οι ίδιοι. Τότε μόνον θα είσαστε πλήρως πεπεισμένοι γι αυτά που λένε. Αυτές μπορούν να παρομοιαστούν με καταγραφές διαφόρων ανθρώπων που επισκέφτηκαν τον ίδιο τόπο -ας πούμε την Washington ή τη Philadelphia- και τον περιγράφουν, καθένας με τη δική του γλώσσα και με το δικό του ιδιάζοντα τρόπο.

Εμείς μπορούμε να διαβάσουμε όλες αυτές τις ιερές γραφές, αλλά δεν μπορούμε να έχουμε την αληθινή τους σημασία, ωσότου να αναζητήσουμε τη βοήθεια κάποιου που έχει δει και έχει βιώσει αυτά που περιγράφουν.

Θα έλεγα ότι σήμερα, στον εικοστό αιώνα, είμαστε μάλλον τυχεροί. Γιατί; Επειδή έχουμε όλες τις καταγραφές των εμπειριών των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν. Αν είχαμε γεννηθεί πριν πεντακόσια χρόνια, οι ιερές γραφές των Sikhs δεν θα υπήρχαν. Αν είχαμε γεννηθεί πριν από 1.500 χρόνια το ιερό Κοράνιο δεν θα υπήρχε. Και αν είχαμε γεννηθεί πριν 2.000 χρόνια, το Ευαγγέλιο δεν θα υπήρχε. Αν είχαμε έρθει πριν το Ζωροάστρη ή το Βούδα ή οποιονδήποτε άλλον, οι γραφές τους δεν θα υπήρχαν. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι σήμερα είμαστε τυχεροί που έχουμε τόσες ανεκτίμητες καταγραφές των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν. Αυτοί μας λένε την εμπειρία που είχαν με τον εαυτό τους και με το Θεό. Το μόνο πράγμα που χρειάζεται τώρα είναι να έχουμε κάποιον ο οποίος να είχε αυτή την εμπειρία ο ίδιος, όπως περιγράφεται μέσα σ' αυτές τις ιερές γραφές. Αυτός θα είναι ικανός να μας πει την αληθινή σημασία των πραγμάτων και επίσης θα είναι ικανός να μας δώσει μία πρώτο χέρι εμπειρία αυτών των πραγμάτων.

Έτσι από αγάπη για το Θεό αγαπάμε όλους τους Θεανθρώπους. Από αγάπη για το Θεό αγαπάμε όλες τις ιερές γραφές. Υπάρχουν τόσες πολλές σελίδες του βιβλίου του Θεού που έχουν γραφεί για να οδηγήσουν την πλανεμένη ανθρωπότητα. Πολλές ακόμη μπορούν να γραφούν κάθε φορά που έρχεται ένας Διδάσκαλος.

Επίσης, αγαπάμε όλους τους ιερούς τόπους λατρείας. Γ ιατί; Γιατί εκεί συναθροίζονται οι άνθρωποι για να υμνήσουν τον ένα και τον αυτό Θεό -βέβαια ο καθένας με το δικό του τρόπο. Αν αγαπάμε κάποιον και τύχει κάποιος να τον υμνεί, στεκόμαστε και ακούμε πώς αυτός τον περιγράφει. Έτσι έχουμε αγάπη για όλους τους ιερούς τόπους λατρείας χάρη της αγάπης μας για το Θεό. Επίσης, αγαπάμε όλους τους τόπους προσκυνήματος γιατί αυτοί είναι τόποι όπου κάποτε έζησε κάποιος Διδάσκαλος, κάποιος Θεάνθρωπος, που ήταν

ένα με το Θεό, που έγινε αυτός που μιλά εξ ονόματος του Θεού. Είναι γι' αυτό και μόνο που έχουμε σεβασμό για όλους τους ιερούς τόπους, όπου έζησαν τέτοιοι Διδάσκαλοι.

Εμείς αγαπάμε πρώτα το Θεό. Ο Θεός κάτοικοί μέσα σε κάθε καρδιά. Γι αυτό αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα. Για τις ίδιες αιτίες αγαπάμε όλους τους Θεανθρώπους, γιατί αυτοί γνώρισαν το Θεό. Αγαπάμε όλες τις ιερές γραφές, γιατί αυτές μιλούν γι' Αυτόν και είναι πολύτιμες καταγραφές των εμπειριών των περασμένων Διδασκάλων. Επίσης, για την ίδια αιτία αγαπάμε όλους τους ιερούς τόπους προσκυνήματος είτε είναι ναοί είτε τζαμιά, εκκλησίες ή συναγωγές. Αυτά έγιναν για να υμνούμε τον Κύριο.

Θυμάστε όταν ο Χριστός ήρθε, αυτός μπήκε μέσα στο Ναό της Ιερουσαλήμ και έδιωξε όλους αυτούς που έκαναν κακή χρήση ή μόλυναν το Ναό. Αυτός τους είπε: «Κάνατε το σπίτι του Πατέρα μου τόπο εμπορίου». Ένας τέτοιος άνθρωπος, που αγαπά το Θεό, τι θα πει; Αυτός θα πει αυτό που είπαν και οι Βέδες. Η Yajur Βέδα λέει: *Ω άνθρωποί, ας καθήσουμε μαζί και ας υμνήσουμε τον Κύριο και ας προσκυνήσουμε τον ίδιο Θεό.* Αλλά υπάρχουν λανθασμένοι τρόποι κηρύγματος, που χωρίζουν τον άνθρωπο από τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει ένας κοινός τόπος όπου μπορούν όλοι να καθήσουν μαζί και να προσκυνήσουν τον ίδιο Θεό.

Επίσης η Rig Βέδα λέει: *Συναθροιστείτε σε χιλιάδες και προσκυνήστε το Θεό και υμνήστε Τον.* Αγαπάμε όλοι την ίδια Πραγματικότητα. Θέλουμε όλοι την ίδια Αλήθεια. Υπάρχουν χιλιάδες που αγαπούν, αλλά ο Αγαπημένος είναι μόνον ένας. Μπορούμε να Τον ονομάσουμε Θεό ή με οτιδήποτε άλλο όνομα μας αρέσει. Εμείς αγαπάμε την ίδια Πραγματικότητα. Μιλώντας εξωτερικά, έχουμε διάφορες κοινωνικές θρησκείες. Είσαστε ευλογημένοι. Παραμείνετε εκεί που είσαστε. Το να ζει κανείς σε κάποια κοινωνική θρησκεία είναι μία ευλογία. Αυτός είναι ένας βοηθητικός παράγοντας. Όπως η μαία που βοηθάει στη γέννηση ενός παιδιού, έτσι και με τις κοινωνικές θρησκείες αυτές μάς βοηθάνε να πάμε προς την πνευματικότητα, να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γνωρίσουμε το Θεό.

Οποτεδήποτε ήρθαν οι Διδάσκαλοι, ποτέ δεν έθιξαν τους εξωτερικούς τύπους, αλλά απλώς είπαν: Παραμείνετε εκεί που είσαστε. Με το να αλλάξετε τους εξωτερικούς τύπους, τα τελετουργικά, αυτό κι εκείνο, δεν θα είστε ικανοί να έχετε μια πρώτο χέρι εμπειρία του Θεού. Αυτά είναι μόνο βοηθητικοί παράγοντες στο δρόμο, ανοίγουν το δρόμο προς την πνευματικότητα. Κάνετε την καλύτερη χρήση τους.

Η πραγματική θρησκεία αρχίζει εκεί όπου οι εγκόσμιες φιλοσοφίες σταματούν. Όλα αυτά τα τελετουργικά και τυπικά των κοινωνικών θρησκειών είναι περιορισμένα μόνο στην υλική ύπαρξη του ανθρώπου. Η Βασιλεία του Θεού, αν εσείς γνωρίσετε τον εαυτό σας και γνωρίσετε και το Θεό, θα ανοίξει από μόνη της όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Εκεί αρχίζει το αλφαβητάριο των διδαγμάτων των Διδασκάλων. Η αληθινή θρησκεία αρχίζει από εκεί. Αυτή είναι υπερβατική. Και είναι πάνω από τα όργανα των αισθήσεων. Όταν υπερβείτε, θα υψωθείτε πάνω από τις αισθήσεις. Γι' αυτό χρειάζεται πρακτική αυτοανάλυση, για να γνωρίσετε τον εαυτό σας και να γνωρίσετε το Θεό.

Αυτός είναι ο στόχος μπροστά μας. Η υποκειμενική πλευρά όλων των θρησκειών είναι η ίδια. Στην αντικειμενική πλευρά θα βρείτε κάποιες βασικές διαφορές σε θέματα επουσιώδη, αλλά θα βρείτε ότι ο σκοπός τους είναι ο ίδιος.

Το θέμα παραμένει το ίδιο για όλη την ανθρωπότητα -να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να γνωρίσουμε το Θεό. Έχουμε πει τόσα πολλά για τα εξωτερικά πράγματα, τους εξωτερικούς ιερούς τόπους λατρείας. Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του, και ο άνθρωπος έκανε όλους αυτούς τους ιερούς τόπους λατρείας κατ εικόνα του ανθρώπου. Οι εκκλησίες είναι είτε σε σχήμα μύτης είτε σε σχήμα θόλου. Και έτσι είναι και οι ναοί των άλλων θρησκειών. Στα τζαμιά βρίσκουμε τόπους λατρείας που είναι με τη μορφή ημισέληνης αψίδας, της οποίας το σχήμα μοιάζει με το ανθρώπινο μέτωπο.

Ο αληθινός ναός του Θεού είναι το ανθρώπινο σώμα που έχετε. Εμείς απλώς πρέπει να κρούσουμε εσωτερικά. Όταν υπερβείτε το σώμα, εκεί αρχίζει το αλφαβητάριο της αληθι-

νής θρησκείας. Αυτή είναι η μοίρα όλης της ανθρωπότητας. Και ποτέ δεν ήταν διαφορετική.

Οι Διδάσκαλοι, οποτεδήποτε ήρθαν, δίδαξαν δύο πράγματα: ηθική και αγνή ζωή με αγάπη προς όλους τους ανθρώπους και όλη τη δημιουργία. Να είστε αγνοί. Να μην κάνετε κακό στους άλλους ούτε στη σκέψη ούτε στο λόγο ούτε στην πράξη. Να είστε ειλικρινείς και να αγαπάτε όλη την ανθρωπότητα, να μην έχετε μίσος για κανένα και να κάνετε ανιδιοτελή εξυπηρέτηση προς όλους. Αυτό είναι το πρώτο μέρος που δίδαξαν στην ανθρωπότητα, αδιάφορο αν αυτοί ανήκουν στη μια θρησκεία ή στην άλλη.

Καμιά θρησκεία δεν συμβουλεύει μίσος προς τους άλλους. Τέθηκε η ερώτηση στο Χριστό: «Πώς εμείς πρέπει να συμπεριφερόμαστε προς τους άλλους;» Αυτός ρώτησε: «Τι σας είπε ο Μωυσής;» Και του είπαν: «Οδόντα αντί οδόντος και οφθαλμόν αντί οφθαλμού». Αυτός είπε: «Αυτό ήταν εξαιτίας της σκληρής καρδιάς σας». Και τον ρώτησαν: «Εσύ, Διδάσκαλε, τι λες;» Ο Χριστός απάντησε: «Ο Μωυσής είπε επίσης αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Τον ξαναρώτησαν: «Και όσον αφορά αυτούς που είναι εχθροί μας;» Και αυτός τι είπε; «Αγαπάτε τους εχθρούς σας».

Εμείς, όλοι είμαστε ενσωματωμένες ψυχές. Αυτός που αγαπά το Θεό έχει αγάπη για όλες τις ψυχές. Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Πραγματικά, εμείς είμαστε μια αληθινή αδελφότητα. Είμαστε ένα με το Θεό, ένα παρά τω Θεώ και αυτοί που αγαπούν το Θεό, φυσικά θα έχουν αγάπη για όλη την ανθρωπότητα. Τα εξωτερικά πράγματα δεν έχουν σημασία. Όταν εσείς γνωρίσετε τον εαυτό σας και γνωρίσετε το Θεό, ερχόσαστε σε επαφή με το Θεό, τότε θα δείτε ότι Αυτός υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή και φυσικά θα έχετε αγάπη για όλους. Αυτό είναι ο αιώνιος βράχος, θα έλεγα, πάνω στον οποίο η ανθρωπότητα πρέπει να στέκεται και ποτέ να μην πέφτει. Ο εξωτερικός εαυτός πολλές φορές υποχωρεί και πέφτουμε σε σφάλματα αντίθετα από ό,τι κηρύττουμε. Έγιναν μέχρι σήμερα δύο μεγάλοι πόλεμοι. Και ποιοι πολέμησαν; Αυτοί που ήταν κατ' όνομα οι οπαδοί του ίδιου Σωτήρα και ακολουθούσαν την ίδια

θρησκεία. Τότε τι προκύπτει απ' αυτό; Ότι δεν ζούσαν σύμφωνα με αυτά που λένε οι γραφές των Διδασκάλων. Αυτοί απλώς λένε: «Εγώ ακολουθώ την τάδε θρησκεία ή την τάδε».

Αν εμείς ζούμε σύμφωνα με αυτά που λένε οι γραφές, αδιάφορα με τη χώρα ή τη θρησκεία που ανήκουμε, τότε θα είμαστε έτοιμοι να δούμε το Θεό. Στο κάτω κάτω, ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Όλες οι θρησκείες αποτελούνται από ανθρώπους και οι άνθρωποι είναι οι ίδιοι παντού. Είναι σαν να είναι μαθητές σε ένα σχολείο ή σε ένα κολλέγιο. Γιατί εσείς μελετάτε; Για να αποκτήσετε γνώση. Εσείς μπορείτε να πάτε σε ένα κολλέγιο ή σε ένα άλλο, αυτό δεν έχει καμία διαφορά. Όταν πάρετε το δίπλωμά σας, σπάνια σας ρωτούν ποιο κολλέγιο ακολουθήσατε. Απλά σας ονομάζουν απόφοιτους.

Κατά τον ίδιο τρόπο, όλες οι κοινωνικές θρησκείες έγιναν για να βοηθήσουν τους ανθρώπους να τελειοποιηθούν και να πιστέψουν στη μοναδικότητα του Θεού. Η λέξη University, στα αγγλικά, απλώς σημαίνει το να έχουμε ένα σκοπό υπόψη μας. Και ο σκοπός που πρέπει να έχει κανείς υπόψη του είναι το να καταλάβει τον άνθρωπο: ποιος είναι αυτός, τι είναι αυτός και ποια είναι η σχέση του με το Θεό. Αλλά αυτός ο σκοπός έχει χαθεί πια από την όψη μας. Τα μέσα έγιναν ο σκοπός, και η εξωτερική γνώση, αντί να οδηγεί στην εσωτερική γνώση, μελετάται γι' αυτή την ίδια.

Τα κηρύγματα που γίνονται από πληρωμένους ανθρώπους σε όλες τις θρησκείες, έχουν κάνει τα πράγματα χειρότερα. Αλλιώς, οι άνθρωποι που έχουν φτάσει στην πραγμάτωση λένε: «Ο αληθινός ναός είναι το ίδιο το ανθρώπινο σώμα». Όλες οι γραφές λένε το ίδιο πράγμα. Παντού είναι ιερός τόπος εφόσον γονατίζει κανείς με αφοσίωση. Οπουδήποτε αισθανόσαστε αφοσίωση, καθίστε κάτω με τη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου και πείτε την προσευχή σας.

Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να τονίζει την ανάγκη για ένα κοινό έδαφος, όπου όλοι οι αναζητητές της αλήθειας, αδιάφορο σε ποια θρησκεία ανήκουν, να μπορέσουν να καθήσουν μαζί. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει κανένας κοινωνικός τύπος ή τελετουργικά, δεν θα έπρεπε να υπάρχουν ούτε ναοί ούτε τίποτα άλλο παρόμοιο. Ας μείνουν όλοι στις δικές τους κοι-

νωνικές θρησκείες. Ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής και ο τελικός στόχος των κοινωνικών θρησκειών είναι το να γνωρίσετε τον εαυτό σας και να γνωρίσετε το Θεό. Πώς να αναλύσετε τον εαυτό σας από το σώμα, πώς να ανοίξετε τον εσωτερικό σας οφθαλμό και να μπείτε στη Βασιλεία του Θεού. Αυτά τα θέματα θα έπρεπε να συζητιούνται εκεί.

Στην Ινδία έχουμε ένα Ashram στο Δελχί, όπου δεν έχουμε κανένα ναό εκεί πέρα. Οι άνθρωποι έρχονται σε μένα και ρωτούν: «Τι ναό έχετε εσείς κτίσει;» Και πάντοτε τους λέω: «Το ανθρώπινο σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού. Έχω αγάπη για όλους τους ναούς των κοινωνικών θρησκειών, αλλά εγώ εδώ δεν έχω κανένα». Όσο για τον άλλο ναό, ολόκληρος ο κόσμος είναι ένας ναός του Θεού, η γη κάτω και ο ουρανός πάνω. Έχουμε ένα χώρο με πράσινο εκεί, που μπορούν να καθήσουν 25 με 30 χιλιάδες άνθρωποι. Βέβαια έχουμε από πάνω τέντες για να προστατεύονται από τη βροχή ή τον ήλιο. Έχουμε όλες τις γραφές εκεί, γιατί όλες μιλούν για τις ίδιες πολύτιμες εμπειρίες που είχαν οι Διδάσκαλοι ενώ ζούσαν.

Έρχονται πολλοί άνθρωποι εκεί. Ψάχνουν για την Αλήθεια. Το να ακολουθεί κανείς ορισμένες τελετουργίες δεν είναι το παν. Αυτές είναι τα μέσα προς ένα σκοπό. Κάνετε την καλύτερη χρήση τους. Αλλά αν δεν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να γνωρίσετε τον εαυτό σας και το Θεό, δεν υπάρχει σωτηρία, δεν υπάρχει επιστροφή στο Αληθινό Σπίτι του Πατέρα.

Αυτά είναι τα πρωταρχικά βήματα που κάνουμε. Είναι εντάξει. Αλλά κάνετε ένα βήμα πιο μακριά από εκεί που είσαστε. Υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, ανοίξτε τον εσωτερικό οφθαλμό και δείτε το Φως του Θεού μέσα σας και μπείτε στο Βασίλειο του Θεού, φτάστε το Αληθινό σας σπίτι, το σπίτι του Πατέρα σας. Αυτός είναι ο απώτερος στόχος όλων των θρησκειών.

Αλλά υπάρχουν λανθασμένοι τρόποι κηρύγματος, θα έλεγα. Αντί να ενώνουν τον άνθρωπο με τον άνθρωπο, αυτοί χωρίζουν τον άνθρωπο από τον άνθρωπο. Εφόσον οι ιεροκήρυκες δεν έχουν πρώτο χέρι εμπειρία από αυτή την Πραγματι-

κότητα, θα πρέπει να πουν στον κόσμο ότι ο άνθρωπος είναι άνθρωπος και ο Θεός είναι Θεός.

Όλοι οι άνθρωποι για το Θεό είναι ίσοι και ο ίδιος ο Θεός λατρεύεται από εμάς όλους, και φυσικά έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλο. Αλλά βρίσκουμε ότι η κοινωνική θρησκεία είναι όπως ένα χρυσό ρολόι, που είναι στολισμένο με κοσμήματα και πολύτιμα πετράδια, το οποίο όμως δεν μας δείχνει την ώρα. Εμείς έχουμε τις κοινωνικές μας θρησκείες. Κάθε κοινωνική θρησκεία έχει ένα έργο μπροστά της, το να κάνει τους ανθρώπους τέλειους: *Να είστε τέλειοι, όπως και ο πατέρας σας που είναι στους ουρανούς είναι τέλειος.* Αλλά, αντί να κάνουν τους ανθρώπους να γίνουν τέλειοι, προσπαθούν να δυναμώσουν το σώμα των πιστών τους. Φυσικά όταν εσείς λέτε ότι αυτό το σώμα των πιστών είναι ανώτερο από το άλλο, τότε υπάρχει σύγκρουση μεταξύ τάξης και τάξης και εμείς δεν βλέπουμε καμία αληθινή πρόοδο.

Η άποψή μου είναι ότι εμείς έχουμε ένα Θεό, τον ίδιο Θεό. Κάθε θρησκεία δεν έχει το δικό της Θεό. Ο ίδιος Θεός λατρεύεται από όλους μας. Ας αγκαλιάσουμε ο ένας τον άλλο και ας καθίσουμε όλοι μαζί ειρηνικά, με αγάπη και συμφωνία, να υμνήσουμε τον Κύριο σαν μια οικογένεια. Εφόσον αγαπάμε το Θεό, πρέπει να έχουμε αγάπη για όλους τους Θεανθρώπους, τους Διδασκάλους που ήρθαν κατά το παρελθόν ή που μπορεί να έρθουν στο μέλλον. Έχουμε σεβασμό προς όλους. Έχουμε αγάπη για όλες τις γραφές, γιατί αυτές μιλούν για τον ίδιο Θεό και καταγράφουν τις εμπειρίες που είχαν οι Διδάσκαλοι με τον Εαυτό τους και το Θεό. Και έχουμε αγάπη για όλους τους ιερούς τόπους προσκυνήματος, γιατί αυτοί έγιναν για να υμνούμε τον Κύριο.

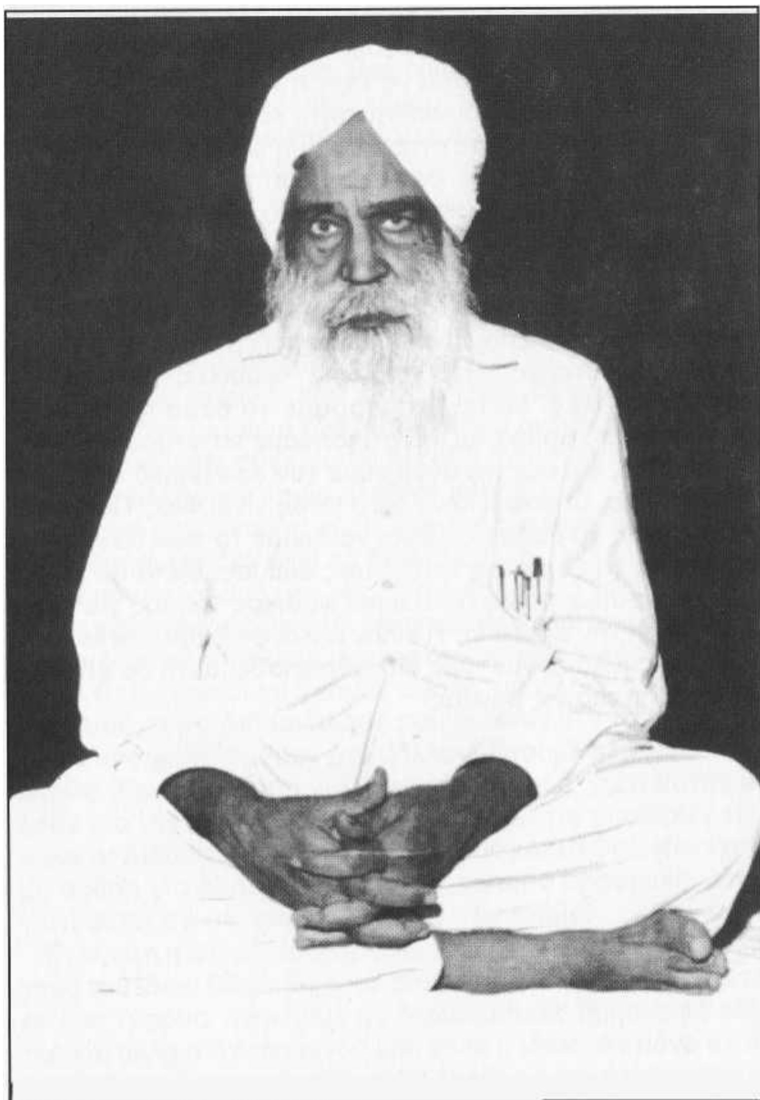
Έτσι, όλη η ανθρωπότητα είναι ένα και εμείς είμαστε οι λάτρες του ίδιου Θεού. Έχουμε διαφορετικούς τύπους, εξωτερικούς τύπους, ανήκουμε σε διαφορετικές θρησκείες εξωτερικά, αλλά ο Αγαπημένος μας είναι ο ίδιος. Αν μόνο έχουμε αυτό υπόψη μας συνέχεια, θα έχουμε ειρήνη πάνω στη γη και καλή θέληση μεταξύ των ανθρώπων. Δεν θα υπάρχει φόβος για πόλεμο ή κάτι παρόμοιο.

Το σημερινό θέμα ήταν «Ο Θεός και ο Άνθρωπος». Σας το

παρέθεσα σε συντομία. Στο επόμενο θέμα θα δούμε ότι τελικά πρέπει να γνωρίσουμε το Θεό. Αλλά αν δεν γνωρίσουμε τους εαυτούς μας πώς μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό;

Είναι η ψυχή που πρέπει να έχει την εμπειρία του Θεού, γιατί ο Θεός είναι Πανσυνειδητότητα και οι ψυχές μας είναι επίσης συνειδητές οντότητες. Είναι η ψυχή που πρέπει να έχει την εμπειρία με το Θεό και γι' αυτό το σκοπό πρέπει να γνωρίσουμε τον εσωτερικό άνθρωπο, ποιοι είμαστε, τι είμαστε. «Γνώθι σεαυτόν» ήταν το ρητό όλων των σοφών. Αυτοί ποτέ δεν είπαν «γνωρίστε τους άλλους». Πρώτα πρέπει να γνωρίσετε τον Υπερεαυτό.

Αυτό θα είναι το επόμενο θέμα και μαζί μ' αυτό θα συγκρίνουμε τις ανώτερες αξίες της ζωής -φυσικές, διανοητικές και πνευματικές. Μετά, θα πάρουμε το θέμα η Βασιλεία του Θεού: πού βρίσκεται, πώς μπορούμε να φτάσουμε αυτό το Βασίλειο, και πώς να ανοίξουμε τον εσωτερικό οφθαλμό και να δούμε. Οι σοφοί λένε ότι ο Θεός είναι Φως. Πώς μπορούμε εμείς να δούμε το Θεό, να δούμε το Φως του Θεού; Αυτό είναι το θέμα της τρίτης μας ομιλίας. Μετά απ' αυτό, θα καθορίσουμε ποιος είναι ο πιο φυσικός τρόπος για να έχουμε αυτή την εμπειρία: Τι είπαν άλλοι Θεάνθρωποι και πώς οι γραφές μιλούν για τους Θεανθρώπους, αυτό θα είναι το θέμα της τέταρτης ομιλίας.

Sant Kirpal Singh Ji.

2

Οι Ανώτερες Αξίες της Ζωής

ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ομιλία φτάσαμε στο συμπέρασμα ότι ο Θεός έκανε τον άνθρωπο και ο άνθρωπος έκανε όλες τις κοινωνικές θρησκείες και ότι ο σκοπός των κοινωνικών θρησκειών ήταν η ανύψωση του ανθρώπου.

Μιλήσαμε για την εξωτερική πλευρά του ανθρώπου είπαμε ότι ο άνθρωπος γεννήθηκε με ίσα προνόμια από το Θεό, αδιάφορο αν αυτός ανήκε στη μία χώρα ή στην άλλη ή στη μια θρησκεία ή στην άλλη. Εμείς πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση όλων των κοινωνικών θρησκειών έτσι ώστε να μπορέσουμε να γνωρίσουμε όλα όσα αφορούν τον άνθρωπο.

Ο τελικός μας στόχος είναι να γνωρίσουμε το Θεό. Πρώτα πρέπει να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και μετά θα γνωρίσουμε το Θεό. Όλες οι γραφές λένε ότι πρέπει να αγαπάμε το Θεό με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και με όλη μας τη δύναμη. Καθώς αγαπάμε το Θεό - και ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά- πρέπει να αγαπάμε και όλη την ανθρωπότητα. Αυτοί που ήρθαν σε επαφή με το Θεό έγιναν αυτοί που ο Θεός μιλά μέσω του στόματός τους -ο Θεός μέσα στον άνθρωπο ή Θεάνθρωποι - εξαιτίας της αγάπης τους προς το Θεό. Αγαπάμε όλες τις γραφές γιατί αυτές είναι οι θησαυροί των εμπειριών των Διδασκάλων με τους εαυτούς τους και με το Θεό. Επίσης αγαπάμε όλους τους ιερούς τόπους γιατί είναι τόποι που έγιναν για να υμνείται ο Ένας και Μοναδικός Κύριος. Αγαπάμε όλους του ιερούς τόπους προσκυνήματος, γιατί εκεί έζησε κάποιος που αγαπούσε το Θεό, κάποιος που έγινε ένα με το Θεό και έγινε αυτός που ο Θεός μιλά μέσω του στόματός του. Έτσι, χάρη της αγάπης μας προς το Θεό, αγαπάμε όλους τους άλλους. Αν αγαπάμε μό-

νο το Θεό και μισούμε τον ένα Διδάσκαλο ή τον άλλον ή μισούμε το ένα ιερό βιβλίο ή το άλλο ή αν μισούμε τους άλλους ανθρώπους, αγαπάμε τότε αληθινά το Θεό; Σίγουρα όχι γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά και ο τελικός μας στόχος είναι ο Θεός. Ο τελικός στόχος όλων των θρησκειών είναι επίσης ο Θεός. Τότε, πώς μπορεί ένας οπαδός της μιας θρησκείας ή της άλλης να μισήσει έναν άλλον; Αν ζούμε σύμφωνα με αυτά που λένε οι γραφές αυτό είναι κάτι το αδύνατο.

Αν ζούμε σύμφωνα με αυτές τις δύο εντολές -*Αγάπα Κύριο τον Θεό σου εξ όλης της καρδίας σου, εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου* και αγάπα όλη την ανθρωπότητα, γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά - η Βασιλεία του Θεού θα κατέβει πάνω στη γη. Όλες οι άλλες εντολές βασίζονται πάνω σ' αυτές τις δύο. Όλοι οι προφήτες τόνισαν αυτές τις δύο εντολές. Όλοι κήρυξαν πάνω σ' αυτές τις βασικές αρχές.

Εμείς τώρα θέλουμε να εμβαθύνουμε περισότερο στο εξής: *Τι είναι ο άνθρωπος;* Αν ο άνθρωπος δεν γνωρίσει τον εαυτό του δεν μπορεί να γνωρίσει το Θεό. Όλες οι γραφές που έχουμε σήμερα λένε: *Άνθρωπε, γνώθι σεαυτόν.* Αυτές δεν λένε «γνώρισε τους άλλους». Γιατί;

Ποιος είσαστε εσείς; Τι είσαστε εσείς; Είστε αυτά τα πέντε ή έξι πόδια ύψους, του σώματος που έχετε; Αυτό δεν είναι το να γνωρίσετε τον εαυτό σας. Εσείς θα δείτε οι ίδιοι. Έρχεται η ώρα που πρέπει να αποβάλετε το φυσικό σώμα που φέρετε - αυτό το πήλινο και φθαρτό ένδυμα. Το σώμα μένει σαν ένας σβώλος γης και καίγεται ή θάβεται κάτω από τη γη.

Αν γνωρίζετε τόσα πολλά για το φυσικό σας εαυτό, αυτό, μιλώντας ειλικρινά, δεν είναι γνώση του εαυτού σας. Οι Έλληνες και οι Αιγύπτιοι είχαν χαράξει μέσα στους ναούς τους αυτά τα λόγια: *Γνώθι σεαυτόν.* Οι Upanishads λένε: *ΓνώθιΣεαυτόν.* Ο Χριστός είπε *γνώθι σεαυτόν.* Ο Διδάσκαλος Nanak είπε επίσης: *Αν δεν γνωρίσεις τον εαυτό σου, δεν είσαι σε θέση να γνωρίσεις το Θεό.* Όλη αυτή η πλάνη μέσα στην οποία ζούμε, δεν μπορεί εύκολα να παραμεριστεί. Δεν είναι αλήθεια ότι πλανάστε; Βλέπετε άλλα σώματα, όπως το σώμα που έχετε. Βλέπετε με τα ίδια σας τα μάτια ότι κάτι έχει αφή-

DEL αυτά τα σώματα και μετά αυτά θάβονται ή καίγονται. Κι εσείς επίσης φέρετε ένα παρόμοιο σώμα. Αν ξέρετε τόσα πολλά για το φυσικό σας σώμα δεν σημαίνει ότι γνωρίζετε τον ίδιο σας τον εαυτό.

Αυτό το ερώτημα αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι από τότε που άρχισε ο κόσμος. Έχουμε μάθει τόσα πολλά για τον εξωτερικό μας εαυτό -συντηρώντας τα σώματά μας, φροντίζοντας τις οικογένειές μας, ζώντας κοινωνικά και πολιτικά. Έχουμε μάλλον δώσει μεγάλη σημασία στο σώμα και στα σχετικά με το σώμα, αλλά ποτέ δεν κρούσαμε εσωτερικά, για να δούμε τον εσωτερικό άνθρωπο, τον εσωτερικό εαυτό, ποιοι είμαστε και τι είμαστε.

Αν ο μαθητής δεν διευρύνει την ίδια του τη συνειδητότητα, ο Διδάσκαλος δεν μπορεί να του μεταδώσει τίποτα. Αυτός μπορεί μόνο να κατευθύνει και να συμβουλεύσει. Αλλά η κατανόηση δεν μπορεί να διδαχθεί. Αυτή πρέπει να έλθει από μέσα και μέσω της αυτοανάπτυξης. Βεβαίως, αυτός σας δίνει κάποια εμπειρία του πώς να γνωρίσετε τον εαυτό σας, πώς να αναλύσετε τον εαυτό σας από το σώμα. Εσείς πρέπει να αρχίστε μ' αυτό, χωρίς αμφιβολία. Αλλά εργαζόμενοι μ' αυτό τον τρόπο, σύμφωνα με την καθοδήγηση και τη βοήθεια που δίνεται από το Διδάσκαλο θα φτάσετε μια μέρα να αντιληφθείτε αυτή την Πραγματικότητα μέσα σας.

Οι ψυχές είναι όλες θείες στη φύση τους. Είναι τόσες πολλές σταγόνες από τον Ωκεανό της Θειότητας, αλλά είναι περιφραγμένες με το νου και την ύλη. Αυτές δεν μπορούν, όπως είναι τώρα, να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να ξεχωρίσουν τον εαυτό τους.

Ποια είναι η ανώτερη μελέτη του ανθρώπου; Είναι η Θεολογία; Θα έλεγα όχι. Είναι το να γνωρίσει κανείς το νόμο του Blackstone ή άλλων μεγάλων ανδρών, που ήρθαν στο παρελθόν; Ακόμη και τώρα η απάντηση θα είναι όχι. Είναι η μελέτη των έργων ανθρώπων, όπως ο Shakespeare, ο Milton, ο Dickens ή ο Burns; Όχι. Είναι ο αποκρυφισμός ή ο Βουδισμός, ο Χριστιανισμός, ο Σικχισμός ή οποιαδήποτε άλλη κοινωνική θρησκεία που πρέπει εμείς να μελετήσουμε; Είναι τέτοιου είδους έργα ο ανώτατος σκοπός της ανθρώπινης μελέτης;

Ξανά θα έλεγα ότι η απάντηση είναι όχι. Γιατί;

Αν μελετήσετε όλες τις γραφές που μας έχουν αφήσει οι Διδάσκαλοι, για ποιο πράγμα μιλούν αυτές; Αυτές μιλούν για τον άνθρωπο. «Άνθρωπε, γνώθι σεαυτόν». Έτσι, η γνώση του ανθρώπου, και της εξωτερικής και της εσωτερικής πλευράς του, είναι η ανώτατη μελέτη για μας. Η ανώτατη μελέτη του ανθρώπου είναι ο άνθρωπος. Ο Pope, ο Άγγλος ποιητής, είπε:

Γνώρισε λοιπόν τον εαυτό σου,
μην τολμήσεις να διερευνήσεις το Θεό.
Η σωστή μελέτη της ανθρωπότητας
είναι ο άνθρωπος.

Ωσότου γνωρίσετε τον άνθρωπο, όλα τα άλλα είναι απλή άγνοια και προκατάληψη. Όσο περισσότερο μελετάτε την εξωτερική φάση των γραφών, τόσο περισσότερο συνειδητοποιείτε ότι όλα δεν είναι τίποτα άλλο παρά συσσώρευση, συσσώρευση ιδεών και γνωμών, που έχουν εκφραστεί από άλλους. '

Ας υποθέσουμε ότι γινόσαστε τέλειοι γνώστες όλων των γραφών που έχουμε σήμερα. Και τι μ' αυτό; Όπως είπα, εμείς στον εικοστό αιώνα είμαστε τυχεροί γιατί όλοι οι Διδάσκαλοι που ήλθαν στο παρελθόν άφησαν για μας τις εμπειρίες τους καταγραμμένες, τις εμπειρίες που είχαν οι ίδιοι με τον Εαυτό τους και το Θεό. Ποια συγκεκριμένα πράγματα τους βοήθησαν στο δρόμο και τι στάθηκε εμπόδιο στο δρόμο; Αυτά αποτελούν τα κείμενα των γραφών. Ακόμη κι αν γνωρίζετε όλα αυτά είσαστε ικανοποιημένοι; Αυτό είναι σαν να έχετε κάτι, σαν εμπόρευμα συσσωρευμένο μέσα στο μυαλό σας - αυτός και αυτός ο Διδάσκαλος είπε αυτό, αυτό κι εκείνο το βιβλίο είπε το άλλο, αυτές και αυτές οι γραφές έτσι είπαν. Αυτό δεν είναι θειότητα. Αυτό είναι μόνο το να γνωρίζουμε γεγονότα πάνω στη θειότητα, πάνω στη θεία μας φύση, την οποία πραγματοποίησαν οι Διδάσκαλοι με τις εμπειρίες που είχαν με τον Εαυτό τους και με το Θεό. Και αν ακόμη μελετήσετε όλα τα βιβλία, δεν θα είσαστε ικανοί να γνωρίσετε τον εαυτό σας. Βέβαια θα έχετε κάποια πληροφόρηση, θα είσαστε ικανοί να αναφέρετε τόσα πολλά πράγματα από διά-

φορά βιβλία. Αλλά θα είσαστε ικανοί να γνωρίσετε τον εαυτό σας; Όχι. Ο ποιητής Eliot, λέει:

Πού είναι η σοφία που χάσαμε με τη γνώση;
Πού είναι η γνώση που χάσαμε με την πληροφόρηση;

Η γνώση του εαυτού μας είναι το αποτέλεσμα αυτο-ανάλυσης στην πράξη, όχι στη θεωρία. Βλέπουμε πολλούς ανθρώπους που βεβαιώνουν με έμφαση: «Εγώ δεν είμαι το σώμα. Εγώ δεν είμαι η διάνοια. Εγώ δεν είμαι τα ζωτικά ρεύματα ή οι πράνες. Εγώ δεν είμαι τα όργανα των αισθήσεων». Αυτά είναι όλα σωστά. Αλλά έχουμε ποτέ αναλύσει τους εαυτούς μας στην πράξη, υπερβαίνοντας τη σωματική συνειδητότητα και βλέποντας εμείς οι ίδιοι ότι είμαστε κάτι άλλο εκτός από το φυσικό σώμα, τη διάνοια, τα ζωτικά ρεύματα και τα όργανα των αισθήσεων, τα οποία όλα αποτελούν τον εξωτερικό άνθρωπο, ξεχωριστά από τον εσωτερικό Εαυτό; Έχετε ποτέ υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και είχατε πρώτο χέρι εμπειρία του Εαυτού σας; Θα βρείτε πολύ λίγους ανθρώπους που το έχουν πραγματικό επιτύχει αυτό.

Έτσι, λοιπόν, η μελέτη σας για τον άνθρωπο απλώς αποτελείται από συσσώρευση ορισμένων πληροφοριών μέσα στο νου σας. Μερικές φορές διαβάζετε τις γραφές. Ο σκοπός είναι ότι διαβάζοντας τις γραφές παίρνετε αρκετές πληροφορίες από τη μελέτη που οι Διδάσκαλοι έκαναν οι ίδιοι με τον Εαυτό τους και με το Θεό, για να σας βοηθήσουν να βρείτε το δικό σας Εαυτό και τίποτα παραπάνω. Το διάβασμα αυτών των γραφών θα δημιουργήσει κάποιο ενδιαφέρον μέσα σας, για να γνωρίσετε τον εαυτό σας και να γνωρίσετε το Θεό.

Δεν εννοώ ότι οι γραφές δεν πρέπει να διαβάζονται. Πρέπει να διαβάζονται και να διαβάζονται έξυπνα. Το διάβασμα των γραφών είναι το πρώτο βήμα και θα δημιουργήσει ενδιαφέρον μέσα μας, καθώς διαβάζουμε ότι εκείνος ή ο άλλος Διδάσκαλος είδαν το Θείο Φως μέσα τους. Μπορούμε κι εμείς να το δούμε; Ναι, κι εμείς επίσης μπορούμε να το δούμε, γιατί ό,τι έχει κάνει κάποιος άνθρωπος και ένας άλλος άνθρωπος μπορεί να το κάνει βέβαια με τη σωστή καθοδήγηση και εξάσκηση.

Σας ανέφερα επίσης ότι οι Διδάσκαλοι είδαν το Φως του Θεού. Εκείνοι που τους ακολούθησαν και έζησαν σύμφωνα με αυτά που τους έλεγαν, είχαν κι αυτοί επίσης τις ίδιες εμπειρίες σε διαφορετικούς βαθμούς κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Εσείς θα έπρεπε να γίνετε ικανοί, ενώ έχετε την ανθρώπινη ζωή,, να δείτε το Φως του Θεού. Όταν δείτε αυτό το Φως, ολόκληρη η ζωή σας θα αλλάξει. Και αυτό μπορείτε να το δείτε μόνον όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτό είναι ένα πρακτικό θέμα.

Τώρα τι πρέπει να γίνει; Τι μπορούμε να κάνουμε κατανοώντας την αλήθεια, δηλαδή, γνωρίζοντας τον Εαυτό μας και έχοντας μία πρώτο χέρι εμπειρία του Εαυτού και του Υπερεαυτού; Μόνο αυτό θα μας κάνει ελεύθερους. Αυτά τα πράγματα μπορούμε να τα αποκτήσουμε μόνο όταν έχουμε πραγματικά ανυψωθεί, όταν έχουμε ξαναγεννηθεί. Ο Χριστός λέει:

Α ν δεν γεννηθεί κανείς ξανά, δεν μπορεί να δει
τη Βασιλεία του Θεού.

Και συνεχίζει για να διασαφηνίσει:

Αν ο άνθρωπος δεν γεννηθεί εξ ύδατος και πνεύματος,
δεν μπορεί να εισέλθει στη Βασιλεία του Θεού.

Στην προς Κορινθίους επιστολή έχουμε:

Σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν
τη Βασιλεία του Θεού.

Ο Απόστολος Παύλος εξηγεί:

Γεννηθείτε ξανά, όχι από φθαρτό σπόρο, αλλά από
σπόρο άφθαρτο, από το Λόγο του Θεού, ο οποίος
ζει και θα ζει για πάντα.

Είναι φανερό ότι αν δεν ξαναγεννηθούμε, δεν μπορούμε ούτε να δούμε ούτε να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού, ούτε μπορούμε και να την κληρονομήσουμε. Με άλλα λόγια δεν μπορούμε να έχουμε μια από πρώτο χέρι εμπειρία του Εαυτού μας και του Θεού. Δεν μπορούμε να ανοίξουμε τον εσω-

τερικό μας οφθαλμό -που ονομάζεται ο Τρίτος Οφθαλμός ή ο Μοναδικός Οφθαλμός- ο οποίος μας κάνει ικανούς να δούμε το Φως του θεού.

Το να διαβάζουμε μόνο τις γραφές δεν θα βοηθήσει σε τίποτα. Αλλά μελετάτε τις γραφές προσεκτικά, γιατί αυτές μιλούν για τις εμπειρίες που είχαν οι Διδάσκαλοι με τον Εαυτό τους και με το Θεό. Αν δεν μελετήσουμε αυτές τις γραφές κάτω από την καθοδήγηση κάποιου που είχε πραγματικά αυτές τις εμπειρίες ο ίδιος, τις εμπειρίες που καταγράφονται μέσα στις γραφές, δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη σωστή τους σημασία.

Τι λέει ο Πλούταρχος; Αυτός λέει: *Τις ίδιες εμπειρίες που έχει η ψυχή την ώρα που αφήνει το σώμα, αυτές τις ίδιες εμπειρίες έχουν και αυτοί που είναι μυημένοι στα μυστήρια του Υπερπέραν.* Εσείς βέβαια πρέπει να αφήσετε το σώμα, κάποια μέρα. Αυτό νομίζω, είναι μια πολύ σαφής απόδειξη ότι δεν είσαστε αυτά τα σώματα, τα όποια εσείς έχετε γνωρίσει τόσο πολύ. Η «γνώση του Εαυτού» σημαίνει το να γνωρίσουμε τον εσωτερικό Εαυτό, τον πνευματικό Εαυτό, την πνευματική οντότητα που αφήνει το σώμα κατά την ώρα του θανάτου. Μπορείτε να πείτε ότι αυτό το φυσικό σώμα μπορεί να κτυπηθεί από το θάνατο -τη μεγάλη τελική αλλαγή. Αλλά εσείς δεν πεθαίνετε. Εσείς πρέπει μια μέρα να αφήσετε το σώμα και όλα τα πράγματα που είναι σχετικά με το σώμα, είτε το επιθυμείτε είτε όχι.

Έτσι η μεγαλύτερη σοφία έγκειται σε τι; Στο να γνωρίσετε τον ανώτερο εαυτό σας, ποιος είσαστε και τι είσαστε. Αν δεν γνωρίσετε τον Εαυτό σας δεν μπορείτε να γνωρίσετε το Θεό. Αυτός που γνωρίζει τον Εαυτό του μπορεί να γνωρίσει και το Θεό επίσης, γιατί είναι η απεριόριστη ψυχή που μπορεί να γνωρίσει το Θεό και όχι η περιορισμένη διάνοια. Δεν μπορεί κανείς να Τον συλλάβει με την περιορισμένη διάνοια.

Πώς μπορεί το μικρότερο να εννοήσει το Α νώτερο;
Πώς μπορεί η περιορισμένη λογική να φτάσει το
Άπειρο;

DRYDEN

Εμείς δεν μπορούμε να Τον δούμε. Δεν μπορούμε να ψάξουμε να Τον βρούμε με τη διάνοιά μας, τα όργανα των αισθήσεών μας ή τις αισθήσεις μας. Με όλη τη φαντασία, με όλη τη δύναμη της φαντασίας, Αυτός δεν μπορεί να κατανοηθεί. Είναι μόνο στην ψυχή που ο Θεός μπορεί να αποκαλύψει τον Εαυτό του. Αν δεν αναλύσουμε τον εαυτό μας, αν δεν δούμε τον Εαυτό μας -αν δεν γνωρίσουμε τον Εαυτό μας- δεν μπορούμε να δούμε το Θεό.

Η Αυτογνωσία προηγείται της Θεογνωσίας. Γι' αυτό ας δούμε τι βοήθεια μπορεί να έχει κανείς.

Κοιτάζοντας απ' έξω, παρατηρούμε ότι το σώμα ζει όσο διάστημα η ψυχή, που είναι ο κάτοικος του σπιτιού, είναι μαζί μ' αυτό. Αλλά έρχεται κάποια στιγμή που πρέπει να αφήσουμε το σώμα. Αυτή είναι η μέρα της μεγάλης και τελικής αλλαγής ή του θανάτου. Αλλά μην τρομάζετε με το θάνατο αυτός δεν είναι κάτι φοβερό.

Σας είπα ότι η ανώτατη μελέτη του ανθρώπου είναι ο άνθρωπος. Όλες οι γραφές ήρθαν από πού; Βεβαίως από τον άνθρωπο -από κάποιον άνθρωπο που είχε πραγματοποιήσει τον εαυτό του. Μέγας είναι πράγματι ο άνθρωπος. Όλες οι εφευρέσεις έγιναν από ποιον; Από τον άνθρωπο. Η Θειότητα, που μας έδωσε μια πρώτο χέρι εμπειρία του Θεού, εργαζόμενη μέσω των ανθρώπινων πόλων που ονομάζονται Διδάσκαλοι, εκφράστηκε επίσης μέσω του ανθρώπου.

Μέγας είναι ο άνθρωπος και η μεγαλύτερη μελέτη για τον άνθρωπο είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Ποιος είσαστε; Τί είναι αυτό που δίνει ζωή στο σώμα και τι είναι αυτό που το εγκαταλείπει; Εφόσον αυτός ο εσωτερικός Εαυτός ή ο πνευματικός Εαυτός είναι καθηλωμένος μέσα στο σώμα και εργάζεται μέσω του σώματος, εσείς είσαστε ζωντανοί, κινείστε. Αλλά έρχεται η στιγμή που πρέπει να αφήσετε το σώμα. Αυτή είναι η μοίρα που περιμένει τον καθένα από σας, δεν υπάρχει εξαίρεση στον κανόνα. Όλοι, βασιλείς και υπήκοοι, φτωχοί και πλούσιοι, σοφοί και αγράμματοι και ακόμη και οι Διδάσκαλοι πρέπει να αφήσουν το σώμα. Πώς μπορεί να υπάρξει εξαίρεση στη δική σας περίπτωση; Αν έχουν έτσι τα πράγματα, είσαστε έτοιμοι για την τελική αλλαγή; Αν όχι, πρέπει να ετοι-

μαστείτε και γι' αυτό πρέπει να λύσετε το μυστήριο της ζωής ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος. Πρέπει να εξετάσετε τον Εαυτό σας. Ποιος είναι ο πραγματικός άνθρωπος μέσα στο σώμα; Αν δεν το γνωρίσετε αυτό, δεν θα μπορέσετε να έχετε ειρήνη μέσα σας.

Ο Βούδας, που αρχικά ονομαζόταν Gautama, ήταν γιος βασιλιά, που μεγάλωσε με τρόπο πριγκιπικό, μέσα στην πολυτέλεια και στα πλούτη. Μια φορά αυτός επισκέφτηκε μια πόλη που την είχαν διακοσμήσει με πολύ γούστο για να τον υποδεχτούν. Καθώς περνούσε μέσα από την πόλη, πάνω σε μια άμαξα, είδε ένα γέρο άνθρωπο, με πρόσωπο ωχρό και βαθουλωμένα μάτια και ένα σώμα εξασθενημένο. Ο γέρος άνθρωπος περπατούσε δύσκολα, με τη βοήθεια ενός μπαστουνιού. Κοιτάζοντας το γέροντα, ο πρίγκιπας ρώτησε τον οδηγό του: «Τι είναι αυτό»; «Γηρατειά, αφέντη μου το σώμα πρέπει να γεράσει και να εξασθενήσει», απάντησε ο οδηγός. Αυτό τον τάραξε πολύ. Καθώς προχωρούσαν παρακάτω, είδε έναν άνθρωπο που ξεψυχούσε, που αγωνιούσε να πάρει αναπνοή και ξαναρώτησε τι ήταν αυτό. Ο οδηγός απάντησε: «Κύριέ μου, εμείς πρέπει να πεθάνουμε και να αφήσουμε το σώμα. Αυτός πεθαίνει. Ξεψυχάει». Αυτό τον έκανε ακόμη πιο λυπημένο και σκεφτικό. Ο πρίγκιπας αναρωτήθηκε αν αυτή ήταν η μοίρα των ωραίων σωμάτων μας. Ο οδηγός τον πήγε έξω από την πόλη, για να αποφύγουν τα δυσάρεστα αυτά θεάματα. Αλλά έξω από την πόλη ο πρίγκιπας είδε τέσσερις ανθρώπους να μεταφέρουν ένα πτώμα. Αυτός φυσικά ρώτησε τι ήταν αυτό και του δόθηκε η απάντηση: «Κύριέ μου, εμείς πρέπει να αφήσουμε το σώμα». Αυτό έκανε τον πρίγκιπα ακόμη πιο μελαγχολικό και αναφώνησε: «Είναι παράξενο που πρέπει κάποια μέρα να αφήσουμε τα ωραία σώματά μας αλλά τι είναι αυτό που φεύγει»; .

Αυτή ήταν η μεγαλύτερη μέρα στη ζωή του Gautama. Αυτός είχε αρχίσει να αφυπνίζεται και να αναρωτιέται τι ήταν αυτό που έδινε ζωή στο σώμα.

Κι εμείς, επίσης, έχουμε το ίδιο είδος σωμάτων. Και έχουμε δει με τα μάτια μας τόσες πολλές αποτεφρώσεις και ταφές. Έχουμε παραστεί σε πολλές κηδείες φίλων και συγγενών,

αλλά το μυστήριο της ζωής δεν μας έχει συγκλονίσει ποτέ, όπως συγκλόνισε τον Gautama.

Ο Gautama γύρισε στο σπίτι. Εκείνη τη μέρα είχε αποκτήσει ένα γιο. Μια τέτοια μέρα, γενικά, είναι μια πολύ ευτυχισμένη μέρα. Αλλά αυτός ήταν απορροφημένος σε σκέψεις για το μυστήριο της ζωής. Εγκατέλειψε το σπίτι του, τη σύζυγό του και το γιο του για να αναζητήσει τη λύση του μυστηρίου της ζωής. -«Τι είμαι; Τι είναι αυτό που αφήνει το σώμα;»

Οσο διάστημα ο εσωτερικός Εαυτός εργάζεται μέσα σ' αυτό το φυσικό σώμα, είμαστε ζωντανοί, μιλάμε, σκεφτόμαστε και κινιόμαστε. Αλλά, όταν εγκαταλείψει το σώμα, αυτό θάβεται ή καίγεται. Κανένας δεν κρατάει ένα νεκρό σώμα μέσα στο σπίτι του. Και απαλλασσόμαστε απ' αυτό όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Αυτό είναι το πρόβλημα που βρίσκεται μπροστά μας. Πρέπει να το σκεφτόμαστε με ηρεμία και με την οφειλόμενη περίσκεψη. Πρέπει να κοιτάξουμε μέσα σ αυτό, για να ανακαλύψουμε την απάντηση στο: «Ποιος είμαι; Τι είμαι;» Αυτοί που γνωρίζουν και έχουν εμβαθύνει στο μυστήριο της ζωής, έχουν κάνει μια θαυμάσια εργασία. Από πού έχουν έλθει οι γραφές; Από μέσα, μέσα από τον άνθρωπο. Όλες οι εφευρέσεις που έχουμε, από πού έχουν έλθει; Μέσα από τον άνθρωπο όχι απ' έξω.

Το ανώτατο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι «το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας», ποιος είναι ο Εαυτός και τι είναι ο Εαυτός. Έχουμε δει ότι η μοίρα αυτού του φυσικού σώματος είναι ο θάνατος. Την ώρα αυτής της τελικής αλλαγής, ο κάτοικος αφήνει το σπίτι - το σώμα. Εμείς δεν είμαστε το σώμα, που είναι ένα σπίτι που κατοικείται. Είμαστε ο ένοικος του σπιτιού, το οποίο ζωντανεύουμε με την παρουσία μας.

Από τη γέννησή μας, ο πρώτος μας σύντροφος είναι το φυσικό σώμα, που τώρα έχει αναπτυχθεί και μεγαλώσει. Όταν εμείς φεύγουμε, αυτό μένει πίσω δεν μας συνοδεύει. Τότε, πώς μπορούν τα άλλα πράγματα, με τα οποία έχουμε έλθει σε επαφή μέσω του σώματός μας, να μας συντροφεύσουν στον άλλο κόσμο; Αν το θυμόμαστε αυτό, ολόκληρη η θεώρησή μας θα αλλάξει.

Τώρα βλέπουμε από το επίπεδο του σώματος. Αν γνωρίσουμε τους εαυτούς μας -ποιοι είμαστε και τι είμαστε- ότι είμαστε οι ένοικοι του σώματος, ολόκληρη η σκοπιά που βλέπουμε τα πράγματα θα αλλάξει. Εσείς τότε θα βλέπετε από το επίπεδο της ψυχής και όχι από το επίπεδο του σώματος.

Προς το παρόν εργαζόμαστε σε λανθασμένη βάση. Και συσσωρεύουμε «θησαυρούς επί της γης». Κτίζουμε σπίτια, φτιάχνουμε κτίρια, δημιουργούμε περιουσίες και μαζεύουμε χρήματα, όσο μπορούμε περισσότερα, χωρίς να σκεφτόμαστε ποτέ, ούτε για μια στιγμή, ότι πρέπει να αφήσουμε το σώμα και όλα τα γήινα κτήματά μας. Είναι γι' αυτό που, όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι, κατευθύνουν την προσοχή μας σ αυτή την τόσο σημαντική πραγματικότητα -το αναπόφευκτο του θανάτου- την οποία εμείς έχουμε τελείως ξεχάσει και αγνοήσει. Παρ όλα μας τα διανοητικά επιτεύγματα, ενεργούμε σαν να μην πρόκειται ποτέ να αφήσουμε τον κόσμο ή το σώμα μας. Είναι γι' αυτό που ο Χριστός λέει: *Μην αποθηκεύετε για τους εαυτούς σας θησαυρούς γήινους.* Γιατί; *Που ο σκώρος και η σκουριά καταστρέφουν και που οι κλέφτες μπορούν να διαρρήξουν και να κλέψουν.* Αλλά τι πρέπει να κάνουμε; *Αλλά να αποθηκεύετε θησαυρούς ουράνιους, που ούτε ο σκώρος ούτε η σκουριά καταστρέφουν και που οι κλέφτες δεν μπορούν να διαρρήξουν και να κλέψουν.*

Τι έχουμε κάνει για τον άλλο κόσμο; Εμείς θα αφήσουμε αυτό το σώμα κάποια μέρα. Το έχουμε σκεφτεί ποτέ αυτό; Αν εμείς αφήσουμε το σώμα τι άλλο μπορεί να μας ακολουθήσει;

Έχουμε ακούσει για τη βασίλισσα Noor Jahan που όταν ήταν ετοιμοθάνατη οι γιατροί που την παρακολουθούσαν της είπαν: «Μεγαλειότατη, εσείς τώρα πρέπει να φύγετε για τον άλλο κόσμο». Ίσως αυτή να μην ήξερε τι πράγμα είναι ο άλλος κόσμος. Και είπε απλά: «Εντάξει, αν πρέπει να πάω στον άλλο κόσμο, τότε πόσοι από την ακολουθία μου θα έλθουν μαζί μου;» Οι γιατροί της είπαν: «Μεγαλειότατη, κανείς δεν μπορεί να έλθει μαζί σας. Εσείς πρέπει να φύγετε μόνη».

Απλώς σημειώστε την άγνοια. Διανοητικά, όλοι γνωρίζουμε

ότι ο θάνατος είναι αναπόφευκτος, ότι τους καταλαμβάνει όλους, όμως έχουμε ποτέ πραγματικά συνειδητοποιήσει ότι κι εμείς επίσης θα πεθάνουμε; Έχουμε ποτέ με ηρεμία αναλογισθεί ποιος είναι μέσα μας, πού αφήνει το σώμα και πού πηγαίνει;

Όλοι οι άγιοι έχουν τονίσει τη μεγάλη ανάγκη του «γνώθι σεαυτόν». Αν εσείς γνωρίσετε τον εσωτερικό άνθρωπο, που αφήνει το σώμα, τότε γνωρίζετε κάτι και αυτό θα αλλάξει τελείως την αντίληψή σας.

Ήρθα εδώ από την Ινδία. Γνωρίζω ότι πρέπει να πάω πίσω. Και μέσα στο αεροπλάνο μπορώ να πάρω μόνο είκοσι κιλά αποσκευές. Οτιδήποτε πέρα απ' αυτό το όριο πρέπει να το αφήσω πίσω. Τότε τι θα κάνω; Πρέπει τότε να μαζεύω ένα σωρό πράγματα για να τα πάρω μαζί μου; Πώς μπορώ να τα πάρω; Δεν μπορώ να πάρω παραπάνω από είκοσι κιλά. Παρόμοια, όταν πηγαίνουμε στον άλλο κόσμο, ακόμη ούτε αυτό το σώμα δεν μας ακολουθεί τι να πούμε για τα άλλα πράγματα!

Λοιπόν, υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να θυμόμαστε. Πρώτον, ότι εμείς είμαστε ταξιδιώτες πάνω σ' αυτή τη γη, όπου πρέπει να περάσουμε ένα ορισμένο διάστημα χρόνου, άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο. Στο κάτω κάτω, είναι μόνο μια προσωρινή κατοικία και πρέπει να την αφήσουμε κάποια μέρα. Είναι όπως όταν ταξιδεύετε για κάποιο μέρος. Η νύχτα πέφτει, ενώ βρισκόσαστε στο δρόμο και σταματάτε σε κάποιο ξενοδοχείο για να περάσετε τη νύχτα και νωρίς το πρωί φεύγετε για τον προορισμό σας. Σκεφτήκατε ποτέ ότι εσείς ζείτε σαν να επρόκειτο να μείνετε σ' αυτό τον κόσμο παντοτινά; Έχετε σκεφτεί ποτέ το θάνατο;

Δεύτερον, ο άνθρωπος αποτελείται από το φυσικό σώμα, τη διάνοια και την ψυχή. Εμείς γνωρίζουμε τόσο πολλά για τα φυσικά μας σώματα. Γνωρίζουμε τόσα πολλά για το πώς να τα συντηρούμε. Γνωρίζουμε τόσα πολλά για τις οικογενειακές μας σχέσεις, για τα παιδιά μας, για την κοινωνική μας ζωή κ.τ.λ. Έχουμε κάνει αξιοθαύμαστη πρόοδο στο διανοητικό επίπεδο. Έχουμε τηλεόραση, μπορούμε να πετάξουμε στον αέρα. Όλα αυτά κάνουν τον κόσμο σαν να είναι ένα σπίτι. Εί-

ναι μόνο 24 ώρες από την Ινδία για να φτάσει κανείς στην Αμερική, από τη μια άκρη της σφαίρας στην άλλη. Όλες αυτές οι χώρες είναι τόσα πολλά δωμάτια στο σπίτι του Πατέρα, μπορεί να πει κανείς. Ακόμη, έχουμε τις ατομικές βόμβες, τη βόμβα υδρογόνου κ.τ.λ. Θέλω να πω ότι η πρόοδός μας στο επίπεδο της διάνοιας και της τεχνολογίας είναι αξιοθαύμαστη.

Αλλα τι γνωρίζουμε για τον Εαυτό μας -τον πραγματικό Εαυτό μας- που δίνει ζωντάνια στο φυσικό και στο διανοητικό τομέα της ζωής μας; Είναι το πνεύμα ή η ψυχή, αυτό που εμείς πραγματικά είμαστε. Το μεγαλύτερο μέρος της φυσικής και της διανοητικής πλευράς έχει ως υπόβαθρο την ψυχή. Εμείς έχουμε αναπτύξει μόνο τα δύο μέρη και δεν γνωρίζουμε τίποτα για τον ίδιο τον Εαυτό μας.

Ένας μουσουλμάνος άγιος λέει: *Πόσο θα συνεχίσετε να παίζετε με τη λάσπη, όπως ένα παιδί και να λερώνετε τον εαυτό σας μ αυτή;* Όταν η ψυχή αφήνει το σώμα τι παραμένει; Χώμα. *Είσαι χώμα και χώμα θα ξαναγίνεις.* Πόσο διάστημα θα συνεχίζετε έτσι;

Έχουμε αναπτυχθεί θαυμάσια στους δύο τομείς, αλλά για την ψυχή μας δεν γνωρίζουμε τίποτα ή σχεδόν τίποτα. Γνωρίζουμε μόνο τόσο όσο δίνεται μέσα στις γραφές. Εμείς γνωρίζουμε μόνο όσα μπορούμε να συλλάβουμε με την περιορισμένη μας διάνοια. Αν θέλουμε να καταλάβουμε την αληθινή σημασία των γραφών, πρέπει να καθίσουμε στα πόδια κάποιου που έχει έμπρακτη γνώση του Εαυτού και του Υπερεαυτού, γιατί όλες οι γραφές μιλούν για το ίδιο πράγμα.

Και αν ακόμη συναντήσουμε ένα Διδάσκαλο, που είναι ειδήμονας στην πράξη και μας εξηγήσει όλα τα πράγματα που αφορούν τον Εαυτό μας και τον Υπερεαυτό, παρ όλα αυτά, μέχρι να αποκτήσουμε αυτή την εμπειρία εμείς οι ίδιοι, δεν μπορούμε να ικανοποιηθούμε.

Και αν ακόμη διαβάζουμε τις γραφές, η επιδίωξη στον τομέα της Αυτογνωσίας περιορίζεται κυρίως στο διάβασμα μιας γραφής ή κάποιας άλλης και στο να παρεβρεθούμε σε κάποιο ιερό τόπο προσευχής και αυτό είναι όλο. Αυτά, όμως, δεν είναι παρά στοιχειώδη βήματα και από μόνα τους

δεν οδηγούν σε αξιόλογα αποτελέσματα. Επιπλέον, θα βρούμε ότι πολλοί από μας πηγαίνουν στις εκκλησίες ή στους ιερούς τόπους λατρείας, αλλά πόσοι υπάρχουν που το κάνουν αυτό για να γνωρίζουν το Θεό; Πολύ λίγοι πραγματικά. Οι περισσότεροι από μας προσεύχονται για «τα προς το ζειν», τη ζωή τους, για τα παιδιά τους ή για κάποιο άλλο υλικό όφελος. Διαβάζουμε τις γραφές μόνο και μόνο για να διευθετηθούν ικανοποιητικά άλλες καταστάσεις. Οι περισσότεροι είμαστε θρήσκοι μόνο κατ' αυτό τον τρόπο.

Αλλά τέτοιοι άνθρωποι, πηγαίνοντας στους ιερούς τόπους λατρείας, θα βρούνε το Θεό; *Ζητήσετε και θα σας δοθεί. Κρούσετε και θα ανοιχθεί για σας.* Αλλά αν εμείς ζητάμε μόνο εγκόσμια πράγματα, πώς θα κερδίσουμε το Θεό αντί γι αυτά; *Ο Κύριος είναι καλός και οτιδήποτε εσείς ζητάτε απ' Αυτόν θα σας δοθεί.*

Υπάρχει μια ιστορία που λέει για κάποιον πρίγκιπα από την Περσία, ονομαζόμενο Majnu, που ερωτεύτηκε την πριγκίπισσα Laila. Ήταν τόσο μεγάλη η λατρεία του, που φιλούσε ακόμη και τη γη απ' όπου αυτή είχε περάσει. Μια φορά του είπαν: «Ακούσε, ο Θεός θέλει να σε δει». Αυτός απάντησε: «Εντάξει, αν θέλει να με δει, ας έλθει με τη μορφή της Laila». Νομίζετε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θα βρει το Θεό; Αυτός θα βρει τη Laila χωρίς αμφιβολία, αλλά όχι το Θεό.

Κατά τον ίδιο τρόπο, σαν άλλοι Majnus κι εμείς πάμε στους ναούς ψάχνοντας όχι για το Θεό αλλά για τα είδωλα της καρδιάς μας. Πώς μπορούμε τότε να βρούμε το Θεό; Μόνο αυτοί που ψάχνουν για το Θεό μπορούν να έχουν το Θεό. Γι' αυτούς ο δρόμος είναι ανοιχτός- γι' αυτούς υπάρχει κάποιος Θεάνθρωπος για να τους βάλει στο Μονοπάτι.

Λοιπόν η επιδίωξη του πνευματικού δρόμου περιορίζεται σ' ένα και μοναδικό πράγμα. Γι αυτούς που έχουν μια πραγματική επιθυμία μέσα τους να φτάσουν και να βρουν το Θεό, Αυτός διευθετεί τα πράγματα έτσι ώστε να βρουν το δρόμο.

Το πρώτο βήμα για να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του είναι να διαβάσει τις ιερές γραφές που υπάρχουν. Αλλά αυτές μας λένε: *Όποιος χάσει τη ζωή του θα τη σώσει και όποιος τη σώσει αυτός θα τη χάσει.* Τι σημαίνει αυτό; Αυτός που απλώς

ζει τη φυσική ζωή, μέσω των οργάνων των αισθήσεων, γνωρίζοντας λίγα ή τίποτα για τον εσωτερικό του Εαυτό, φυσικά θα χάσει την αιώνια ζωή. Αυτοί που υπερβαίνουν αυτή τη φυσική ζωή και γνωρίζουν τον εαυτό τους και το Θεό, έχουν ζωή αιώνια.

Οι γραφές το λένε αυτό πολύ καθαρά και με πολύ απλά λόγια. Αλλά οι διανοούμενοι που δεν είχαν καμιά έμπρακτη γνώση της αυτοανάλυσης, καμιά εμπειρία με τον ίδιο τους τον Εαυτό και με το Θεό, το έκαναν αυτό δύσκολο να κατανοηθεί. Αυτό είναι όλο. Αλλιώς, οι αλήθειες είναι πολύ απλές.

Επίσης, ο Χριστός λέει: *Αν δεν ξαναγεννηθείτε, δεν μπορείτε να δείτε τη Βασιλεία του Θεού.* Να ξαναγεννηθούμε; Πώς; Ο Νικόδημος, ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος, ρώτησε το Χριστό: «Διδάσκαλε, πώς λες ότι πρέπει να ξαναγεννηθούμε; Πώς μπορούμε να γεννηθούμε ξανά; Πώς μπορούμε να ξαναμπούμε στη μήτρα και να γεννηθούμε ξανά;»

Τι είπε ο Χριστός; «Κοίταξε, εσύ είσαι ένας μορφωμένος άνθρωπος, ένας σοφός άνθρωπος. Οι άνθρωποι κάθονται στα πόδια σου, σε προσκυνούν. Δεν καταλαβαίνεις ότι η σάρκα είναι σάρκα και ότι πρέπει να γεννηθείς σαν πνεύμα;».

Αυτό είναι ένα προσωπικό πρόβλημα για όλους μας. Οι Διδάσκαλοι που έχουν έλθει και ήταν ικανοί να μας δώσουν την έμπρακτη λύση, μας έδωσαν πρώτο χέρι εμπειρία του πώς να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας.

Ολόκληρο το θέμα είναι βαλμένο ανάποδα, θα έλεγα. Εμείς είμαστε οι ένοικοι του σώματος. Πρέπει να το καταλάβουμε και να μαζέψουμε κάτι για κει που θα πάμε. Αλλά έχουμε ταυτιστεί με το σώμα τόσο πολύ που δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τους εαυτούς μας απ' αυτό.

Τώρα εργαζόμαστε από το επίπεδο του σώματος, μη γνωρίζοντας τίποτα άλλο πέρα από το φυσικό εαυτό. Δίνουμε σημασία μόνο σ' αυτό τον εξωτερικό κόσμο και στις κατακτήσεις του, σαν να ήταν το άλφα και το ωμέγα της ζωής. Ολόκληρο το πράγμα είναι ανάποδα. Γι' αυτό οι Διδάσκαλοι τονίζουν: *Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του;* Και μετά ρωτούν: *Τι θα δώσει ο*

άνθρωπος σαν αντάλλαγμα για την ψυχή του; Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι αυτό.

Εμείς πρέπει να αφήσουμε το σώμα, κι όμως γνωρίζουμε λίγα ή τίποτα για τον ίδιο μας τον Εαυτό. Γνωρίζουμε τόσα όσα δίνονται μέσα στις γραφές. Αλλά κι αν ακόμη τις διαβάζαμε για χρόνια και χρόνια, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας, έχουμε τελικά καμιά εμπειρία;

Βέβαια, γεμίζουμε το νου μας με τόσα πολλά γεγονότα και θεωρίες και με καταγραφές των εμπειριών των άλλων. Αλλά αυτά βοηθούν; Είναι ακριβώς όπως όταν κάποιος παντρεύεται. Μετά το ζευγάρι φεύγει ευτυχισμένο. Αλλά εκτός απ' αυτούς, υπάρχουν και τόσοι πολλοί άλλοι που παίρνουν μέρος στη γιορτή αλλά αυτοί δεν κερδίζουν τίποτα. Όπως λέει κάποια ινδική παροιμία: *Είναι δύο αυτοί που παντρεύονται, οι άλλοι απλώς παρευρίσκονται.*

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να διαβάζουμε τις γραφές. Πρέπει να τις διαβάζουμε. Αυτό είναι το πρωταρχικό βήμα. Αυτές είναι πολύτιμες καταγραφές που αξίζουν τόνους από χρυσό, ρουμπίνια και σμαράγδια γι' αυτούς που θα ήθελαν απλά να ρίξουν μια ματιά εσωτερικά για να γνωρίσουν τους εαυτούς τους και το Θεό.

Εμείς τώρα απλώς έχουμε ταυτιστεί με το σώμα. Εργαζόμαστε μέσα στο σώμα και συμπεριφερόμαστε από το επίπεδο του σώματος, προσκολλημένοι σ' αυτό και στο περιβάλλον του. Όσο περισσότερο είμαστε προσκολλημένοι, τόσο πιο μακριά βρισκόμαστε από την αιώνια ζωή. Είναι γι' αυτό που λέγεται: *Προσπάθησε να αποσυρθείς από την αγάπη όλων των ορατών πραγμάτων και κατεύθυνε την προσοχή σου στα αόρατα.* Όσο περισσότερο είμαστε προσκολλημένοι στα εξωτερικά, τα φυσικά πράγματα, τόσο περισσότερο είμαστε μακριά από τον εσωτερικό μας Εαυτό, τον ανώτερο Εαυτό μας. Αν δεν αποσυρθούμε για μια στιγμή απ' αυτόν τον τόπο και να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, γνωρίζοντας τους εαυτούς μας, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό ή να πάμε κοντά στο Θεό ή να έλθουμε σε επαφή με το Θεό.

Όταν εμείς ξέρουμε με βεβαιότητα ότι πρέπει να αφήσου-

με το σώμα, γιατί προσκολλούμαστε σ αυτό; Όπως ακριβώς σας είπα, πρέπει να φύγω για την Ινδία μετά από λίγες ώρες, να αφήσω τις Ηνωμένες Πολιτείες και να πάω πίσω στην Ινδία. Γνωρίζω ότι πρέπει να πάω πίσω. Θα σας αφήσω όλους εσάς βέβαια. Δεν θα είμαι πολύ προσκολλημένος στα υπάρχοντα, *σ'* αυτό και σ' εκείνο, πρέπει να φύγω. Πρέπει απλώς να περάσω τις μέρες μου και να πάω πίσω, αυτό είναι όλο.

ΓΓ αυτό το λόγο, η ζωή του ανθρώπου δεν αποτελείται από τα υπάρχοντά του, από την αφθονία των πραγμάτων που κατέχει: *Η ζωή είναι πάνω από την τροφή και το σώμα είναι πάνω από το ένδυμα.*

Βλέπετε πώς συμπεριφερόμαστε σε εγκόσμια περιστατικά. Ας υποθέσουμε ότι φοράτε ένα πολύ ακριβό ένδυμα ή φόρεμα και σας συμβαίνει κάποιο ατύχημα και αυτό το φόρεμα λερώνεται και σχίζεται. Εσείς λέτε: «Δεν πειράζει, εγώ σώθηκα». Επίσης, όταν είσαστε άρρωστος και οι γιατροί λένε ότι υπάρχει μικρή ελπίδα για τη ζωή σας, τι λέτε; «Εντάξει, θα ξοδέψω όλα τα χρήματα που έχω, ακόμη και όλα τα υπάρχοντά μου, έτσι ώστε να σωθώ». Τα σώματά μας είναι πολυτιμότερα απ' όλα τα άλλα υλικά υπάρχοντα. Αν συμβεί κάποιο άλλο ατύχημα, στο οποίο μπορεί να σπάσετε το χέρι σας ή το πόδι σας, τι λέτε; «Δεν πειράζει. Εγώ σώθηκα». Και αυτό που σώζεται είναι ο ίδιος ο Εαυτός σας, που είναι πιο πολύτιμος ακόμη κι από το σώμα σας.

Οι Διδάσκαλοι μας υπενθυμίζουν το γεγονός ότι ο εσωτερικός μας Εαυτός είναι το αληθινό κόσμημα μέσα στο σώμα, ο πιο ανεκτίμητος θησαυρός. Εμείς ποτέ δεν γνωρίσαμε αυτό τον εσωτερικό Εαυτό. Ωσότου γνωρίσουμε ότι η ζωή είναι ανώτερη από την τροφή, δεν θα κάνουμε τίποτα γι' αυτή τη ζωή.

Προς το παρόν, θεωρούμε ότι τα σώματά μας είναι πάνω από οτιδήποτε άλλο, γνωρίζοντας πάρα πολύ καλά ότι πρέπει να τα αφήσουμε. Αυτό δεν είναι κάτι φοβερό, σας λέω. Αλλά σοφός άνθρωπος είναι εκείνος που ετοιμάζεται για την αλλαγή που περιμένει τον καθένα μας χωρίς καμιά εξαίρεση στον κανόνα. Ο άνθρωπος που «γνωρίζει τον εαυτό του» είναι πράγματι ο σοφότερος άνθρωπος.

Εμείς δεν έχουμε ενδιαφερθεί γι' αυτό. Η επιδίωξή μας έχει περιοριστεί μόνο στο να διαβάζουμε τις γραφές και στο να τηρούμε τα εξωτερικά τελετουργικά, τύπους και λειτουργίες. Βεβαίως αυτά είναι τα πρωταρχικά βήματα που έχουμε να κάνουμε αλλά δεν είναι ο κύριος σκοπός της ζωής μας. Τι πρέπει να κάνουμε; Απλώς καταλάβετε τον αληθινό σκοπό της ζωής. Ποια είναι η ανώτερη αποστολή ενός ανθρώπου; Ο άνθρωπος είναι ο ανώτατος μέσα σε όλη τη δημιουργία. Αυτός είναι μετά το Θεό. Είναι γι' αυτό που είπε ο Προφήτης Μωάμεθ μέσα στο Κοράνιο: *Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο και φώναξε τους αγγέλους να τον προσκυνήσουν.* Λοιπόν, ο άνθρωπος είναι ανώτερος ακόμη και από τους ίδιους τους αγγέλους. Αυτό είναι το σώμα, αυτό είναι ο ναός του Θεού, μέσα στον οποίο κατοικεί ο Θεός κι εσείς. Αλλά εμείς δεν σκεφτήκαμε ποτέ κατ' αυτό τον τρόπο. Απλώς κοιτάζουμε τον εξωτερικό άνθρωπο, να έχουμε εξωτερική καθαριότητα, να έχουμε ωραία σπίτια να ζούμε και πολυτελή έπιπλα. Αλλά δεν έχουμε κάνει τίποτα, σχεδόν τίποτα για να καθαρίσουμε αυτούς τους ναούς του Θεού (τα σώματά μας) εσωτερικά. Εμείς έχουμε μολύνει αυτούς τους ναούς του Θεού. Και οποιοσδήποτε μολύνει τους ναούς του Θεού, τιμωρείται από το Θεό. *Δεν μπορεί να υπάρχει καθαριότητα με μια ακάθαρτη καρδιά.*

Βέβαια η καθαριότητα είναι πολύ κοντά στη θειότητα. Πρέπει να διατηρούμε τα σώματά μας καθαρά και εξωτερικά και εσωτερικά. *Ευλογημένοι οι αγνοί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το Θεό.* Εμείς πρέπει να ζούμε ηθικές ζωές, αγνές ζωές.

Όσα δόθηκαν από το Χριστό στην Επί του Όρους Ομιλία είναι παράλληλα με όσα αναφέρονται στο Οκτάπτυχο Μονοπάτι του Βούδα και ακόμη με τους κανόνες Yama, Niyama και Sadachar των Ινδουιστών. Αυτό είναι το πρώτο βήμα που έχουμε να κάνουμε. Εκεί μέσα επίσης βρίσκουμε τον Εσωτερικό Δρόμο. Αυτός είπε: *Αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα θα είναι φωτεινό.*

Εμείς δεν έχουμε καταλάβει τα διδάγματα των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν. Αν μόνο μάθουμε να ζούμε σύμφω-

να μ' αυτά που λένε οι γραφές, θα έχουμε ειρήνη πάνω στη γη και μετέπειτα επίσης. Θα έχουμε τη Βασιλεία του Θεού πάνω στη γη και επίσης τη Βασιλεία του Θεού στον άλλο κόσμο. *Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του;*

Πώς ενεργούμε στην καθημερινή μας ζωή; Από το πρωί μέχρι το βράδυ ενδιαφερόμαστε μόνο για τη συντήρηση των φυσικών μας σωμάτων, των δικών μας και της οικογένειάς μας. Σηκωνόμαστε το πρωί, κάνουμε τις φυσικές μας ανάγκες, κάνουμε λίγη γυμναστική, κάνουμε ένα λουτρό, τρώμε και μετά άλλοι πηγαίνουν στις επιχειρήσεις τους, άλλοι πηγαίνουν σε γραφεία και άλλοι σε οποιαδήποτε άλλη δουλειά. Ολόκληρη η μέρα περνά μ' αυτές τις ασχολίες. Το βράδυ γυρίζουμε στο σπίτι. Αυτοί που είναι παντρεμένοι πρέπει να φροντίσουν τις οικογένειές τους. Μερικοί είναι άρρωστοι και έχουν ανάγκη από άλλα χρειώδη της ζωής. Μερικοί πάνε να ψωνίσουν. Τη νύχτα τρώμε και πέφτουμε να κοιμηθούμε. Μερικοί άλλοι πάλι απλώς τρώνε, πίνουν και ευφραίνονται. Μετά κι αυτοί πέφτουν και κοιμούνται. Αυτή είναι η συνηθισμένη, καθημερινή ρουτίνα που γενικά ακολουθούμε. Το άλλο πρωί ξαναρχίζει η ίδια διαδικασία, όπως η μυλόπετρα που γυρνάει στον ίδιο ρυθμό ασταμάτητα. Μ αυτό τον τρόπο η πολύτιμη ζωή μας σπαταλιέται σε δευτερεύουσες ασχολίες. Εμείς δεν έχουμε χρόνο να αφιερώσουμε για το πρόβλημα και το μυστήριο της ζωής.

Οι Διδάσκαλοι λένε: *Κοιτάξτε, εσείς πρέπει να αφήσετε αυτό το σώμα μια μέρα αυτό είναι αναπόφευκτο. Τι έχετε κάνει γι ' αυτό;* Εμείς είμαστε *σε* μεγάλη αγωνία. Όταν μας καταλαμβάνει ο θάνατος έχουμε αγωνία. Αν έχουμε δει τη μοίρα ενός ανθρώπου που πεθαίνει, πρέπει να έχουμε παρακολουθήσει με τα ίδια μας τα μάτια την αγωνία του θανάτου: κλάματα, σπασμοί, κ.τ.λ. Κανείς δεν μπορεί να τον βοηθήσει τότε. Αν είχε λύσει το μυστήριο της ζωής, του πώς να αφήνει το σώμα με τη θέλησή του, αν είχε γνωρίσει τον εαυτό του με την Αυτοανάλυση, αυτός ενώ ζούσε θα είχε περάσει από την εμπειρία του θανάτου, θα είχε μάθει πώς να υψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα με τη θέλησή του και θα είχε

ξεπεράσει την προκειμένη περίπτωση χωρίς κανένα πόνο και αγωνία.

Ο Προφήτης Μωάμεθ λέει ότι όταν η ψυχή αφήνει το σώμα, ο πόνος που αισθάνεται ο άνθρωπος μπορεί να παρομοιαστεί με το απότομο τράβηγμα ενός βάτου με αγκάθια, από τον πρωκτό, μέσω όλου του σώματος, μέχρι τα ρουθούνια. Μερικές Ινδικές γραφές παρομοιάζουν τις οδύνες του θανάτου με το τσίμπημα χιλίων σκορπιών συγχρόνως. Έχετε όλοι σας δει, με τα ίδια σας τα μάτια, πόσο δύσκολο είναι το να αφήνει κανείς το σώμα. Με εξαίρεση ορισμένες περιπτώσεις -πολύ σπάνιες περιπτώσεις- όπως η ανακοπή καρδιάς, όλοι οι άλλοι έχουν να περάσουν μέσα απ' αυτή την αγωνία. Αν εσείς γνωρίζετε πώς να εγκαταλείπετε το σώμα με τη θέλησή σας, εκατό φορές την ημέρα, λένε οι Διδάσκαλοι, τότε ο θάνατος δεν έχει πια κεντρί.

Ρωτάμε τους ανθρώπους: «Ακούσε, αγαπητέ φίλε, τι πρόοδο έχεις κάνει στον πνευματικό τομέα;» Η απάντηση είναι: «Δεν υπάρχει ανάγκη. Θα το φροντίσουμε όταν θα γεράσουμε. Τώρα ας φάμε, ας πιούμε κι ας διασκεδάσουμε».

Πρώτα απ' όλα, πού είναι η σιγουριά ότι θα φτάσετε τα γηρατειά; Μπορεί να συμβεί κάποιο ατύχημα κάποια αρρώστια μπορεί να σας καταλάβει και να δώσει τέλος στη ζωή σας. Αλλά ας υποθέσουμε ότι φτάνετε τα γηρατειά τι συμβαίνει τότε; Το σώμα σας εξασθενεί' οι αισθήσεις σας εξασθενούν μερικές φορές η όρασή σας δεν είναι καλή- μερικές φορές γινόσαστε βαρήκοοι- μερικές φορές δεν μπορείτε να κινηθείτε- και μερικές φορές είσαστε κατάκοιτοι στο κρεβάτι. Αν είχατε λύσει το μυστήριο της ζωής, ενώ είσαστε νέοι, όταν είχατε ένα αποφασιστικό νου μέσα σε ένα γερό σώμα, θα είχατε μάθει πολύ περισσότερα.

Αλλά θα δείτε ότι δεν έχετε δώσει καμιά προσοχή σ' αυτό. Αυτό είναι το πιο σπουδαίο και το πιο παραμελημένο θέμα. Ένας μουσουλμάνος άγιος λέει: *Ο ανώτατος σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι το να γνωρίσει τον εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό.* Τι έχετε κάνει εσείς; Αν *έχετε* μάθει τόσα πολλά για το φυσικό σας σώμα και για τη διάνοιά σας, έχετε δώσει καθόλου προσοχή για να γνωρίσετε τον εσωτερικό

σας Εαυτό; Αυτός λέει: «Τι καρπό θα αποφέρουν όλα αυτά; Εσύ είσαι ένας ανόητος. Δεν είσαι ένας σοφός άνθρωπος». Ένας σοφός άνθρωπος πάντα προσπαθεί να καταλάβει και να ετοιμάσει τον εαυτό του για το αύριο. Αυτός ετοιμάζεται γι' αυτό που πρόκειται να συμβεί.

Μια φορά στην Ινδία πέθανε ένας νέος άνθρωπος, το σώμα του μεταφέρθηκε στον τόπου που θα καιγόταν. Υπήρχαν εκεί τριακόσιοι ή τετρακόσιοι άνθρωποι, ήμουν κι εγώ μεταξύ αυτών. Μου ζήτησαν να δώσω μια ομιλία, την πιο κατάλληλη για την περίπτωση.

Τους είπα: «Το θέμα της ομιλίας βρίσκεται μπροστά σας. Κάτι άφησε αυτό το σώμα, αλλά αυτό το κάτι βρίσκεται ακόμα μέσα σ' εσάς. Αλλά είσαστε εσείς προετοιμασμένοι γι' αυτή την αλλαγή; Αν όχι, προετοιμαστείτε. Απλώς λύσετε το μυστήριο της ζωής, πώς να αφήνετε το σώμα, πώς να υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα». Αν σας καταλάβει ο θάνατος, θα είσαστε προετοιμασμένοι. Αυτός δεν θα έχει κανένα κεντρί. Αυτός είναι ο τρόπος που μπορείτε να νικήσετε το θάνατο. Όλοι σας πρέπει να αφήσετε το σώμα.

Ο πέμπτος Διδάσκαλος των Sikhs είπε: «Εσείς βλέπετε οι ίδιοι ότι τέτοια φυσικά σώματα όπως τα δικά μας, που είχαν και κάποιοι άλλοι, έπρεπε να εγκαταλειφθούν. Πού είναι οι πρόγονοί σας; Πού είναι όλοι αυτοί οι Διδάσκαλοι που ήλθαν στο παρελθόν; Όλοι τους είχαν σώματα και τα άφησαν. Δεν μπορεί να υπάρξει εξαίρεση στη δική σας περίπτωση».

Αν η κυβέρνηση βγάλει μια διαταγή έξωσης, αυτή η διαταγή εκτελείται, είτε σας αρέσει είτε όχι. Μπορεί να υπάρξει κάποια καθυστέρηση στην εκτέλεση της διαταγής μπορείτε να πλησιάσετε κάποιον και να γίνει κάποια διευθέτηση. Αλλά όταν η διαταγή εκδίδεται από το Θεό, δεν υπάρχει καμιά συγκατάβαση. Πρέπει να αφήσετε το σώμα και να φύγετε.

Είναι σοφό το να μάθετε πώς να αφήνετε το σώμα. Τι είναι αυτό που αφήνει το σώμα; Αν έχετε λύσει αυτό το πρόβλημα, έχετε νικήσει το φόβο του θανάτου.

Στη *Mahabharata,* το μεγάλο έπος των Ινδών, υπάρχει ένα επεισόδιο με τον Yaksha και τον Πρίγκιπα Yudhistra. Όταν ο

τελευταίος πήγε σε μια πηγή να σβήσει τη δίψα του, ο Yaksha του ζήτησε με ποινή θανάτου να μην πιει πριν απαντήσει στην ερώτησή του: «Ποιο είναι το πιο περίεργο πράγμα που συμβαίνει στον κόσμο»; Ο Yudhistra απάντησε: «Καθημερινά βλέπουμε ότι οι άνθρωποι αφήνουν πίσω τα σώματά τους, τα οποία καίγονται ή θάβονται. Έχουμε παρακολουθήσει τέτοιες επικήδειες τελετές. Αλλά δεν πιστεύουμε καθόλου, ούτε και ποτέ το βάζουμε στο μυαλό μας ότι κι εμείς επίσης πρέπει να αφήσουμε το σώμα. Οι άνθρωποι πεθαίνουν, αλλά ποτέ δεν σκεφτόμαστε ότι κι εμείς επίσης θα πεθάνουμε»... Παίρνουμε αυτά τα νεκρά σώματα πάνω στους ώμους μας και τα θάβουμε με τα ίδια μας τα χέρια. Και παρ' όλα αυτά, δεν έχουμε την παραμικρή σκέψη μέσα στο νου μας ότι κι εμείς πρέπει να αφήσουμε το σώμα. Αυτό είναι το πιο παράξενο απ' όλα τα πράγματα.

Πού είναι οι αδελφοί σας, οι πρόγονοί σας και οι άλλοι; Όλοι τους έζησαν όπως εσείς και έφυγαν κι εσείς επίσης πρέπει να φύγετε κάποια μέρα. Σοφός άνθρωπος είναι εκείνος που προετοιμάζει τον εαυτό του για να αφήσει το σώμα.

Αυτό θα είναι το θέμα της επόμενης ομιλίας μου. Σ' αυτή την ομιλία είπαμε για τις ανώτερες αξίες της ζωής. Το φυσικό σώμα έχει τη δική του αξία. Αυτό το σώμα είναι ο ναός του Θεού: συντηρείτε το. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. *Το ορατό καί το αόρατο πρέπει και τα δύο κάποτε να συναντηθούν μέσα στον άνθρωπο.* Εσείς *έχετε* τις οικογένειές σας, σαν μία αντίδραση από το παρελθόν συντηρείτε τις. Αγαπάτε όλη την ανθρωπότητα είναι η δεύτερη από τις δύο μεγαλύτερες εντολές που έχετε. Εσείς έχετε διάνοια, αναπτύξτε την με κάθε μέσο. Αλλά ακόμη και αυτή πρέπει να χαθεί με το σώμα. *Η ζωή είναι ανώτερη από την τροφή και το σώμα ανώτερο από το ένδυμα και όλα τα υπάρχοντά μας.* Αλλά εσείς ενεργείτε κατά έναν εντελώς αντίθετο τρόπο. Θεωρείτε ότι τα σώματα και το εξωτερικό περιβάλλον είναι το άλφα και το ωμέγα της ζωής.

Μερικοί άνθρωποι έρχονται σε μένα και λένε: «Εκτιμούμε αυτά που λέτε. Θέλουμε να μάθουμε για το μυστήριο της ζωής. Ψάχνουμε γι' αυτό». Αλλά όταν τους πείτε ναπαρακολου-

θήσουν μια ομιλία αυτοί λένε: «Πρέπει να πάω στη δουλειά μου. Δεν μπορώ να έρθω».

Θέλω να πω ότι για τις επείγουσες υποθέσεις σας πρέπει να αναπροσαρμόσετε τις διάφορες υποχρεώσεις σας. Όταν κάποιος αρρωστήσει στο σπίτι, σεις ζητάτε άδεια από τη δουλειά σας. Αλλά η ανώτατη αλήθεια δεν έχει καταλάβει ακόμα τις καρδιές σας. Αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα στη ζωή κι εσείς δεν έχετε χρόνο γι' αυτό.

Όταν αφήνετε το σώμα, ποιος θα σας βοηθήσει; Αν γνωρίζετε τον Εαυτό σας, το πώς να αφήνετε το σώμα, μόνο τότε, εκείνη τη στιγμή, θα είσαστε ικανοί να εγκαταλείψετε το σώμα χωρίς πόνο. Κάποιος που γνωρίζει αυτό το μυστήριο και είναι αρμόδιος, είναι ικανός να σας βοηθήσει αλλά κανένας άλλος, ούτε ακόμη και οι πιο στενοί συγγενείς σας ούτε ακόμη και ο καλύτερος γιατρός δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Αυτό είναι το πιο σημαντικό πρόβλημα της ζωής μας. Αλλά εμείς όλο το αναβάλλουμε για το τέλος. Το περιστέρι μπορεί να κλείνει τα μάτια του στη θέα μιας γάτας που πλησιάζει, αλλά αυτό δεν το σώζει. Κι εμείς επίσης δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα του θανάτου με το να στρέφουμε το πρόσωπό μας μακριά απ' αυτόν. Πρέπει να αναμετρηθούμε μαζί του και να τον νικήσουμε, αλλιώς ο θάνατος θα μας νικήσει.

Το τέλος της ζωής πρέπει να έλθει. Αυτό είναι εκείνο που λένε οι γραφές και αυτό είναι εκείνο που όλοι οι Διδάσκαλοι μας λένε. Αλλά εμείς απλώς δεν ενδιαφερόμαστε. Ο Διδάσκαλος Nanak λέει: «Είσαστε ή σαν ένα παιδί που ακόμα δεν έχει αναπτυχθεί η διάνοιά του ή είσαστε εντελώς τυφλοί».

Τώρα γεννιέται το ερώτημα: Ποιος είναι αυτός που μπορεί να σας βοηθήσει στο Δρόμο; Αυτός που έχει λύσει αυτό το μυστήριο ο ίδιος και είναι αρμόδιος να σας δώσει μια εμπειρία του πώς να υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, ανοίγοντας τον εσωτερικό οφθαλμό και βλέποντας το Φως του Θεού -ονομάστε τον με οποιοδήποτε όνομα θέλετε.

Αν απλώς καθίσετε στα πόδια του με ένα δεκτικό νου και με

μια καρδιά γεμάτη αγάπη, θα επιτύχετε να λύσετε αυτό το μυστήριο της ζωής. Η ανώτατη αποστολή της ζωής του ανθρώπου είναι να γνωρίσει τον εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό. Αλλά αυτός είναι απασχολημένος με τιποτένιες επιδιώξεις. Αυτό το βλέπουν εκείνοι που είναι αφυπνισμένοι και φωτισμένοι.

Εμείς θεωρούμε τη φυσική πλευρά σαν το πιο πολύτιμο πράγμα στη ζωή. Αλλά αυτοί που έχουν αφυπνιστεί λένε: «Τι κάνουν αυτοί; Δεν ενδιαφέρονται για τον πραγματικό Εαυτό τους. Δεν αφιερώνουν καθόλου χρόνο γι' αυτόν και σπαταλούν όλες τους τις ώρες για το φυσικό σώμα και το περιβάλλον του και για διανοητικά επιτεύγματα».

Η απάντηση ίσως είναι ότι εμείς πρέπει να αφήσουμε αυτό το σώμα, αλλά κάνουμε τα πάντα για να το συντηρούμε και για να παρέχουμε σ' αυτό και σε ό,τι έχει σχέση μαζί του κάθε δυνατή άνεση. Ποιος, λοιπόν, θα μας πει τι θα κάνουμε; Γι' αυτό θα πρέπει να καθίσουμε στα πόδια κάποιου που έχει λύσει αυτό το μυστήριο της ζωής ο ίδιος. Αυτό είναι ένα πρακτικό θέμα.

Μέσα στο Ευαγγέλιο έχουμε: *Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταστρέψω, ήρθα για να εκπληρώσω το νόμο.* Αυτή η εκπλήρωση του νόμου υπήρχε πάντα και πάντα θα υπάρχει και ήταν πάντοτε η αποστολή όλων των αληθινών προφητών. Αυτό είναι εκείνο που μας λένε όλες οι γραφές. Εμείς διαβάζουμε όλα αυτό τα πράγματα. Κάθε φορά που ήρθαν οι Διδάσκαλοι, δεν έδωσαν κάτι το καινούργιο στον κόσμο. Καθώς ήταν εξαιρετικοί παρατηρητές, έβλεπαν τα πράγματα με τη σωστή τους προοπτική και αφύπνιζαν τους ανθρώπους να δουν την Πραγματικότητα. Το σάλπισμα τους είναι πάντοτε «Ξύπνα, ω άνθρωπε -τι κάνεις;».

Οι Βέδες λένε: *Σήκω και μη σταματήσεις ωσότου φτάσεις στο τέρμα.* Εμείς κοιμόμαστε, κατά κάποιο τρόπο. Η επιφανειακή μας ζωή δεν είναι τίποτα περισσότερο, παρά ύπνος. Είμαστε ταυτισμένοι με τα σώματά μας. Δεχόμαστε εντυπώσεις απ' έξω, μέσω των οργάνων των αισθήσεων, τόσο πολύ που και όταν κλείνουμε τα μάτια μας βλέπουμε τις ίδιες αυτές εντυπώσεις να αναπαράγονται. Όταν πάμε να κοιμηθού-

με, αυτές οι ίδιες εντυπώσεις πάλι αναπαράγονται με τη μορφή των ονείρων. Ζούμε ένα είδος επιφανειακής ζωής, τυφλοί προς την Πραγματικότητα.

Εμείς είμαστε μέσα σε φυσικά σώματα. Είμαστε συνειδητές οντότητες. Είμαστε τόσο πολύ δεμένοι με το νου και την ύλη που δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τους εαυτούς μας. Εμείς πρέπει να αφήσουμε το φυσικό, να υπερβούμε το αστρικό, να πάμε πιο πέρα και πάνω από το αιτιατό, το υπεραιτιατό και να φτάσουμε στο αληθινό σπίτι του Πατέρα μας. Αυτός είναι ο αληθινός προορισμός του καθενός μας.

Τι έχουμε κάνει γι αυτό; Απλώς έχουμε αφιερώσει τους εαυτούς μας στο φυσικό μας σώμα και στα σχετικά με αυτό. Αυτό είναι εκείνο που μας λένε πάντα οι Διδάσκαλοι. Δεν λένε ότι πρέπει να αφήσουμε τον κόσμο και να πάμε να καθίσουμε στην ερημιά, για να ακολουθήσουμε τη ζωή ενός ασκητή. Καθόλου. Αυτοί λένε: «Εσείς έχετε φυσικό σώμα. Συντηρείστε το. Αυτό είναι ο ναός του Θεού. Κρατήστε το καθαρό και περιποιημένο, εξωτερικά και εσωτερικά». Επίσης λένε: «Εντάξει, εσείς έχετε μια διάνοια. Αναπτυχθείτε και διανοητικά επίσης. Αλλά να θυμόσαστε ότι είσαστε ψυχές, οι κάτοικοι των σωμάτων. Απλώς γνωρίστε τον εαυτό σας, έτσι ώστε να μπορέσετε να γνωρίσετε και τον Υπερεαυτό. Εσείς θα γνωρίσετε τον εαυτό σας, μόνον όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα». Τώρα είμαστε ταυτισμένοι με το σώμα. Δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τους εαυτούς μας.

Άρα υπάρχουν διάφορες αξίες στη ζωή. Το φυσικό σώμα έχει τη δική του αξία, η διάνοια έχει τη δική της αξία, αλλά η πνευματική ζωή έχει την ανώτατη απ' όλες.

Μέσα στις 24 ώρες της ημέρας, εμείς δίνουμε τόση πολλή προσοχή και καταναλώνουμε τόσο πολύ χρόνο για να αναπτύξουμε τη φυσική πλευρά και το περιβάλλον της και για διανοητικά επιτεύγματα. Θα έπρεπε επίσης να αφιερώνουμε κάποιο χρόνο για την ανάπτυξή μας στον τομέα του να γνωρίσουμε τους ίδιους μας τους Εαυτούς. Αυτό είναι εκείνο που έχουν τονίσει όλοι οι Διδάσκαλοι.

Τώρα παραμένει το ερώτημα: Πώς; Όλες οι γραφές μιλούν

για τη Βασιλεία των Ουρανών και λένε ότι είναι μέσα μας. Πώς να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού; Πώς να ανοίξουμε τον εσωτερικό οφθαλμό για να δούμε το Φως του Θεού; Εμείς τώρα θα μιλήσουμε για την εσωτερική πλευρά του ανθρώπου. Οι ανώτερες εσωτερικές ικανότητες, όταν υπερβούμε τη σωματική συνειδητότητα, μας καθιστούν ικανούς να εισέλθουμε στη Βασιλεία του Θεού.

Υπάρχουν πολλά διαμερίσματα στο σπίτι του Πατέρα μου. Υπάρχουν επίπεδα και επίπεδα. Πώς θα τα διασχίσουμε; Αυτό είναι το θέμα για το οποίο θα μιλήσουμε την επόμενη φορά. Πώς θα ανοίξουμε τον εσωτερικό οφθαλμό να δούμε το Φως του Θεού, για το οποίο μιλούν όλες οι γραφές;

Εγώ δεν υποστηρίζω καμιά συγκεκριμένη θρησκεία. Παραμείνετε εκεί που είσαστε. Το να ζει κανείς σε κάποια κοινωνική θρησκεία, είναι μια ευλογία, γιατί χωρίς αυτή θα υπήρχε διαφθορά στον κόσμο. Και αν δεν υπήρχε καμιά θρησκεία, σεις θα έπρεπε να σχηματίσετε κάποια άλλη κοινωνία. *Απλώς* ακολουθείτε τη σωστή σημασία των γραφών, όσα αυτές μας διδάσκουν.

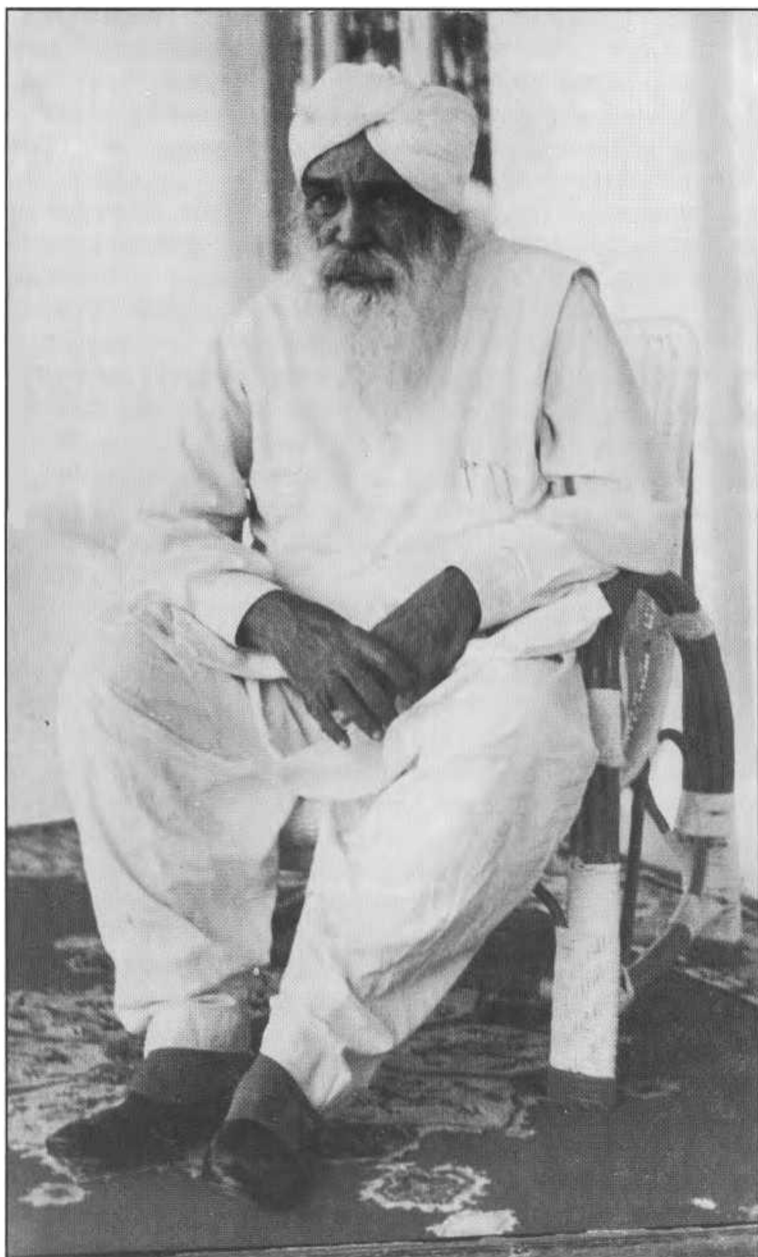
Αυτές όλες μας λένε να αγαπάμε το Θεό, να αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα. Αν αγαπάτε όλη την ανθρωπότητα, δεν μπορείτε να κλέβετε κανένα, δεν μπορείτε να σκοτώσετε κανένα και όλα τα άλλα πράγματα ακολουθούν από μόνα τους. Και μαζί μ αυτά πρέπει να διάγουμε ηθική ζωή. Πρέπει να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, τι είμαστε.

Η Επί του Όρους Ομιλία λέει για τον εξωτερικό τρόπο ζωής με τους συνανθρώπους μας. Και ο Χριστός επίσης αναφέρθηκε εκεί, στο εσωτερικό φως και πώς να εισέλθουμε στη Βασιλεία του Θεού, που βρίσκεται μέσα μας. Και ο Χριστός επίσης μας προειδοποιεί για τους ψευδοπροφήτες. Αυτοί έρχονται σαν πρόβατα, αλλά εσωτερικά είναι άρπαγες λύκοι.

Οι Διδάσκαλοι που είχαν αυτή την εμπειρία με τον ίδιο τους τον Εαυτό, έδωσαν όλα αυτά τα δώρα του Θεού δωρεάν. Αυτοί δεν ζητούν καμιά αμοιβή. Αυτά χαρίζονται δωρεάν. Του Θεού τα δώρα όλα είναι δωρεάν. Είναι ο άνθρωπος που πουλάει, όχι ο Θεός. Αυτό είναι εκείνο που είπαν όλοι οι Προφήτες και οι Διδάσκαλοι που ήρθαν κατά το παρελθόν.

Με όλη τη δύναμη της διάνοιάς σας, δεν θα μπορέσετε να καταλάβετε τη σωστή έννοια των ιερών γραφών, αν δεν πάτε σε κάποιον που να έχει έμπρακτα την εμπειρία τους και ο οποίος είναι αρμόδιος να σας δώσει μία πρώτο χέρι εμπειρία. Όταν έχετε κάποια μικρή εμπειρία ο αυτόν τον τομέα, τότε μπορείτε να προχωρήσετε.

Το σημερινό θέμα τελείωσε. Στο επόμενο θα μιλήσουμε για τη Βασιλεία του Θεού: πώς να ανοίξουμε τον εσωτερικό οφθαλμό για να τη δούμε και να μπούμε εκεί μέσα. Θα δούμε τι έχουν να πουν όλοι οι Διδάσκαλοι και οι γραφές πάνω σ' αυτό το θέμα. Στο τέλος θα μιλήσουμε για τον πιο φυσικό τρόπο. Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι και μέσα γι' αυτό, αλλά εμείς θα ασχοληθούμε με τον πιο φυσικό τρόπο, που ακόμη κι ένα παιδί μπορεί να ακολουθήσει.

Sant Kirpal Singh Ji.

3

Η Βασιλεία του Θεού

ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ θρησκευτικά βιβλία ή μελετούμε οποιοδήποτε θέμα, υπάρχει κάποια ιδιάζουσα ορολογία μέσα στο καθένα απ' αυτά. Για παράδειγμα στα νομικά βιβλία μερικοί όροι έχουν μια ειδική έννοια ή σημασία. Αν γνωρίζουμε τους ορισμούς των όρων που χρησιμοποιούνται, είμαστε ικανοί να καταλάβουμε σωστά το νόμο και θα μπορούμε να τον εφαρμόσουμε. Αν ένας απλός άνθρωπος διαβάσει το κείμενο του ίδιου νόμου, δεν θα είναι ικανός να τον καταλάβει ή να θέσει σε πράξη την αληθινή έννοια του νόμου.

Εμείς έχουμε γραφές, ιερές γραφές στα χέρια μας. Εκεί μέσα βρίσκουμε μια ειδική ορολογία. Αν δεν τη γνωρίζουμε, μπορεί να μην είμαστε ικανοί να καταλάβουμε την αληθινή σημασία των γραφών. Για παράδειγμα, υπάρχουν μερικά λόγια που χρησιμοποιούνται μέσα στις γραφές, όπως η «Βασιλεία του Θεού» που είναι μέσα σας. Επίσης το «Φως του Θεού«, «Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα είναι φωτεινό». Αυτοί είναι ειδικοί όροι, χαρακτηριστικοί μέσα στο Χριστιανικό Ευαγγέλιο.

Εξαιτίας της ειδικής χρήσης λέξεων όπως αυτές, οι άνθρωποι που δεν τις ξέρουν, δεν είναι ικανοί να καταλάβουν τις γραφές σωστά. Απλώς τις εξηγούν από το διανοητικό επίπεδο και πολλές φράσεις όπως «το Φως μέσα σας» ή «ο Θεός είναι Φως» διερμηνεύονται από τους διανοούμενους ότι σημαίνουν το διανοητικό φως. Αλλά οι γραφές μάς λένε: *Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα είναι φωτεινό.* Ποια είναι η διαφορά;

Οπότε ερχόταν οι Διδάσκαλοι, μάς έδιναν την αλήθεια με ένα πολύ απλό τρόπο, έτσι ώστε και οι πιο απλοϊκοί άνθρωποι

να μπορούν να την καταλάβουν. Αλλά, δυστυχώς, οι άνθρωποι χωρίς έμπρακτη εσωτερική εμπειρία, την έχουν εξηγήσει κατά ένα τρόπο, που είναι πολύ δύσκολο στους άλλους να την καταλάβουν. Αν πάρουμε τις γραφές και τις διαβάσουμε μόνοι μας, θα δούμε ότι η γλώσσα τους πάντα είναι πολύ απλή. Αλλά το έργο γίνεται δύσκολο αν τις μελετήσουμε κάτω από το πρίσμα των αντιφάσεων, που δημιουργούνται από διάφορους διανοούμενους εξηγητές, που δεν έχουν καθόλου γνώση της πρακτικής πλευράς των πραγμάτων. Εργαζόμενοι από το διανοητικό επίπεδο κάνουν τα πράγματα πολύπλοκα. Αυτοί που διαβάζουν τα αντιφατικά σχόλια πάνω στις γραφές, μπερδεύονται και παραμένουν πνευματικά ανικανοποίητοι.

Έτσι το έργο θα γινόταν πιο εύκολο, αν μπορούσατε να διαβάζετε τις γραφές κατευθείαν, μόνοι σας. Νομίζω ότι ο καλύτερος τρόπος για να καταλάβει κανείς οποιαδήποτε γραφή είναι πάντα το να τη διαβάσει στην αρχική γλώσσα στην οποία αυτή γράφτηκε. Αν γνωρίζετε τη γλώσσα, θα μπορέσετε ίσως να καταλάβετε καλύτερα παρά αν τη διαβάσετε όπως την έχει μεταφράσει κάποιος άλλος στη γλώσσα σας. Και ένα μοναδικό λάθος στη μετάφραση μπορεί να αλλάξει κατά πολύ την ουσία.

Οι περισσότερες από τις γραφές μας γράφτηκαν σε μια γλώσσα διαφορετική απ' αυτή την οποία εμείς διαβάζουμε τώρα. Όταν άρχισα να αναζητώ την Αλήθεια, ήθελα να διαβάσω την Περσική Φιλολογία του Maulana Rumi, του Shams-i-Tabrez, και άλλων Αγίων της Μέσης Ανατολής. Διάβασα τα σχόλια πολύ φημισμένων μεταφραστών και ο καθένας έδινε μια διαφορετική εξήγηση του ίδιου πράγματος. Κάθε σχολιαστής τείνει να δώσει τη δική του άποψη και όχι αυτή που τα κείμενα - τα πραγματικά κείμενα των γραφών - μεταφέρουν. Και έτσι οι άνθρωποι που βασίζονται σ αυτά τα σχόλια, είναι πιθανό να παραπλανηθούν. Γι αυτή την αιτία, έπρεπε να μελετήσω την Περσική γλώσσα πολύ καλά, ώστε να μπορέσω να διαβάσω αυτά τα κείμενα στην αυθεντική τους γλώσσα. Και τα βρήκα διαφορετικά απ ό,τι έλεγχαν οι σχολιαστές.

Το Ευαγγέλιο είχε γραφεί αρχικά στα Εβραϊκά. Αργότερα μεταφράστηκε σε διάφορες άλλες γλώσσες. Οι μεταφρα-

στές έβρισκαν εδώ κι εκεί κάτι που δεν μπορούσαν να καταλάβουν σωστά κι έτσι αυτοί που διαβάζουν μόνο αυτές τις μεταφράσεις διατρέχουν τον κίνδυνο να παραπλανηθούν.

Είχα την ευκαιρία να συναντήσω ανθρώπους πολύ προχωρημένους διανοητικά, που ήταν ηγέτες χιλιάδων ανθρώπων. Όταν τους ρωτούσα κάτι μέσα από τις γραφές, χάρη ερμηνείας και μόνο, παρέμεναν σιωπηλοί ή έδιναν κάποια παράξενη δική τους ερμηνεία, από το διανοητικό επίπεδο. Η αντίληψη που είχαν για το Θεό, την ψυχή και τις γραφές, ανταποκρινόταν στο δικό τους επίπεδο διανόησης και ενδιαφερόντων.

Όταν δίνω διαλέξεις, πάντα απευθύνω ερωτήσεις προς τους ηγέτες διαφόρων αιρέσεων, για το τι καταλαβαίνουν από αποσπάσματα των γραφών, όπως: *Ο Θεός είναι Φως* και *Εσείς είσαστε ο ναός του ζωντανού Θεού,* κ.τ.λ. Αλλά αυτοί, μη έχοντας ταξιδέψει εσωτερικά, ερμηνεύουν «το Φως του Θεού», σαν το φως της διάνοιας και της λογικής.

Πριν από μερικές μέρες συνάντησα τον αρχηγό μιας πολύ μεγάλης θρησκευτικής κοινότητας και τον ρώτησα τη σημασία των φράσεων: *Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα είναι φωτεινό* και *Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας. Δεν μπορεί να αποκτηθεί με εξωτερική παρατήρηση* «Σημαίνει λοιπόν αυτό κάτι;» Όμως δεν πήρα καμιά απάντηση.

Το θέμα είναι ότι οι αλήθειες είναι εκεί, μέσα στις Γραφές. Όμως είναι κρίμα, που, με το να μη γνωρίζουμε τι υπάρχει εσωτερικά, δεν μπορούμε να δώσουμε τη σωστή ερμηνεία.

Έδωσα μια σειρά διαλέξεων σε μια εκκλησία στη Louisville. Ο υπεύθυνος κληρικός είχε πολύ ανοιχτό μυαλό και παραδέχτηκε ότι, αν και ό,τι έλεγα ήταν μέσα από το Ευαγγέλιο και τις άλλες γραφές, όμως αυτός δεν είχε καμιά έμπρακτη γνώση των αληθειών που αναφέρονται μέσα εκεί.

Ό,τι σας λέω δεν είναι τίποτα καινούριο. Όλα υπάρχουν μέσα στις Γ ραφές. Εγώ απλώς είχα την καλή τύχη να καθίσω στα πόδια ενός Διδασκάλου στην Ινδία που ήταν ένας πραγματικός και τέλειος Άγιος*. Στα πόδια του έμαθα όχι μόνο τη θε-

* Άγιος σ' αυτό το Μονοπάτι θεωρείται αυτός που έχει φτάσει στο πέμπτο πνευματικό επίπεδο ή Sach-Khand.

ωρία, αλλά επίσης και την πρακτική - βλέποντας την Αλήθεια με τα ίδια μου τα μάτια.

Όταν εσείς δείτε τα πράγματα μόνοι σας, πείθεστε εντελώς. Γενικά, τι συναντούμε; Παίρνουμε το Θεό σαν κάτι στο επίπεδο των αισθήσεων ή σαν κάτι συναισθηματικό ή κάτι στο οποίο οδηγούμαστε συμπερασματικά με διανοητική προσπάθεια. Όλα αυτά υπόκεινται σε λάθη. Αλλά οι γραφές μάς λένε ότι εμείς «έχουμε μάτια και όμως δεν βλέπουμε.»

«Ευλογημένα είναι τα μάτια σας γιατί αυτά βλέπουν... πολλοί προφήτες και δίκαιοι άνθρωποι επιθυμούσαν να δουν αυτά τα πράγματα που εσείς έχετε δει και δεν τα έβλεπαν, και να ακούσουν αυτά τα πράγματα που εσείς ακούτε και δεν τα άκουγαν.» Έτσι λένε οι γραφές μας.

Και τι έβλεπαν αυτοί και τι άκουγαν; Αυτό είναι το θέμα. Οι γραφές μάς λένε ότι ο Θεός είναι Φως. Αυτοί είδαν το Φως του Θεού. Αλλά πού και πώς;

Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο κατ’ εικόνα του, και ο άνθρωπος έκανε τους τόπους προσευχής κατ' εικόνα του ανθρώπου. Οι εκκλησίες είναι σε σχήμα μύτης. Όλοι οι ναοί των άλλων θρησκευτικών αιρέσεων είναι σε σχήμα θόλου, όπως το κεφάλι, και οι χώροι προσευχής στα Μωαμεθανικά τζαμιά είναι σε σχήμα μετώπου. Όλα αυτά έγιναν κατ’ εικόνα του ανθρώπου. Κι εμείς τι κρατάμε μέσα ο αυτά; Πρώτο, το σύμβολο του Φωτός και δεύτερο, το σύμβολο της Αρχής του Ήχου. Αυτό γίνεται απλά, για να δείχνει στους αναζητητές της Αλήθειας, ότι μέσα ο αυτό το ναό του σώματος που σεις φέρετε, θα βρείτε το Φως του Θεού. Αυτό το Φως μπορείτε να το δείτε, αν ανοιχτεί ο εσωτερικός σας οφθαλμός. Επίσης θα ακούσετε τη γλυκιά συμφωνία της «Μουσικής των Σφαιρών», όπως το θέτει ο Πλάτων, που αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία.

Λοιπόν, το φυσικό σώμα είναι ο ναός του Θεού, και κατ' εικόνα του ανθρώπου έγιναν οι εξωτερικοί τόποι προσευχής, μέσα στους οποίους θα βρείτε τα σύμβολα του Φωτός και του Ήχου.

Όταν εργαζόμουν, είχα ένα Ρωμαιοκαθολικό επόπτη γραφείου κάτω από τις διαταγές μου. Του ζήτησα να πάει στον

Επίσκοπο της Lahore (στο Παντζάμπ) να τον ρωτήσει για το συμβολισμό της μεγάλης καμπάνας που χτυπούν στις εκκλησίες. Αυτό το σύμβολο θα το βρείτε επίσης και σε όλους τους άλλους τόπους λατρείας, είτε είναι ναοί Ινδουιστών ή των Sikhs, των Jains ή των Βουδιστών. (Εμείς επίσης βρίσκουμε το σύμβολο του Φωτός στις εκκλησίες, με τη μορφή των αναμμένων κεριών - το οποίο είναι ένα κοινό σύμβολο και σε όλους τους άλλους τόπους λατρείας.)

Λοιπόν του εξήγησα όλα αυτά τα πράγματα και του ζήτησα να ρωτήσει τον Επίσκοπο, που θεωρείτο ότι ήταν ο πιο προχωρημένος στην Ινδία, τι σήμαινε το κρούσιμο της καμπάνας. Πήγε στον Επίσκοπο, ο οποίος του απάντησε ότι αυτό ήταν για να καλεί τον κόσμο στην εκκλησία. Αλλά αν αυτό ήταν σωστό, πώς μπορούμε τότε να εξηγήσουμε αυτό το έθιμο στους ναούς των άλλων θρησκειών, όπου ο κάθε πιστός, όταν μπαίνει, χτυπά την καμπάνα ο ίδιος; Στους Ινδουϊστές υπάρχει το έθιμο να ανάβουν λάμπες από πηλό και να χτυπούν καμπάνες την ώρα της προσευχής. Αυτά τα σύμβολα συμβολίζουν κάτι για το οποίο εμείς έχουμε άγνοια.

Όταν κοιτάζετε μέσα σ' αυτό το ναό του Θεού - το ανθρώπινο σώμα - βρίσκετε το Φως του Θεού. Πού θα βρούμε το Θεό; Αυτός κατοικεί μέσα στις ιερές γραφές; Οι ιερές γραφές απλώς περιέχουν τις πολύτιμες εμπειρίες που οι Διδάσκαλοι είχαν οι ίδιοι μέσα στο ναό του σώματος. Αυτοί είδαν το Φως του Θεού εσωτερικά και άκουσαν τη Φωνή Του. Το. διάβασμα των γραφών θα μας προκαλέσει μια επιθυμία να γνωρίσουμε την Αλήθεια. Ο Θεός κατοικεί μέσα στους ιερούς ναούς; Εμείς έχουμε σεβασμό για όλους τους ναούς, γιατί εκεί υμνείται ο Κύριος. Αυτοί οι ιεροί ναοί έγιναν κατ' εικόνα του ανθρώπου, για να μας θυμίζουν ότι ο Θεός πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα στο ανθρώπινο σώμα και όχι έξω απ' αυτό.

Πού κατοικεί λοιπόν ο Θεός; Μέσα στον αληθινό ναό του σώματος. Βρίσκουμε μέσα στην προς Κορινθίους επιστολή: *Δεν γνωρίζετε ότι εσείς είστε ο ναός του Θεού και το πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας;*

Είναι ιερός ο τόπος όπου γονατίζει κανείς με αφοσίωση. Οι

αληθινοί ναοί είναι αυτά τα σώματα, τα οποία εσείς φέρετε. Ολόκληρος ο κόσμος είναι ο αληθινός ναός του Θεού, η γη από κάτω και ο ουρανός πάνω. Δεν υπάρχει τόπος όπου ο Θεός δεν είναι παρών.

Αυτοί οι ναοί έγιναν για να μας καταστήσουν ικανούς να καθόμαστε μαζί και να ενώνουμε τα χέρια μας σε προσευχή προς τον Παντοδύναμο. Γι' αυτό το λόγο συγκεντρωνόμαστε στους ναούς. Αλλά ο Θεός δεν κατοικεί στους ναούς που έγιναν από τα χέρια των ανθρώπων. Αυτός κατοικεί μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα, που είναι ο πραγματικός ναός Του. Εμείς πρέπει να το διατηρούμε καθαρό και αγνό. Πόσο καθαρούς διατηρούμε τους ναούς που φτιάχτηκαν από λάσπη και τούβλα, και εξωτερικά και εσωτερικά! Αλλά τι γίνεται με τον αληθινό ναό του Θεού - το ανθρώπινο σώμα; Πρέπει πάνω απ’ όλα να κρατηθεί καθαρό και αγνό. Στην προς Κορινθίους επιστολή διαβάζουμε:

Ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας απ' όλη την
ακαθαρσία της σάρκας και του πνεύματος,
τελειοποιώντας την αγιότητα με το φόβο του Θεού.

Αλλά εμείς μολύνουμε αυτό το ναό του Θεού. Επίσης αναφέρεται στην προς Κορινθίους επιστολή.

Α ν οποιοσδήποτε άνθρωπος μολύνει το ναό του Θεού,
αυτόν ο Θεός θα τον καταστρέψει γιατί ο ναός του
θεού είναι ιερός, και αυτός ο ναός είστε εσείς.

Αυτές οι γραφές είναι όλες στη διάθεσή μας. Αυτές μας δόθηκαν από τους ιερούς Διδασκάλους, που βρήκαν το Θεό μέσα τους. Οποιαδήποτε εμπειρία είχαν, την κατέγραψαν για την καθοδήγηση και τη βοήθειά μας.

Επίσης βρίσκουμε μέσα στο Ευαγγέλιο: *Τώρα, σας λέω αυτό αδελφοί μου, ότι η σάρκα και το αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη Βασιλεία του Θεού.* Η φράση «σάρκα και αίμα» σημαίνει τη ζωή των αισθήσεων. Αν δεν μάθετε πώς να υψωνόσαστε πάνω από το φυσικό σώμα δεν μπορείτε να κληρονομήσετε τη Βασιλεία του Θεού. Ο Απόστολος Παύλος

έγραψε: *Σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη Βασιλεία του Θεού. Ούτε και το φθαρτό να κληρονομήσει το άφθαρτο.*

Ο Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί μέσα στους ναούς που έγιναν από ανθρώπινα χέρια. Αυτό είναι εκείνο που λένε όλες οι γραφές. Αυτό δεν σημαίνει με κανένα τρόπο ότι δεν πρέπει να έχουμε σεβασμό για τους τόπους της προσευχής- έχουμε σεβασμό γι' αυτούς, επειδή αυτοί είναι οι τόποι που έγιναν για να υμνούμε τον Κύριο, Τον οποίο πρέπει να αγαπάμε με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και με όλο μας το νου. Επειδή αγαπάμε το Θεό, οπουδήποτε συναθροιζόμαστε και Τον υμνούμε, η ατμόσφαιρα αυτού του τόπου φορτίζεται με την αγάπη και την αφοσίωση των πιστών. Αλλά ο Θεός κατοικεί μέσα μας- αυτό είναι το θέμα που σας παραθέτω.

Ένας Μωαμεθανός Άγιος λέει: *Εκείνος που λατρεύετε, Εκείνος που επιδιώκετε, Αυτός κατοικεί μέσα σας κι εσείς Τον ψάχνετε κάπου αλλού, στα εξωτερικά πράγματα πώς λοιπόν να Τον βρείτε; Αυτό είναι εκείνο που λένε όλες οι γραφές και όλοι οι Άγιοι.*

Το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού, μέσα στον οποίο κατοικεί ο Θεός. Πώς μπορούμε να Τον προσκυνήσουμε; Οι γραφές μάς λένε: *Ο Θεός είναι πνεύμα και αυτοί που Τον λατρεύουν πρέπει να Τον λατρεύουν με το πνεύμα και την αλήθεια.*

Τα πρώτα βήματα που έχουμε σε όλες τις θρησκείες αρχίζουν με το σώμα. Αυτά οδηγούν ή ανοίγουν το δρόμο προς την αληθινή πνευματικότητα και είναι βοηθητικοί παράγοντες. Είναι μέσα για το σκοπό- μάς βοηθούν ακριβώς όπως μια νηπιαγωγός βοηθά στην ανατροφή ενός παιδιού. Πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους, και, με τον οφειλόμενο σεβασμό προς όλες τις κοινωνικές θρησκείες και την τεράστια σημασία τους στην κοινωνική ζωή του ανθρώπου, πρέπει να προχωρήσουμε πέρα απ' αυτές. Είναι ευλογία το να γεννηθεί κανείς μέσα σε ένα ναό, αλλά όχι αναγκαστικά και να πεθάνει μέσα σ' αυτόν.

Σας είπα προηγουμένως ότι στον εικοστό αιώνα είμαστε

τυχεροί που έχουμε τις καταγραφές της πνευματικής εμπειρίας όλων των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν. Είμαστε τυχεροί που έχουμε όλα αυτά τα λόγια της σοφίας και τις ανεκτίμητες καταγραφές των διδαγμάτων τους, των εμπειριών που αυτοί είχαν με τον Εαυτό τους και με το Θεό. Αν είχαμε ζήσει πριν έλθουν όλοι αυτοί οι Διδάσκαλοι, δεν θα είχαμε όλες αυτές τις γραφές. Το μόνο πράγμα που μένει τώρα, είναι ότι πρέπει να δούμε αυτές τις γραφές με τη σωστή τους προοπτική- για να αρχίσουμε πρέπει να μάθουμε την ορολογία των γραφών. Αν διαβάσετε τις γραφές κάτω από την καθοδήγηση κάποιου που δεν έχει εμπειρία του Φωτός εσωτερικά, που δεν έχει γνωρίσει το Θεό με πρώτο χέρι εμπειρία, είναι σχεδόν αδύνατο να καταλάβετε τις αλλιώς απλές και προσιτές αλήθειες, που διδάσκονται απ' όλους τους Διδασκάλους.

Στην Αποκάλυψη αναφέρεται: *Κοιτάξτε, ο ναός του Θεού είναι οι άνθρωποι και Αυτός κατοικεί μέσα τους.*

Μερικοί άνθρωποι θα ρωτήσουν: «Πού θα βρούμε το Θεό;» Γι' αυτόν το λόγο, πρέπει να κοιτάξουμε εσωτερικά, μέσα στον εαυτό μας, ο οποίος, λένε οι σοφοί, είναι ο αληθινός ναός του Θεού. Πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση των γραφών και των τόπων προσκυνήματος. Πρέπει να καταλάβουμε την αληθινή σημασία των γραφών που έχουμε, αλλά δεν μπορούμε, αν δεν καθίσουμε στα πόδια κάποιου που να έχει ο ίδιος την εμπειρία αυτών που οι γραφές περιγράφουν και που να είναι ικανός να δώσει και σε μας αυτή την εμπειρία. Μόνο ένας αληθινός Διδάσκαλος είναι αρμόδιος να μας δώσει όλα αυτά.

Τι λένε οι γραφές; Αυτές λένε ξανά για το αληθινό σπίτι του πατέρα μας και προσεύχονται - ας έλθει η Βασιλεία Του. Εγώ δεν θα σας δώσω παραδείγματα από όλες τις γραφές- απλώς σας ανέφερα την ουσία απ' αυτά που λένε, μέσα στο μικρό χρονικό διάστημα που έχω στη διάθεσή μου, για να σας υπενθυμίσω την αλήθεια, όπως δίνεται μέσα σ αυτές.

Τι βρίσκουμε μέσα στο Ευαγγέλιο; *Η Βασιλεία του Θεού δεν έρχεται δια της παρατηρήσεως. Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας.* Αν πρέπει να μπούμε στη Βασιλεία του Θε-

ού, πρέπει να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού μέσα μας και όχι να πάμε έξω να ψάξουμε γι' αυτήν. Οι άλλες γραφές λένε:

Ο Λόγος είναι πέρα από κάθε φυσική αντίληψη και περιορισμούς.
Ο Λόγος, η πηγή κάθε ευλογίας, κατοικεί μέσα στο ανθρώπινο σώμα.
Αν εσείς ανέλθετε εσωτερικά, τότε μόνο θα έχετε την εμπειρία του Λόγου.

Μέσα στο Ευαγγέλιο βρίσκουμε: *Όποιος θέλει να γλυτώσει τη ζωή του, θα τη χάσει.* Αυτοί που απλά διάγουν τη ζωή των φυσικών αισθήσεων και δεν γνωρίζουν πώς να υπερβούν τη σωματική συνειδητότητα, δεν θα έχουν αιώνια ζωή. Αλλά, *Όποιος χάσει τη ζωή του, θα τη γλυτώσει.*

Το να χάσει κανείς τη ζωή του, δεν σημαίνει το να αυτοκτονήσει σημαίνει το να πάει πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, ενώ ακόμα ζει. Θα σας διηγηθώ ένα λυπηρό συμβάν, που έγινε στην Ινδία λόγω άγνοιας της πραγματικής έννοιας των γραφών. Εμείς διαβάζουμε μέσα στο Ευαγγέλιο, ότι η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας. Και μπορεί να κερδηθεί με το θάνατο «εν τη ζωή» ή με άλλα λόγια με το να έχει κανείς μια καινούρια γέννηση, γιατί έχουμε μέσα σε όλες τις γραφές: Όποιος χάσει αυτή τη ζωή, θα έχει ζωή αιώνια. Αυτό διάβασε κάποιος άνθρωπος μέσα στις γραφές. Οι λειτουργοί της θρησκείας του έδωσαν να καταλάβει ότι απλώς με το να πεθάνει, αυτός θα έμπαινε στη Βασιλεία του Θεού, γιατί οι λειτουργοί της θρησκείας δεν έχουν πρακτική εμπειρία της αλήθειας που δίνεται μέσα στις γραφές. Έτσι τι έκανε ο φτωχός αυτός άνθρωπος; Πήρε ένα ποτήρι κρασί και έβαλε μέσα σ' αυτό μια μεγάλη ποσότητα από όπιο. Το έβαλε μπροστά του πάνω στο τραπέζι και είπε: «Ω Θεέ, τώρα έρχομαι κοντά σου». Μ' αυτά τα λόγια ήπιε αυτό το θανατηφόρο δηλητήριο, και αυτοκτόνησε κι έτσι κατάστρεψε όχι μόνο τον εαυτό του αλλά και την οικογένειά του.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα από την τυφλή πίστη στα διδάγματα των τυφλών ιερέων. Οι γραφές δεν εννοούν αυτό. Βέβαια μας λένε: *Αν δεν χάσετε αυτή τη ζωή, δεν μπορείτε να*

έχετε ζωή αιώνια. Αλλά το να «χάσετε αυτή τη ζωή» σημαίνει να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα κατά βούληση. Είναι ένα πρακτικό θέμα, που εμείς μπορούμε να μάθουμε στα πόδια κάποιου που είχε αυτήν την εμπειρία και είναι ένας πραγματικός ειδήμονας στη θεωρία και στην πρακτική της Επιστήμης της Πνευματικότητας.

Παρακάτω λέγεται: *Αλήθεια, Αλήθεια σας λέγω, αν εσείς δεν γεννηθείτε εξ ύδατος και πνεύματος, δεν θα μπορέσετε να εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού.* Οι γραφές εξηγούν το όλο θέμα με ακρίβεια δεδομένου ότι υπάρχει ένας πραγματικός Διδάσκαλος, για να το διασαφηνίσει από προσωπική γνώση και εμπειρία και να είναι οδηγός στο δρόμο προς το Θεό.

Το «Βάπτισμα» ή η μύηση στα χέρια ενός που είναι αρκετά ειδήμονας στο να μεταδώσει τον παλμό της ζωής και να χαρίσει μια εμπειρία του Υπερπέραν, είναι μια απόλυτη αναγκαιότητα στο Μονοπάτι των Διδασκάλων. Με την προσοχή του ο Διδάσκαλος μπορεί να κάνει κάποιον να ανέβει πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να του δώσει μια πρώτο-χέρι εμπειρία της «Βασιλείας του Θεού» εσωτερικά.

Επίσης, θα βρείτε: *Αν κάποιος δεν γεννηθεί ξανά δεν δύναται να δει τη Βασιλεία του Θεού.*

Η Βασιλεία του Θεού δεν έρχεται δια της παρατηρήσεως. Είναι απλά ένα θέμα του να «γεννηθεί κανείς ξανά» από άφθαρτο σπόρο, «Εκ του λόγου του Θεού, ο οποίος ζει και παραμένει παντοτινά.»

Επίσης έχουμε μέσα στις γραφές: *Ζητείτε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και όλα αυτά τα πράγματα θα σας δοθούν.* Το να «Ζητείτε τη Βασιλεία του Θεού» είναι το πρώτο και βασικό πράγμα - όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν. Δυστυχώς εμείς ψάχνουμε τη Βασιλεία του Θεού εξωτερικά.

Για να εισέλθει κανείς στη Βασιλεία του Θεού, και για να δει τη Βασιλεία του Θεού, πρέπει να εσωστραφεί και να εισέλθει μέσα στο ναό του σώματος. Εμείς πρέπει να κρούσουμε εσωτερικά και να κοιτάξουμε εσωτερικά. Είναι μια κανονική διαδικασία εσωστροφής. Το σώμα μας έχει παρομοιαστεί με ένα οίκημα με δέκα πόρτες. Τα εξωτερικά όργανα των αισθήσεων

αποτελούν τις εννέα απ' αυτές: τα δυο μάτια, τα δυο αυτιά, το στόμα, τα δυο ρουθούνια, ο πρωκτός και τα γεννητικά όργανα. Όλα αυτά είναι οι έξοδοι του σώματος. Αυτές είναι οι πόρτες από τις οποίες συνέχεια βγαίνουμε προς τα έξω. Επιπλέον, υπάρχει και μια δέκατη πόρτα. Είναι εσωτερικά και σε λανθάνουσα κατάσταση. Αυτή οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού. Αλλά πολύ λίγοι την ανακαλύπτουν, και γι' αυτή έχει γραφτεί: *Στενή είναι η πύλη και δύσκολη η οδός που οδηγεί στη Ζωή καί λίγοι είναι αυτοί που τη βρίσκουν.*

ΓΓ αυτό έχει λεχθεί: *Κρούσετε και θα σας ανοίξουν.* Αλλά εμείς δεν γνωρίζουμε πού και πώς να κρούσουμε. Αυτό είναι κάτι πρακτικό. Η δέκατη πόρτα μέσα στο σώμα είναι η είσοδος προς το Υπερπέραν. Αν δεν μάθετε τα πάντα γι' αυτήν, δεν μπορείτε να εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού.

Πώς μπορείτε να βρείτε το δρόμο σας προς τη Βασιλεία του Θεού εσωτερικά και όχι εξωτερικά; Μπορείτε να εισέλθετε σ' αυτήν και να τη δείτε, μόνον όταν θα είσαστε ικανοί να υψωνόσαστε πάνω από το φυσικό σώμα κατά βούληση. Έτσι οι γραφές λένε: *Μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε.* Σηκώστε το σταυρό και ο σταυρός θα σας σηκώσει. Αν και ο εξωτερικός άνθρωπος φθείρεται, ο εσωτερικός άνθρωπος ανανεώνεται μέρα με τη μέρα.

Ο Χριστός με αλάνθαστους όρους λέει: *Σηκώνετε καθημερινά το σταυρό σας και ακολουθείτε με.* Η ζωή η οποία μπορεί να σωθεί, η αιώνια ζωή, μπορεί να αποκτηθεί μόνο όταν μάθει κανείς να πεθαίνει, ενώ ζει. Ο Dadu, ένας Ινδός Άγιος, λέει: *Dadu, μάθε να πεθαίνεις πριν έλθει ο θάνατος, γιατί στο τέλος ο καθένας πρέπει να πεθάνει.*

Τι είναι ο θάνατος; Ο θάνατος δεν είναι κάτι φοβερό είναι μια απλή αλλαγή, μια μετάβαση από το ένα επίπεδο στο άλλο. Τι συμβαίνει όταν αφήνετε το φυσικό σώμα την ώρα του θανάτου; Το φυσικό σώμα διαλύεται. Εμείς αποβάλλουμε αυτό το θνητό σκήνωμα. Καθώς όμως δεν ξέρουμε πώς να το αποβάλουμε, τελικά ο θάνατος μας καταλαμβάνει και πεθαίνουμε ξαφνικά.

Νομίζουμε ότι είμαστε απλώς το σώμα και είμαστε προσκολλημένοι στο περιβάλλον του. Αλλά έρχεται ο θάνατος

και πρέπει να τα αφήσουμε όλα αυτά πίσω μας και γι' αυτό, φοβόμαστε και βρισκόμαστε σε σύγχυση. Επιπλέον δεν γνωρίζουμε πού πρέπει να πάμε ή ποιος πρέπει να φύγει. Και καθώς δεν γνωρίζουμε πώς να αφήσουμε το σώμα, πρέπει να περάσουμε από την αγωνία του θανάτου.

Σας ανέφερα προχθές ένα απόσπασμα από τον Πλούταρχο, που λέει: *Τις εμπειρίες που έχει η ψυχή κατά την ώρα που αφήνει το σώμα, την ώρα του θανάτου, τις ίδιες εμπειρίες έχει και ένας που έχει μυηθεί στα μυστήρια του Υπερπέραν.* Αυτό είναι εκείνο που εννοεί το «Μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε.» Και δυστυχώς αυτό εμείς ακόμη δεν το έχουμε μάθει.

Επίσης λέγεται: *Απαρνηθείτε τη σάρκα για το πνεύμα.* Σημειώστε τι λέει: «Απαρνηθείτε». Εμείς ζούμε μέσα στο φυσικό σώμα είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα. Έχουμε το φυσικό σώμα, τη διάνοια και την ψυχή. Γνωρίζουμε πάρα πολλά για το φυσικό σώμα και το περιβάλλον του, τις οικογένειές μας, τις κοινωνικές μας σχέσεις, τις πολιτικές μας σχέσεις και τα παρόμοια. Έχουμε ακόμη προοδεύσει πάρα πολύ στον διανοητικό τομέα. Αλλά γνωρίζουμε ελάχιστα ή τίποτα για την ψυχή μας - τον πραγματικό εσωτερικό εαυτό μέσα μας. Υπάρχουν αξίες και ανώτερες αξίες στη ζωή. Κάθε πράγμα έχει τη δική του αξία. *Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη της τροφής και το σώμα του ενδύματος;*

Σας είπα προχθές ότι στην καθημερινή μας ζωή, χωρίς να το θέλουμε, ενεργούμε σοφά. Όταν *σε* κάποιον άνθρωπο συμβεί ένα ατύχημα και τα πολύ ακριβά ενδύματά του έχουν καταστραφεί και σχιστεί, αυτός λέει: «Δεν πειράζει, εγώ σώθηκα » Επίσης, όταν τον κατέχει κάποια ασθένεια που είναι θανατηφόρα και οι γιατροί λένε ότι δεν υπάρχει ελπίδα, αυτός τι κάνει; Λέει: «Εντάξει, δώστε όλα τα χρήματα που έχω, μήπως μπορέσω να σωθώ.» Αν δεν έχει χρήματα στο σπίτι, αυτός λέει, «Πουλήστε όλα μου τα υπάρχοντα, μήπως μπορέσω να σωθώ.» Έτσι, το σώμα αξίζει για μας περισσότερο απ' όλα τα υπάρχοντα που έχουμε. Επίσης, αν κάποιος σ ένα ατύχημα σπάσει το πόδι του ή το χέρι του, αυτός λέει: «Καλά δεν πειράζει, σώθηκα.» Αυτό δείχνει ότι υπάρχει κάτι πιο πο-

λύτιμο ακόμη και από το φυσικό σώμα. Αυτό το κάτι είναι η πραγματική ζωή μέσα του - η δραστήρια αρχή της ζωής, για την οποία δεν έχει ακόμη γνώση έμπρακτη, αν και αισθάνεται την παρουσία της μέσα του.

Στις εγκόσμιες υποθέσεις, δρούμε κατ' αυτό τον τρόπο. Αλλά στις πνευματικές υποθέσεις συμπεριφερόμαστε με έναν τρόπο τελείως διαφορετικό. Δρούμε σαν τα μικρά παιδιά, φροντίζοντας και δίνοντας την προσοχή μας στο φυσικό σώμα και στο περιβάλλον του και για να επιτύχουμε διανοητική πρόοδο. Δεν δίνουμε καθόλου προσοχή στον εσωτερικό μας Εαυτό - τον πραγματικό Εαυτό μέσα μας. Δεν είναι πολύ παράξενο αυτό; Αυτή είναι η μεγάλη πλάνη, μέσα στην οποία ζούμε, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας.

Το πιο σπουδαίο πράγμα της ζωής του ανθρώπου είναι ο ίδιος του ο Εαυτός κι όμως αυτός κάνει πολύ λίγα ή τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση. Όποιον κι αν συναντήσετε, μπορείτε να τον ρωτήσετε: «Αγαπητέ μου φίλε, το έχεις αναλογιστεί ποτέ αυτό; Κάποια μέρα πρέπει να αφήσεις το σώμα.»

Αλλά αυτό δεν είναι κάτι φοβερό. Είναι απλώς το να αφήσει κανείς το σώμα και να μεταβεί στο Υπερπέραν, για το οποίο μέχρι τώρα δεν γνωρίζουμε τίποτα. Και τι είναι αυτό που φεύγει; Αυτό είναι εκείνο που σας εξηγούσα στην προηγούμενή μου ομιλία. «Γνώθι σεαυτόν.» Ήταν πάντοτε το θέμα όλων των γραφών. Ακόμη και οι αρχαίοι Έλληνες και οι Αιγύπτιοι έγραφαν μέσα στους ναούς τους «Γνώθι σεαυτόν».

Εσείς πηγαίνετε στους ναούς για να γνωρίσετε τον εαυτό σας - όχι τους άλλους όχι για τα βιβλία, τις θρησκείες, τους κοινωνικούς τύπους, τα τελετουργικά. Αλλά αυτοί είπαν: «Γνώθι σεαυτόν».

Εσείς πηγαίνετε στις εκκλησίες μόνο γι' αυτό το σκοπό - να γνωρίσετε τους εαυτούς σας και να γνωρίσετε το Θεό.

Η ανθρώπινη ζωή είναι η χρυσή ευκαιρία που έχετε. Η ανώτατη αποστολή της ανθρώπινης ζωής είναι το να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό. Αν δεν το έχει κάνει αυτό, δεν έχει πραγματοποιήσει το σκοπό - για τον οποίο έχει δοθεί η ανθρώπινη ζωή. Μπορεί να είσαστε ένας θαυμάσιος μηχανικός, ένας μεγάλος αστρολόγος, ένας φη-

μισμένος γιατρός, μπορεί να είσαστε οτιδήποτε, αλλά αν δεν έχετε γνωρίσει κάτι για τον ίδιο σας τον εαυτό, έχετε κάνει πολύ λίγα πράγματα. Γιατί; Γιατί στο κάτω κάτω πρέπει να αφήσετε το σώμα. Όλα σας τα διανοητικά επιτεύγματα και όλα σας τα εξωτερικά υπάρχοντα, δεν μπορούν να σας βοηθήσουν να αποκτήσετε αυτογνωσία, που είναι το μοναδικό πράγμα που θα κάνει εύκολο το πέρασμα απ' αυτόν τον κόσμο στο Υπερπέραν.

Αυτό είναι εκείνο, το οποίο λείπει απ' όλες τις θρησκείες. Ο Kabir μάς λέει ότι αυτό είναι η μοναδική αληθινή αφοσίωση, η μοναδική αληθινή θρησκεία, το να μπορέσετε να μάθετε πώς να πεθαίνετε ενώ ζείτε. Και αυτό θα το μάθετε στα πόδια ενός ζωντανού Διδασκάλου, που είναι ένας πρακτικός ειδήμονας πάνω σ' αυτό το θέμα. Αυτός θα είναι ικανός να σας δώσει μια πρώτο-χέρι εμπειρία του πώς να πάτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα - πώς να πεθάνετε ενώ ζείτε. Μιας και σας δώσει κάποια εμπειρία, μπορείτε να την αναπτύξετε από μέρα σε μέρα με την τακτική εξάσκηση, με τη σωστή καθοδήγηση και βοήθεια, που σάς δίνεται με μεγάλη προθυμία.

Αυτό είναι το πιο σπουδαίο θέμα και δυστυχώς εμείς το έχουμε αγνοήσει μέχρι σήμερα. *Ζητείτε λοιπόν πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του και όλα αυτά τα πράγματα θα σας δοθούν.* Όλα αυτά τα πράγματα, στα οποία αφιερώνουμε το περισσότερο μέρος της καθημερινής μας ζωής, θα μας δοθούν, αν εμείς αναζητήσουμε πρώτα απ όλα τον ίδιο μας τον Εαυτό.

Στο κάτω-κάτω εμείς πρέπει να αφήσουμε το σώμα. Πότε; Κανείς δεν γνωρίζει. Δεν γνωρίζουμε τον προκαθορισμένο χρόνο. Όσο πιο γρήγορα λύσουμε το μυστήριο της ζωής, τόσο το καλύτερο, γιατί ποιος ξέρει πότε θα έλθει η δική μας ώρα, που θα πρέπει να αφήσουμε το σώμα; Ο καθένας από μας πρέπει να αφήσει το σώμα. Αυτό δεν είναι κάτι φοβερό, σας βεβαιώνω. Σίγουρα είναι μια αλλαγή, αλλά όχι συμφορά. Σας διαβεβαιώνω πως είναι μόνο για το καλό μας, αν γνωρίζουμε πώς να αφήνουμε το σώμα.

Αυτά είναι εκείνα που διαβάζουμε μέσα στα θρησκευτικά βιβλία, σε όλη μας τη ζωή, αλλά δεν ενδιαφερθήκαμε γι' αυ-

τά, γιατί δεν έχουμε γνώση της εσωτερικής τους έννοιας. Οι κοινωνικές μας θρησκείες μάς διδάσκουν μόνο να τηρούμε ορισμένα τελετουργικά, ορισμένες λειτουργίες και την καθημερινή επανάληψη των διαφόρων ύμνων, να λέμε προσευχές, και να υιοθετούμε ειδικούς τρόπους ζωής. Αυτά είναι τα πρωταρχικά βήματα, χωρίς αμφιβολία. Δεν μπορούμε να τα αγνοήσουμε. Αλλά αυτά είναι για να ανοίξουν το δρόμο προς την Πνευματικότητα και όχι η ίδια η Πνευματικότητα, με την αληθινή της σημασία.

Τι είναι τότε Πνευματικότητα; Το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας - ποιοι είμαστε και τι είμαστε. Είσαστε αυτό το πέντε ή έξι πόδια ύψος φυσικό σώμα, που είναι από σάρκα και οστά ή κάτι άλλο; Βεβαίως δεν είσαστε το σώμα ούτε οι αισθήσεις ούτε τα ζωτικά ρεύματα, τα οποία όλα αποτελούν τον εξωτερικό άνθρωπο. Είσαστε ο κάτοικος του σώματος. Έχετε τις αισθήσεις και τα ζωτικά ρεύματα ως βοηθήματα στη φυσική σας ύπαρξη. Έρχεται η ώρα που θα πρέπει να αφήσετε το σώμα και όλα τα υπόλοιπα. Πρέπει να γνωρίσετε τον εσωτερικό άνθρωπο, αυτό που είσαστε. Αν δεν γνωρίσετε τον εσωτερικό άνθρωπο, είσαστε χαμένοι.

Είναι γι' αυτό που πάντα τονίζεται: *Αλήθεια, αλήθεια σας λέγω, αν εσείς φυλάξετε το λόγο μου, θάνατο δεν θα γνωρίσετε εις τον αιώνα και ο έσχατος εχθρός που θα κατατροπωθεί είναι ο θάνατος.*

Πώς μπορούμε να κατατροπώσουμε τον παντοδύναμο θάνατο; Γνωρίζοντας πώς να αφήνουμε το σώμα ενώ ζούμε, κατά βούληση· αυτό είναι εκείνο που τονίζουν όλοι οι Διδάσκαλοι.

Τι είναι ο θάνατος; Είναι απλά «το να αφήνουμε το σώμα.» Αν γνωρίζετε πώς να υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, φυσικό το κεντρί του θανάτου έχει χαθεί, όλος ο φόβος του θανάτου έχει εξαφανιστεί.

Τα ιερά βιβλία των Sikhs λένε: *Αν φοβόσαστε το θάνατο, απλώς πηγαίνετε στα πόδια κάποιου Διδασκάλου.* Αυτός θα σας πει πώς να πεθαίνετε ενώ ζείτε. Θα σας δώσει κάποια εμπειρία του θανάτου ενώ ζείτε.

Ο καθένας θέλει να συνεχίσει να ζει. Ο Διδάσκαλος Amar-

das, ο τρίτος Διδάσκαλος των Sikhs, μας λέει:

> *Ο καθένας φοβάται ακούγοντας το όνομα τού θανάτου. Γιατί; Πρώτο, δεν γνωρίζουμε πώς να πεθάνουμε. Δεύτερο, δεν γνωρίζουμε μετά το θάνατο πού να πούμε. Και τρίτο δεν γνωρίζουμε ότι πρέπει να αφή σου με το σώμα. Αυτά είναι τα τρία πράγματα που μας προκαλούν δέος και τρόμο για το θάνατο.*

0 Θεός μάς έδωσε διάφορα σωματικά καλύμματα - φυσικό, αστρικό, αιτιατό και υπερ-αιτιατό. Βρίσκουμε ότι ο μακρόκοσμος είναι μέσα στο μικρόκοσμο σε μια μικροσκοπική κλίμακα, μέσα στο σώμα. Προς το παρόν είμαστε ταυτισμένοι με το φυσικό σώμα τόσο πολύ, που δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους εαυτούς μας. Περνούμε τη ζωή μας με τις απολαύσεις των αισθήσεων και ποτέ δεν μας δίνεται να καταλάβουμε τι είναι το να πεθαίνουμε ενώ ζούμε.

Στους τόπους προσκυνήματος, έπρεπε αυτό να είναι το πιο σπουδαίο θέμα, που να διδάσκεται εκεί μέσα, αλλά αυτό το θέμα δεν το αγγίζουν ποτέ. Απλώς μας λένε να τηρούμε ορισμένα τελετουργικά, ορισμένους τύπους, αυτό κι εκείνο κι έτσι θα σωθούμε.

Αλλά παρόλα αυτά, εμείς είμαστε ακόμη εκεί που βρισκόμασταν και πριν. Αν αποκτήσουμε μεγάλη μάθηση, θα τη διατηρήσουμε μετά θάνατο; Αν όχι, εμείς παραμένουμε τόσο αδαείς μετά θάνατο όσο και κατά τη ζωή. Ο θάνατος από μόνος του δεν σημαίνει παράδεισο- δεν μας κάνει θεούς.

Τώρα τι πρέπει να κάνουμε για να νικήσουμε το θάνατο; Ο Διδάσκαλος Amardas μας λέει: *Απλά καθίστε στα πόδια μιας Διδασκάλου ψυχής, με της οποίας την εύνοια μπορείτε να μάθετε πώς να υπερβαίνετε το σώμα.* Αν έχετε μάθει να υπερβαίνετε το σώμα κατά βούληση, γινόσαστε ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου σχεδίου. Αν γνωρίζετε πώς να πεθαίνετε ενώ ζείτε, αν γνωρίζετε μόνον αυτό, θα έχετε αιώνια ζωή.

Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που μας λένε οι γραφές - αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορούμε να νικήσουμε το θά-

νατό. Αν τον γνωρίζουμε είμαστε προετοιμασμένοι γι' αυτόν. Ξέρω ότι πρέπει να αφήσω τη Φιλαδέλφεια, είμαι προετοιμασμένος γι' αυτό, είμαι έτοιμος να φύγω ανά πάσα στιγμή.

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου πολέμου, ένας πιλότος της Ινδικής αεροπορίας είχε προειδοποιηθεί ότι μετά από έξι ώρες έπρεπε να φύγει για το μέτωπο. Ήρθε πανικόβλητος σε μένα και μου είπε: «Σας παρακαλώ, πείτε μου πώς να πεθάνω». Τον είχε καταλάβει ο πανικός, γιατί δεν ήταν προετοιμασμένος για το θάνατο.

Θέλω να πω, αν εμείς είμαστε προετοιμασμένοι από πριν, τότε δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος. Αυτός που είναι προετοιμασμένος, είναι και εξοπλισμένος. Στο κάτω-κάτω πρέπει να αφήσουμε το σώμα μια μέρα. Όταν μας καταλάβει ο θάνατος, μπορούμε να κάνουμε τίποτα εκείνη τη στιγμή; Αν είσαστε προετοιμασμένοι για το θάνατο, δεν υπάρχει κανένας φόβος, κανένας πανικός.

Θα σας πω ένα περιστατικό που συνέβη στην Ινδία το 1919. Είχα κάποιο φίλο στο Peshawar. Εκείνη την εποχή θέριζε τη χώρα η γρίπη. Πήγα να τον δω. Διάβαζε ένα βιβλίο πάνω στη Γιόγκα. Όταν τον ρώτησα τι κάνει μου είπε ότι εφόσον ο θάνατος θερίζει όλο τον κόσμο, διάβαζε αυτό το βιβλίο για να βρει το δρόμο της Γιόγκα. «Μπορεί να μάθω κάτι για τη ζωή μετά θάνατο και διαβάζω ένα βιβλίο πάνω στη Γ ιόγκα», πρόσθεσε.

Του είπα: «Δεν είναι πολύ αργά τώρα; Πώς μπορείς να αρχίσεις να σκάβεις, για να ανοίξεις ένα πηγάδι, όταν εσύ πεθαίνεις από δίψα;» Μια βδομάδα μετά απ' αυτή τη συνομιλία πήγα ξανά να τον δω. Ήταν Κυριακή και τον βρήκα στο κρεβάτι ετοιμοθάνατο. Τα λόγια μου βγήκαν αληθινά. Ήταν πράγματι πολύ αργά.

Αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα της ζωής, το πιο σπουδαίο θέμα, αλλά εμείς το έχουμε αγνοήσει τελείως. *Ζητείστε το πρώτο,* λένε οι Διδάσκαλοι και εμείς δεν το έχουμε κάνει ούτε το τελευταίο. Απλά αγνοούμε τη μεγάλη σπουδαιότητα, που όλες οι γραφές δίνουν σ' αυτό το θέμα. Ένας Άγιος της Ανατολής είπε: *Όλοι πρέπει να πεθάνουν κατά την ώρα του θανάτου, αλλά συ, φίλε μου, μάθε να πεθαίνεις ενόσω ζεις.*

Αν είσαστε προετοιμασμένοι κατ' αυτό τον τρόπο, ο θάνατος μπορεί να σας κτυπήσει οποιαδήποτε στιγμή και σεις θα είσαστε έτοιμοι. Μιας και έχετε διασχίσει τα εσωτερικά επίπεδα, γνωρίζετε πού θα πάτε μετά, αφού αφήσετε το σώμα.

Ο Maulana Rumi λέει: *Μη φοβόσαστε το θάνατο, γιατί ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ζωής και σεις έχετε περισσότερα σώματα από το φυσικό.* Τώρα δρούμε μέσω του φυσικού σώματος και των οργάνων των αισθήσεων. Αισθανόμαστε ότι η εξωτερική ζωή είναι η μοναδική πραγματικότητα. Αν μάθουμε να αφήνουμε το φυσικό σώμα και να εργαζόμαστε στο αστρικό, μέσω των αστρικών οργάνων αισθήσεων, θα έλθουμε σε επαφή με τον αστρικό κόσμο, ακριβώς όπως είμαστε τώρα με το φυσικό κόσμο. Αυτός που μπορεί να υπερβαίνει κατ' αυτό τον τρόπο, γιατί να φοβάται το θάνατο;

Αυτό για το οποίο σας μιλώ δεν είναι κανένα θαύμα. Είναι ένα πρακτικό θέμα, που μπορεί να το μάθει κανείς, ακριβώς όπως οποιαδήποτε άλλη επιστήμη. Και νομίζω ότι αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο. Γιατί; Στα άλλα πράγματα, όταν θέλετε να μάθετε κάτι, πρέπει να αρχίσετε με μια υπόθεση και μετά να προσπαθήσετε να βρείτε τη λύση. Αλλά αυτός ο τρόπος - ένας ειδήμονας να σας δίνει μια πρώτο-χέρι εμπειρία της υπέρβασης της φυσικής συνειδητότητας - είναι άμεσος. Ποιοι είναι οι αληθινοί Διδάσκαλοι - τα προσόντα τους και η αρμοδιότητά τους - και πώς μπορούμε να ξεχωρίσουμε τον πραγματικό από τους ψεύτικους; Αυτό το θέμα θα συζητηθεί στην επόμενη ομιλία μου.

Επανερχόμενοι στο σημερινό μας θέμα, όλα αυτά που λέω, είναι αυτά που έχουν παραθέσει εμπρός μας οι γραφές. Ο Rumi λέει: *Μη φοβόσαστε, γιατί εσείς έχετε ένα άλλο σώμα για να ζήσετε μέσα σ' αυτό.*

Και ξανά δίνει μεγάλη έμφαση σ' αυτό, λέγοντας: *Κοίταξε, φτωχέ μου φίλε. Πέθανε, ενώ είσαι ζωντανός, αν θέλεις να έχεις το αληθινό όφελος της ανθρώπινης ζωής.* Επίσης βρίσκουμε μέσα στις γραφές: *Τι ωφελείται ο άνθρωπος, αν τον κόσμο κερδίσει, αλλά χάσει την ίδια την ψυχή του;*

Δεν εννοώ ότι πρέπει να αφήσετε τον κόσμο και να πάτε

στην ερημιά και να διάγετε τη ζωή ενός ερημίτη,

Ο Θεός σας έχει δώσει το φυσικό σώμα. Συντηρείστε το. Αυτό είναι ο ναός του Θεού. Συντηρείτε τις οικογένειές σας. Εκπληρώνετε τα καθήκοντά σας. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Οι άλλοι, σαν μέλη της οικογένειάς σας, έχουν έλθει σε επαφή μαζί σας, σαν αποτέλεσμα του περασμένου σας Karma, το οποίο σεις δεν γνωρίζεται. Ο Θεός σάς έχει φέρει μαζί τους. Διατηρείστε τις σχέσεις σας. Με αγάπη εξυπηρετείτε ο ένας τον άλλον. Κάνετε ό,τι μπορείτε να κάνετε σ' αυτόν τον τομέα. Αυτό είναι ένα ουσιαστικό βήμα.

Κερδίζετε τη ζωή σας με τίμια μέσα, με τον ιδρώτα του προσώπου σας. Αυτό είναι επίσης ένα μέρος της παράστασης. Πρέπει να συντηρείτε το φυσικό σας σώμα. Αυτό είναι ο ναός του Θεού, όπου μέσα εκεί θα Τον ανακαλύψετε - ένα πραγματικά σπάνιο προνόμιο.

Οι Διδάσκαλοι έχουν πει: *Έχετε τη διάνοια. Αναπτύξτε την, γίνετε διανοητικοί γίγαντες. Αλλά εσείς είσαστε ψυχές. Πρέπει να γνωρίσετε και τον ανώτερο Εαυτό σας επίσης.* Αυτοί απλά λένε, πως από τις είκοσι-τέσσερις ώρες της ημέρας, πρέπει να αφιερώνετε ένα μέρος για να ερευνάτε για τον ίδιο σας τον Εαυτό. Η ανώτερη έρευνα του ανθρώπου είναι ο άνθρωπος. Απλά αναζητείστε τον Εαυτό σας. Αν γνωρίσετε τον Εαυτό σας, μόνο τότε μπορείτε να γνωρίσετε τον Υπερεαυτό.

Υπάρχει άλλη Πραγματικότητα, εκτός του Θεού, που μπορούμε να καταλάβουμε και που προσδιορίζεται με το όνομα Θεός και τόσα άλλα ονόματα; Μιλώντας ειλικρινά, εμείς δεν είμαστε πράγματι Θεϊστές. Γιατί; Όταν μιλάμε για το Θεό, μιλάμε από την παράδοση ή από τη γνώση που έχουμε από τις γραφές. Δεν έχουμε πρώτο-χέρι εμπειρία Του.

Αν δεν δούμε κι αν δεν έχουμε προσωπική εμπειρία, αν δεν έχουμε πρώτο-χέρι εμπειρία του Ίδιου του Εαυτού μας κι αν δεν έλθουμε σε επαφή μ' αυτή την Πραγματικότητα, αν ο εσωτερικός μας οφθαλμός δεν ανοιχθεί, για να δούμε το Φως του Θεού μέσα μας, δεν μπορούμε να πεισθούμε. Μπορεί να διαβάζουμε τις γραφές. Μπορεί να συναντήσουμε ένα Διδάσκαλο και να ακούσουμε τα λόγια του τα σοφά πάνω σ' αυτό

το θέμα, όμως εμείς δεν θα έχουμε πραγματικά πεισθεί. Μπορεί να παραδεχτούμε αυτά που αυτός λέει και να τα χρησιμοποιήσουμε σαν βάση, στην αναζήτησή μας για το Θεό. Αλλά μέχρις ότου δούμε οι ίδιοι και έχουμε την εμπειρία του Θεού μέσα μας, δεν μπορούμε ποτέ να είμαστε εντελώς πεπεισμένοι, και να γίνουμε πραγματικοί Θεϊστές.

Αλλά ποιος είναι αυτός που θα γνωρίσει το Θεό; Είναι ο πραγματικός μας Εαυτός. Η Αυτογνωσία προηγείται της Θεογνωσίας. Αν δεν γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, πώς μπορούμε να δούμε το Θεό;

Είναι γι' αυτό που δίνεται τόση έμφαση στην Αυτογνωσία. Μέσα σε όλες τις γραφές, από τότε που έχει γίνει ο κόσμος, οι Διδάσκαλοι πάντοτε έδιναν έμφαση στο *Γνώθι Σεαυτόν.* Αν δεν γνωρίσουμε τη σταγόνα του νερού, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε τον ωκεανό. Μπορεί να μην αποκτήσουμε πλήρη γνώση, αλλά θα πάρουμε κάποια ιδέα του τι είναι ο ωκεανός.

Είναι η ψυχή, που μπορεί να γνωρίσει το Θεό, όχι η διάνοια ή το φυσικό σώμα ή τα όργανα των αισθήσεων. Ο Θεός είναι ένας ωκεανός, ένας απέραντος ωκεανός της Πανσυνειδητότητας. Οι ψυχές μας είναι μια σταγόνα απ' αυτόν τον ωκεανό. Εμείς είμαστε συνειδητές οντότητες, συνειδητά όντα. Αν δεν γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό. Ο Θεός θα γνωριστεί μόνο αφού γνωρίσουμε τους Εαυτούς μας, με μια διαδικασία αυτοανάλυσης - ποιοι είμαστε και τι είμαστε.

Ο Kabir λέει: *Μάθετε να πεθαίνετε κατά βούληση, εκατό φορές την ημέρα. Υπερβείτε τη σωματική συνειδητότητα και εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού.* Αυτός είναι ένας κανονικός τρόπος.

Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν τονίσει αυτό το θέμα, αλλά εμείς το αγνοήσαμε τελείως. Νομίζουμε ότι με το να τηρούμε τους εξωτερικούς τύπους, τα τελετουργικά και τις λειτουργίες, μπορούμε να φτάσουμε στο Θεό. Αυτά είναι χωρίς αμφιβολία βοηθητικοί παράγοντες, αλλά η Αυτογνωσία είναι ο πραγματικός δρόμος που οδηγεί στο Θεό. Μόνο τότε εμείς θα γνωρίσουμε το Θεό.

Θα σας δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Μια φορά στη Lahore, ζούσε ένας άνθρωπος, που φωναχτά αναγόρευε το Θεό, τη γενναιοδωρία Του, την αγάπη Του και την απεραντοσύνη Του. Όμως, αυτός δεν είχε καμιά έμπρακτη εμπειρία του Θεού και αυτά που δίδασκε ήταν απλά αυτά που είχε ακούσει από τις γραφές. Τότε έγινε ο διαχωρισμός της χώρας στην Ινδία και στο Πακιστάν, προκαλώντας δυσκολίες στον κόσμο. Αυτός έχασε όλα του τα υπάρχοντα και πολλοί από τους συγγενείς του σκοτώθηκαν. Όταν με συνάντησε ξανά στο Δελχί, με ρώτησε αν πραγματικά υπήρχε τέλος πάντων Θεός. Και πόσοι από μας δεν είναι σαν κι αυτόν;

Όταν μας καταλαμβάνουν δυστυχίες, τότε αρχίζουμε να αμφισβητούμε την ύπαρξη του Θεού.

Αλλά αν είχαμε μια από πρώτο χέρι εμπειρία του Θεού, τότε πώς θα μπορούσαμε να αμφιβάλουμε για την ύπαρξή Του; Βλέπετε πόσο σημαντικό είναι το να έχει κανείς μια αληθινή εμπειρία της Πραγματικότητας και αυτή μπορεί να την έχετε μόνο με την αυτοανάλυση, με το να γνωρίσετε τον πραγματικό σας Εαυτό. Αν δεν το κάνετε αυτό, δεν μπορείτε ούτε να δείτε ούτε να εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού.

Και επανειλημμένα τίθεται το ερώτημα: «Πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας;» Είδατε τη διαφορά ανάμεσα στην πίστη που γεννιέται από πρώτο χέρι εμπειρία και σαυτήν που αποκτούμε από την παράδοση. Με το να δει κανείς πιστεύει. Η απευθείας αντίληψη είναι πολύ πιο καλύτερη από τη γνώση από συμπεράσματα. Είναι γι' αυτό, που όλες οι γραφές λένε: *Ευλογημένοι είναι εκείνοι που βλέπουν. Εσείς έχετε μάτια και δεν βλέπετε.* Όλες οι γραφές λένε ότι υπάρχει η Βασιλεία του Θεού και ότι αυτή είναι μέσα σας. Μπορείτε να εισέλθετε σ' αυτή και να δείτε το Φως του Θεού, αν υπερβείτε τη σωματική συνειδητότητα. Τη Βασιλεία του Θεού δεν μπορούμε να την προσεγγίσουμε με την παρατήρηση, αλλά με την εσωστροφή, με το να κρούσουμε εσωτερικά, όπως το θέτει ο Έμερσον. Αλλά πώς να κρούσουμε εσωτερικά; Αυτή την εμπειρία θα την έχετε, όπως επανειλημμένα έχω πει, στα πόδια ενός Διδασκάλου - ενός ειδήμονα στην επιστήμη. Αυτός, την ώρα της μύησης, θα σας δώσει κάποια εμπειρία,

την οποία μπορείτε να αναπτύξετε με καθημερινή εξάσκηση. Εσείς μπορείτε να μάθετε πώς να αφήνετε το σώμα. Ωσότου ανοιχθεί ο εσωτερικός σας οφθαλμός, δεν μπορείτε να δείτε και να πεισθείτε. *Αληθινά εμείς έχουμε μάτια και δεν βλέπουμε.* Ο Διδάσκαλος ΝΑΝΑΚ λέει: *Δεν είναι τυφλός ένας άνθρωπος που δεν έχει μάτια στο πρόσωπό του, αλλά ένας του οποίου ο εσωτερικός οφθαλμός δεν έχει ανοιχθεί, για να δει το Φως του Θεού εσωτερικά.*

Πόσοι από μας υπάρχουν που δεν είναι τυφλοί; Έχουμε ακούσει για το Φως του Θεού. Το έχουμε δει ποτέ μας; Μπορούμε να δούμε το Φως του Θεού και πώς;

Ξανά αναφέρομαι στις γραφές. Τα περισσότερα από τα ρητά έχουν παρθεί από τη Βίβλο, καθώς εσείς είσαστε περισσότερο εξοικειωμένοι μ' αυτή. Όμως θα σας πω ότι ο Χριστός ανήκε στην Ανατολή, όπου ο κόσμος εκεί, γνωρίζει περισσότερο το πνεύμα. Αν δείτε αυτές τις γραφές με τα μάτια ενός Ανατολίτη, θα έρθετε πιο κοντά στην Αλήθεια. Δεν εννοώ σε καμιά περίπτωση ότι η Δύση είναι αντίθετη ή διαφορετική από την Ανατολή. Αυτό που εννοώ είναι ότι η ορολογία της Ιερής Βίβλου είναι η ορολογία της Ανατολής. Μέσα εκεί λέγεται: *Είναι καλύτερα να εισέλθετε στη ζωή με έναν οφθαλμό.* Με έναν οφθαλμό; Εμείς έχουμε δύο οφθαλμούς. Τι εννοεί ο Χριστός; Αυτός λέει παρακάτω: ... *παρά να έχετε δύο οφθαλμούς και να ριφθείτε στο πυρ της κολάσεως.*

Όταν πήγαινα από το Chicago στην Washington, μέσα στο αεροπλάνο, μερικά παιδιά ήρθαν σε μένα για να πάρουν αυτόγραφα, τα οποία τους έδωσα. Επίσης κάποια ηλικιωμένη κυρία ήρθε σε μένα και είπε: «Θέλετε σας παρακαλώ να γράψετε κάτι και να μου το δώσετε;» Απλά της έγραψα αυτά τα λόγια: «Είναι καλύτερα για σας να εισέλθετε στη ζωή με έναν οφθαλμό» και το υπέγραψα. Αυτή το διάβασε και απορούσε τι σημαίνει. Ο γιος της ήταν Επίσκοπος και ταξίδευε μέσα στο ίδιο αεροπλάνο. Το πήγε σ εκείνον και τον ρώτησε, αν μπορούσε να το εξηγήσει. Το διάβασε και είπε: «Είναι βεβαίως από το Ευαγγέλιο.» Αλλά ακόμη κι εκείνος δεν μπορούσε να καταλάβει τη σημασία του. Η έμπρακτη γνώση είναι διαφορετική. Το να ζητά κανείς από τους ανθρώπους να τηρούν

ορισμένους κανόνες και τελετουργικά, λειτουργίες και διάφορους τύπους είναι κάτι άλλο. Ο Επίσκοπος ζήτησε από κάποιον από τους συντρόφους μου να μιλήσει μαζί μου. Βεβαίως του δόθηκε η άδεια, και με πλησίασε.

Τα λόγια που ανέφερα είναι από τις γραφές. Δεν σας λέω κάτι το καινούριο. Αυτά δεν αναφέρονται μόνο μέσα στο Ευαγγέλιο, αλλά και μέσα σε όλες τις άλλες γραφές, για τις οποίες πιθανόν εσείς γνωρίζετε πολύ λίγα. Αν έχετε ευρύ πνεύμα και ενδιαφερόσαστε για το θέμα, θα σας έλεγα να κάνετε μια συγκριτική μελέτη πάνω στις διάφορες θρησκείες για να βρείτε την Αλήθεια, αλλά όχι ψάχνοντας για λάθη, γιατί τότε δεν θα κερδίσετε τίποτα. Ο αετός, αν και πετά ψηλά στον ουρανό, όμως τα μάτια του είναι πάνω στη σάρκα του ψόφιου ζώου. Αν αρχίσετε να ψάχνετε για ψεγάδια, θα είσαστε ικανοί να βρίσκετε λάθη στα πάντα αλλά θα χάσετε την αλήθεια.

Ο Kabir, ένας μεγάλος Άγιος της Ανατολής λέει: *Δεν είναι οι γραφές που έχουν λάθος, αλλά αυτοί οι οποίοι δεν τις καταλαβαίνουν.* Ο Χριστός είπε: *Το Φως του σώματος είναι ο οφθαλμός. Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα είναι Φωτεινό.* Ο «Μοναδικός» ή ο «απλός οφθαλμός» - στην Ανατολή τον ονομάζουν τρίτο μάτι ή σε λανθάνουσα κατάσταση οφθαλμό - είναι μέσα στον καθένα μας, ακόμη και μέσα σ' ένα τυφλό, που δεν έχει εξωτερική όραση. Αλλά ο μοναδικός οφθαλμός είναι κλειστός. Πρέπει να τον ανοίξουμε. Όταν αυτός ανοιχθεί, εσείς βλέπετε το Φως του Θεού, το οποίο είναι ήδη μέσα σας. Δεν χρειάζεται να το δημιουργήσετε εσείς.

Μερικοί άνθρωποι απλώς οραματίζονται. Αυτοί ανάβουν ένα κερί, κοιτάζουν προς αυτό και μετά κλείνουν τα μάτια τους και το φαντάζονται εσωτερικά. Δεν πρέπει να οραματίζεστε κανένα πράγμα, όταν μπαίνετε στο ναό του Θεού - το ανθρώπινο σώμα. Εσείς θα δείτε το Φως του Ουρανού μέσα σας. Είναι ήδη εκεί. Δεν πρέπει να οραματίζεστε, ούτε να προϋποθέτετε, ούτε να φαντάζεστε.

Αυτά είναι συγκεκριμένα γεγονότα, και είχαν την εμπειρία τους αυτοί που μπήκαν στο ναό του σώματος, που έχετε και σεις. Η διαφορά είναι, ότι ζείτε μια εξωτερική ζωή και ποτέ

δεν γνωρίσατε πώς να εσωστραφείτε και να κρούσετε εσωτερικά.

Το γεγονός είναι, όπως λέει ο Ιησούς: *Αλλά αν ο οφθαλμός σας είναι πονηρός, όλο το σώμα σας θα είναι σκοτεινό.* Το Φως είναι εκεί. Αυτό ήταν εκεί. Αλλά εμείς το βλέπουμε; Έχουμε δώσει ποτέ προσοχή σ' αυτή τη σοβαρή προειδοποίηση; *Προσέχετε λοιπόν, μήπως το Φως που υπάρχει μέσα σας, γίνει σκότος.* Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να δημιουργήσετε το Φως. Αυτό υπάρχει ήδη. Πρέπει να προσέξετε να μη σκοτεινιάσει. Πώς μπορεί το Φως να σκοτεινιάσει; Απλά με το να μη δίνουμε προσοχή σ' αυτό, με το να ζούμε μόνο εξωτερικά, με το να παραμελούμε την εσωτερική ζωή. Αν μπορούσατε να αποσπάσετε τον εαυτό σας από τον εξωτερικό κόσμο, θα βλέπατε το Φως του Θεού, εδώ και τώρα.

Ο Θεός είναι παντού. Το Φως του Θεού είναι παντού. Ολόκληρος ο κόσμος είναι φτιαγμένος από Φως, αλλά μόνον γι' αυτούς των οποίων ο εσωτερικός Οφθαλμός έχει ανοιχθεί.

Πώς να ανοίξουμε αυτό τον Οφθαλμό; Αυτό είναι ένα πρακτικό θέμα. Αυτά τα πράγματα εξηγούνται και από άλλους επίσης, εκτός του Χριστού. Ο Tulsidas και ο Διδάσκαλος Nanak μας λένε, ότι μόνο ένας αληθινός Διδάσκαλος μπορεί να μας βάλει στο δρόμο προς το Θεό. Τι μπορεί να μας δώσει αυτός; Ανοίγει τον εσωτερικό μας οφθαλμό. Μάς κάνει ικανούς να δούμε το Φως του Θεού. *Προσέχετε λοιπόν, μήπως το Φως που υπάρχει μέσα σας γίνει σκότος.* Αυτό διαβάζουμε στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο. Αλλά πώς να βρούμε αυτό το Φως;

Στην Ανατολή μάς λένε ότι υπάρχουν δύο δρόμοι σ' αυτή τη ζωή, ο ένας ονομάζεται «Fire Marg», ένας πολύ όμορφος δρόμος, και ο άλλος, «Share Marg,» πολύ σκοτεινός και στενός στην αρχή. Όταν ακολουθήσετε το δρόμο του κόσμου, χανόσαστε και δεν φτάνετε πουθενά. Αλλά αν παίρνατε τον άλλο δρόμο - το δρόμο του πνεύματος μέσα σας, μπορεί να πρέπει να αρχίσετε στα σκοτεινά, αλλά τελικά θα εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού. Τα Ευαγγέλια το εκφράζουν με ένα πολύ απλό τρόπο: *Στενή είναι η Οδός.* Και όταν θα ανοίξει, σεις θα βρείτε κόσμους και κόσμους μέσα σας.

Υπάρχουν δύο δρόμοι σ' αυτή τη ζωή. Ο ένας μάς οδηγεί στον εξωτερικό κόσμο, μακριά από τη Βασιλεία του Θεού, ο άλλος μάς οδηγεί εσωτερικά προς τη Βασιλεία του Θεού. Ο ένας οδηγεί στο θάνατο και ο άλλος στη ζωή.

Είναι γι' αυτό που επίσης λέγεται: *Εισέλθετε δια της στενής πύλης.* Αυτό θα το δείτε στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο. *Διότι πλατιά είναι η πύλη και ευρύχωρη η οδός, που οδηγεί στην απώλεια, και πολλοί οι εισερχόμενοι σ' αυτήν. Ενώ στενή είναι η πύλη και δύσκολη η οδός που οδηγεί στη Ζωή και λίγοι είναι εκείνοι που τη βρίσκουν.*

Υπάρχουν πολύ λίγοι που ακολουθούν το δεύτερο δρόμο. Έτσι ο Ιησούς τονίζει: *Αγωνισθείτε για να εισέλθετε δια της στενής πύλης, διότι πολλοί, σας λέγω, θα ζητήσουν να εισέλθουν, και δεν θα μπορέσουν.* Και επίσης, *ευκολότερο είναι κάμηλος να περάσει από την τρύπα της βελόνας, παρά πλούσιος να εισέλθει εις την Βασιλείαν του Θεού.*

Αυτός λοιπόν είναι ο δρόμος για να εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού μέσα σας. Αυτός είναι ο τρόπος για να ανοίξουμε τον Εσωτερικό Οφθαλμό.

Τώρα εσείς βλέπετε μέσω των δυο ματιών. Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε το Μοναδικό Οφθαλμό; Είναι ένα πρακτικό θέμα, που πρέπει να το μάθετε στα πόδια ενός ειδήμονα Διδασκάλου, ο οποίος μπορεί, δίνοντάς σας μια προκαταρκτική ανύψωση, να σας κάνει ικανούς να έχετε αυτή την εμπειρία εσωτερικά. Το Ευαγγέλιο το παρομοιάζει με το άναμμα ενός κεριού: *Αν λοιπόν το σώμα σας είναι φωτεινό, χωρίς να έχει καθόλου σκοτεινά σημεία, τα πάντα θα είναι φωτεινά, όπως όταν σας φωτίζει η αστραφτερή λάμψη ενός κεριού.*

Τώρα μπορείτε να καταλάβετε τη σημασία του ανάμματος των κεριών στις εκκλησίες- αυτά συμβολίζουν το Φως το εσωτερικό. 0 Διδάσκαλος σάς κάνει ικανούς να δείτε αυτό το πραγματικό Φως. Είναι γι αυτό που μας έχουν πει για τους Διδασκάλους που ήρθαν κατά το παρελθόν ότι μπορούσαν να θεραπεύουν τους τυφλούς - ίσως σε μερικές περιπτώσεις να θεράπευαν και τη φυσική τύφλωση, αλλά κυρίως ήταν η πνευματική τύφλωση ή η ανικανότητά του να βλέπει κανείς το Φως του Θεού. Ο Ιησούς παρακάτω λέει: *Ευλογη-*

μένοι είναι οι οφθαλμοί σας γιατί βλέπουν, και τα αυτιά σας γιατί ακούουν. Εμείς έχουμε μάτια και δεν βλέπουμε και αυτιά που δεν ακούνε.

Αυτό είναι εκείνο που σας λένε οι γραφές. Υπάρχει ο Εσωτερικός Οφθαλμός που πρέπει να ανοιχτεί και επίσης το Εσωτερικό Αυτί για να μπορέσουμε να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη Φωνή Του, που αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία.

Το θέμα αυτής της ομιλίας ήταν: Πού βρίσκετε η Βασιλεία του Θεού, πού θα δούμε το Φως του Θεού, πώς θα εισέλθουμε στη Βασιλεία του Θεού, και πώς θα δούμε το Φως του Θεού; Όλα βρίσκονται μέσα σας, όταν υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Όσο διάγετε αυτή τη φυσική ζωή των αισθήσεων, είσαστε ταυτισμένοι με το σώμα δεν ξέρετε πώς να υπερβείτε τη σωματική συνειδητότητα, να ανοίξετε τον Εσωτερικό Οφθαλμό και το Εσωτερικό Αυτί· δεν μπορείτε να δείτε τη Βασιλεία του Θεού ή το Φως του Ουρανού και δεν μπορείτε να ακούσετε τη Φωνή του Θεού. Εσείς μπορείτε να μάθετε όλα αυτά τα πράγματα, όταν καθίσετε στα πόδια ενός αρμόδιου Διδασκάλου. Αλλά ο Χριστός μάς προειδοποιεί:

> *Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες που έρχονται σε σας με περιβολή προβάτων, εσωτερικά όμως είναι λύκοι άρπαγες.*

Ο κόσμος σήμερα είναι γεμάτος από ψευτοδιδασκάλους τόσο πολύ που οι άνθρωποι ενοχλούνται ακόμη και με τη λέξη «Διδάσκαλος». Οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν τα πάντα, τα χρήματά τους, τα υπάρχοντά τους, απλά και μόνο για να δουν το Φως του Θεού. Αυτοί τρέφονται με ελπίδες και υποσχέσεις και μετά τους λένε ότι ακόμη δεν είναι κατάλληλοι για το δρόμο. Τελικά, βρίσκουν ότι αυτοί οι «Διδάσκαλοι» (οι επονομαζόμενοι Διδάσκαλοι) κυνηγούν τον υλικό πλούτο, όπως και αυτοί οι ίδιοι και διάγουν τη ζωή των αισθήσεων, όπως και αυτοί οι ίδιοι. Φυσικά αυτό προξενεί μια αντίδραση και ο κόσμος λέει ότι οι Διδάσκαλοι είναι όλοι απατεώνες. Είναι ένα εσφαλμένο αποτέλεσμα των λυπηρών εμπειριών που είχαν.

Όλα τα δώρα της φύσης είναι δωρεάν. Η πνευματικότητα είναι επίσης ένα δώρο του Θεού, όχι του ανθρώπου. Γιατί πρέπει να πουλιέται; Δεν είναι ένα εμπόρευμα στην αγορά. Η Γνώση πρέπει να δίνεται δωρεάν. Πρέπει να πληρώνουμε για τον ήλιο που λάμπει πάνω σε όλους μας; Γιατί τότε πρέπει να πληρώνουμε για τη γνώση του Θεού; Είναι ένα δώρο του Θεού, και πρέπει να διανέμεται ελεύθερα και δωρεάν, έτσι κανένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θα δεχτεί ποτέ τίποτα σαν αντάλλαγμα. Αυτός δίνει δωρεάν.

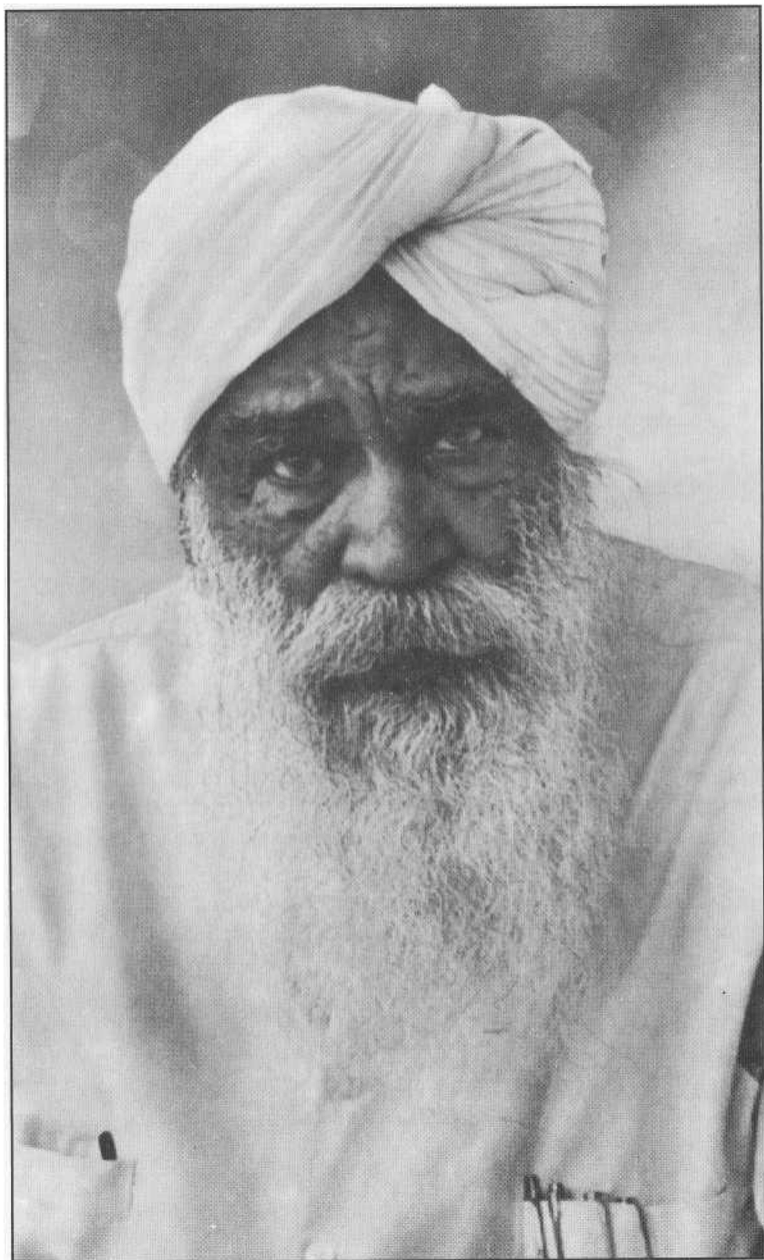
Μια φορά κάποιοι άνθρωποι από την Αμερική, έγραψαν στο Διδάσκαλό μου στην Ινδία: «Έχουμε αρκετό εγκόσμιο πλούτο. Εμείς θα σου δώσουμε αυτό τον πλούτο, και, σαν αντάλλαγμα, σε παρακαλούμε δώσε μας τον πλούτο της πνευματικότητας».

Τι έγραψε αυτός; Αυτός απάντησε: «Η Πνευματικότητα είναι δώρο του Θεού και όλα τα δώρα Του είναι δωρεάν. Και αυτό επίσης θα δοθεί δωρεάν. Δεν θέλω κανένα υλικό πλούτο σαν αντάλλαγμα».

Τι τον ενδιαφέρουν ένα πνευματικό άνθρωπο τα εγκόσμια πλούτη; Αλλά πολλοί από τους επονομαζόμενους διδασκάλους το έχουν κάνει μια πηγή κέρδους. Είχα την ευκαιρία να συναντήσω μερικούς απ' αυτούς. Μερικοί παραδέχονται το λάθος τους, αλλά προσθέτουν ότι κι αυτοί πρέπει να ζήσουν, και το να ζήσει κανείς στοιχίζει πολλά χρήματα. Αλλά είναι εξίσου αμαρτία. Θα βρείτε ότι υπάρχουν ηγέτες πολλών αιρέσεων σε όλο τον κόσμο, για τους οποίους, εμείς έχουμε την τάση να πιστεύουμε πως έχουν φτάσει το Θεό. Αν αυτοί έχουν φτάσει το Θεό ή όχι, είναι ένα άλλο θέμα. Αλλά εμείς υποθέτουμε πως όλοι οι αρχηγοί των θρησκειών έχουν φτάσει το Θεό. Αν αυτό είναι αλήθεια, τότε γιατί αυτοί δεν μπορούν να είναι φίλοι μεταξύ τους; Δυο άνθρωποι που αγαπούν το κρασί, δυο μπεκρήδες, μπορούν να καθίσουν μαζί σε μια ταβέρνα, αλλά δυο επαγγελματίες Θεάνθρωποι δεν μπορούν ούτε να ανεχθούν να δουν ο ένας τον άλλο.

Η ανθρωπότητα είναι αμαθής και γι' αυτό την εκμεταλλεύονται αυτοί που ονομάζονται θεάνθρωποι. Εμείς πρέπει να μάθουμε να ξεχωρίζουμε το γνήσιο από το ψεύτικο και να βρού-

με τον Αληθινό Διδάσκαλο. Αυτός θα μας δώσει μία πρώτο χέρι εμπειρία της Εσωτερικής Πραγματικότητας. Όπως ο Shamas Tabrez, ένας Μουσουλμάνος Άγιος λέει: *Εμείς πρέπει να είμαστε ικανοί να δούμε το Θεό με τα ίδια μας τα μάτια. Πρέπει να είμαστε ικανοί να ακούσουμε τη Φωνή του Θεού με τα ίδια μας τα αυτιά.* Αυτός θα μας κάνει να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη Φωνή Του. Και όλο αυτό θα το κάνει από αγάπη και όχι για χρήματα. Αυτό είναι εκείνο που όλες οι γραφές λένε και αυτό που όλοι οι Αληθινοί Διδάσκαλοι χαρίζουν.

Sant Kirpal Singh Ji.

4

Ο Πιο Φυσικός Τρόπος

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ χθεσινής ομιλίας μου προχωρώ παρακάτω. Χθες σας είπα ότι είμαστε εδώ για να καταλάβουμε και για να αποκτήσουμε μια πιο πλατιά και πιο σημαντική γνώση των διδαγμάτων του Χριστού και των άλλων Διδασκάλων, που ήρθαν στο παρελθόν. Αυτοί δίδαξαν την αλήθεια με έναν απλό και ανεπιτήδευτο τρόπο, που να μπορεί ο καθένας να τον καταλάβει.

Αυτό το θέμα έχει σχέση με την πρακτική επιστήμη της ψυχής, που πρέπει να εξασκηθεί και να βιωθεί απ' όλους. Ακόμη κι ένα παιδί, αν μπει στο δρόμο, μπορεί να δει τα πράγματα μόνο του. Δεν είναι ένα θέμα διανοητικής ανάλυσης, αλλά μιας πρώτο χέρι εμπειρίας γιατί βλέποντας κανείς πιστεύει και *ευλογημένοι είναι αυτοί που βλέπουν.* Η αληθινή θρησκεία αρχίζει με το άνοιγμα του εσωτερικού οφθαλμού, για να δει κανείς το Φως του Θεού και να ακούσει τη Φωνή του Θεού. Αυτό ήταν το συμπέρασμα στο οποίο φτάσαμε χθες το βράδυ. Όσο για το πώς θα ανοιχθεί ο εσωτερικός οφθαλμός και το εσωτερικό αυτί, δόθηκαν εδάφια από το Ευαγγέλιο και άλλες γραφές. Η αλήθεια είναι μία και ο δρόμος που οδηγεί προς αυτή είναι επίσης ένας. Θα βρείτε αυτές τις παράλληλες σκέψεις σε όλες σχεδόν τις γραφές, που έχουμε σήμερα.

Για το άνοιγμα του εσωτερικού οφθαλμού και αυτιού, η ηθική διαπαιδαγώγηση είναι πολύ μεγάλης σημασίας. Η ηθική ζωή είναι ένα σκαλοπάτι προς την Πνευματικότητα. Η σωστή διαγωγή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την πνευματική πρόοδο.

Ευλογημένοι οι αγνοί στην καρδιά,

γιατί αυτοί θα δουν το Θεό.

Η αγνότητα της καρδιάς είναι πολύ αναγκαία για έναν προσκυνητή στο Μονοπάτι, γιατί χωρίς αυτή δεν μπορεί κανείς να δει το Φως του Θεού και να ακούσει τη Φωνή Του.

Όλες οι γραφές μιλούν γι' αυτό. Η επί του Όρους Ομιλία είναι αρκετά σαφής πάνω σ αυτό το θέμα. Σ αυτήν ο Ιησούς ομιλεί για τις πραγματικότητες της ζωής. Οι αναφορές στο «μοναδικό οφθαλμό» και στη «Βασιλεία του Θεού» κ.τ.λ., αναφέρονται στην εσωτερική ζωή. Η εσωτερική και η εξωτερική ζωή είναι αλληλοεξαρτώμενες. Ο Ιησούς έχει διαπραγματευτεί και τις δύο απόψεις της ζωής: την εξωτερική όσο και την εσωτερική. Πρέπει λοιπόν να προχωρούμε βήμα με βήμα.

Και ο Βούδας επίσης έδωσε μεγάλη έμφαση στο να ζει κανείς σωστά και διατύπωσε το Οκτάπτυχο Μονοπάτι του σωστού τρόπου ζωής στους μαθητές του. Πράγματι, δεν πρόφερε ποτέ μία λέξη για το Θεό, καθώς αυτός γνώριζε ότι η εμπειρία του Θεού θα ακολουθήσει αναγκαστικά, όταν το έδαφος είναι έτοιμο. Οι γραφές των Ινδών λένε επίσης το ίδιο πράγμα.

Πριν μερικές μέρες έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο, το οποίο έφερε για μένα ένας φιλόλογος Βουδιστής. Ο συγγραφέας προσπαθούσε να δείξει ότι στο Χριστό δεν ήταν άγνωστα τα διδάγματα του Βούδα. Αυτό είναι ένα θέμα έρευνας και όχι συζήτησης. Παρόλα αυτά τα Χριστιανικά διδάγματα είναι σχεδόν παράλληλα προς τα διδάγματα του Βούδα, τόσο πολύ που τα δύο φαίνονται να είναι σχεδόν ίδια.

Η ηθική ζωή, όπως είπαμε προηγουμένως, προηγείται της πνευματικής ζωής. Αυτή αποτελείται από το να ζει κανείς ορθά με μία ζωή αφιερωμένη στα ανώτερα ιδανικά, δηλαδή: (1) Αγνότητα ή καθαρότητα στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη, γιατί η αγνότητα είναι ζωή και η κατάχρηση είναι θάνατος. (2) Παγκόσμια αγάπη ή αγάπη για όλα τα ζωντανά όντα - κατ' αυτό τον τρόπο ο εαυτός διευρύνεται και προσπαθεί να περικλείσει το σύνολο σε μια αγκαλιά. (3) Ανιδιοτελή εξυπηρέτηση ή εξυπηρέτηση πριν τον εαυτό, που ξεπηδά από τη με-

γάλη αποθήκη της αγάπης για το Θεό, που είναι η πηγή της ζωής. (4) Η αγάπη και η εξυπηρέτηση φυσικά οδηγούν στην *ahimsax* μη-βία, ακόμη και στη σκέψη και στα λόγια, πολύ περισσότερο βέβαια στις πράξεις. (5) Φιλαλήθεια - αυτή έρχεται σαν ένα φυσικό αποτέλεσμα από τα προηγούμενα, γιατί τότε αρχίζει κανείς να είναι αληθινός Kat ειλικρινής προς τον ίδιο του τον εαυτό. Για τη φιλαλήθεια ή τον αληθινό τρόπο ζωής, ο Διδάσκαλος Nanak λέει: *Η αλήθεια είναι ανώτερη από κάθε άλλο πράγμα, αλλά ακόμη ανώτερο είναι το να ζει κανείς αληθινά.* Αυτές, λοιπόν, είναι οι πέντε θεμελιώδεις αρετές ή οι πέντε απόψεις της ηθικής ζωής και αυτές, πάνω απ' όλα, ανοίγουν το δρόμο προς το Θεό. Ο Χριστός ομιλεί με έμφαση γι' αυτές στους μακαρισμούς του, γιατί αυτός ο ίδιος ήταν μια ενσάρκωση της αγνότητας, της αγάπης και της αλήθειας.

Ας υποθέσουμε ότι λέγατε πως έχετε φτάσει στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα και πως είσαστε αυτός, που μέσα από το στόμα του μιλά ο Θεός, αλλά έχετε τις ιδιότητες ενός κοινού ανθρώπου, τότε πώς μπορούσε κανείς να σας πιστέψει; Είναι γι' αυτό που ο Nanak λέει: *Το να ζει κανείς αληθινά ε'ίναι ακόμη ανώτερο.*

Το να ζει κανείς αληθινά είναι το σκαλοπάτι, που πρέπει να πατήσει για να μπορέσει να έχει τις πνευματικές εμπειρίες, που αναφέρονται μέσα στις γραφές.

Όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν ήταν παιδιά του Φωτός. Οποτεδήποτε αυτοί ήρθαν, έδωσαν Φως σε όλο τον κόσμο. Δεν ήρθαν για ένα έθνος ή μια χώρα, για τη μια κοινωνική θρησκεία ή την άλλη, αλλά για όλη την ανθρωπότητα, για να την οδηγήσουν πίσω στο σπίτι του Πατέρα της. Ο,τιδήποτε βρήκαν πως είναι βοηθητικό στο δρόμο προς το Θεό, το κατέγραψαν μέσα στις γραφές τους. *Εγώ είμαι το Φως του κόσμου και όποιος με ακολουθήσει, δεν θα βαδίσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το Φως της Ζωής,* είπε ο Ιησούς.

Όλες αυτές τις γραφές τις έχουμε. Αυτές όλες είναι αληθινές και περιέχουν τις εμπειρίες που είχαν αυτοί οι Διδάσκαλοι κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Αν κοιτάξετε μέσα σ' αυτές, θα δείτε ότι οι σκέψεις τους είναι παράλληλες

και σε μερικά σημεία ακόμη και οι λέξεις τους είναι όμοιες. Βέβαια, αυτοί χρησιμοποιούσαν διαφορετικές γλώσσες αλλά η σημασία είναι η ίδια.

Αυτές τις γραφές ή τα ιερά βιβλία πρέπει να τα καταλάβουμε. Αλλά πώς; Μπορούμε νατό κάνουμε αυτό, μόνο στα πόδια εκείνων που είχαν τις ίδιες εμπειρίες, που περιγράφονται μέσα σ' αυτές τις γραφές. Ας υποθέσουμε, ότι μερικοί άνθρωποι έρχονται να επισκεφτούν τη Φιλαδέλφεια από το εξωτερικό. Όταν γυρίσουν στις διάφορες χώρες τους, αυτοί καταγράφουν στη δική τους γλώσσα αυτό που είδαν. Αν διαβάζατε τις αφηγήσεις τους, θα βρίσκατε ότι συμφωνούν στα κύρια χαρακτηριστικά, ενώ σε μερικά σημεία μπορεί να διαφέρουν στις λεπτομέρειες - ο ένας να δίνει πλήρη περιγραφή ενός ειδικού πράγματος κι ένας άλλος να παραλείπει εντελώς τις λεπτομέρειες. Αν εσείς έχετε δει τη Φιλαδέλφεια, δεν θα βρείτε αντιφάσεις μέσα στις διάφορες αφηγήσεις, αλλά αν δεν την έχετε δει, μπορεί να μπερδευτείτε και να βρεθείτε σε αμηχανία, μη μπορώντας να συμβιβάσετε τις διαφορές, στις διάφορες αφηγήσεις. Παρόμοια, οι γραφές που έχουμε μαζί μας σήμερα, είναι οι περιγραφές των ταξιδιών, αυτών που διάβηκαν τον Εσωτερικό Δρόμο, περιγράφοντας πώς αυτοί ανυψώθηκαν πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, τι εμπειρίες είχαν στο Δρόμο, τι τους βοήθησε στο ταξίδι τους και τι αργοπόρησε την πρόοδό τους. Η περιγραφή όλων αυτών των πραγμάτων γίνεται μέσα στις ιερές γραφές. Ο άνθρωπος που έχει ο ίδιος ταξιδέψει στο δρόμο προς το Θεό, γνωρίζει για τι μιλούν οι γραφές και μπορεί να εξηγήσει αυτές και σε μας, συμβιβάζοντας με λογικό τρόπο αυτά που μπορούν να φαίνονται σαν ασυμφωνίες στους αρχάριους στο μονοπάτι, που δεν έχουν μάθει ακόμη να σκάβουν βαθιά κάτω από την επιφάνεια.

Στην τελευταία μας συνάντηση σας είπα κάτι για το Φως του Θεού και για τη Φωνή του Θεού, τα οποία και τα δύο βρίσκονται μέσα στο ναό του Θεού, που είμαστε εμείς. Αυτό είναι εκείνο, που λέει ο άνθρωπος που έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό του, γιατί αυτός έχει πραγματικά αποκτήσει την εμπειρία αυτών των πραγμάτων μέσα του. Αλλά τα πράγματα

είναι εντελώς διαφορετικά με έναν άνθρωπο διανοούμενο, που δεν έχει καμία πρόσωπο με πρόσωπο συνάντηση με την Πραγματικότητα. Αυτός, με όλη του τη μάθηση και γνώση μόνο των εξωτερικών τύπων και εθιμοτυπιών, δεν γνωρίζει τίποτα για τα πνευματικά θέματα και μιλά για τα πράγματα από εμπειρίες μόνο του ανθρώπινου επίπεδου. Ο άνθρωπος της εσωτερικής πραγμάτωσης, από την άλλη μεριά, εκτός του ότι εξομαλύνει τις φαινομενικές διαφορές, μας χαρίζει μια εμπειρία της Πραγματικότητας και διασκορπίζει κάθε αμφιβολία γιατί όταν πραγματικά κανείς βλέπει τα πράγματα ο ίδιος, έχει μια βαθιά ριζωμένη πεποίθηση, που γεννιέται από την πρακτική εμπειρία.

Ο Χριστός μάς λέει, *Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα γεμίσει από Φως.* Το Φως του Θεού είναι μέσα στον καθένα μας, καθώς επίσης και ο «μοναδικός οφθαλμός.» Αλλά πώς να αναπτύξουμε το μοναδικό οφθαλμό και πώς να γίνουμε αυτόπτες μάρτυρες του Φωτός του Θεού, είναι το πρόβλημά μας, και κανείς δεν μπορεί να λύσει αυτά τα προβλήματα για μας, παρά μόνο ένας ζωντανός αρμόδιος Διδάσκαλος, ο οποίος, όπως ο Χριστός, είχε μια έμπρακτη ζωντανή εμπειρία αυτών των πραγμάτων μέσα στον ίδιο του τον εαυτό και μπορεί να τα κάνει έκδηλα και σε μας με μια έμπρακτη εμπειρία.

Όλες οι γραφές το περισσότερο που μπορούν να κάνουν, είναι να μεταφέρουν σε μας τις πνευματικές εμπειρίες των Διδασκάλων: Τι έχουν δει εσωτερικά και πώς. Αυτοί οι οποίοι δεν είχαν τις ίδιες εμπειρίες, δεν μπορούν ακόμη ούτε να μας εξηγήσουν σωστά τι λένε οι γραφές. Μιλούν χωρίς συνειρμό και παραλείπουν τα πιο σπουδαία μέρη, γιατί αυτό δεν είναι ένα θέμα διανοητικής κατανόησης. Οι διανοούμενοι συχνά συναθροίζονται γύρω από τους Διδασκάλους, θέτουν ανόητες ερωτήσεις σ' αυτούς, αλλά τι τους λένε οι Διδάσκαλοι; Μια φορά κάποιοι σπουδασμένοι άνθρωποι πήγαν στον Shamaz Tabrez, έναν Πέρση Άγιο, Αυτός τους είπε καθαρά: «Φίλοι μου, αν βλέπετε τον Ήλιο του Μεσονυχτιού, είσαστε πολύ ευπρόσδεκτοι. Αν όχι, τότε μη σπαταλάτε το χρόνο σας και το δικό μου.» Αυτοί σάστισαν. Τι μπορούσε να εννοεί με

τον «Ήλιο του Μεσονυχτιού»; Και είπαν: *«Ο* ήλιος φαίνεται μόνο κατά τη διάρκεια της ημέρας, όχι τη νύχτα!» Ο σοφός απάντησε: «Ο ήλιος για τον οποίο εγώ μιλώ, ποτέ δεν δύει και μόνον αυτοί που οι καρδιές τους είναι καθαρές βλέπουν τη δόξα του».

Ένα αρκετά παρόμοιο περιστατικό αναφέρεται στη ζωή του Διδασκάλου Nanak, του Ινδού μύστη. Μια νύχτα αυτός είπε, πως ο ήλιος έλαμπε στον ουρανό. Η οικογένειά του νόμιζε πως τρελάθηκε. Όταν ο αγαπημένος του μαθητής, Bhai Lehna (ο οποίος μετά τον διαδέχτηκε σαν Διδάσκαλος Angad), ήρθε, ο Διδάσκαλος Nanak επανέλαβε όσα είχε πει και προηγουμένως: «Ο ήλιος φλέγεται στον ουρανό.» Και ο Bhai Lehna αμέσως είπε: «Ναι, Διδάσκαλέ μου, πράγματι έτσι είναι.» «Και πόσο ψηλά έχει αυτός ανατείλει;» ήταν η επόμενη ερώτηση, κι αυτός αμέσως απάντησε: «Τόσο όσο εσύ τον έχεις κάνει να πάει.»

Αυτά τα παραδείγματα τα ανέφερα μέσα από τα ιερά βιβλία. Τώρα θα σας πω ένα άλλο παρόμοιο περιστατικό, που συνέβη μπροστά στα μάτια μου. Ο Διδάσκαλός μου, ο Baba Sawan Singh Ji, μια φορά, κατά τη διάρκεια της τελευταίας του αρρώστιας, ρώτησε αυτούς που ήταν γύρω του, αν οι άνθρωποι στις γειτονικές πόλεις μπορούσαν να δουν τον ήλιο, που αυτός έβλεπε. Όλοι νόμιζαν, πως είχε χάσει τα λογικά του και ο γιατρός που τον νοσήλευε, ένας πολύ διακεκριμένος Ελβετός ομοιοπαθητικός, είπε ότι ο Διδάσκαλος υπέφερε από ουραιμία, δηλαδή ότι το δηλητήριο που υπάρχει στα ούρα είχε αρχίσει να επηρεάζει τον εγκέφαλό του.

Όταν τον επισκέφτηκα το απόγευμα, αυτός γέλασε με την καρδιά του και μου έθεσε την ίδια ερώτηση: «Κοίταξε, ο ήλιος φλέγεται στους ουρανούς. Οι άνθρωποι που ζουν στις άλλες πόλεις τον βλέπουν;» Του είπα: «Διδάσκαλε, η απόσταση είναι ασήμαντη. Ένας άνθρωπος μπορεί να ζει στην Αμερική ή στην Ευρώπη. Αν στρεφόταν μέσα του, αυτός θα έβλεπε το Φως του Θεού.» «Αυτό είναι σωστό», είπε ο αγαπημένος μου Διδάσκαλος.

Αναφορά στο ίδιο Φως, μπορούμε να βρούμε στον πιο ιερό ύμνο μέσα στις Βέδες, στον Gayatri Mantra. Αυτός ομιλεί για

τον *savitar ή* τον ήλιο που λάμπει εσωτερικά και προτρέπει τους θρησκευόμενους να μπουν μέσα τους και να έχουν την επίδραση αυτής της «ένδοξης σφαίρας» που τα πάντα απορροφά αλλά πόσοι από μας που καθημερινά απαγγέλουν αυτό το μάντρα, γνωρίζουν τη σημασία του και ασκούν αυτό, για το οποίο μιλούν οι Βέδες;

Ο Θεός είναι φως, πολύ πιο λαμπερό από το φως αναρίθμητων ήλιων βαλμένων μαζί, ένα φως που είναι συγχρόνως αδημιούργητο και ανεπισκίαστο, πολύ γλυκό, και πολύ καταπραϋντικό, *ένα φως που ποτέ δεν ήταν ούτε στη θάλασσα ούτε στη γη.* Αυτό πάντα υπήρχε. Αλλά καθώς η προσοχή μας είναι προς τα έξω, στο επίπεδο των αισθήσεων, δεν μπορούμε να το δούμε. Για να το δούμε, πρέπει να εσωστραφούμε και να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτό είναι ένα πρακτικό θέμα.

Ένα συμβάν στη ζωή του Kabir μας δείχνει τη διαφορά μεταξύ ενός ανθρώπου απλά διανοούμενου και ενός ανθρώπου που έχει βάλει αυτά σε πράξη. Κάποτε ένας μορφωμένος pundit* πήγε σ' εκείνον απλά και μόνο για άσκοπη συζήτηση. Ο σοφός τον αποστόμωσε λέγοντας: «Σπουδασμένε μου φίλε, γιατί να συζητάμε, όταν ποτέ δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα συμφωνήσουμε; Εσύ μιλάς για κάτι το οποίο δεν είδες, για κάτι που μόνο διάβασες ενώ εγώ μιλώ για κάτι το οποίο έχω δει.»

Ο Ιησούς Χριστός κάποτε είπε, *Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, μιλούμε γι' αυτό το οποίο γνωρίζουμε και μαρτυρούμε αυτό που έχουμε δει.*

Ένας από τους Sikh Διδασκάλους είπε επίσης το ίδιο πράγμα: *Ακούστε την αληθινή μαρτυρία των Αγίων, γιατί αυτοί μιλούν γι' αυτό το οποίο έχουν δει.*

Βέβαια ο άνθρωπος που έχει δει την Πραγματικότητα ο ίδιος, θα πει: «την έχω δει και ξέρω τι είναι!». Αυτός μιλά με εμπιστοσύνη και πεποίθηση. Υπάρχει δύναμη και βαρύτητα μέσα σ' αυτό που λέει. Όταν ένας έχει την εμπειρία απ' αυτό που περιγράφει, τα λόγια πηγάζουν από το ξεχείλισμα της

* Pundit = Ένας δάσκαλος, συνήθως Βραχμάνος, μορφωμένος στη θρησκευτική, στη νομική και στην κοινωνική γνώση.

καρδιάς και φέρνουν την ίδια τους τη μαρτυρία. Αυτοί έχουν γύρω τους έναν αέρα βεβαιότητας και σιγουριάς, που δεν επιτρέπει καμιά αμφιβολία και καμιά υποψία.

Ο Kabir είπε, *Λέω στους ανθρώπους να ξυπνήσουν από τον ύπνο τους.* Αυτό σημαίνει ότι εμείς είμαστε κοιμισμένοι. Αλλά πώς; Το γεγονός είναι ότι είμαστε κοιμισμένοι όσον αφορά την Πραγματικότητα που είναι μέσα μας, γιατί ο εσωτερικός μας οφθαλμός δεν έχει ακόμα ανοιχθεί και εμείς δεν έχουμε γίνει αυτόπτες μάρτυρες του Φωτός του Θεού. Δεν έχουμε ποτέ υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, δεν έχουμε αναπτύξει το «μοναδικό οφθαλμό», που μόνον αυτός βλέπει μέσα στο Υπερπέραν. Είμαστε, κατά κάποιον τρόπο κοιμισμένοι εσωτερικά και ταυτισμένοι με τα σώματά μας και τις σωματικές μας εντυπώσεις. Διάγουμε μια επιφανειακή ζωή, στο επίπεδο των αισθήσεων. Είναι γι αυτό που ο Kabir μάς ζητά να ξυπνήσουμε από τη θανατηφόρα μαγεία των αισθήσεων.

Οι Βέδες επίσης λένε το ίδιο πράγμα: *Ξυπνείστε, σηκωθείτε και μη σταματήσετε, ωσότου να φτάσετε το σκοπό,* εννοώντας μ' αυτό, ότι ο στόχος μας είναι κάπου αλλού και εμείς δεν είμαστε ούτε ενήμεροι γι' αυτό και ότι είναι καιρός πια να το γνωρίσουμε και να αγωνιστούμε γι αυτό.

Έτσι βλέπουμε ότι ακόμα και οι rishis της παλιάς εποχής χρησιμοποιούσαν τα ίδια τα λόγια του Kabir. Επίσης ο πέμπτος Διδάσκαλος των Sikhs τονίζει το ίδιο πράγμα: *Ξύπνησε, Ω Ταξιδιώτη! Και κάνε γρήγορα προς τον προορισμό σου που βρίσκεται πολύ μακριά.* Τ ι μεγάλο ταξίδι έχουμε μπροστά μας! Και όμως εμείς ούτε που το γνωρίζουμε!

Όλη την ώρα είμαστε περιορισμένοι μέσα στα φυσικά μας σώματα και γι αυτά ενδιαφερόμαστε. Αλλά πρέπει να φτάσουμε στο Αληθινό μας Σπίτι - το σπίτι του Πατέρα μας. Πρέπει πρώτα να έλθουμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Από κει αρχίζει αυτό το μεγάλο ταξίδι προς την πατρίδα μας. *Στενή είναι η οδός,* αλλά όταν μπείτε μια φορά σ' αυτήν, πρέπει να την διασχίσετε πέρα ως πέρα. *Το σπίτι του πατέρα μου έχει πολλά διαμερίσματα.* Υπάρχουν επίπεδα και υποεπίπεδα στο Βασίλειο του Θεού, τα οποία σεις πρέπει να διασχίσετε,

ένα προς ένα, προτού να φτάσετε στο σπίτι. Αυτός πράγματι είναι ο τελικός στόχος της ανθρώπινης ζωής και όλες οι προσπάθειές μας πρέπει να κατευθύνονται προς αυτόν το στόχο. Δεν σημαίνει ότι πρέπει να παραμελήσουμε τα καθήκοντα της καθημερινής μας ζωής. Σημαίνει ότι πρέπει να ξυπνήσουμε από την αυτο-ευαρέσκειά μας και βαθμιαία να προσπαθήσουμε να υψωθούμε στην Πραγματικότητα και να αφιερώσουμε κάποιο χρόνο στο να γνωρίσουμε τον Εαυτό μέσα μας. Αυτό μπορεί να γίνει, αδιάφορο πού βρισκόμαστε, τι είμαστε και ποια θρησκεία ακολουθούμε· δεδομένου βέβαια ότι έχουμε τη σωστή κατεύθυνση και την ορθή καθοδήγηση από έναν πραγματικό ειδήμονα πάνω σ' αυτή τη γραμμή. Αυτό είναι το θέμα που ανέφερε ο Kabir στη συνομιλία του με τους pundit: «Φίλοι μου, νομίζετε ότι απλά και μόνο με το να είσαστε Ινδουΐστές, εσείς θα φτάσετε το Θεό. Αλλά αυτό δεν είναι αρκετό.» Χωρίς αμφιβολία, το να είναι κανείς οπαδός σε μια ειδική θρησκεία δεν είναι εμπόδιο για να εισέλθει στη Βασιλεία του Θεού. Όλες οι θρησκείες είναι καλές από μόνες τους και εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό με το δικό τους τρόπο, όμως ο καθένας πρέπει να εργαστεί για τη δική του σωτηρία και κανένας άλλος δεν μπορεί να το κάνει γι αυτόν σαν πληρεξούσιος. Ο τελικός σκοπός προς τον οποίο όλες οι θρησκείες συγκλίνουν είναι η σωτηρία· αλλά τα μέσα για τη σωτηρία βρίσκονται μέσα μας και πρέπει να διασχίσουμε το δρόμο πίσω προς το Θεό και αυτός ο δρόμος προς τα πίσω είναι ένας και μοναδικός για όλη την ανθρωπότητα - ο δρόμος του θανάτου ενώ κανείς ακόμα ζει.

Όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν μίλησαν γι' αυτό το δρόμο - το δρόμο της εσωστροφής ή του να εισέλθουμε μέσα μας. Αν διασχίσουμε αυτό το δρόμο και μάθουμε να πεθαίνουμε με τη θέλησή μας - όπως ο Kabir το θέτει, *εκατό φορές την ημέρα* - ή όπως ένας Χριστιανός Άγιος μας λέει ότι πεθαίνει καθημερινά, τότε ο θάνατος δεν θα μας προξενεί κανένα τρόμο, δεν θα αιφνιδιαστούμε όταν θα έρθει και δεν θα αισθανόμαστε σαν χαμένοι την τελευταία στιγμή, αλλά με χαμόγελο θα πετάξουμε το θνητό σκήνωμα και θα προχωρήσουμε μπροστά, σαν να είναι κάτι εντελώς συνηθισμένο.

Ο Άγιος Kabir συνεχίζοντας είπε στους pundit: «Λέω στους ανθρώπους να παραμείνουν στον κόσμο και όχι να πάνε στις ερημιές. Τους λέω να αντιμετωπίσουν τη ζωή και να δώσουν τη μάχη. Τους λέω μόνο: Διατηρείτε τα σώματά σας σε καλή κατάσταση, αυτά είναι οι αληθινοί ναοί του Θεού. Συντηρείτε τις οικογένειές σας, γιατί αυτές σας δόθηκαν με τη χάρη του Θεού. Συντηρείστε τες. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Έχετε αγάπη για την οικογένειά σας και για όλες τις θρησκείες, μάλλον για όλη την ανθρωπότητα σαν ένα σύνολο. Αυτό εννοώ όταν λέω: «Παραμείνετε μέσα στον κόσμο, αλλά όμως έξω απ' αυτόν.»

Από πού προέρχονται οι προσκολλήσεις μας; Αυτές προέρχονται από το σώμα. Είμαστε προσκολλημένοι σ' αυτό τόσο πολύ, που δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τον αληθινό μας εαυτό. Όταν πρέπει να το αφήσουμε ξαφνικά, αισθανόμαστε χαμένοι. Γι' αυτό ο Kabir λέει: *Παραμείνετε μέσα στον κόσμο αλλά εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού, δείτε το Φως του Θεού ανοίγοντας τον τρίτο οφθαλμό ή το μοναδικό οφθαλμό εσωτερικά. Όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, θα βρείτε ότι αυτό το φυσικό σώμα είναι απλά χώμα, ένας σβώλος από λάσπη.*

Χώμα είσαι και στο χώμα θα ξαναγυρίσεις. Τότε θα έχετε αποκοπεί από το σώμα και συνεπώς και από το εξωτερικό περιβάλλον. Θα είσαστε μέσα στον κόσμο, και όμως έξω απ' αυτόν.

Ο Άγιος Kabir παρομοιάζει μια τέτοια ζωή μ' αυτήν ενός μεγαλοπρεπούς κύκνου, ο οποίος, ενώ ζει μέσα στο νερό, σηκώνεται και πετά ψηλά στεγνός. Ο Nanak λέει γι' αυτό τα εξής: *Έτσι εμείς πρέπει να ζούμε μέσα στον κόσμο, αλλά όμως έξω απ'αυτόν.* Αλλά είμαστε απλά προσκολλημένοι στο σώμα. Δεν γνωρίζουμε τίποτα πέρα απ' αυτή τη ζωή. Λέμε: «Ακριβώς εδώ, τώρα και για πάντα, φάτε, πιείτε και απολαύστε, γιατί αυτή η ζωή είναι το παν.»

Πολλές φορές οι Διδάσκαλοι πρέπει να πουν την αλήθεια, όσο κι αν μας φαίνεται πικρή, με πολύ καθαρούς και σαφείς όρους, γιατί αυτοί αγαπούν όλη την ανθρωπότητα κι επιθυμούν να φτάσουν όλοι στο στόχο.

Όταν ο Χριστός μπήκε μέσα στο ναό, θυμάστε τι είπε στους αργυραμοιβούς εκεί; «Πάρτε αυτά τα πράγματα απ' εδώ μην κάνετε το σπίτι του Πατέρα μου έναν τόπο εμπορίου.»

Παρόμοια, ο Kabir είπε στον pundit: «Ω σπουδασμένε άνθρωπε, εσύ είσαι σαν μια κόρη, που δεν έχει δικό της σύζυγο και όμως τριγυρίζει λέγοντας στους άλλους ότι μπορεί να τους δώσει αυτό που εκείνη δεν γνώρισε ποτέ στη ζωή της. Εσύ απλά προσπαθείς να επηρεάσεις τα συναισθήματά τους με μεγάλα λόγια και υποκρισία. Αλλά πώς μπορείς να δείξεις την Πραγματικότητα, όταν δεν την έχεις δει εσύ ο ίδιος; Αν θέλεις να δεις το Θεό, έλα και ακολούθησέ με.»

Η ουσία του πράγματος είναι ότι αυτοί που οι ίδιοι δεν έχουν δει το Θεό δεν μπορούν να κάνουν και τους άλλους να δουν. Όταν το εσωτερικό τους μάτι δεν έχει ακόμα ανοιχθεί και δεν βλέπουν το Φως του Θεού εσωτερικά, πώς μπορούν να ανοίξουν τα μάτια των άλλων ή να κάνουν το Φως του Θεού να εκδηλωθεί;

Ο Άγιος Kabir είπε μετά στον σπουδασμένο άνθρωπο: «Έχεις κατασπαταλήσει τη ζωή σου κι έχεις χάσει το σκοπό της ζωής. Το ανθρώπινο σώμα έχει την ανώτατη θέση μέσα σε όλη τη δημιουργία. Έχει δοθεί σε σένα να γνωρίσεις τον εαυτό σου και να γνωρίσεις το Θεό. Αυτή την ευκαιρία την κατασπατάλησες. Εσύ δεν απατάς μόνο τον εαυτό σου, αλλά απατάς και τους άλλους που έρχονται σε σένα. Αν το είχες κρατήσει μόνο για τον εαυτό σου θα ήταν πολύ καλύτερα γιατί τότε θα είχες χάσει το παιχνίδι της ζωής μόνο εσύ ο ίδιος και δεν θα είχες κάνει και τους άλλους να χάσουν το δικό τους. Εσύ δεν έχεις ποτέ παντρευτεί - πώς μπορείς να πεις στους άλλους τι είναι ο γάμος; Έχεις χάσει την ευκαιρία γιατί να κάνεις και τους άλλους να χάνουν τη δική τους; Γιατί κάνεις τους άλλους να χάνουν τη χρυσή ευκαιρία;»

Στις Upanishads, υπάρχει μια ιστορία που λέει για το Βασιλιά Janak, έναν αναζητητή της Αλήθειας. Συγκέντρωσε όλους τους σοφούς της εποχής και είπε: «Αγαπητοί μου φίλοι, θέλω να γνωρίσω το δρόμο που οδηγεί πίσω στο Θεό. Μπορείτε να με διδάξετε τη θεωρία, αφού η θεωρία προηγείται της πρακτικής;»

Λέγεται ότι κάποιος Yajnavalkya, ένας rishi, ικανοποίησε το Βασιλιά πάνω ο[1] αυτό το θέμα. Και πήρε την αμοιβή που είχε οριστεί γι' αυτό το σκοπό. Αλλά τότε ένας άλλος σοφός, ο Gargi, που είχε πραγματοποιήσει την Αλήθεια ρώτησε, τον Yajnavalkya: «Κοίταξε, Ω Rishi! Έχεις δει την Πραγματικότητα, για την οποία εσύ μιλάς και την οποία τόσο ωραία έχεις εξηγήσει, με τα δικά σου μάτια, όπως ακριβώς βλέπεις αυτές τις αγελάδες που βόσκουν στο λιβάδι;» Και τι είπε αυτός; Ο Yajnavalkya, ειλικρινής προς τον ίδιο του τον εαυτό, χωρίς να διστάσει παραδέχτηκε: «Όχι. Κατάλαβα μόνο τη θεωρία δεν είμαι ένας άνθρωπος που έχει πραγματοποιήσει την αλήθεια ο ίδιος.» Φυσικά ο Βασιλιάς Janak έπρεπε να αναζητήσει κάπου αλλού την πρακτική λύση του προβλήματος.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Αν έχετε δει την Αλήθεια, τότε μόνο μπορείτε να ζητήσετε από τους ανθρώπους να σας ακολουθήσουν. «Αγαπητέ φίλε έλα να τη δεις και να τη ζήσεις.» Αλλά αν δεν έχετε δει την Αλήθεια ο ίδιος, τότε γιατί όπως τον τυφλό της παροιμίας, να οδηγείτε και τους άλλους μέσα στο λάκκο μαζί σας; Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς προς τον εαυτό μας και προς τους συνανθρώπους μας. Αν γνωρίζετε μόνο τις γραφές θεωρητικά, να το πείτε. Αν έχετε δει το Φως και μπορείτε να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και είσαστε επίσης αρμόδιος να δώσετε στους άλλους κάποια εμπειρία απ' αυτό, πολύ ωραία! Πηγαίνετε και πείτε το στον κόσμο.

Βλέπετε, αυτή είναι η δυσκολία. Ο κόσμος μιλάει τόσο πολύ για τις γραφές. Πρέπει να έχετε ακούσει τόσους πολλούς ομιλητές να ρητορεύουν πάνω στο θέμα. Αλλά πόσοι απ αυτούς υπάρχουν που είχαν μια πρώτο χέρι εμπειρία της Αλήθειας και είναι αρμόδιοι να δώσουν και σ εσάς επίσης αυτή την εμπειρία; Το να μιλά κανείς για την πνευματικότητα είναι ακριβώς σα να δίνει μια ομιλία πάνω στις αρχές των επιχειρήσεων, χωρίς να έχει κανένα κεφάλαιο ή μια πρακτική δυνατότητα να αρχίσει την επιχείρηση.

Όταν είναι εδώ, κάθε πρωί οι άνθρωποι κάθονται για διαλογισμό και έχουν κάποια εμπειρία της εσωτερικής Αλήθειας. Όταν έχετε εμπειρία εσωτερική, όσο κι αν είναι αυτή στο

πρωταρχικό της στάδιο, πείθεστε για την Πραγματικότητα και μπορείτε να την αναπτύξετε σε όποιο βαθμό θέλετε, με τακτική εξάσκηση.

Τα κηρύγματα έπρεπε να γίνονται μόνο απ' αυτούς που είχαν πρώτο χέρι εμπειρία της Αλήθειας. Αλλά το κήρυγμα έγινε μια πηγή εισοδήματος και η πληρωμένη υπηρεσία σε όλες τις κοινωνικές θρησκείες έχει κάνει τα πράγματα χειρότερα. Δεν μιλώ για κάποια ειδική θρησκεία, αλλά αυτό που λέω είναι αληθινό για όλες τις θρησκείες. Οι άνθρωποι έχουν κάνει τη θρησκεία επιχείρηση και τόσοι πολλοί ασχολούνται μ' αυτή, μόνο σαν ένα μέσον για να βγάζουν το ψωμί τους.

Αλλά τα δώρα του Θεού είναι όλα δωρεάν. Αυτοί λένε ότι εξυπηρετούν Εκείνον, αλλά στο βάθος υπάρχει μόνο ιδιοτέλεια. Ο κόσμος είναι γεμάτος απ' αυτούς και είναι γι' αυτό που έχει βαρεθεί ακόμη και να ακούει τη λέξη «Διδάσκαλος». Αλλά ένας πραγματικός Διδάσκαλος δεν ζητά εγκόσμια κέρδη. Δίνει τα δώρα του Θεού -την πνευματικότητα- ελεύθερα και δωρεάν. Αυτός έχει πραγματοποιήσει το Θεό. Είναι ένας τέλειος άνθρωπος. Έχει υπερβεί τη φυσική συνειδητότητα και έχει δει το Φως εσωτερικά. Τι είπε ο Kabir στον pundit; «Ω σπουδασμένε pundit, αν θέλεις μια εμπειρία της Πραγματικότητας, πήγαινε σε κάποιον αρμόδιο ζωντανό Διδάσκαλο.»

«Τι είδους Διδάσκαλο;» ρώτησε ο pundit. Τότε ο Kabir συνέχισε κι έδωσε τον ορισμό της λέξης Διδάσκαλος, σαν κάποιον μέσω του οποίου μιλά ο Θεός. Είναι αυτό που έχουν πει όλοι οι Άγιοι, συμπεριλαμβανομένου και του Kabir.

Έτσι έχουμε στο Ευαγγέλιο: *Από το Πνεύμα το Ά γιο κινούμενοι ελάλησαν οι Άγιοι άνθρωποι του Θεού (ΙΙ Πέτρου, 1: 21).* Ο Διδάσκαλος Nanak λέει: *Ο φτωχός Nanak μιλάει μόνο γι' αυτά που τον διατάσσουν.* Κι ακόμη: *Εγώ λέω μόνον αυτά, τα οποία ομιλεί ο Θεός μέσα από εμένα.* Ένας Μουσουλμάνος Άγιος επίσης λέει το ίδιο πράγμα: *Τα λόγια του Προφήτη είναι τα λόγια του Θεού, αν και αυτά μπορεί να φαίνονται ότι προέρχονται από μια ανθρώπινη γλώσσα.*

Κι εσείς επίσης έχετε την ίδια δυνατότητα μέσα σας. Αλλά

δεν έχετε ακόμη έρθει σε επαφή με τη Δύναμη που εργάζεται μέσα σας, γιατί είσαστε ακόμη δεμένοι στο φυσικό σώμα. Όσο δεν αφήνετε τη σωματική συνειδητότητα, δεν μπορείτε να εισέλθετε στο Υπερπέραν. Το Ευαγγέλιο λέει, *Σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη Βασιλεία του Θεού.*

Πρέπει να ψάξετε να βρείτε κάποιον, που να έχει υψωθεί σε κοσμική συνειδητότητα και να είναι ο ίδιος συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου. Χωρίς αμφιβολία θα είναι ένας άνθρωπος, όπως ο καθένας από σας. Αλλά έχει πραγματοποιήσει τον Εαυτό του και έχει την εμπειρία του Θεού εσωτερικά. Οταν καθίσετε μαζί του, θα δείτε ότι είναι ένα τελείως διαφορετικό πλάσμα, γεμάτο από αγάπη και φιλευσπλαχνία για όλους: ένα κέντρο που ακτινοβολεί τη Θειότητα που υπάρχει μέσα του. Και αυτή η ίδια η ατμόσφαιρα γύρω του είναι φορτισμένη με τις ραδιενεργές ακτίνες της πνευματικής μακαριότητας.

Ένας άνθρωπος που έχει φτάσει στον ανώτατο βαθμό ικανότητας σε οποιονδήποτε τομέα δράσης, στην αρχή θα φαίνεται σαν ένας κοινός άνθρωπος. Αυτός είναι βασικά ένας άνθρωπος πρώτα απ' όλα. Αλλά έχει αναπτυχθεί στο δικό του ειδικό τομέα. Όταν καθίσετε μαζί του, θα ανακαλύψετε πως είναι ένας γίγαντας στο χώρο του. Αυτή ακριβώς είναι η περίπτωση και με μια Διδάσκαλο ψυχή. Όταν τον συναντήσετε, στην αρχή θα τον θεωρήσετε σαν έναν κοινό άνθρωπο. Αυτός ο ίδιος θα σας πει: «Έρχομαι σε σας σαν άνθρωπος προς άνθρωπο. Είμαι ένας άνθρωπος, όπως κι εσείς. Είχα την καλή τύχη να καθίσω στα πόδια του Διδασκάλου μου και να προοδεύσω στον πνευματικό δρόμο. Αυτοί που αναζητούν το δρόμο προς το Θεό είναι πλέον ευπρόσδεκτοι.»

Ένας γιατρός είναι πρώτα άνθρωπος και μετά γιατρός. Ένας μηχανικός είναι πρώτα άνθρωπος και μετά μηχανικός. Παρόμοια, ένας πνευματικός άνθρωπος, ένας Διδάσκαλος, είναι πρώτα άνθρωπος και μετά ένας πνευματικός οδηγός.

Όλες οι δυνατότητες είναι μέσα στον άνθρωπο. Μέγας είναι ο άνθρωπος. Αυτός που έχει αναπτυχθεί σε ένα ειδικό τομέα και έχει μια εμπειρία απ' αυτό, είναι ικανός να οδηγήσει κι εσάς επίσης, αν αναζητάτε τον ίδιο δρόμο.

Σας είπα κατά τη συνάντησή μας την προηγούμενη μέρα: *Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη της τροφής, και το σώμα του ενδύματος;* και εχθές: *Αναζητείστε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού.* Είναι γ' αυτό που τονίζω: *Αναζητείστε πρώτα,* δηλαδή αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα στη ζωή, αυτό που σας αφορά περισσότερο από κάθε άλλο πράγμα.

Γνώθι σεαυτόν ήταν το θέμα όλων των Διδασκάλων που ήρθαν μέχρι σήμερα. Γνωρίσετε τον ίδιο τον εαυτό σας και όχι τους άλλους, έλεγαν αυτοί. Γνώθι σεαυτόν: Ποιοι είσαστε και τι είσαστε. Αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα που έχουμε να κάνουμε. Αυτοί που γνώρισαν τους εαυτούς τους -ονομάστε τους με οποιοδήποτε όνομα θέλετε- θα είναι ικανοί όχι μόνο να σας βάλουν στο δρόμο, αλλά να σας δώσουν και κάποια εμπειρία του δρόμου. Τότε μπορείτε να προχωρήσετε. Είναι γι' αυτό που ο Άγιος Kabir μάς ζητάει να αναζητήσουμε ένα τέτοιον άνθρωπο. Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι ένας κοινός άνθρωπος, σας λέω. Βέβαια έχει ένα ανθρώπινο σώμα, όπως ο καθένας μας. Αλλά έχει έρθει σε επαφή με την αλήθεια εσωτερικά κι έχει γίνει αυτός μέσα από τον οποίο αυτή ομιλεί. *Από το Πνεύμα το Άγιο κινούμενοι ελάλησαν οι Άγιοι άνθρωποι του Θεού.* Αυτά που είπαν δεν είναι προσχεδιασμένα· όλα αυτά δεν τα έχουν σκεφθεί από το ανθρώπινο επίπεδο και, όπως το θέτει ο Emerson: *Οι σκέψεις που έρχονται από μόνες τους, από μέσα μας, είναι πάντα τέλειες.* Ο Διδάσκαλος δεν είναι η φυσική οντότητα. Είναι η Θεία Δύναμη που εργάζεται μέσα στον ανθρώπινο πόλο. Τι είπε ο Ιησούς; *Ιδού, εγώ είμαι μαζί σας πάντοτε, ακόμη και μέχρι το τέλος του κόσμου ποτέ δεν θα σας αφήσω ούτε θα σας εγκαταλείψω.* Αυτό είναι εκείνο που είπαν όλοι οι Διδάσκαλοι. Δεν θα σας παραθέσω αναφορές από τις διάφορες γραφές, αλλά σας δίνω μόνο παραπομπές από το Ευαγγέλιο, γιατί αυτό το γνωρίζετε.

Η Διδάσκαλος Δύναμη δεν σας αφήνει ποτέ. Δεν είναι το ανθρώπινο σώμα, αλλά η δύναμη που εργάζεται μέσω του σώματος και αυτή παραμένει παντοτινά. Η Χριστή Δύναμη εργάζεται διαμέσου των αιώνων και θα συνεχίσει να εργάζεται' αλλά μέσω διαφόρων θείων εργαλείων και ανάλογα

με τις ανάγκες των καιρών. Μόνο το σώμα καταστρέφεται, αλλά αυτή η Δύναμη παραμένει. Αυτοί οι οποίοι έχουν δει πραγματικά την Αλήθεια εσωτερικά μπορούν να ανοίξουν τον εσωτερικό σας οφθαλμό και να κάνουν κι εσάς να τη δείτε. Αν σας δώσουν κάποια εσωτερική εμπειρία, όσο μικρή κι αν είναι, εσείς μπορείτε να την αναπτύξετε. Μια παραβολή του Χριστού απεικονίζει αυτό πάρα πολύ όμορφα: Κάποιος πλούσιος άνθρωπος φεύγοντας για ένα ταξίδι μοίρασε μεταξύ των υπηρετών του μερικά τάλαντα - είκοσι στον ένα, δέκα στον άλλο, και πέντε στον τρίτο. Όταν αυτός επέστρεψε, ο άνθρωπος που είχε πάρει είκοσι τάλαντα τα είχε κάνει τριάντα, αυτός που είχε πάρει δέκα τα είχε κάνει δεκαπέντε και ο τελευταίος που είχε πάρει μόνο πέντε δεν τα είχε αγγίξει καθόλου, αλλά τα είχε κρατήσει θαμμένα κάτω από τη γη. Και καθώς δεν είχε κάνει καμιά χρήση απ αυτά, ο Κύριός του σκέφτηκε πως ήταν σωστό να τα πάρει πίσω. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι αν σας δοθεί κάποια εμπειρία, πρέπει να την αναπτύξετε, όπως κάνετε με το διάβασμα στο σχολείο. Η μύηση δεν σημαίνει τήρηση κάποιας τελετουργίας ή τυπικών ή οτιδήποτε άλλο αυτού του είδους. Είναι ακριβώς μια πρακτική εμπειρία της πνευματικής επιστήμης. Η θεωρία εξηγείται πρώτα και μετά δίνεται η εμπειρία και αυτή πρέπει να αναπτυχθεί από μέρα σε μέρα. Η Διδάσκαλος Δύναμη που βρίσκεται πάνω από το κεφάλι μας και που δίνει την εμπειρία, μας προστατεύει και εσωτερικά και εξωτερικά και είναι σε συνεχή παρακολούθηση των μαθητών.

Θα βρείτε ότι πολλοί άνθρωποι ήρθαν στους Διδασκάλους και τους ρώτησαν, όπως ο Φίλιππος ρώτησε τον Ιησού: «Κύριε δείξε μας τον Πατέρα και αυτό μας αρκεί.» Και τι απάντησε αυτός; Αγανάκτησε και είπε, «Τόσο καιρό είμαι μαζί σας και δεν με γνώρισες, Φίλιππε; Όποιος είδε εμένα είδε τον Πατέρα και πώς λοιπόν λες εσύ να σας δείξω τον Πατέρα; Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα μου; Τα λόγια τα οποία σας λέω δεν τα λέω εγώ αλλά ο Πατέρας που κατοικεί μέσα μου, αυτός εκτελεί το έργο».

Ο Χριστός ήταν ένας συνειδητός συνεργάτης του Πατέρα ή

της Θείας Δύναμης, που ήταν μέσα του. Μόνο αυτός που έχει συνείδηση της Δύναμης που εργάζεται μέσα του, μπορεί να σας δώσει μια επαφή με τη Δύναμη αυτή εσωτερικά. Αυτή η επαφή είναι δυνατή μόνον όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και όχι αλλιώς.

Είναι κάτι τελείως ξεχωριστό από τη διανοητική δραστηριότητα. Τα διανοητικά επιτεύγματα μπορούν να εξυπηρετήσουν σαν μια επιπρόσθετη βοήθεια σ' έναν πρακτικό άνθρωπο, γιατί τότε αυτός μπορεί να σας εξηγήσει το ίδιο πράγμα με τόσους πολλούς τρόπους, πολύ παραστατικά. Αλλά ο άνθρωπος που είναι μόνο διανοητικός, χωρίς καμιά πρακτική εσωτερική εμπειρία, είναι όπως λέει ο Sheikh Saadi, ένας Μουσουλμάνος Άγιος, με γλώσσα μάλλον σκληρή: *ένας γάιδαρος που μεταφέρει ένα βαρύ φορτίο από βιβλία, τελείως αδαής για την αξία τους.*

Ένας Sikh Διδάσκαλος είπε το ίδιο πράγμα με κάπως πιο ήπιο τρόπο. Αυτός είπε: *Η κουτάλα κινείται γρήγορα μέσα στην πουτίγκα, αλλά αυτή ποτέ δεν γεύεται τη γλύκα της- έτσι κι εσείς μεθάτε μέσα στη διανοητική γνώση των γραφών, αλλά ποτέ δεν έχετε γνωρίσει την εμπειρία απ' αυτά που περιγράφουν.*

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να διαβάζετε τις γραφές. Το διάβασμα είναι μια βοήθεια. Αυτοί που έχουν εισέλθει στη σφαίρα της διάνοιας και είναι αποφασισμένοι να γνωρίσουν το γιατί και πώς των πραγμάτων, τελικά βρίσκουν το δρόμο. Αλλά ο δρόμος που έχουν να ακολουθήσουν είναι ο ίδιος που ακολουθούν και αυτοί που είναι τελείως αγράμματοι. Το μονοπάτι είναι το ίδιο για όλη την ανθρωπότητα και αρχίζει, όταν υψωθείτε πάνω από το φυσικό επίπεδο και αυτό, όπως έχει ειπωθεί τόσες φορές, είναι ένα πρακτικό θέμα.

Το να έχουμε επιτύχει διανοητικά επιτεύγματα είναι επίσης μια ευλογία. Μια φορά ο Keshab Chandra Sen, ο μορφωμένος ηγέτης της Brahma Samaj στην Ινδία, πήγε στο Ramakrishna, έναν άνθρωπο που είχε πραγματοποιήσει την Αλήθεια. Πήγε σ' αυτόν μόνο και μόνο για να αποκτήσει κατανόηση των πραγμάτων και ο Ramakrishna του είπε: «Αν είσαι έτοιμος να μάθεις με λίγα λόγια, τότε έλα σε μένα. Αν όμως θέλεις

με πολλά, τότε πήγαινε στο μαθητή μου το Vivekananda.»

Η διανοητική γνώση είναι ένα καλό πράγμα. Είναι ένα στολίδι για έναν πρακτικό ειδήμονα, αλλά για μερικούς ανθρώπους αυτό γίνεται μανία και όχι μόνο αυτοί εξαπατούν τους εαυτούς τους αλλά και τους άλλους, γιατί δεν έχουν εισέλθει εσωτερικά.

Όταν οι Διδάσκαλοι έρχονται, αυτοί μας λένε για το Θεό και για το δρόμο προς το Θεό. Μάς υπενθυμίζουν για την Πραγματικότητα εσωτερικά. Ο άνθρωπος είναι ο δάσκαλος του ανθρώπου. Μπορούν οι παρελθόντες Διδάσκαλοι να μας βοηθήσουν; Ναι, τους χρειαζόμαστε. Αυτοί μας βοηθούν με το δικό τους τρόπο. Τους σεβόμαστε, γιατί αυτοί έκαναν γνωστή την Αλήθεια και τις εμπειρίες που είχαν απ' αυτή. Αυτοί που ήρθαν σε επαφή μαζί τους, μπήκαν στο δρόμο και πραγματοποίησαν την ίδια Αλήθεια. Οι γραφές είναι οι θησαυροί των εμπειριών που είχαν με τον Εαυτό τους, και με το Θεό και είμαστε τυχεροί που τις έχουμε στη διάθεσή μας σήμερα.

Αν είχαμε γεννηθεί δύο χιλιάδες χρόνια πριν, δεν θα είχαμε την Καινή Διαθήκη κι εγώ δεν θα μπορούσα να σας δίνω τις τόσο όμορφες αναφορές της. Όλες οι γραφές πραγματεύονται την ίδια Αλήθεια. Αλλά εμείς γνωρίζουμε μόνο τη μια ή την άλλη γραφή. Όταν αναφέρω το Ευαγγέλιο σε σας, δεν έχετε καμιά δυσκολία. Έτσι είναι και με τους ανθρώπους των άλλων πίστεων. Αυτοί παρακολουθούν εύκολα αυτό που λέγεται, όταν τους δίνω εδάφια από τις δικές τους γραφές. Όλες αυτές οι γραφές κάνουν τα πράγματα πιο εύκολα, τόσο για μένα όσο και για τους ακροατές μου. Τα ιερά βιβλία είναι απλώς εύχρηστα βοηθήματα στα χέρια ενός ανθρώπου που έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό του, γιατί όλα αυτά πραγματεύονται το ίδιο θέμα, δηλαδή τη Θεογνωσία.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι κάποιον που να έχει την εσωτερική εμπειρία ο ίδιος, από αυτά που αναφέρονται μέσα στις γραφές και ο οποίος να είναι αρμόδιος να δώσει σε μας κάποια γεύση αυτής της εμπειρίας τώρα αμέσως. Ονομάστε έναν τέτοιο άνθρωπο όπως θέλετε - Pir, Murshid, Άγιο ή Διδάσκαλο - αυτό δεν έχει σημασία.

Σεβόμαστε όλα αυτά τα άτομα που ήρθαν στο παρελθόν ή που είναι τώρα εδώ, στη σημερινή εποχή. Αυτοί που είδαν την πραγματικότητα, μπορούν να μας βάλλουν στο Μονοπάτι και να μας δώσουν μια πρώτο χέρι εμπειρία απ αυτό. Την ανάγκη για ένα τέτοιο Θεάνθρωπο την έχει αισθανθεί ο άνθρωπος από τότε που άρχισε ο κόσμος.

Μερικοί άνθρωποι λένε ότι δεν χρειάζονται Διδάσκαλο. Τότε θα πρέπει να βασιστούν στα βιβλία, τις ιερές γραφές. Οι γραφές είναι βέβαια πολύ πιο αξιόπιστες από τα διανοητικά σχόλια πάνω σ' αυτές, που γίνονται από τους διανοούμενους. Αν οι σχολιαστές έχουν δει την Αλήθεια, θα εξηγήσουν τις γραφές σωστά, αλλά αν όχι, θα μπερδέψουν τον αναγνώστη, παρόλη του την εξυπνάδα και δεν θα τον οδηγήσουν πουθενά.

Αν βασιστείτε μόνο στα βιβλία, τελικά βασίζεστε σε κάποιο Διδάσκαλο, γιατί στο κάτω-κάτω όλες οι γραφές γράφτηκαν από κάποιον. Αντί γι' αυτή την έμμεση προσέγγιση, δεν θα ήταν καλύτερα, αν συναντούσατε κατευθείαν έναν άνθρωπο που έχει πραγματοποιήσει την Αλήθεια; Αυτός έχει την εμπειρία απ' αυτά που περιγράφουν οι γραφές και μπορεί να σας δώσει πολύ περισσότερα απ' αυτά που μπορείτε να πάρετε από τα βιβλία- μπορεί να σας δώσει μια πρώτο χέρι εμπειρία της ίδιας της Πραγματικότητας. Αυτό έχει τονιστεί απ όλους τους Αγίους Διδασκάλους. Αυτοί μάς καθιστούν ικανούς να καταλάβουμε πώς μπορούμε να έχουμε αυτή την εμπειρία. Μέσα στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο έχουμε: *Όλα τα πράγματα έχουν δοθεί σε μένα από τον Πατέρα μου καί κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Πατέρα εκτός από τον υιό και αυτός στον οποίον ο υιός θα Τον αποκαλύψει.* Μόνο ο υιός γνωρίζει τον Πατέρα και ο Πατέρας γνωρίζει τον υιό, και όλοι οι άλλοι στους οποίους ο υιός Τον αποκαλύπτει, γιατί αυτός γίνεται ένας συνειδητός συνεργάτης με τον Πατέρα, στο Θείο Σχέδιο. Είναι γι' αυτό που ο Χριστός είπε: *Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα. Από μόνος μου δεν κάνω τίποτα. Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα παρά μόνον μέσω εμού. Α ν είχατε γνωρίσει εμένα θα είχατε γνωρίσει και τον Πατέρα μου επίσης.* Με

τι δυνατό τρόπο το έχει εκφράσει! Μέσω του ανθρώπου που έχει γνωρίσει τον Πατέρα (το Θεό), εσείς μπορείτε επίσης να γνωρίσετε το Θεό.

Το αλφαβητάριο των διδαγμάτων των Διδασκάλων αρχίζει εκεί όπου η εγκόσμια φιλοσοφία σταματά. Αυτή είναι η αρχή της αληθινής θρησκείας. Αρχίζει όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και όχι πριν.

Φυσικά ο άνθρωπος που είχε την εμπειρία της Αλήθειας, είναι ο μόνος αρμόδιος να σας βάλλει στο δρόμο. Ίσως μπορέσετε, στη συντροφιά ενός τέτοιου ανθρώπου, να καταλάβετε την αληθινή φύση των πραγμάτων και την πραγματική σημασία εκείνων που είναι τελείως αφηρημένα.

Έτσι όλοι οι Διδάσκαλοι, που ερχόταν από καιρό σε καιρό, έκαναν γνωστή την αλήθεια. Τώρα γεννιέται το ερώτημα τι είδους *γιόγκα* (πνευματική πειθαρχία) δίδαξαν; Έχουμε τόσα πολλά είδη γιόγκα, τόσους πολλούς τρόπους για να επιστρέφουμε στο σπίτι του Πατέρα και να φτάσουμε στην κατάσταση της αναλλοίωτης μονιμότητας, της απόλυτης ειρήνης, της πλήρους χαράς και ευτυχίας, που ποτέ δεν καταστρέφεται και η οποία δεν υπόκειται στη Διάλυση ή στη Μεγάλη Διάλυση.

Αυτός ήταν ο στόχος τον οποίο θέσαμε μπροστά μας στην πρώτη μας συνάντηση. Επίσης έδωσα και εδάφια από διάφορες γραφές. Ο απώτατος στόχος όλων των θρησκειών είναι ο Θεός. Προσκυνούμε τον ίδιο Θεό, δεν έχει σημασία αν ανήκουμε στη μια χώρα ή στην άλλη, στην Ανατολή ή στη Δύση ή στη μια θρησκεία ή στην άλλη δεν υπάρχει καμιά διαφορά. Όλες οι θρησκείες λένε το ίδιο πράγμα. *Αγαπάτε το Θεό* και, ακόμη, αφού ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, *Αγαπάτε όλη την ανθρωπότητα.* Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να διάγουμε την εξωτερική μας ζωή. Σαν φυσικό επακόλουθο, η Βασιλεία του Θεού σίγουρα θα έρθει πάνω στη γη - για την οποία τόσο συχνά προσευχόμαστε αλλά έχουμε απαγοητευθεί.

Στη συνέχεια, πρέπει να εισέλθουμε στο Βασίλειο του Θεού, να φτάσουμε στο αληθινό μας σπίτι. Ο δρόμος προς αυτό αρχίζει, όταν υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότη-

τα. Αλλά πώς θα το κατορθώσουμε αυτό; Όλες οι γραφές μιλούν για το δρόμο που οδηγεί πίσω στο Θεό. Εμείς πρέπει να βρούμε αυτό το Δρόμο.

Υπάρχουν τόσες πολλές διαφορετικές μέθοδοι που μπορούμε να ακολουθήσουμε! Αλλά ποια απ αυτές είναι η πιο φυσική, η πιο εύκολη, που μπορεί να μας δώσει τα πιο γρήγορα αποτελέσματα; - έτσι ώστε να μπορούμε να πραγματοποιήσουμε την Αλήθεια ο αυτή τη ζωή και όχι να πρέπει να περιμένουμε μετά το θάνατο.

Συνάντησα έναν άνθρωπο στην Καλλιφόρνια που ήρθε σε μένα και μου είπε ότι ο Διδάσκαλος τού είχε πει ότι ο εσωτερικός του οφθαλμός είχε ανοιχτεί. Τον ρώτησα αν βλέπει τίποτα εσωτερικά, οπότε αυτός απάντησε: «Όχι.» Τον ρώτησα, τι τον έκανε να το πιστεύει αυτό; Απάντησε πως ο Διδάσκαλος τού είχε πει έτσι και γι' αυτό έτσι θα έπρεπε να είναι. Τον συμβούλεψα να μην ακολουθεί τυφλά, αλλά να βλέπει τα πράγματα μόνος του.

Κάποιος άλλος ήρθε και είπε: «Ο Διδάσκαλός μου λέει ότι θα έχω τη σωτηρία μετά θάνατο.» Αλλά, τον ρώτησα: «Πού είναι η απόδειξη ότι εσύ θα την έχεις;» Οι άνθρωποι ψάχνουν για την Αλήθεια, σας λέω. Βλέπω την έρευνα για την Αλήθεια παντού μέσα στον κόσμο. Άνθρωποι ψάχνουν για την Αλήθεια χρόνια και χρόνια, μέσω των βιβλίων, μέσω των τελετουργιών και μέσω αναρίθμητων άλλων τρόπων. Αλλά αυτοί δεν έχουν αποκτήσει καμιά ζωντανή εμπειρία της πραγματικότητας.

Συνάντησα έναν πάρα πολύ μορφωμένο άνθρωπο στο Σαν Φραντσίσκο αυτός είναι ο διοργανωτής όλων των διεθνών θρησκευτικών διασκέψεων, οι οποίες γίνονται τώρα στην Ιαπωνία, Γαλλία, Γερμανία και σε άλλους τόπους. Ακούσε μία από τις ομιλίες μου, στην οποία διαπραγματεύτηκα αυτό το θέμα. Στο τέλος παραδέχτηκε ότι αυτό που είπα ήταν αληθινό και ότι αυτός δεν είχε δει το φως εσωτερικά. Οι άνθρωποι το θέλουν αυτό, χωρίς αμφιβολία, και πολλοί απ αυτούς είναι τελείως ειλικρινείς με ανοιχτό πνεύμα και πρόθυμοι για να πεισθούν.

Τώρα προκύπτει το ερώτημα: Από τις τόσες πολλές γιόγκα,

ποια είναι η καλύτερη, η γρηγορότερη, η ευκολότερη και η πιο κατάλληλη για την εποχή μας;

Οι Διδάσκαλοι σας διδάσκουν τον πιο φυσικό τρόπο. Οι φυσικοί τρόποι είναι πάντα οι πιο εύκολοι. Τα εύκολα πράγματα μπορεί να τα ακολουθήσει ο καθένας οπουδήποτε. Ακόμη κι ένα παιδί πρέπει να είναι ικανό να δει το Φως του Ουρανού εσωτερικά.

Υπάρχουν τόσες πολλές γιογκικές ασκήσεις. Έχουμε τη Χάθα Γιόγκα. Αυτή μας εξασφαλίζει καλή φυσική κατάσταση, ένα δυνατό σώμα, από τη μια μεριά και από την άλλη προετοιμάζει το σώμα για ένα άλλο είδος γιόγκα, την Πράνα Γιόγκα. Η Πράνα Γιόγκα παρέχει έλεγχο πάνω στο αναπνευστικό σύστημα, που είναι μέσα στο σώμα, και μας κάνει ικανούς να αποσύρει το κινητικό και το αισθητήριο ρεύμα μαζί, στην έδρα της ψυχής εσωτερικά. Το σώμα απλώς αφήνεται σαν ένας σβώλος γης, χωρίς αναπνοή ή κίνηση αυτό τεχνικά ονομάζεται *Kumbhak.* Όταν κατορθώσουμε αυτή την απόσυρση των πράνα (των ζωτικών ρευμάτων), βλέπουμε το Φως του Θεού και ακούμε τη Φωνή του Θεού εσωτερικά. Αυτός είναι ένας πολύ δύσκολος και κοπιαστικός τρόπος. Ο καθένας δεν είναι κατάλληλος γι αυτόν. Ο καθένας δεν μπορεί να τον ακολουθήσει. Το σώμα πρέπει να είναι γερό και δυνατό. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε τις ασκήσεις της Χάθα Γιόγκα για ένα πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, για να κάνουμε το σώμα κατάλληλο και να μπορέσουμε να αρχίσουμε. Εκείνοι που το σώμα τους είναι ακατάλληλο, αν την αρχίσουν, θα αρρωστήσουν από διάφορες ασθένειες.

Μετά υπάρχει η Λάγια Γιόγκα, που ασχολείται με το ξύπνημα της *Κουνταλίνη ή* της σπειροειδούς ενέργειας. Και αυτή επίσης ασκείται μέσω του ελέγχου της αναπνοής. Πρέπει να αφυπνίσουμε όλα τα κέντρα που είναι μέσα στο σώμα και να πάμε πάνω βήμα προς βήμα.

Υπάρχουν επίσης και άλλα συστήματα γιόγκα, που μας κάνουν ικανούς να ελέγξουμε το νου. Μάς ζητούν να οραματιστούμε εσωτερικά κάποιο εξωτερικό αντικείμενο, έτσι ώστε να έχουμε κάτι να συγκεντρώσουμε τη σκέψη μας πάνω σ αυτό.

Μετά, υπάρχει η Τζνάνα Γιόγκα, για να συλλάβουμε την πραγματικότητα εσωτερικά μόνο με τη δύναμη της διάνοιας - πραγματικά ένα πάρα πολύ δύσκολο μονοπάτι, μπορώ να πω.

Στη Brihadaranyaka Upanishad λέγεται: *Το να συλλάβει κανείς το άπειρο με την περιορισμένη διάνοια, είναι τόσο αδύνατο όσο το να σβήσει κανείς τη δίψα του πίνοντας κρασί ή να βγάλει λάδι από την άμμο.*

Πώς μπορεί η περιορισμένη διάνοια, μέσα στα στενά της όρια, να συλλάβει την Πραγματικότητα που διαπερνά τα πάντα; Αυτό είναι κάτι αδύνατο. Είναι γι' αυτό που ο Κομφούκιος λέει: *Η Πραγματικότητα είναι κάτι που δεν μπορούμε να το συλλάβουμε, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε, δεν μπορούμε να το εννοήσουμε.* Είναι γι' αυτό που αυτός στράφηκε από την πνευματική στην ηθική πλευρά της ζωής.

Είναι δυνατόν εμείς να έλθουμε σε επαφή μ' αυτή την Πραγματικότητα; Όλοι οι Διδάσκαλοι ομόφωνα τονίζουν και λένε, «Ναι!» Ο Διδάσκαλος Nanak λέει: *Ο Κύριος, ο Θεός του Nanak, είναι ορατός παντού.*

Ο Swami Vivekananda, που ήρθε στην Αμερική μερικά χρόνια πριν, άρχισε τη ζωή του σαν ένας άθεος. Αυτός προκαλούσε τον κόσμο και του έλεγε να του δείξει το Θεό. Και ρωτούσε: Υπάρχει κανένας που είδε το Θεό; Του είπαν να επισκεφτεί το Dakshinevar (στη Βεγγάλη) και να συναντήσει το Ramakrishna Paramhans.

Πήγε εκεί, γεμάτος υπερηφάνεια για τα διανοητικά του επιτεύγματα. Ο Ramakrishna παρουσιάστηκε σαν ένας κοινός άνθρωπος. Βλέπετε οι Διδάσκαλοι δεν προσποιούνται και ούτε επιδεικνύονται. Αυτοί δεν πιστεύουν σε καμιά επίδειξη. Συμπεριφέρονται όπως τα κοινά άτομα. Βρήκε το σοφό σε ένα χωράφι γεμάτο χορτάρι, που ήταν δίπλα στην καλύβα του και του έθεσε την συχνά επαναλαμβανόμενη ερώτηση: «Διδάσκαλε, έχεις δει το Θεό;» Και ποια ήταν η απάντηση; «Ναι, παιδί μου, τον βλέπω ακριβώς, όπως βλέπω εσένα - μόνο πολύ πιο ζωντανά.» Σ' αυτά τα λόγια, που ερχόταν από την καρδιά ενός ανθρώπου που είχε φτάσει στην πραγμάτωση, ο Vivekananda έσκυψε κάτω το κεφάλι. Και κατά τη

διάρκεια όλης της υπόλοιπης ζωής του πάντα ομολογούσε: «Μόνο μέσω αυτού του Θεανθρώπου σώθηκα.»

Πώς είναι τότε δυνατή η σωτηρία; Όλοι οι Διδάσκαλοι λένε, *Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, όλο το σώμα σας θα γεμίσει από Φως.* Για τη σωτηρία λοιπόν, πρέπει να αναπτύξουμε το «μοναδικό μας οφθαλμό.» Αλλά πώς να τον βρούμε και πώς να τον αναπτύξουμε;

Ο Διδάσκαλος Nanak μας λέει ότι «ο μοναδικός οφθαλμός» δεν είναι από σάρκα και οστά, όπως είναι τα εξωτερικά μας μάτια. Είναι το εσωτερικό μάτι - το μάτι που είναι μέσα μας. Και αυτό πρέπει να ανοιχθεί. Αλλά πώς; Αυτός του οποίου ο οφθαλμός έχει ανοιχθεί και έχει δει το φως του Θεού είναι επίσης ικανός να σας δώσει μια πρώτο χέρι εσωτερική εμπειρία απ' αυτό. Όταν δει κανείς, πιστεύει και όταν δείτε οι ίδιοι δεν θα ζητάτε περισσότερες μαρτυρίες. Από την άλλη μεριά, ο τυφλός δεν μπορεί να οδηγήσει τον τυφλό. Μόνο μια αφυπνισμένη ψυχή μπορεί να ξυπνήσει τις ψυχές που κοιμούνται, στο επίπεδο των αισθήσεων. Καθώς το φως έρχεται από το φως, έτσι και η ζωή έρχεται από τη ζωή. Ένας άνθρωπος που έχει φτάσει την Πραγματικότητα, μπορεί να χαρίσει μια εμπειρία της Πραγματικότητας και στους άλλους. Αυτός που έχει υψωθεί σε Κοσμική Ενημερότητα, μπορεί να κάνει και τους άλλους να υψωθούν σ' αυτήν την Ενημερότητα. Λοιπόν, αυτό δεν είναι κάτι αδύνατο. Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν γίνει αυτόπτες μάρτυρες σ' αυτό. Ο Shamas Tabrez λέει: *Εμείς έπρεπε να είμαστε ικανοί να βλέπουμε το θεό με τα δικά μας μάτια και να ακούμε τη Φωνή Του με τα δικά μας αυτιά.* Αυτό δεν είναι ένα καινούριο πράγμα. Είναι η πιο αρχαία επιστήμη και η πιο αυθεντική.

Ένας άλλος Μουσουλμάνος Άγιος, ο Moieen-ud-Din Chishti, μας λέει: *Πρέπει να ανοίξετε το εσωτερικό μάτι για να δείτε τη δόξα του Θεού εσωτερικά. Αυτό ήδη υπάρχει εκεί.* Ένας αληθινός Χριστιανός πρέπει να γνωρίζει πώς θα υπερβεί τη σωματική συνειδητότητα, για να δει το Φως του Θεού. Ένας αληθινός Μουσουλμάνος πρέπει να γίνει αυτόπτης μάρτυρας της δόξας του Θεού, από την κορυφή του Όρους Toor, το οποίο είναι το σώμα μας. Ο προφήτης Μωυσής συνήθιζε να

πηγαίνει πάνω στο Όρος Sinai για να ακούσει το Δεκάλογο μέσω κεραυνών και αστραπών. Παρόμοια ένας αληθινός Sikh (Khalsa), είναι ένας που βλέπει το φως του Θεού μέσα στον εαυτό του. Οι γραφές μας λένε ότι ο *Guru {ο* Διδάσκαλος) είναι αυτός που μπορεί να διασκορπίσει το σκοτάδι μέσα στον άνθρωπο, αποκαλύπτοντας το Ουράνιο φως. Οι Χριστιανοί μεταφορικώς ονομάζουν αυτό το σημείο (εκεί όπου βλέπει κανείς το φως) το Ορος της Μεταμορφώσεως.

Αυτός είναι ο στόχος που βρίσκεται μπροστά μας. Αυτό είναι εφικτό και μέσα στις δυνατότητες του καθενός. Πότε; Όταν έρθετε σε επαφή με κάποιον πρακτικό ειδήμονα. Αυτός θα είναι ένας άνθρωπος όπως και ο καθένας σας, αλλά έχει εσωτερική εμπειρία της Αλήθειας και είναι αρμόδιος να δώσει την ίδια εμπειρία σε σας. Αν σας δώσει κάποια εμπειρία στην αρχή, εσείς μπορείτε να περιμένετε περισσότερα απ' αυτόν.

Τι είδους γιόγκα διδάσκουν οι Διδάσκαλοι; Μόλις τώρα ανέφερα ορισμένους τύπους γιόγκα. Υπάρχουν και άλλα συστήματα επίσης, που μας κάνουν ικανούς να συγκεντρωθούμε και να παραμείνουμε στα κατώτερα κέντρα μέσα στο σώμα. Ο σκοπός τους είναι να ξυπνήσουν τις διάφορες υπερφυσικές δυνάμεις που βρίσκονται εκεί. Αλλά ο αληθινός σκοπός της ζωής είναι το να γνωρίσει κανείς τον Εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό και όχι να αποκτήσει υπερφυσικές δυνάμεις. Σε κάποιον που ασκεί το ανώτατο είδος της γιόγκα, ακολουθώντας το Μονοπάτι των Διδασκάλων, όλες οι τέτοιου είδους δυνάμεις έρχονται από μόνες τους: δεν πρέπει κανείς να εξασκηθεί γι' αυτές. Αλλά ένας αληθινός αναζητητής του Θεού δεν δίνει σημασία σε τέτοιου είδους πειρασμούς.

Ποιο είναι λοιπόν το πιο φυσικό σύστημα της γιόγκα; Τι διδάσκουν οι Διδάσκαλοι; Το Μονοπάτι των Διδασκάλων είναι γνωστό ως *Sehaj Yoga(x* φυσική γιόγκα) ή η *Surat Shabd Yoga* (η γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος). Τι είναι surat ; Είναι η ψυχή που βρίσκεται μέσα στον καθένα μας, της οποίας η εξωτερική έκφραση είναι η προσοχή ή αυτό που είναι γνωστό ως συνειδητότητα, ενημερότητα ή το να είναι κανείς αφυπνισμένος.

Αν ανοίξετε και κλείσετε τα μάτια σας συνέχεια για κάμπο-

σο διάστημα, θα αισθανθείτε ένα είδος αφύπνισης και συνειδητότητας πίσω από τα μάτια. Αυτή η αίσθηση της επαγρύπνισης ή συνειδητότητας, προέρχεται από τον «Εαυτό» μέσα σας και αυτό είσαστε σεις. Στην ξύπνια κατάσταση αυτό διαχέεται μέσα στο σώμα και απασχολείται σε εξωτερικές επιδιώξεις του κόσμου, μέσω των αισθήσεων. Αλλά αυτό μπορεί να αποσυρθεί και να συγκεντρωθεί εσωτερικά. Ο Διδάσκαλος βοηθά στο να αποσύρουμε τα αισθητήρια ρεύματα, να τα συγκεντρώσουμε σε ένα κέντρο και μας δίνει μια εσωτερική επαφή με τη «Δύναμη του Λόγου» εσωτερικά - το θείο σύνδεσμο που είναι μέσα στον καθένα μας. Αυτή η Θεία Δύναμη είναι γνωστή με διαφορετικά ονόματα. Ο Άγιος Ιωάννης την αναφέρει ως «Λόγο.» Είναι το «Άγιο Πνεύμα» του Χριστού. Οι Μουσουλμάνοι το ονομάζουν *Kalmar ή Ism-I-Azam,* ενώ οι Ινδοί Rishis το ονόμαζαν *Sruti ή Udgit.* Ο Ζωροάστρης του έδωσε το όνομα *Sraosha ή* ο «Δημιουργικός Λόγος». Ο Διδάσκαλος Nanak το ανέφερε σαν *Naam.* Αυτό είναι η μεγάλη Δημιουργική Δύναμη του Θεού, η οποία ελέγχει το Σύμπαν. Η Αρχή του Ήχου ή η «Θεία Αρμονία» είναι ο πυρήνας όλων όσων υπάρχουν.

Και τι είναι Θεός; Θα βρείτε το ίδιο πράγμα να αναφέρεται μέσα στο Ευαγγέλιο. Ο Άγιος Ιωάννης αρχίζει το Ευαγγέλιό του με τα αξιομνημόνευτα λόγια: *Στην αρχή υπήρχε ο Λόγος και ο Λόγος ήταν με το Θεό, και ο Θεός ήταν ο Λόγος. Αυτός υπήρχε στην αρχή με το Θεό. Τα πάντα έγιναν απ' αυτόν και χωρίς αυτόν δεν έγινε τίποτα απ' όσα έχουν γίνει.*

Ο Dryden, ένας μεγάλος Άγγλος ποιητής, μέσα στην ποιητική του φαντασία το ονομάζει «Αρμονία,» και αποδίδει τη δημιουργία στη μεγάλη «Δύναμη της Μουσικής.»

Αυτός ο Λόγος υπήρχε ακόμη πριν να έρθει η Δημιουργία σε ύπαρξη.

Ο Θεός ο Απόλυτος είναι χωρίς Λόγο και Ανώνυμος. Όταν αυτό το Απόλυτο εκδηλώθηκε, του δόθηκαν διάφορα ονόματα, όπως είπαμε και προηγουμένως. Λόγος, Kalma, Naam, Sruti, Udgit, κ.τ.λ. Αυτή η πρώτη και πρωταρχική εκδήλωση του Απόλυτου (με τη μορφή της Αρχής του Ήχου) είναι ο Θείος Κρίκος μέσα στον καθένα από μας και αυτή η Δύναμη

διαπερνά τα πάντα και είναι αιώνια. *Αιώνια, Κύριε, ο Λόγος σου παραμένει στους ουρανούς.* Το Ευαγγέλιο παρακάτω μας λέει: *Με το Λόγο του Κυρίου έγιναν οι ουρανοί.* Αυτή είναι η δημιουργική δύναμη: *Υποβαστάζοντάς τα πάντα με το Λόγο της δύναμής του.* Το Ευαγγέλιο ονομάζει αυτή τη δημιουργική αρχή «Λόγο». Όπως σας είπα και χθες, αν δεν γνωρίζετε την ειδική ορολογία των Διδασκάλων, δεν μπορείτε να καταλάβετε την αληθινή σημασία των γραφών. 0 Λόγος, όπως χρησιμοποιείται μέσα σ' όλο το Ευαγγέλιο και ειδικά από τον Άγιο Ιωάννη, είναι ένα παράδειγμα τέτοιων όρων, κι έτσι επίσης είναι και πολλοί άλλοι, μέσα στις διάφορες γραφές. Αυτός ο Λόγος είναι διαρκής, αιώνιος και παραμένει αδιάκοπα και παντοτινά. *Τα χόρτα εξηράνθησαν τα άνθη εμαράνθησαν, ο Λόγος όμως του Θεού μας θα μένει εις τον αιώνα.*

0 «Λόγος του Θεού» δεν σημαίνει τα λόγια που προφέρουν οι Διδάσκαλοι. Τα λόγια τους της σοφίας, απλώς εκφράζουν το Λόγο του Θεού και τη δύναμη που δημιουργεί, που ελέγχει και συντηρεί όλα τα ορατά και αόρατα. Αυτή η Δύναμη υπήρχε από την αρχή. *Ο Λόγος ήταν με το Θεό και ο Θεός ήταν ο Λόγος.*

Αυτός ο Θείος Κρίκος είναι μέσα σε κάθε άνθρωπο. Η επιστολή προς τους Εβραίους (στην Καινή Διαθήκη) λέει για το Λόγο του Θεού: *Γιατί ο Λόγος του Θεού είναι γρήγορος (δηλαδή ζωντανός) και ισχυρός και κοφτερότερος από ξίφος δίκοπο και μπορεί να διαπεράσει και να διαμελίσει την ψυχή και το πνεύμα και τις αρθρώσεις και το μυελό των οστών και διακρίνει τους λογισμούς και τις προθέσεις της καρδιάς.* Αυτή η δύναμη αναφέρεται με τον όρο «Λόγος.»

Έτσι λοιπόν ο Θεός είναι ο Ανώνυμος και χωρίς Λόγο. Όταν αυτή η Δύναμη ήρθε σε ύπαρξη και πήρε μια εκδηλωμένη μορφή, - «0 Θεός σε-δράση» - έγινε η πρωταρχική αιτία, η Αναίτιος Αιτία, όλης της δημιουργίας στα ανώτερα και στα κατώτερα επίπεδα. Και αυτή η πρώτη εκδηλωμένη μορφή του Απόλυτου είναι ο μόνος Δρόμος πίσω προς το Θεό.

Αυτό που έχουμε να κάνουμε, είναι να έλθουμε σε επαφή μ' αυτόν το Θείο κρίκο, που είναι η δύναμη που υποβαστάζει

όλη τη δημιουργία. Οφείλουμε την ύπαρξή μας την ίδια ο αυτόν τον ισχυρό κρίκο, που είναι μέσα μας, που ενώνει την ακτινοβόλο ψυχή, με το χοντρό φυσικό σώμα. Όταν αυτή η δύναμη αποσύρεται, ο συνδετικός κρίκος σπάζει και η ψυχή φεύγει, αφήνοντας το σώμα ένα χωρίς ζωή σβώλο από λάσπη. Αυτό το ονομάζουμε θάνατο - η διάλυση του μικρόκοσμου. Οταν αυτή η Δύναμη αποσυρθεί από τον κόσμο, τότε ακολουθεί η Μεγάλη Διάλυση.

Αυτός ο Θείος Κρίκος είναι μέσα σε κάθε καρδιά. Μ αυτόν πρέπει να εγκαθιδρύσουμε μια επαφή - μία πραγματική και ζωντανή επαφή. Αλλά πώς; Μπορείτε να τον βρείτε με το να υπερβείτε τη φυσική συνειδητότητα. Το Ευαγγέλιο λέει: *Και ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας.* Κάποιος που είναι προσωποποιημένος Λόγος, θα είναι φυσικά ικανός να σας συνδέσει με το Λόγο μέσα σας. Αυτή η Δύναμη κατοικεί πάντα μέσα μας. Είναι ο Άρτος της Ζωής, και πραγματικά εμείς ζούμε απ' αυτόν, αν και ποτέ δεν το έχουμε αναγνωρίσει. Ο Χριστός μάς λέει, *Όποιος τρώει αυτό τον άρτο θαζήσει εις τον αιώνα.* Αυτός ποτέ δεν εννοούσε το σώμα του, αλλά το Λόγο που ήταν προσωποποιημένος και μέσα του. Συχνά περιγράφεται από τους σοφούς ως το Ύδωρ της Ζωής. Ο Χριστός λέει: *Όποιος όμως πιει εκ του ύδατος το οποίο εγώ θα δώσω σ' αυτόν, δεν θα διψάσει εις τον αιώνα αλλά το ύδωρ το οποίον θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή που θα αναβλύζει ζωή αιώνια.*

Αλλά πώς να έχουμε αυτόν τον Άρτο της Ζωής ή το Ύδωρ της Ζωής, που δίνει αιώνια ζωή; Πώς να ρουφήξουμε αυτό το ελιξήριο; Όλες οι γραφές μάς δηλώνουν ομόφωνα, πως αυτό μπορούμε να το πάρουμε από ένα ζωντανό Άγιο, ο οποίος είναι μια ενσωμάτωση αυτής της δραστήριας αρχής της ζωής. Αυτό δεν θα σας στοιχίσει τίποτα ούτε μια δεκάρα. Είναι ένα δώρο της φύσης, όπως είναι ο αέρας, το φως και το νερό. Αυτή την εμπειρία της Αλήθειας μπορείτε να την έχετε μέσω της χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου, που είναι αρμόδιος να σας φέρει σε επαφή μ' αυτό το Θείο Κρίκο μέσα σας.

Με τι μοιάζει αυτή η εμπειρία; Το Ευαγγέλιο λέει: *Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, όλο το σώμα σας θα γεμίσει*

από φως. Και παρακάτω λέει: *Ο Λόγος σου είναι λύχνος στα πόδια μου και φως στο μονοπάτι μου.* Το οποίο εννοεί, ότι υπάρχει κάποια εμπειρία φωτός εσωτερικά.

Και μετά υπάρχει και κάτι άλλο επίσης - η Αρχή του Ήχου. *Επειδή θα γεννηθείτε ξανά, όχι από σπέρμα φθαρτό, αλλά άφθαρτο, από το Λόγο του Θεού, που ζει και παραμένει εις τον αιώνα.*

Θα πρέπει να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα πριν μπορέσετε να έλθετε σε επαφή μ' αυτήν τη Δύναμη του Λόγου εσωτερικά. Αυτό σημαίνει μια εμπειρία Φωτός - το Φως του Θεού μέσα σας. Και αυτός είναι ο φωτεινός φάρος που σώζει: *Ο δίκαιος θα καταφύγει σ' αυτόν και θα είναι ασφαλής.*

Σ' αυτούς που μόλις έχουν μπει στο Μονοπάτι των Διδασκάλων, συμβαίνει μια υπέροχη αλλαγή στη ζωή και στη συμπεριφορά τους. Σταθερά προσηλωμένοι σ' αυτή τη Δύναμη του Λόγου, αυτοί σώζονται απ' αυτήν και διαφεύγουν από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Οι Διαλύσεις και η Μεγάλη Διάλυση δεν έχουν πια καμιά επίδραση πάνω τους. Και γι' αυτό λέγεται: *Με άρτο μόνο, δεν μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που εξέρχεται από το στόμα του Θεού.* Προσέξτε τα λόγια: *από το στόμα του Θεού.* Αυτή η εμπειρία (η αποκάλυψη του φωτός) έρχεται με τη χάρη ενός ειδήμονα στην επιστήμη της πνευματικότητας. Ο Διδάσκαλος πρέπει να μεταβιβάσει το δικό του παλμό ζωής, όταν μας βάζει στο Δρόμο και μας δίνει μια επαφή με τη γεμάτη δύναμη και ζωή χορδή, που δονείται εσωτερικά. Μ' αυτή την εσωτερική εκδήλωση εμείς μαθαίνουμε τη σημασία των λόγων του Χριστού: *Ο υιός γνωρίζει τον Πατέρα και αυτοί στους οποίους ο υιός τον αποκαλύπτει.* Και επίσης: *Ο άνεμος όπου θέλει πνέει και τη φωνή του ακούς, αλλά δεν γνωρίζεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει, έτσι είναι καθένας που γεννήθηκε από το Πνεύμα.*

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι η Δύναμη του Λόγου έχει δυο όψεις η μία είναι του Ήχου και η άλλη είναι του Φωτός. Αυτός είναι ο φυσικός δρόμος. Οι Διδάσκαλοι δεν αγγίζουν το αναπνευστικό σύστημα. Δεν επικαλούνται τη βοήθεια των πράνα,

για τον απλό λόγο ότι οι πράνα έχουν μια ανεξάρτητη λειτουργία μέσα στο σώμα και δεν παρεμβαίνουν με κανένα τρόπο στις καθημερινές μας ασχολίες, όπως είναι το περπάτημα, η ομιλία και η λήψη τροφής και νερού. Αν λοιπόν μπορούμε να αγνοήσουμε τις πράνα τότε, μπορούμε να τις αφήσουμε κατά μέρος και στις πνευματικές μας ασκήσεις επίσης. Η εργασία του Θεού μπορεί να εκτελεστεί το ίδιο καλά, χωρίς την παρέμβαση των πράνα ή των ζωτικών ρευμάτων. Τα έχουν αποκλείσει αυτά τελείως, για να κάνουν το σύστημα πιο εύκολο και σύμφωνο με τη σημερινή εποχή. Ακόμη κι ένα παιδί, αν καθίσει, μπορεί να έχει μια εμπειρία. Αυτό αρχίζει να βλέπει το φως και να ακούει τον ήχο κουδουνιών.

Αυτός λοιπόν είναι ο φυσικός δρόμος που δίνεται από τους Διδασκάλους. Είναι ο πιο κατάλληλος για τη σημερινή εποχή. Το μυστικό της επιτυχίας βρίσκεται στην ενσυνείδητη οντότητα, που υπάρχει μέσα μας. Η συγκέντρωση της προσοχής είναι το μόνο που χρειάζεται. Οποτεδήποτε ένα πράγμα γίνεται με αδιαίρετη προσοχή, το αποτέλεσμα είναι Θείο. Ακόμη και τα φυσικά γυμνάσματα με την προσοχή στραμμένη στη διαδικασία του χτισίματος του σώματος θα σας κάνουν δυνατό και υγιή. Παρόμοια, όταν η προσοχή σας κατευθύνεται στα κέντρα του μυαλού, εσείς θα γίνετε διανοητικά ρωμαλέοι. Οταν προσηλώνετε την προσοχή σας ή την ψυχή σας στο Θείο Κρίκο εσωτερικά, που ονομάζεται Λόγος, θα γίνετε πνευματικά μεγάλοι. Τα πάντα μπορούν να κατορθωθούν με την κατεύθυνση της προσοχής. Είναι γι' αυτό, που ο Emerson λέει: *Το κλειδί της επιτυχίας είναι οι σκέψεις μας.* Το μόνο που χρειάζεται είναι η σωστή καθοδήγηση και κατεύθυνση. Γι' αυτό, δεν χρειαζόμαστε καμιά εξωτερική τελετή ή τύπο· μπορείτε να παραμείνετε οπουδήποτε βρισκόσαστε. Ο δρόμος είναι μέσα σας. Ο πιο εύκολος δρόμος, ο πιο φυσικός δρόμος, για να πάει κανείς πίσω στο Θεό είναι λοιπόν μέσω της επαφής με την Αρχή του Ήχου.

Αυτή είναι η πιο φυσική γιόγκα που είναι κατάλληλη για την εποχή μας. Με αφορμή το σύντομο διάστημα της ζωής μας και τις άλλες ενυπάρχουσες αδυναμίες, εμείς δεν είμαστε

κληρονομικά και από ιδιοσυγκρασία ικανοί να ακολουθήσουμε τους πιο δύσκολους τρόπους γιόγκα. Υπάρχουν και άλλοι δρόμοι επίσης, αλλά αυτός είναι ο πιο απλός, ο πιο εύκολος και από τον οποίο έχει κανείς το περισσότερο όφελος.

Επισκέφτηκα ένα χωριό στην Ινδία, όπου ένας άνθρωπος εκεί είχε ασχοληθεί με ασκήσεις της Prana Yoga επί σαράντα χρόνια. Πήγα σ αυτόν. Ήταν ένα λεπτό και αδυνατισμένο άτομο. (Αυτό το σύστημα της γιόγκα απαιτεί ένα ανθεκτικό και δυνατό σώμα, για το οποίο πρέπει να κάνετε τις ασκήσεις της Hatha Yoga και άλλες, για να σας κάνουν δυνατό, πριν να αρχίσετε αυτό το σύστημα.) Το σώμα του ήταν τόσο αδύνατο που αυτός δεν μπορούσε ούτε να μιλήσει ή να κινηθεί με ευκολία. Όταν ρωτήθηκε για τα αποτελέσματα στα οποία είχε φτάσει με την εξάσκηση της Prana Yoga επί σαράντα χρόνια, με πληροφόρησε ότι καμιά φορά μπορούσε να δει μια γραμμή από φως και πότε πότε να ακούσει κάποιον ήχο (ακαθόριστο) εσωτερικά. Απλά συγκρίνετε την τόσο σκληρή εργασία, με τα ασήμαντα αποτελέσματα που είχαν κατορθωθεί! Όταν του μίλησα για το φυσικό δρόμο και του ζήτησα να κάνει το πείραμα, η χαρά του ήταν απεριόριστη και ανακάλυψε πιο άμεσα και καλύτερα αποτελέσματα σε πολύ μικρότερο διάστημα.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι οι φυσικοί τρόποι είναι πάντα οι πιο εύκολοι. Η φυσική γιόγκα δεν παρεμβαίνει στο πρανικό σύστημα, που είναι μια πολύ περίπλοκη υπόθεση. Δεν αρνούμαι την αποτελεσματικότητα της Πράνα Γιόγκα. Αλλά είμαστε κατάλληλοι γι' αυτή; Όπως εξήγησα προηγουμένως, δεν είμαστε. Οι Διδάσκαλοι, λοιπόν, απλώς δίδαξαν: «Αφείστε τις πράνες στη δική τους λειτουργία μέσα στο φυσικό σώμα. Αγνοείστε τες τελείως, όπως κάνει κανείς, όταν είναι απασχολημένος στις διάφορες δραστηριότητές του. Αποσύρετε τα ρεύματα του πνεύματος και δείτε εσωτερικά.» Αυτό είναι όλο.

Στη Surat Shabd Yoga ή τη Γ ιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος, απαιτείται Μύηση ή πρώτο χέρι εμπειρία από κάποιο αρμόδιο Διδάσκαλο σ' αυτό τον τομέα, ο οποίος είναι ικανός να δώσει κάποια πνευματική εμπειρία. Όταν σας βάλει στο δρόμο, ε-

σείς βλέπετε τα πράγματα από μόνοι σας. Αφού μπορείτε να πάρετε κάτι απ' αυτόν στην αρχή, τότε μπορείτε να περιμένετε ότι θα πάρετε περισσότερα απ' αυτόν αργότερα.

Επιπλέον, ο Διδάσκαλος, επειδή είναι συντονισμένος με το Άπειρο, είναι ένας αλάνθαστος οδηγός στο δρόμο προς το Θεό και ένας πιστός φίλος και εσωτερικά και εξωτερικά. Έχει την ικανότητα να εμφανίζεται εσωτερικά, όπως κάποιοι από σας είχατε την εμπειρία αυτή σήμερα το πρωί και να σας οδηγεί στα εσωτερικά πνευματικά επίπεδα.

Ένας Μωαμεθανός Άγιος λέει: *Αυτός που μπορεί να σας δώσει καθοδηγήσεις εξωτερικά, όταν είσαστε στο φυσικό επίπεδο και πάτε πάνω με τη θέλησή σας, ενώ είσαστε ζωντανοί, όπως την ώρα του θανάτου, έχει την ικανότητα να εμφανιστεί σε σας εσωτερικά και να σας δώσει καθοδήγηση εκεί.* Τέτοιος πράγματι είναι ο Διδάσκαλος!

Αυτό είναι εκείνο που σας είπα. Δεν σας είπα τίποτα ανοησίες ή ασυναρτησίες αλλά γεγονότα από τις γραφές. Αν δεν καθίσουμε στα πόδια κάποιου έμπειρου Διδασκάλου, δεν βλέπουμε τα πράγματα από μόνοι μας. Όταν δούμε τον ίδιο τον «Εαυτό» μας, καμιά παραπάνω μαρτυρία δεν χρειάζεται.

Βέβαια, γι’ αυτό ορισμένες προϋποθέσεις είναι απαραίτητες. Και ποιες είναι αυτές; Το να περιοριστούμε σε μια αυστηρή χορτοφαγική διατροφή, για το λόγο ότι πρέπει να ζούμε μια ζωή κανονική. Η διατροφή που διεγείρει τα πάθη, πρέπει να αποφεύγεται τελείως. Είναι καλύτερα να έχουμε ένα ελαφρό, απλό και φυσικό διαιτολόγιο, που είναι ένα βοήθημα στις πνευματικές ασκήσεις.

Αυτοί που αρχίζουν τις ασκήσεις που αφορούν τα κατώτερα κέντρα του σώματος, τρώγουν κρέας - Οι Μωαμεθανοί και άνθρωποι από άλλες θρησκείες επίσης. Αλλά αυτοί που ανυπομονούν να υπερβούν τη σωματική συνειδητότητα και να ταξιδέψουν στο Υπερπέραν, πρέπει αναγκαστικά να απέχουν απ' αυτά. Αυτό είναι το Μονοπάτι που σας έχω παρουσιάσει. Η απελευθέρωση ή η σωτηρία είναι κάτι που αρχίζει μόνον όταν εσείς υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Γι' αυτό η χορτοφαγική διατροφή είναι το πρώτο ουσιώδες.

Ένα άλλο είναι η αποχή από τα οινοπνευματώδη. Εσείς είσαστε ενσυνείδητη οντότητα. Πρέπει να υψωθείτε σε κοσμική συνειδητότητα, και να πάτε πέρα από αυτή, στην υπερ-συνειδητότητα. Τα πράγματα εκείνα που σας θολώνουν τη συνειδητότητα ή δημιουργούν διάθεση νοσηρή και απώλεια της συνειδητότητάς σας, πρέπει να τα αποφεύγετε· γι' αυτό αφείστε κατά μέρος όλα τα οινοπνευματώδη, τα ναρκωτικά, το κάπνισμα και όλων των ειδών τα ποτά που είναι αφύσικα και τεχνητά.

Η τρίτη προϋπόθεση βέβαια, είναι ο καλός χαρακτήρας και η ηθική ζωή, στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις.

Αυτά είναι τα ουσιώδη προαπαιτούμενα, τα οποία σας κάνουν ικανούς να διαβείτε το δρόμο προς το Θεό. Αν δεν αποκολληθείτε απ' αυτά που αναφέρθηκαν πριν, η πρόοδός σας στο δρόμο θα καθυστερήσει. Εκτός από αυτό, ακόμη και στην καθημερινή ζωή, αν τηρείτε αυτές τις οδηγίες, αυτό θα σας δώσει μια ευλογία, την οποία δεν έχετε γνωρίσει μέχρι σήμερα.

Sant Kirpal Singh Ji.

5

Διδάσκαλος, η Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου και Διδάσκαλος της Αλήθειας

Έχω ακούσει ότι πολλοί σε είδαν. Αλλά στην πραγματικότητα κανένας δεν γνώρισε αυτό που πραγματικά είσαι.

Ω ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, μυριάδες και μυριάδες άνθρωποι σε χαιρετούν και σκύβουν με σεβασμό στα πόδια σου, αλλά λίγοι αναγνωρίζουν το μεγαλείο σου και τόσο όσο εσύ διαλέγεις να αποκαλύψεις. *Ο Υιός γνωρίζει τον Πατέρα και εκείνοι στους οποίους ο Υιός μπορεί να Τον αποκαλύψει.* Αυτός είναι μια ζωντανή ενσάρκωση του Πατέρα του Φωτός και είναι μέσω της χάρης Του που εκδηλώνει αυτό το Φως του Θεού σε άλλους. Τώρα θα σας πω τι είναι ο Διδάσκαλος. Είναι καλύτερα να μάθετε γι' αυτόν από κάποιον Gurumukh, δηλαδή έναν που έχει γίνει αυτός που μέσω του μιλάει ο Διδάσκαλος, γιατί λέγεται: *Μόνο ένας προφήτης μπορεί να αναγνωρίσει τον προφήτη.*

Όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι του κόσμου έχουν παρουσιάσει την ίδια αλήθεια, ο καθένας βεβαίως με το δικό του αμίμητο τρόπο. Αυτοί λένε ότι η Θεία Δύναμη του Θεού κατοικεί μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά, αλλά η καρδιά όπου αυτός έχει εκδηλωθεί περισσότερο είναι άξια να τη λατρεύουμε. Ένας τέλειος ζωντανός Διδάσκαλος είναι η ενσάρκωση της Δύναμης του Θεού και γι' αυτό είναι πολύ περισσότερο από αυτό που φαίνεται πως είναι. Αυτός ζει μέσα στον κόσμο αλλά δεν ανήκει σ αυτό τον κόσμο, καθώς η ψυχή που είναι μέσα του είναι συντονισμένη με το άπειρο.

Ο Νάνακ λέει: «Ω Lalo, εγώ δεν λέω τίποτα από μόνος μου, αλλά οτιδήποτε προφέρω εμπνέομαι από Εκείνον».

Αν και στο φυσικό επίπεδο Αυτός, όπως εμείς, μπορεί να μοιάζει ότι είναι κάτοικος του κόσμου, όμως εσωτερικά η ψυχή Του είναι ελεύθερη από τα δεσμά του νου και της ύλης και είναι σε τέλεια αρμονία με την παγκόσμια αρχή ζωής. Όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι είναι αυτόπτες μάρτυρες της Θείας Αλήθειας. Ποιος μπορεί να μας πει για το Θεό; Ποιος μπορεί να μας ενώσει με τις ζωοδότριες χορδές ζωής που προέρχονται από Εκείνον; Εφόσον Αυτός είναι απαράμιλλος, αυτοδημιούργητος και η αναίτια αιτία, πώς μπορούμε να Τον γνωρίσουμε και να Τον συνειδητοποιήσουμε και με ποιανού τη βοήθεια; Μπορούμε να το πάρουμε σαν γεγονός ότι απλχος και μόνο με τις δικές μας προσπάθειες δεν μπορούμε να πάμε κοντά Του. Αν υπάρχει Θεός, πρέπει να υπάρχει και ένας Θεάνθρωπος, που έχει πραγματοποιήσει το Θεό και είναι αρκετά αρμόδιος να μας οδηγήσει και στο μονοπάτι του Θεού. Χωρίς έναν τέτοιο ανθρώπινο πολικό αστέρα, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε τον Πόλο. Είναι καθαρές κουβέντες. Δεν απαιτεί λογική ούτε υπάρχει κάτι διφορούμενο πάνω σ’ αυτό. Οι σοφοί και οι προφήτες πάντοτε μιλούσαν στο τρίτο πρόσωπο για την καθοδήγηση μας. *Ο Kabir λέει ότι είναι γνώστης των Μυστηρίων του Υπερπέραν και έχει φέρει ένα μήνυμα από τον Ύψιστο.*

Ο Διδάσκαλος μου, Hazur Sawan Singh Ji, ήταν επίσης ένας αγγελιοφόρος του Θεού. Αν ακούγαμε απευθείας αυτές τις Διδασκάλους ψυχές, θα παίρναμε από αυτούς Θείες αλήθειες, που απεικονίζουν το εσωτερικό τους μεγαλείο. Κάποτε Αυτός είπε: «Οποτεδήποτε εμείς ερχόμαστε σ' αυτό το φυσικό επίπεδο, φέρνουμε μαζί μας και το επιτελείο μας, για να εργαστεί μαζί μας. Όταν η εργασία μας τελειώσει από τη μια μεριά, τότε διοριζόμαστε στην άλλη». Μπορείτε να καταλάβετε τι σημαίνει αυτό. Παρόμοια όλοι οι άλλοι Διδάσκαλοι στο παρελθόν είπαν το ίδιο πράγμα. Ο δέκατος Διδάσκαλος (ο Διδάσκαλος Gobind Singh) λέει: *Έχοντας γίνει ένα μαζί Του, δεν είχα καμιά απολύτως πρόθεση να έρθω πίσω σ' αυτό τον κόσμο, αλλά θέλοντας και μη υποχρεώθηκα να*

το κάνω για να εκπληρώσω το θείο σκοπό.

Ο Χριστός επίσης είπε το ίδιο πράγμα: *Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα. Αυτός που είδε εμένα έχει δει τον Πατέρα. Ο Πατέρας γνωρίζει τον υιό και ο υιός γνωρίζει τον Πατέρα.*

Ο Διδάσκαλος Arjan λέει: *Ο Πατέρας και ο υιός είναι βαμμένοι στο ίδιο χρώμα. Ο Πατέρας και υιός έχουν μπει σε ένα θείο συνεταιρισμό.*

Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν δώσει τη δική τους έκδοση για το ίδιο πράγμα. Ο Shams i Tabrez λέει: *Ω, άνθρωποι του κόσμου, μην κοιτάτε τα κουρελιασμένα ρούχα, αλλά προσπαθήστε να ρίξετε μια ματιά μέσα στα κατάβαθα του νου μου, γιατί τότε θα γνωρίσετε για το απέραντο Βασίλειο του Θεού στο οποίο εγώ ανήκω. Μη με παίρνετε σαν ένα φτωχό ζητιάνο ή ένα ανίκανο ον σαν και σας. Είμαι πολύ περισσότερο από αυτό που φαίνομαι ότι είμαι και είμαι ευλογημένος με ανείπωτους θησαυρούς από πνευματικά πλούτη.* Συνεχίζοντας στον ίδιο τόνο λέει: *Μπορεί να παρομοιαστούμε σαν ένα πεπειραμένο γιατρό. Δεν χρειάζεται όμως να πιάσουμε το σφυγμό ή να εξετάσουμε τα ούρα των ασθενών που υποφέρουν αλλά μέσω των ματιών τους κοιτάζουμε βαθιά μέσα στις βαθιά ριζωμένες ασθένειες του νου. Έχουμε μαζί μας μια πανάκια για όλα τα δεινά της ζωής και ελεύθερα τη μοιράζουμε.*

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης περιοδείας μου στις Η.Π.Α, έτυχε να δώσω μια ομιλία την ημέρα των Χριστουγέννων. Είπα σ' αυτούς που ήταν συναθροισμένοι ότι ο Χριστός ζούσε πολύ πριν από τον Ιησού. Είναι μόνο 2.000 χρόνια πριν, που ήρθε ο Ιησούς στον κόσμο, αλλά η Χριστή Δύναμη ήταν πάντοτε στον κόσμο και εργαζόταν για το πνευματικό όφελος της ανθρωπότητας γενικά. Ο Χριστός παρατήρησε με αρκετή σημασία: *Εγώ είμαι αυτό που είμαι.* Η Διδάσκαλος ψυχή ποτέ δεν πεθαίνει. Είναι αιώνια παρούσα από την αρχή μέχρι το τέλος. Η μεγάλη Θεία Δύναμη, όταν εκδηλώνεται σε κάποιο φυσικό πόλο είναι γνωστή σαν ζωντανός Διδάσκαλος. Απλώς προσπαθήστε να καταλάβετε ότι αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη δεν είναι τίποτα άλλο παρά η Δύναμη του Θεού.

> Μέσα στο Gurbani λέει: *Αυτός που είναι η παντοτινά ζωντανή δύναμη του Θεού ονομάζεται Διδάσκαλος, όταν παίρνει*

κάποια ανθρώπινη μορφή για να εργαστεί μέσα στον κόσμο.

Satguru είναι η μεγάλη άσπιλη Δύναμη, μην νομίζετε κατά λάθος ότι είναι ο ανθρώπινος πόλος μέσω του οποίου αυτή εργάζεται.

Ο υπηρέτης του Hari (Θεού) είναι σαν τον ίδιο το Hari. Σας παρακαλώ μην ξεγελιέστε από το φυσικό ένδυμα του υπηρέτη.

Καθώς εξήγησα τόσες πολλές φορές, ο Hazur ήταν ο ήλιος της πνευματικότητας. Αυτός είναι πάντοτε μαζί μου και ζει μαζί μου.

Αυτοί που είναι πνευματικά ρωμαλέοι, έρχονται οποτεδήποτε ο κόσμος έχει την ανάγκη τους. 0 Διδάσκαλος Nanak ήρθε, όταν υπήρχε μια τρομακτική ρίξη μεταξύ των Ινδών και των Μουσουλμάνων. Ο Kabir επίσης ήρθε κατά την ίδια περίοδο. Και οι δύο κήρυξαν: Ο Θεός είναι ένας και όλη η ανθρωπότητα είναι ένα. Όλοι οι άνθρωποι είναι εμψυχωμένα σώματα. Η ψυχή τους είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Οι διάφοροι θρησκευτικοί κανόνες έγιναν μόνο και μόνο για ένα σκοπό: για την πνευματική απελευθέρωση. Αλλά, αλίμονο, έχουν μετατραπεί σε δυνατά δεσμά και χειροπέδες για τα χέρια μας και τα πόδια μας.

Εμείς αρχίσαμε να πηγαίνουμε προς το Θεό, αλλά δυστυχώς κολλήσαμε γερά στο δρόμο.

Έχουμε μπει στις διάφορες θρησκευτικές τάξεις για Θεογνωσία και για να πραγματοποιήσουμε το Θεό, αλλά μείναμε ικανοποιημένοι με τα σήματα, τις στολές και τους κοινωνικοθρησκευτικούς τύπους και κανόνες. Το αποτέλεσμα είναι ότι έχουμε αποτύχει απελπιστικά στην έρευνα μας για το Θεό. Έχουμε ακολουθήσει διάφορες κοινωνικές ομάδες, για να οπλιστούμε με τα απαραίτητα εφόδια για την πραγματοποίηση του Θεού, αλλά παραμερίσαμε το Θεό και εμπλακήκαμε σε θανάσιμες διαμάχες μεταξύ μας, στο ευλογημένο όνομα της θρησκείας. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν θυσιαστεί στο βωμό του θρησκευτικού φανατισμού. Και ο Hazur ήρθε επίσης σε μια κρίσιμη εποχή, που πολλές αιρέσεις, που είχαν διαφορές μεταξύ τους φιλονικούσαν.

Ο Διδάσκαλος Nanak, όταν ρωτήθηκε για το ποιος είναι,

απάντησε: *Α ν πω ότι είμαι ένας Ινδός, καθώς προφανώς συμβαίνει να έχω όλα τα εξωτερικά σημάδια ενός Ινδού, εσείς θα με σκοτώσετε, αλλά συγχρόνως δεν είμαι ούτε Μουσουλμάνος, έτσι όπως εσείς το εννοείτε, ανάλογα με τα εξωτερικά σημάδια. Ο πραγματικός μου χαρακτήρας είναι ότι η φυσική μου ύπαρξη είναι καμωμένη από πέντε στοιχεία της φύσης, ενώ μέσα μου εργάζεται η ιερή δύναμη του Θεού.*

Καθώς συνήθως είμαστε επιρρεπείς να ξεχνάμε αυτό το μεγάλο μάθημα, οι Διδάσκαλοι έρχονται να το ξαναζωντανέψουν, όταν είναι ανάγκη. Το πρώτο πρόβλημα με το οποίο ασχολούνται οι Διδάσκαλοι είναι το να συνδέσουν τα παιδιά του Θεού με τους μεταξένιους δεσμούς της αγάπης, της θυσίας και της εξυπηρέτησης προς όλους. Αυτοί πρέπει να φέρουν όλα τα παιδιά του Θεού μαζί, σε μια κοινή εξέδρα. Ο Διδάσκαλος μου ήρθε στο γήινο επίπεδο, όταν υπήρχαν πολλές θρησκευτικές αιρέσεις, στον Χριστιανισμό, στο Σιωνισμό, στον Ινδουισμό, στον Ισλαμισμό και σε πολλές άλλες πίστεις. Έδωσε το μήνυμά του στους ανθρώπους -να μάθουν να κάθονται μαζί με αγάπη και να προσπαθούν να καταλάβουν τη βασική ιδέα της μιας Θεότητας που εργάζεται μέσα σε ολόκληρη τη δημιουργία. Στο Gurbani αναφέρεται ότι: *Η σοφία των προφητών είναι ίδια.*

Αυτοί που έχουν πραγματοποιήσει τον εαυτό τους θεωρούν όλη την ανθρωπότητα ως ένα. Οι διάφορες αιρέσεις, πίστεις και θρησκείες, δεν είναι παρά πολλά σχολεία σκέψης και εξωτερικών τύπων, ανάλογα με τις πολλές σφραγίδες που έχουμε υιοθετήσει εμείς. Αλλά, παρόλα αυτά, παρόλες τις φαινομενικές διαφορές, είμαστε βασικά ανθρώπινα όντα και η ψυχή έχει τις ίδιες ιδιότητες, σε μια μικροσκοπική κλίμακα, όπως αυτές του Θεού. Από την απώτερη σκοπιά όλοι είναι ίσοι. Ήταν του Hazur η μεγάλη επιθυμία, να υπάρξει μια κοινή βάση για να διδαχτεί η επιστήμη της ψυχής σε όλους, παρόλες τις διαφορές στην εξωτερική εμφάνιση, στο χρώμα ή στην πίστη. Ruhani Satsang ήταν το όνομα που είπε ο Hazur να δοθεί σε ένα τέτοιο οργανισμό. Αυτός είναι μια Jivan Mukt, μία απελευθερωμένη Διδάσκαλος ψυχή και ήρθε για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας.

Μια φορά προτάθηκε στο Hazur να ιδρύσει μια ξεχωριστή αίρεση ή θρησκεία που να πραγματεύεται αποκλειστικά την πνευματικότητα. Θα εκπλαγείτε να μάθετε πόσο όμορφα απάντησε: «Τι καλό θα έχουμε στη γη αν σκάψουμε περισσότερα πηγάδια, όταν ήδη υπάρχουν πάρα πολλά;». Αυτό που χρειαζόταν τη στιγμή εκείνη ήταν να βρούμε το Νερό της Ζωής, που ήδη αναφέρεται στις διάφορες γραφές. Η αλήθεια ή η θειότητα υπάρχει ήδη μέσα στον άνθρωπο και αυτοί που το έχουν αντιληφθεί, λένε το ίδιο πράγμα. Αλλά αυτοί που δεν έχουν δει την Πραγματικότητα, μάταια είναι απασχολημένοι στο να πολεμούν τις διάφορες ιδεολογικές πίστεις και δόγματα. Η κύρια άποψη των διδαγμάτων του ήταν ότι θα έπρεπε να μπορέσουμε να καθίσουμε μαζί με αγάπη για να καταλάβουμε τη θειότητα που είναι το κοινό λίκνο της ανθρωπότητας. Είμαστε ήδη ένα και πρέπει να προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε τον Μοναδικό που είναι μέσα μας. Είμαστε ευλογημένοι με τον ίδιο τύπο ματιών, αυτιών, χεριών, ποδιών κ.λ.π και από το επίπεδο της ψυχής είμαστε επίσης ένα. Ο Θεός που προσκυνούμε είναι επίσης ένας για ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Αυτός είναι ο Κύριος όλων μας. Καθώς εμείς πάντα χάνουμε από την όψη μας αυτή τη βασική Αλήθεια, οι Διδάσκαλοι έρχονται από καιρό σε καιρό για να την αναζωογονήσουν. Λοιπόν το πρώτο μάθημα που παίρνουμε από το Διδάσκαλο είναι ότι, ενώ παραμένουμε στις αντίστοιχες θρησκείες μας, να προσπαθούμε να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας Εαυτό και μετά να πραγματοποιήσουμε τον Εαυτό του σύμπαντος, και τελικά τη μεγάλη Αλήθεια που είναι αυτή η ίδια η ζωή όλης της δημιουργίας. Για να βρούμε αυτή την Αλήθεια είναι αναγκαίο να γνωρίσουμε τι είναι «να ζει κανείς αληθινά».

Ο Διδάσκαλος Nanak λέει: *Το να ζει κανείς αληθινά είναι ανώτερο από το να γνωρίσει την αλήθεια.*

Μια αληθινά ευλογημένη ζωή, που είναι βασισμένη στη θεία αγάπη, είναι πάνω από όλα τα άλλα πράγματα. Τέτοια ζωή βοηθάει στην πνευματική ανύψωση. Ακριβώς όπως μια ηλεκτρική λάμπα, όταν είναι καθαρή, ρίχνει καθαρό φως έτσι συμβαίνει και με μια ζωή ελεύθερη από όλα τα στίγματα. Η

αγνότητα της ζωής -ή η εξανθρώπιση όπως ονομάζεται- ήταν η εξωτερική εργασία που έκανε ο Διδάσκαλος μου και είναι ομολογουμένως ο μόνος δρόμος που οδηγεί προς τη σωτηρία της ανθρωπότητας και προετοιμάζει το δρόμο για την πνευματική ανάπτυξη. Είναι μόνο η πνευματικότητα που προσφέρει κάποια ελπίδα για την ασφάλεια του ανθρώπου.

Μια φορά συνέβη να μιλήσω με τον Pandit Jawaharlal Nehru, τον Πρώτο Πρωθυπουργό της Ινδίας. Αυτός με άκουσε με εκστατική προσοχή για δεκαπέντε λεπτά περίπου. Και από τότε, στις ομιλίες του, συνήθιζε να τονίζει ότι η πνευματικότητα είναι το μόνο κοινό έδαφος, όπου η ανθρωπότητα μπορεί να ζήσει με ειρήνη και φιλία. Η Πνευματικότητα λοιπόν είναι το μόνο φάρμακο για όλα τα δεινά της ανθρωπότητας και οι αρχηγοί όλων των σκέψεων, κοινωνικών, πολιτικών, θρησκευτικών μπορούν να εμπνευστούν από αυτήν. Είμαστε όλοι λάτρεις του Ενός Θεού. Σαν άνθρωποι είμαστε όλοι όμοιοι.

Είναι πάνω σ' αυτό το κοινό έδαφος που μπορούμε να συναντηθούμε, άσχετα με τις διαφορές στις θρησκευτικές πίστεις και λατρείες, τα κοινωνικά έθιμα και συνήθειες της καθημερινής ζωής, που είναι ασήμαντες. Η Rig Veda μάς παροτρύνει να πάρουμε μέρος στις ομαδικές προσευχές, στις οποίες χιλιάδες μπορούν να ενωθούν για να δοξάσουν τον Κύριο. Αυτό το μεγάλο μάθημα των Βεδών ξαναζωντάνεψε από το μεγάλο Διδάσκαλο (Hazur). Δεν είναι κάτι το καινούργιο. Είναι μια αρχαία επιστήμη. Εφόσον την ξεχάσαμε, ήρθε για να μας την ξαναθυμίσει. Ιστορικά οι Βέδες, που περιέχουν τη σοφία των αιώνων, είναι οι αρχαιότερες από όλες τις γραφές, ενώ το Guru Granth Sahib είναι ο τελευταίος τόμος που ενσωματώνει τα διδάγματα τόσων πολλών μεγάλων ψυχών, διαφορετικών εποχών και τόπων όπως ήταν δυνατόν να συναχθούν εκείνη την εποχή. Έχουμε μεγάλο σεβασμό για όλους που έχουν εμπλουτίσει την πνευματική μας κληρονομιά και έχουν αφήσει για την καθοδήγηση μας μια πολύτιμη καταγραφή των προσωπικών εμπειριών τους με το μεγάλο «Εαυτό εσωτερικά».

Όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι έχουν, πράγματι, πει το ίδιο πράγμα, βέβαια, στη δίκιά τους γλώσσα. Το ιερό Κοράνιο λέει ότι ο Θεός έστειλε τους προφήτες Του σε διάφορα μέρη του κόσμου. Ένας αληθινός Μουσουλμάνος είναι ένας που πιστεύει σε όλους τους μεσαίες του Θεού. Παρόμοια ένας αληθινός Sikh είναι ένας που δέχεται τα διδάγματα όλων των διδασκάλων που είναι καταγραμμένα μέσα στο Guru Granth Sahib - ένας πραγματικός θησαυρός πνευματικότητας. Αν αυτό το Θείο μήνυμα μεταφερθεί σε όλους τότε ειρήνη και αρμονία θα βασιλεύει πάντοτε σε όλα τα σπίτια, τις κοινωνίες και τις χώρες.

Κατά τη δεύτερη περιοδεία μου στη Δύση, είχα μια ευκαιρία, να συναντήσω πολιτικούς αρχηγούς με διαφορετικές γνώμες, και πάντοτε παρέμεινα στην αρχή του: «Σείστε και αφήστε και τους άλλους να ζήσουν». Ο Θεός έχει βάλει τόσα πολλά παιδιά Του στη φροντίδα τους και είναι δικό τους καθήκον να τους υπηρετήσουν όσο καλύτερα μπορούν. Αν μια χώρα δεν μπορεί, για τον ένα λόγο ή τον άλλο, να φροντίσει σωστά για την ευημερία του λαού της και να ανταποκριθεί στις νόμιμες ανάγκες του, ας δίνουν οι άλλες χώρες ένα χέρι βοήθειας σ' αυτούς. Γιατί να καταφεύγουμε στη βία και να χύνεται το αίμα εκατομμυρίων πλασμάτων Του; Με τη χάρη του Θεού, η έγκαιρη συνειδητοποίηση αυτής της βασικής αλήθειας πραγματικά βοήθησε στο να αποφευχθεί κάποια κρίση σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις, όταν τα πράγματα είχαν πια ξεφύγει από τον έλεγχο. Κάποτε έλαβα ένα S.O.S και από έναν τρίτο τόπο επίσης. Παραθέτω αυτά τα γεγονότα για να τονίσω τη σημασία της πνευματικής ενότητας, που είναι η μόνη διέξοδος από τις σημερινές μας δυσκολίες, γιατί θα μας κάνει ικανούς να πάμε ο ένας πιο κοντά στον άλλον και έτσι να μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα μας. Αλλά υπάρχει μια άλλη δυσκολία: Οι διαφορές στη γνώμη και οι αντίθετοι σκοποί. Ο Διδάσκαλος Arjan υπόδειξε γΓ αυτό ένα φάρμακο: *Ας βάλλουμε όλοι τα κεφάλια μας μαζί και με ένα πνεύμα φιλίας να ξεκαθαρίσουμε όλες μας τις διαφορές με αποφασιστικότητα και θέληση που να είναι γεννημένη από μεγάλη πίστη στο Θεό.*

Απλώς μάθετε να καθόσαστε μαζί με αγάπη, αφήνοντας κατά μέρος όλες τις σκέψεις τις δυαδικότητας, γιατί είμαστε όλοι παιδιά του Θεού. Δεν προσκυνούμε ένα Θεό που είναι ο Θεός όλων, αν και οι τρόποι μας της λατρείας μπορούν να διαφέρουν σύμφωνα με το περιβάλλον στο οποίο έχουμε γεννηθεί και μεγαλώσει; Όταν είμαστε ήδη Ένα πάνω στο κοινό έδαφος της πνευματικότητας, όπως οι χάντρες σε ένα κομπολόι που είναι διαφορετικά χρώματα και σχήματα, τότε ποιος είναι ο σκοπός της διαμάχης;

Το Gurbani μας λέει: *Ας ενωθούμε στο όνομα του Κυρίου, γιατί εμείς είμαστε χωρισμένοι από Αυτόν.*

Λοιπόν αυτός είναι ο τρόπος που οδηγεί στην ενότητα μέσα στην ποικιλία, γιατί η ποικιλία περιφέρεται γύρω από το κέντρο, την αναλλοίωτη μονιμότητα. Ο Διδάσκαλος Arjan έχει επίσης τονίσει: *Καθίστε μαζί χέρι με χέρι στη συντροφιά ενός που έχει γίνει Gurumukh. Gurumukh σημαίνει αυτός που ομιλείμέσω του ο Διδάσκαλος, που είναι ο ανθρώπινος πόλος από τον οποίο η Δύναμη του Θεού εργάζεται. Θα ήθελα να τονίσω τη σπουδαιότητα της πνευματικής κατανόησης.* 0 Kabir λέει: *Σ αυτόν τον κόσμο δεν υπάρχει κανένας πιο γεναιόδωρος από το Διδάσκαλο, πράγματι, μόνον αυτός είναι ο δότης όλων των δώρων.*

Οι ευλογίες του Διδασκάλου είναι πράγματι πολύτιμες. Ας δούμε τι πραγμτικά Αυτός χαρίζει στο μαθητή. Το Gurbani λέει: *Ο Διδάσκαλος της αλήθειας μου χάρισε ένα ανεκτίμητο δώρο (το ιερό Naam ή Λόγο) και μου εξήγησε τα μυστήρια του Υπερπέραν.*

Αυτό είναι κάτι που βρίσκεται πέρα από τα όρια των αισθήσεων, του νου και της διάνοιας. Μόνο αυτός είναι σε θέση να χαρίσει ένα τέτοιο δώρο, κανένας άλλος δεν μπορεί, γιατί κανένας δεν μπορεί να δώσει αυτό που δεν έχει ο ίδιος. Είναι κάτι που δεν μπορεί να αποκτηθεί απλά με τη μάθηση και τη σοφία ή με τη μελέτη των γραφών. Ποιος άλλος θα μπορούσε να δώσει το θαυμάσιο δώρο της Δύναμης του Θεού; Βρίσκουμε επίσης μέσα στο Gurbani: *Αυτός μας χαρίζει το δικό Του παλμό ζωής και κάνει έκδηλες τις σωτήριες χορδές ζωής εσωτερικά. Ποιος μπορεί να το κάνει αυτό; Κανέ-*

νας άλλος παρά μόνο ο Θεός που έχει εκδηλωθεί σε έναν πόλο πάνω στην γη.
Ο Διδάσκαλος Arjan λέει παρόμοια: *Έχοντας εκδηλώσει τον Εαυτό του μέσα στο Διδάσκαλο, Αυτός ο Ίδιος μοιράζει τον ιερό Shabd, (ή Λόγο).*

Από τη μια μεριά υπάρχει ο απόλυτος θεός και από την άλλη είναι η Δύναμη του Θεού ή ο Θεός σε δράση και αν δεν εκδηλωθεί αυτή η Δύναμη του Θεού μέσα μας δεν μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με το Θεό. Όσον αφορά το ζωντανό Διδάσκαλο που μπορεί να μας χαρίσει αυτή την επαφή, η σπουδαιότητα Του, ξεπερνάει και αυτή του Ίδιου του Θεού. Αν και οι δύο δεν είναι παρά ένας και ο αυτός, όμως σε περιορισμένους όρους, πρέπει να τους ξεχωρίσουμε μεταξύ τους. Ο Kabir λέει: *Όταν ο Διδάσκαλος και ο Κύριος στέκονται μπροστά μου ποιον πρέπει εγώ να προσκυνήσω; Βεβαίως εγώ θα υποκλιθώ στο Διδάσκαλο, που είναι το μέσο που με ένωσε με τον Κύριο.*

0 Θεός ο απόλυτος είναι μια αφαίρεση που κανένας ποτέ δεν έχει γνωρίσει ούτε και μπορεί να γνωρίσει και γι' αυτό εμείς μπορούμε να προσκυνήσουμε μόνο τον ενσαρκωμένο Θεό, όπου εργάζεται η Δύναμη του Θεού. Ακριβώς όπως υπάρχει μια γεννήτρια που δεν έχετε δει, αλλά βλέπετε στο σπίτι σας έναν μικρό διακόπτη που εξυπηρετεί το σκοπό σας, παρόμοια, ο ζωντανός Διδάσκαλος κατέχει όλες τις θείες αρετές και δυνάμεις που του έχουν χαριστεί από τον απόλυτο Θεό για την πνευματική ευημερία της ανθρωπότητας. Έτσι είναι πολύ σαφές ότι πρέπει να λατρεύουμε ένα ζωντανό Διδάσκαλο, γιατί το φυσικό σώμα του Διδασκάλου είναι κάτι το θείο, έχοντας γίνει από αόρατα χέρια για ένα ειδικό σκοπό -να εργαστεί μέσω του για να ενώσει τις ανθρώπινες ψυχές με τον Εαυτό του. Αν με όλα αυτά εμείς εξακολουθούμε να θεωρούμε το Διδάσκαλο απλώς και μόνο σαν εμάς που είμαστε μόνο στο ανθρώπινο επίπεδο, τότε δυστυχία σε μάς! Ο Kabir λέει, αυτοί που θεωρούν το Διδάσκαλο σαν τίποτα παραπάνω από ένα ανθρώπινο ον, θα έρθουν ξανά και ξανά στις κατώτερες μορφές της δημιουργίας. Επίσης λέει: *Ο Νους του Kabir έχει γίνει τόσο εκλεπτυ-*

σμένος και αγνός που ακόμη και ο Κύριος τρέχει πίσω του.

Ένας του οποίου ο νους είναι αγνός και η διάνοια είναι ήρεμη, σίγουρα θα αντανακλά το Φως του Θεού. Πρέπει να είμαστε οι λάτρεις του Φωτός της ζωής, αδιάφορα σε ποιά κοινωνική θρησκεία υπαγόμαστε. Κάθε θρησκεία μιλάει γι' αυτή την αλήθεια.

Ο Διδάσκαλος Gobind Singh μας λέει: *Μόνο αυτός είναι Kha/sa, (αγνός στην καρδιά) που μέσα του λάμπει το Φως του Θεού στην πληρότητα του. Kha/sa είναι η δίκιά μου μορφή και εγώ κατοικώ μέσα σ' αυτή. Kha/sa είναι ο αληθινός Διδάσκαλος, παντοδύναμος.*

Όταν έρχονται τέτοιες μεγάλες ψυχές, η αποστολή τους στη ζωή είναι να ενώσουν όλη την ανθρωπότητα σε μια μεγάλη οικογένεια του Θεού. Ένας που βλέπει όλα τα όντα από το επίπεδο της ψυχής, είναι πραγματικά ένας μεγάλος Διδάσκαλος, γιατί ο Θεός εργάζεται μέσα του.

Τι λοιπόν δίνει αυτός; Αυτός δίνει κάτι που οι αισθήσεις δεν μπορούν να καταλάβουν. Πρέπει να ψάξουμε να βρούμε έναν τέτοιο Διδάσκαλο που να μπορεί να το κάνει αυτό.

Αυτή η έρευνα είναι ανώτατης σπουδαιότητας, για όλους μας, αδιάφορα σε πιο φύλο ανήκουμε. Η φυσική σχέση μεταξύ αντρός και γυναικός κορυφώνεται με το γάμο. Μετά έρχεται η πνευματική σχέση: ο γάμος της ψυχής -είτε αρσενικού είτε θηλυκού γένους- με την Υπερψυχή. Οι γραφές μας λένε ότι η Paravati, η σύζυγος του Shiva, δέχτηκε το Narada σαν Διδάσκαλο της. Η Sita σύζυγος του Rama , πήρε τον Anasuiya ως Διδάσκαλο της. Αυτοί που θεωρούν ότι δεν υπάρχει καμιά ανάγκη για ένα Διδάσκαλο για τις γυναίκες κάνουν λάθος. Μαζί και οι άντρες και οι γυναίκες χρειάζονται ένα Διδάσκαλο για τη σωτηρία της ψυχής τους από τα δίχτυα του νου και της ύλης. Το πνεύμα του καθενός μας φωνάζει για απελευθέρωση αδιάφορα μέσα σε ποιο σώμα βρίσκεται.

Ο θεσμός του γάμου μάς δίνει απλά ένα σύντροφο στη ζωή, έναν που να σταθεί δίπλα μας στη χαρά και στη λύπη στο ταξίδι της ζωής. Αυτό το στάδιο ενός οικογενειάρχη (Grihastha Ashram) είναι μια σημαντική φάση στη ζωή μας και πρέπει γι' αυτό να την περάσουμε χαρούμενα. Ο γάμος δεν είναι εμπό-

διο στην πνευματικότητα. Μάλλον βοηθάει στην πνευματική ανάπτυξη, όταν και οι δύο είναι απασχολημένοι με την πνευματική άσκηση (ή sadhna). Το να κάνουν παιδιά είναι μια όψη της έγγαμης ζωής. Στο παρελθόν οι παντρεμένοι ήταν ευχαριστημένοι με το να έχουν ένα ή δύο παιδιά και μετά απαρνιόνταν τον κόσμο και αποσύρονταν στις ζούγκλες για διαλογισμό, ώστε να φτάσουν στη Θεϊκή πραγμάτωση. Ο Χριστός τόνισε ότι οι σύζυγοι πρέπει να αγαπούν τις συζύγους τους, όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία. Είναι καλό το να είναι κανείς παντρεμένος, αλλά μετά, αφού θα αποκτήσει ένα ή δύο παιδιά, το υπόλοιπο της ζωής του πρέπει να το αφιερώσει στον ανώτατο σκοπό της ζωής -τη Θεογνωσία. Είναι κρίμα που θεωρούμε την έγγαμη ζωή σαν ένα μέσο για την απόλαυση των αισθήσεων. Μερικοί Διδάσκαλοι στο παρελθόν ήταν οικογενειάρχες και είχαν παιδιά.

Στους παλιούς χρόνους υπήρχαν διαβαθμίσεις στην *brahmcharya* (στην περίοδο της αποχής), το λιγότερο ήταν τα 25 χρόνια. Σήμερα μπορούμε δύσκολα να βρούμε έναν που τηρεί αγνότητα -στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη- ακόμα και για ένα χρόνο. Μ' αυτή τη θλιβερή κατάσταση των πραγμάτων πώς μπορούμε να φιλοδοξούμε για μια αληθινά πνευματική ζωή;

Ένα μεγάλο μάθημα που παίρνουμε από τη ζωή του Hazur είναι αυτό της εγκράτειας. Παντρεύτηκε πριν να φτάσει στην ηλικία των 25, αλλά η γυναίκα του πέθανε πριν να γίνει ο γάμος. Παντρεύτηκε για δεύτερη φορά μετά που είχε φτάσει στην ηλικία των 25 χρόνων που σημαίνει ότι τήρησε τέλεια brahmacharya για όλα αυτά τα χρόνια. Η γυναίκα του έμεινε μαζί του για μικρές περιόδους που μόλις και έφτασαν τους έξι μήνες στο σύνολο. Επιπλέον, είχε όλες τις θείες αρετές. Ο Θεός είναι αθάνατος και έτσι είναι και οι ψυχές μας. Αυτός είναι όλη η αλήθεια, είναι πάνσοφος και πανμακάριος και ο Εαυτός μας επίσης είναι προικισμένος μ[1] αυτές τις ιδιότητες. Αλλά ο Εαυτός μας, περιστοιχισμένος όπως είναι από το νου και την ύλη, έχει ξεχάσει την ουσιαστική του πρωταρχική φύση και έχει τόσο ταυτιστεί με το σώμα και τα σχετικά με το σώμα, που δεν μπορούμε να δούμε τίποτα πέρα

από το φυσικό κόσμο. Οποτεδήποτε έρχονται μεγάλες ψυχές, μας λένε για το σωστό μονοπάτι και μας δίνουν την ορθή κατανόηση και τη σωστή καθοδήγηση.

Πού βρίσκεται το μονοπάτι προς το σπίτι μας; Υπάρχουν τόσα πολλά γιογκικά συστήματα μερικά έχουν σαν στόχο την ανάπτυξη του φυσικού σώματος, άλλα δίνουν τα μέσα για να επεκτείνει κανείς την περίοδο της ζωής του. Υπάρχει το Bhakti Yoga που μας λέει πώς να αναπτύξουμε αγάπη και αφοσίωση. Όσο παραμένει ο άνθρωπος σε συνεχή έρευνα για την πνευματική φώτιση, δεν κατεβαίνει στις κατώτερες βαθμίδες της δημιουργίας. Ο Ramakrisna Paramhans λάτρευε το Θεό σαν Θεία Μητέρα και την έβλεπε να ενυπάρχει μέσα σε όλη τη δημιουργία. Έτσι παρέμενε σε μια κατάσταση δυαδικότητας και δεν μπορούσε να υπερβεί στο υπερπέραν. Όταν πήγε στο Διδάσκαλο Totapuri, ο τελευταίος του έδωσε το μυστικό της εστίας των ματιών, πίσω και μεταξύ των φρυδιών και τότε τον κτύπησε δυνατά στο μέτωπο με ένα κομμάτι γιαλί και του είπε να διαλογιστεί σ' εκείνο το σημείο. Τότε μπόρεσε να υπερβεί τη σωματική συνειδητότητα και να περάσει από τη δυαδικότητα στην ενότητα. Υπάρχει μετά το μονοπάτι της Gyan Yoga, με το λογικό συλλογισμό και το λογικό συμπέρασμα, που είναι κατάλληλο γι αυτούς που είναι προικισμένοι με δυνατή διάνοια. Δεν μπορεί να ασκηθεί από τον καθένα. Πώς μπορούν να ωφεληθούν από αυτήν οι νέοι, οι ηλικιωμένοι και οι άνθρωποι που έχουν αδύνατη διάνοια;

Ο μεγάλος σοφός Patanjali έχει δώσει τον ορισμό της γιόγκα ως yogish chitta-vriti niroda δηλαδή, το σταμάτημα των δονήσεων του νου. Στην πραγματικότητα και αυτό επίσης δεν είναι παρά ένα προπαρασκευαστικό στάδιο που ανοίγει το δρόμο για τη Θεογνωσία. Ο σοφός Yajyavalkya έχει δώσει τον ορισμό της γιόγκα ως: yogish atma Parmatma sanyog (η ένωση της ψυχής με την Υπερψυχή). Αλλά, υπάρχει κάτι πέρα από αυτά. Είναι η Αυτογνωσία, η συνεχής ενημερότητα του Εαυτού που έρχεται καθώς υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Βαθμιαία αποβάλλετε το φυσικό, το αστρικό, και το αιτιατό σώμα και αναπτύσσετε κοσμική

και υπερκοσμική ενημερότητα. Και τελικά γινόσαστε ένα κύμα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Πώς μπορεί αυτό να κατορθωθεί; Ο Διδάσκαλος Nanak λέει: *Χωρίς την αυτο-ανάλυση, το μίασμα της απατηλότητας δεν εξαφανίζεται.*

Εφόσον δεν ανυψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, δεν μπορείτε ούτε ακόμη να έχετε μια ιδέα από τον Εαυτό εσωτερικά. Πρέπει να ξεσκεπάσετε τον Εαυτό σας από τα διάφορα καλλύματα που τον σκεπάζουν, το φυσικό, το αστρικό και το αιτιατό, που όλα είναι απατηλά. Ακόμα και ο μεγάλος Shankara έκανε νύξη για κάτι πολύ πιο πάνω και πιο πέρα όταν είπε: *Ω Κύριε, γνωρίζω ότι δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ εσένα και εμένα. Εγώ είμαι δικός σου. Όμως εσύ δεν είσαι δικός μου, γιατί ο ποταμός έχει τα κύματά του αλλά τα κύματα δεν έχουν τον ποταμό.* Από τη μια μεριά υπάρχει η ενημερότητα του Εαυτού και από την άλλη είναι η κοσμική ενημερότητα, και όμως υπερβαίνοντας αυτά έρχεται η κατάσταση της υπερ-κοσμικής συνειδητότητας. Οι Άγιοι έχουν πάντα αναφέρει αυτή την κατάσταση της υπερ-κοσμικής συνειδητότητας. Όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι έχουν κάνει το ίδιο και είναι γνωστοί για την καθολικότητα τους. Ο Hazur συνήθιζε να μας λέει ότι ήταν για όλους και τους δεχόταν όλους και αυτό ήταν το πρωταρχικό καθήκον ενός πραγματικού Διδασκάλου, να ενώσει όλα τα παιδιά του Θεού.

Όλοι οι άνθρωποι, όλες οι θρησκείες, όλα τα έθνη και όλες οι χώρες είναι δικά Του, παρά τις φαινομενικές διαφορές, που οφείλονται στις γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες, γιατί ζουν πάνω στην ίδια γη και κάτω από τον ίδιο γαλάζιο θόλο και είναι φορτισμένοι με τον ίδιο παλμό ζωής. Οι Άγιοι Διδάσκαλοι δίνουν όμοια σε όλους την ίδια εσωτερική επαφή με τον ωκεανό της θείας μέθης που ξεχειλίζει και που βρίσκεται κρυμμένος μέσα σε κάθε ψυχή και είναι από παλιά ξεχασμένος εξαιτίας της βαριάς πίεσης της καθημερινής ζωής. Οι Διδάσκαλοι μάς βοηθάνε να μπορέσουμε να φτάσουμε το θείο νέκταρ, υψώνοντας μας λίγο πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Ένας μεγάλος Διδάσκαλος έχει τα δικά του ρεύματα ψυχής καλά κάτω από τον έλεγχο του, ενώ

τα δικά μας ρέουν προς τα έξω, μέσα από τα όργανα των αισθήσεων. Οι ακτίνες του ήλιου κανονικά δεν καίνε, αλλά όταν τις κάνουμε να περάσουν μέσα από ένα κυρτό φακό αυτές συγκεντρώνονται και καίνε οτιδήποτε βρίσκεται στην άλλη μεριά του φακού. Είναι η δίκιά μας προσοχή που δίνει ζωή στο νου και στη διάνοια. Αν αντί να ρέει προς τα έξω, μέσω των αισθήσεων μπορούσε να συγκεντρωθεί στο κέντρο της ψυχής, θα μπορούσατε να καταλάβετε καλά τη δυνατότητα που έχει. Είναι θέμα πρακτικής εμπειρίας και όχι μόνο θεωρία. Ο ζωντανός Διδάσκαλος λοιπόν είναι ένας μεγάλος ωκεανός Θείας μακαριότητας και αρμονίας: *Ένας θεάνθρωπος είναι πάντοτε σε μια κατάσταση θείας μέθης.*

Αυτοί που πραγματικά γίνονται άνθρωποι του θεού, δεν χρειάζονται εξωτερικά βοηθήματα για να χαθούν μέσα στον εαυτό τους. Είναι γι' αυτό το λόγο που η Mira Bai είπε πως παρέμενε σε μια κατάσταση συνεχούς μέθης, χωρίς κρασί.

Ο Χριστός μας λέει: *Δεν ζει ο άνθρωπος δια του άρτου μόνο.*

Ο Διδάσκαλος Ramdas μας λέει: *Ο νους παραμένει τελείως απασχολημένος στη μουσική της ψυχής.*

Ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι ακριβώς όπως ένα ανθισμένο δέντρο, φορτωμένο με ευωδιαστά λουλούδια και γλυκούς καρπούς. Ευλογημένος είναι πραγματικά ένας που τυχαίνει να συναντήσει έναν τέτοιο Διδάσκαλο. Σας παρακαλώ να θυμόσαστε ότι τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Η δύναμη που έχει ένας άγιος μέσα του, μεταδίδεται μέσω των ματιών. Η ψυχή του είναι φορτισμένη με θειότητα. Αυτή είναι η πραγμάτωση που μπορεί να έχει κανείς από το Διδάσκαλο.

Κάθε Διδάσκαλος είχε τη δίκιά του bola (ένας τύπος λέξεων που έχει διαλέξει για την ενθύμηση του θεού) και οποιαδήποτε είναι η bola, είναι φορτισμένη με όλη τη μαγνητική δύναμη του Αγίου. Ο Διδάσκαλος Nanak πολύ συχνά συνήθιζε να λέει «Sat Kartar» που σημαίνει ότι ο δημιουργός διαπερνούσε τα πάντα. Παρόμοια, ο Chaitanya Mahaprabhu τριγύριζε λέγοντας «Hari Bol» (πάρε το όνομα του Κυρίου). Μια φορά έτυχε να περνά από μια γέφυρα, όπου οι πλύστες ήταν απασχολημένοι στο να πλένουν ρούχα. Ζήτησε από έναν από αυ-

τούς να πει «Hari Bol» και άρχισε να χορεύει σε έκσταση επαναλαβάνοντάς το συνέχεια. Πολύ γρήγορα και οι άλλοι πλύστες, που ήταν εκεί δίπλα, άρπαξαν το ρυθμό των φορτισμένων λέξεων και ολόκληρος ο τόπος άρχισε να αντηχεί με το χαρούμενο τραγούδι «Hari Bol» με ρυθμική ενότητα. Βλέπετε, αυτό που θέλω να πω είναι ότι τα λόγια μιας Διδασκάλου ψυχής, αδιάφορα τι σημαίνουν αυτά, είναι πολύ φορτισμένα λόγια από την προσωπική του επαφή με τη θειότητα μέσα του και γι' αυτό δεν μπορούν παρά να έχουν μια βαθιά επίδραση ο αυτούς που τα ακούν και τους βοηθούν στην πνευματική τους πρόοδο. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής και μια μοναδική ματιά, φορτισμένη με αγάπη, από αυτά τα μεθυσμένα από Θεό μάτια, είναι αρκετή για να σηκώσει το πνεύμα σε αμέτρητα ύψη.

Ο Sams-i-Tabrez προσευχόταν: *Ω Θείε Διδάσκαλε, δώσε μου μόνο μια σταγόνα από ιερό κρασί που μπορεί να φέρει ειρήνη στην σπαραγμένη μου καρδιά.*

Ω Διδάσκαλε, δώσε μου αυτό το ελιξίριο της ζωής που δεν μπορεί κανείς να το έχει ούτε στον Παράδεισο.

0 Bhai Nandlal λέει: *Ένα και μοναδικό ποτήρι από το ύδωρ της ζωής μεθάει πιο πολύ παρά δύο χιλιάδες βαρέλια κρασί.*

Και μαθαίνουμε το εξής από το Διδάσκαλο Gobind Singh: *Αυτό δεν είναι θέμα συζήτησης στο επίπεδο της διάνοιας, αλλά είναι το να δείτε εσείς οι ίδιοι.*

Ο Bhikna λέει: *Αυτός που γνωρίζει δεν μιλάει, γιατί αυτό δεν μπορεί να το φανταστεί η θνητή διάνοια. Είναι θέμα μόνο του να δούμε. Αυτοί που μιλάνε και λένε ότι γνωρίζουν, αυτοί πραγματικά δεν γνωρίζουν.*

Ο Maulana Rumi μας λέει: «Αν ήταν να πω κάτι από αυτή την κατάσταση, τότε όλοι οι άπιστοι του κόσμου αμέσως θα γίνονταν Θεάνθρωποι.

Τέλος πάντων τι δίνουν οι Διδάσκαλοι; Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ θείο και δεν μπορεί να περιγράφει. 0 Μεγάλος Maulana Rumi παρακάτω συνεχίζει να λέει: *Αν μετά το θάνατο μου, το σώμα μου γινόταν λίπασμα και αν αυτό το λίπασμα διασκορπιζόταν σε ένα αγρό από σιτάρι, ο μάγειρας και αυτοί που θα κουβαλούσαν τα chapatis* τα οποία θα ήταν καμωμένα από*

αυτό, θα χόρευαν σε έκσταση και ακόμα και αυτός ο ίδιος ο φούρνος θα άρχιζε να εκπέμπει φλόγες αγάπης.

Ο Maulana Rumi είπε μόνον αυτό, χωρίς να μας πει ποιά θα είναι η κατάσταση ενός που συμμετέχει στο φαγητό που έχει ετοιμαστεί γιατί αυτό δεν μπορούμε να το εκφράσουμε με λόγια.

Το μονοπάτι των Διδασκάλων είναι ένα ευθύ μονοπάτι, που δεν έχει καθόλου γιογκικές ασκήσεις με το φυσικό σώμα. Ο Διδάσκαλος δίνει μια απευθείας επαφή με τις χορδές της ζωής εσωτερικά. Αυτό είναι η σύνδεση των ρευμάτων τις ψυχές με τη Δύναμη του Θεού, μέσα στην οποία εμείς πράγματι ζούμε, κινούμαστε και έχουμε αυτή την ίδια την ύπαρξη μας. Είναι ένα θέμα απευθείας εσωτερικής αντίληψης τελείως ξεχωριστής από όλων των ειδών τους συλλογισμούς, τα αισθήματα, τα συναισθήματα και τη γνώση που έρχεται από συμπεράσματα τα οποία είναι όλα λανθασμένα. Όταν βλέπει κανείς πραγματικά, τότε πιστεύει, και δεν έχει πια θέση ο σκεπτικισμός. Ο Διδάσκαλος Amardas πήρε αυτή την πλούσια κληρονομιά σε μια αρκετά προχωρημένη ηλικία των εβδομήντα ετών και όταν είχε την εμπειρία του Θεού, είπε: *Αν είναι κανείς αρκετά τυχερός, μπορεί να έρθει σε επαφή με ένα Διδάσκαλο της αλήθειας, ένα Satguru και να πάρει από αυτόν τηνεπικοινω νία με το ν ιερό Λόγο ή την επαφή με τις εσω τερικές αρχές του Φωτός της ζωής και του Ηχητικού Ρεύματος.*

Ενώ οι φιλοσοφικές πραγματείες ασχολούνται με τη θεωρητική άποψη της θρησκείας, ο μυστικισμός σας φέρνει πρόσωπο με πρόσωπο με τη Δύναμη του Θεού.

Ακόμα και ένα μικρό παιδί μπορεί να συντονιστεί με το Φως του Θεού. Τίποτα δεν πρέπει να παίρνεται σα δεδομένο και ούτε απαιτείται τυφλή πίστη. Είναι απλά μια απευθείας και συνειδητή επαφή εσωτερικά με τη δύναμη του Θεού σε δράση, την πρώτη εκδήλωση της αρχής του Φωτός και του Ήχου. Ο Hazur ήταν ένας ειδήμονας στη θεωρία και στην άσκηση της Surat Shabd yoga. Σ' αυτή τη σύγχρονη εποχή, αυτή η επιστήμη άρχισε από τον Kabir και τους Sikh Διδασκάλους και *

* Chapatis = Το ινδικό ψωμί, που έχει σχήμα μικρής πίττας.

έπειτα πήγε στον Tulsi Sahib της Hathra και μετά στους Swami ji, Baba Jaimal Singh Ji, Hazur Sawan Singh και η ίδια δύναμη τώρα εργάζεται μέσω του ζωντανού Διδασκάλου. Είναι με τη θεία χάρη του Hazur που ο καθένας χωρίς εξαίρεση ευλογείται με την εσωτερική εμπειρία του Φωτός και του Ήχου. Είναι πράγματι ένα ανεκτίμητο δώρο. Ο Διδάσκαλος Nanak μιλώντας γι' αυτό είπε: *Ο Nanak παραμένει όλη την ώρα σε μια κατάσταση συνεχούς έκστασης.*

Σας μίλησα για το διαλογισμό και φυσικά η ερώτηση που θα θέλατε να κάνετε είναι: Πάνω σε τι πρέπει να διαλογιζόμαστε; Δεν μπορεί κανείς να διαλογίζεται πάνω σε κάτι που δεν έχει δει. Με άλλα λόγια, πώς μπορούμε να διαλογιζόμαστε πάνω στον αφηρημένο και απόλυτο θεό; Η θεώρηση είναι ένα επικίνδυνο πράγμα. Αν είσαστε αρκετά τυχεροί και έρθετε σε επαφή με έναν τέλειο Διδάσκαλο, τότε μπορεί αυτό να είναι εντάξει. Αλλά αν κατά τύχη, και ο θεός να μην το δώσει, ο δάσκαλός σας δεν είναι αρμόδιος να εκπληρώσει την υπόσχεση του και εσείς κάνετε θεώρηση πάνω στη μορφή του, θα χαθείτε μέσα στην ερημιά. Κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών της μαθητείας μου, ρώτησα μια φορά το Hazur πάνω σε τι πρέπει κανείς να προσηλώνει την προσοχή του, μετά από την απόσυρση των αισθητηριακών ρευμάτων. Αυτός χαμογελώντας απάντησε: «Εμείς όλη την ώρα σκεπτόμαστε τα παιδιά μας, τους φίλους μας και όλα μας τα εγκόσμια υπάρχοντα. Λοιπόν, τότε, γιατί να είναι κακό το να κάνει κανείς θεώρηση για λίγη ώρα στη μορφή ενός *Sadh* (Διδασκάλου);».

Στο Gurbani αναφέρεται: *Ο ίδιος ο Θεός έρχεται με τη μορφή ενός Sadh.*

Μετά από λίγο καιρό, όταν ξαναρώτησα το Hazur για τη *Dhyan* (διαλογισμό) αυτός πολύ ευκρινώς εξήγησε: «Όταν ο Διδάσκαλος μυεί έναν άνθρωπο, αυτός, με τη φωτεινή του μορφή, γίνεται ένας συνεχής σύντροφος του μαθητή. Μπορείτε, ενώ καθόσαστε για θεώρηση, να σκεπτόσαστε τη μορφή του η μπορεί και όχι, αλλά όταν εσείς προοδεύετε εσωτερικά είναι σίγουρο ότι θα τον συναντήσετε εκεί. Ο Διδάσκαλός στο κάτω κάτω δεν είναι ένα ανθρώπινο ον, όπως γενικά θεωρείται πως είναι, αλλά κάτι πολύ περισσότερο από

αυτό, γιατί μέσα του εργάζεται η Δύναμη του Θεού στην πληρότητα της, για το όφελος της ανθρωπότητας. Αυτός δεν αφήνει ούτε εγκαταλείπει τις διαλεγμένες του ψυχές, ωσότου με ασφάλεια τις οδηγήσει στο αληθινό σπίτι του Πατέρα Του». Τυχεροί είναι αυτοί που είχαν το προνόμιο να πάρουν την ιερή επικοινωνία ή την εσωτερική επαφή από τον Hazur Maharaj Ji. Η θεώρηση αυτής της ιερής μορφής, είναι όλο που χρειάζεται.

Αλλά εδώ έρχεται ένα άλλο μεγάλο εμπόδιο. Εμείς μπορούμε εύκολα να θεωρήσουμε οποιαδήποτε ανθρώπινη μορφή, που είναι όπως τη δίκιά μας, αλλά δεν είναι δυνατόν να σχηματίσουμε την εικόνα μιας πολύ πιο προχωρημένης ψυχής, όπως του Διδασκάλου, που είναι ένα με το Θείο. Μπορεί να προσπαθούμε να σχηματίσουμε την εικόνα του εσωτερικά, σκεπτόμενοι για την κάτασπρη σαν το γάλα γενειάδα του που κυματίζει, το φωτεινό του πρόσωπο, το τουρμπάνι του, το ψηλό του παράστημα, το βασιλικό του βάδισμα ή οτιδήποτε άλλο είναι σχετικό με αυτόν, αλλά αυτό θα είναι η δική μας κατασκευή και όχι η πραγματική μορφή και γι' αυτό δεν έχει μεγάλο όφελος. Είναι γι’ αυτό που δεν συμβουλεύω κανέναν να κάνει θεώρηση σε οποιαδήποτε μορφή, ακόμα και στου Διδασκάλου, αλλά να κοιτάζει ίσια μπροστά του στην εστία των ματιών, και εκεί μέσα να κοιτάζει εντατικά οτιδήποτε έρχεται στη θέα του -φως ή σκοτάδι- και νοερά να επαναλαμβάνει τα φορτισμένα ονόματα πολύ, πολύ σιγά, ίσως κατά διαλείμματα, έτσι ώστε το εσωτερικό βλέμμα να μην ενοχλείται. Καθώς το γεμάτο αγάπη βλέμμα θα αρχίσει να γίνεται σταθερό και εντονότερο, η Θεία μορφή του Διδασκάλου (ο ακτινοβόλος πόλος μέσα στον οποίο ο Θεός εργάζεται) θα εμφανιστεί από μόνος του εσωτερικά και θα αρχίσει να παραμένει, στην αρχή στιγμιαία και μετά για ένα περισσότερο χρονικό διάστημα, με την ανάπτυξη της εσωτερικής αντίληψης. Κατά τη μύηση, εδώ στην Ινδία, συμβαίνει γενικά περίπου 25 με 30 στους εκατό από τους μυημένους να βλέπουν εσωτερικά τη φωτεινή μορφή του Διδασκάλου και του Hazur Maharaj, ακόμη και εκείνοι που δεν τον είχαν συναντήσει ποτέ.
Η εμφάνιση εσωτερικά του Διδασκάλου μπορεί λοιπόν να

αφεθεί σ' Εκείνον. Είναι δίκιά του εργασία. Αυτός είναι ο Θεός μέσα στον άνθρωπο και γνωρίζει καλύτερα το επίπεδο από το οποίο θα εργαστεί και τον τρόπο με τον οποίο θα εργαστεί. Μπορεί να έρθει μόνος του ή μαζί με το Διδάσκαλό του, ή με οποιαδήποτε μεγάλη ψυχή, γιατί όλοι τους είναι παιδιά του Φωτός του Θεού. Ο Διδάσκαλος Arjan λέει: *Ο Gurudev (η φωτεινή μορφή του Διδασκάλου) μου άνοιξε τα μάτια μου (το εσωτερικό μάτι) για να δω το Φως Του. Δεν έχει πια τώρα απατηλότητες και όλοι μου οι μόχθοι τέλειωσαν.*

Με τον ερχομό της φωτεινής μορφής του Διδασκάλου, η μισή από την bhakti, αφοσίωση, έχει τελειώσει. Πρέπει, λοιπόν, εμείς, ακατάπαυστα να προσευχόμαστε στο Θεό να μας φέρει στο Θείο πόλο ή το ζωντανό ηλεκτρικό πίνακα, με τους διακόπτες, όπου η δύναμή Του είναι πλήρως εκδηλωμένη. Ο αναλλοίωτος νόμος της ζήτησης και της προσφοράς εργάζεται το ίδιο σε όλα τα επίπεδα. Υπάρχει πάντοτε τροφή για τον πεινασμένο και νερό για το διψασμένο. Υπάρχουν παραδείγματα αφοσιωμένων ψυχών που είχαν την εμπειρία της φωτεινής μορφής του Διδασκάλου πολύ πριν αυτοί έρθουν πραγματικά σε επαφή μαζί του στο φυσικό επίπεδο. Στο Πακιστάν υπάρχουν ακόμα πολλοί άνθρωποι που συνήθιζαν να βλέπουν τη φωτεινή μορφή του Hazur, αν και αυτοί δεν τον είχαν ποτέ συναντήσει πριν. Στην περίπτωση μου, του Hazur η φωτεινή μορφή συχνά με επισκεπτόταν εσωτερικά, επτά χρόνια πριν τον συναντήσω στην πραγματικότητα και να πάρω μύηση.

Σας έλεγα ότι οι προσευχές μας πρέπει να ξεπηδούν από τα βάθη της καρδιάς μας. Μιλώντας αληθινά, δεν ήμουν υπέρ της ιδέας του να έχω ένα Διδάσκαλο, αν και γνώριζα ότι χωρίς έναν αρμόδιο Διδάσκαλο δεν μπορεί κανείς να προχωρήσει στην πνευματικότητα. Φοβόμουν όμως, τους ψευδοπροφήτες από τους οποίους ο κόσμος αφθονεί. Αλλά πώς θα έβρισκα έναν αληθινό Διδάσκαλο όταν υπάρχει πλήθος από αυτούς και ο καθένας έδινε μεγάλες ελπίδες και ήταν έτοιμος να σας ευλογήσει για μια δεκάρα; Λοιπόν συνήθιζα να προσεύχομαι με ειλικρίνεια: «Ω Θεέ, δώσε μου εσωτερική καθοδήγηση για την έρευνά μου». Η ταπεινή μου προσευχή

εισακούστηκε και άρχισε να εμφανίζεται ο Hazur σε μένα και συνήθιζε να το κάνει αυτό εφτά χρόνια πριν μυηθώ και τυπικά. Δεν γνώριζα τότε ποιος ήταν αυτός και πάντοτε τον έπαιρνα για το Διδάσκαλο Nanak. Και έγραψα επίσης και μερικούς στίχους εξυμνώντας τον.

Μου άρεσαν πάρα πολύ οι ποταμοί. Οπουδήποτε και αν τύχαινε να βρίσκομαι, έψαχνα να βρω ένα ποτάμι εκεί κοντά και έβρισκα μια απομονωμένη τοποθεσία για το διαλογισμό μου. Οταν πήγαινα στη Lahore είχα τον ποταμό Rani και επίσης το ίδιο ήταν και στη Jehlum. Επί ώρες καθόμουν στην όχθη του ποταμού βυθισμένος σε σκέψεις. Όταν ήμουν στη Lahore, μου ήρθε να πάω να δω τον ποταμό Beas. Ηταν αυτό το θέλγητρο του νερού που έρεε που με οδήγησε στη Beas. Ρώτησα το σταθμάρχη της Beas για την τοποθεσία του ποταμού. Προς μεγάλη μου έκπληξη αυτός με ρώτησε αν είχα έρθει να επισκεφθώ το σοφό της. Εγώ ρώτησα αν υπήρχε κανένας σοφός που ζούσε εκεί. Τότε εκείνος μου είπε για το Hazur. Έτσι η επίσκεψή μου στη Beas είχε ανταμειφτεί πλήρως. Μου έδωσε μια ευκαιρία να δω και τον ποταμό Beas και να συναντήσω τον μετέπειτα Δάσκαλό μου.

Φτάνοντας στην *Dera* (αποικία), η έκπληξή μου δεν είχε όρια όταν ανακάλυψα στο Hazur την ομοιότητα με τη φωτεινή μορφή που με επισκεπτόταν στους διαλογισμούς μου όλα αυτά τα χρόνια. Ικετεύοντάς τον ρώτησα γιατί είχε αργοπορήσει τη συνάντησή μας για τόσο πολύ χρονικό διάστημα. Αυτός με ένα αγαθό χαμόγελο, απάντησε ότι αυτός ήταν ο πιο κατάλληλος χρόνος για να συναντηθούμε.

Ένας αρμόδιος Διδάσκαλος αποκαλύπτει τον εαυτό του ακόμα και πριν τη μύηση. Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να σχηματίζει κανείς εικόνες, όταν κάνει τις πνευματικές ασκήσεις. Ο Διδάσκαλος θέτει τη δική του εικόνα την ώρα της μύησης και η φωτεινή του μορφή έρχεται από μόνη της, όταν εμείς είμαστε συγκεντρωμένοι τελείως στην εστία των ματιών. Το μυστικό της επιτυχίας είναι το να μπούμε μέσα στην εστία των ματιών τελείως και ολοσχερώς και η μορφή του πραγματικού Διδασκάλου θα έρθει, αδιάφορα αν την έχουμε καλέσει ή όχι. Αυτός είναι ένας σχετικά εύκολος, και ο πιο φυσικός,

δρόμος για τη Θεογνωσία. Η Guru Bhakti είναι ο πιο σίγουρος δρόμος για να πάμε πίσω στο Θεό, αλλά το μονοπάτι είναι επίσης αρκετά γλιστερό. Όταν πλησίαζε το τέλος του ο Maulana Rumi είπε: *Λίγο εσείς γνωρίζετε το μεγάλο βασιλιά που είναι μέσα μου, κοιτάξτε την ακτινοβολία του μέσα σ' αυτό το σπίτι της σάρκας και των οστών.*

Όταν ένας μαθητής υψώνεται σ αυτό το επίπεδο και γίνεται ένας άνθρωπος του Διδασκάλου, γίνεται αληθινά ευλογημένος. Σας είπα ακριβώς δυο πράγματα που κάνει ο Διδάσκαλος: Πρώτο, διδάσκει ότι όλα τα παιδιά του θεού πρέπει να καθίσουν μαζί, γιατί αυτό είναι η μόνη διέξοδος για την ανθρωπότητα, για να διαφύγει από τα βάσανα και τις δοκιμασίες του κόσμου. Δεύτερο, αυτός δίνει ένα τέτοιο Θείο πλούτο που δεν μπορεί κανείς να τον έχει από πουθενά αλλού. Γι αυτό είναι ανώτατης σπουδαιότητας ότι, ενώ κοιτάζουμε στη φυσική μορφή του Διδασκάλου, πρέπει να έχουμε συνείδηση επίσης και της πνευματικής ακτινοβολίας που εκπέμπεται από αυτή τη μορφή. Ο Maulana Rumi λέει: *Ω Shams-i-Tabrez, αν εγώ δω κάποιον άλλο και όχι το Θεό στον καθρέφτη του προσώπου σου, θα είμαι χειρότερος από έναν άπιστο.*

Με το να συναντήσει κανείς έναν πραγματικό Διδάσκαλο, πηγαίνει πιο κοντά στο Θεό, όταν είναι μακριά από Αυτόν, είναι μακριά και από το Θεό. Οποτεδήποτε έρχονται οι Διδάσκαλοι στον κόσμο, έρχονται για να μας προσφέρουν το νέκταρ της ζωής. Και λέγεται: *Οι γραφές είναι χρήσιμες στο Διδάσκαλο, για να διδάξει τον κόσμο. Χωρίς ένα ζωντανό Διδάσκαλο, δεν μπορούμε να έχουμε ούτε ορθή κατανόηση της σημασίας των Ιερών Βιβλίων.*

Είναι μόνο ο Θεός που μπορεί να μας οδηγήσει σ' Εκείνον.
Ο Διδάσκαλος είναι ο αληθινός εραστής του Θεού και είναι αρμόδιος να διηγηθεί την ιστορία του Αγαπημένου του.

Ο Bhai Nandlal λέει: *Κρατηθείτε από έναν τέλειο Διδάσκαλο και ακολουθήστε τις καθοδηγήσεις του πλήρως, τότε εσείς θα κερδίσετε τη σωτηρία, ακόμη και αν είσαστε απασχολημένοι στα γήινα καθήκοντα. Ο Θεός είναι μαζί σας από την αιωνιότητα, εσείς δεν έχετε παρά να στρέψετε το πρόσωπο σας προς Αυτόν.*

Για το Διδάσκαλο Arjan, ο Ramdas (ο Διδάσκαλός του) δεν ήταν μόνο απλώς ένα ανθρώπινο ον, αλλά ήταν μια ενσάρκωση του ίδιου του Θεού και ο Θεός πραγματικά κατοικούσε στη μορφή του Ramdas.

Ένας μαθητής που δεν βλέπει μέσα στο Διδάσκαλό του τη Δύναμη του Θεού, δεν είναι ακόμη ένας αληθινός μαθητής. Είναι ακόμη υπό δοκιμασία και συνεχίζει να είναι έτσι ώσπου να δει μέσα του τη δόξα του Θεού και αυτό, με την πραγματική έννοια, συμβαίνει μόνον όταν ο Διδάσκαλος αποκαλύψει τη φωτεινή του μορφή μέσα στο μαθητή. Είναι αυτή η θαυμάσια φωτεινή μορφή που οδηγεί την ψυχή από επίπεδο σε επίπεδο στο πνευματικό ταξίδι προς την Πατρίδα. Όταν αυτή η φωτεινή μορφή έρθει, μπορείτε να συζητήσετε μαζί Του, γιατί τότε πολλά προβλήματα θα λυθούν από μόνα τους. Ο Διδάσκαλος, που εργάζεται σαν ένας οδηγός των ανθρώπων στο φυσικό επίπεδο, είναι γνωστός ως Gurudev, όταν εκδηλώνει τον Εαυτό Του στην αστρική Του μορφή και η ίδια δύναμη, όταν οδηγεί την ψυχή μέχρι την ανώτατη περιοχή ανείπωτης μακαριότητας και αρμονίας ονομάζεται Satguru (προσωποποιημένη Αλήθεια ή Διδάσκαλος της Αλήθειας). Αυτοί που είναι Gurubhaktas (αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλο) βλέπουν κάτι υπέροχο μέσα στο ζωντανό Διδάσκαλο.

Ένας Sikh (μαθητής) αληθινά ζει στη γλυκιά ενθύμιση του Διδασκάλου. Ακριβώς, όπως ένα νήπιο εξαρτάται για την ύπαρξη του από το γάλα της μητέρας του, έτσι και ο μαθητής εξαρτάται από το «Ύδωρ της Ζωής» ή τον «Άρτο της Ζωής», με τον οποίο ο Διδάσκαλος συνεχώς τον τρέφει. Αυτός αγαπά το μαθητή με κάθε πνοή της ζωής Του και συνεχώς φροντίζει για την ευημερία του με διάφορους τρόπους που το φτωχό παιδί δεν γνωρίζει. Πόσο στοργικά η μητέρα φροντίζει το μωρό της και στερεί τον εαυτό της από πολλά πράγματα, για να δώσει σ' αυτό άνεση. Ο Διδάσκαλος κάνει πολύ περισσότερα από αυτό. Είναι κρίμα που εμείς δεν συνειδητοποιούμε το μεγαλείο του Διδασκάλου. Γνωρίζουμε μόνο τόσο, όσο αυτός με τη χάρη του διαλέγει να μας αποκαλύψει. Αν μια μητέρα ρωτούσε το παιδί της αν τη γνωρίζει, αυτό μπορεί να έλεγε «ναι» αλλά πόσο αυτό μπορεί να γνωρίζει;

Παρόμοια, εμείς οι μαθητές δεν είναι δυνατό να βυθομετρήσουμε το μεγαλείο ενός Διδασκάλου.

Στο κάτω κάτω γιατί όλη αυτή η λατρεία; Τι μας δίνουν αυτοί για να αξίζουν τέτοιο έπαινο; Μας μεταδίδουν τον δικό τους παλμό ζωής και τη Θεία έκσταση για την οποία έχουμε διαβάσει τόσο πολύ μέσα στις γραφές. Όλα αυτά γίνονται μέσω των μαγνητικών ματιών τους από τα οποία πολύ φορτισμένα ρεύματα περνάνε σε μας. Η Ζωή έρχεται από τη Ζωή, όπως και το φως έρχεται από το φως. Ένα πραγματικά ζωντανό ρεζερβουάρ Ζωής μπορεί να μας βοηθήσει να βρούμε την πηγή της Ζωής, κανένας άλλος δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Αυτός είναι ο αναλλοίωτος νόμος της φύσης και δεν επιδέχεται καμία εξαίρεση. Ο Hazur μας ήταν ένας απεριόριστος ωκεανός του νερού που δίνει Ζωή.

Βρίσκουμε μέσα στο Gurbani: *Το δίδαγμα των μεγάλων Διδασκάλων είναι το ίδιο για όλους. Δώστε προσοχή στην απευθείας μαρτυρία των αγίων, γιατί αυτοί μιλάνε γι' αυτό που έχουν πράγματι δει με τα δικά τους μάτια.*

Η μαρτυρία των αγίων, λοιπόν, είναι απευθείας και άμεση και δεν είναι κάτι που βασίζεται στην παράδοση ή στην αυθεντία των κειμένων των γραφών. Με περιεκτικά και σαφή λόγια μάς λένε για τις εσωτερικές εμπειρίες με τον Εαυτό τους και με το Θεό. Έχοντας μια απευθείας επαφή με τη Δύναμη του Θεού εσωτερικά, είναι ικανοί να μας δώσουν τη σωστή εξήγηση από τις διάφορες γραφές, εξομαλύνοντας τις φαινομενικές διαφορές και να παρουσιάσουν μια ολοκληρωτική εικόνα της Πραγματικότητας όπως την έχουν δει οι άγιοι και οι προφήτες όλων των εποχών. Λέγεται: *Αυτοί που βλέπουν το Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, πρέπει όλοι να πουν το ίδιο πράγμα.*

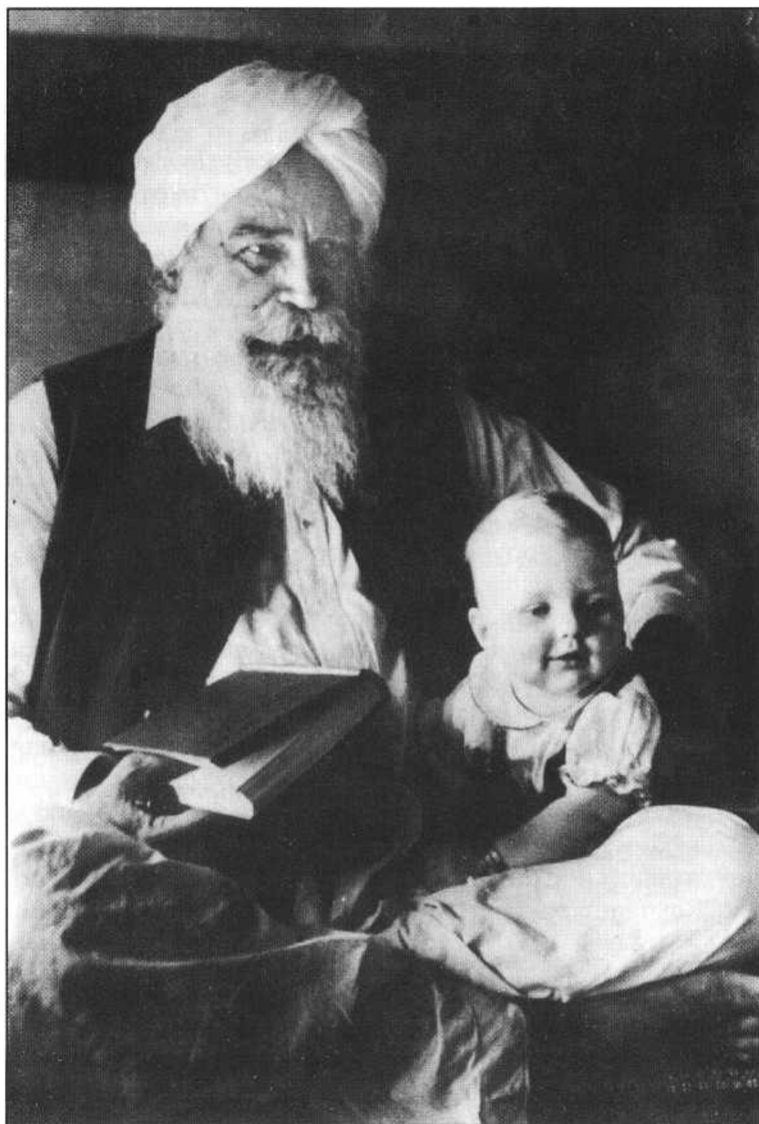
Οι διαφορές υπάρχουν μόνο εξαιτίας των μέσων προσέγγισης σε κάθε περίπτωση, της γλώσσας που μεταχειρίζονταν σε κάθε εποχή, του τρόπου της έκφρασης που επικρατούσε τότε και το διανοητικό επίπεδο της εποχής. Επίσης, αυτές οι διαφορές δεν είναι στα ουσιώδη, αλλά μόνο στις επουσιώδεις λεπτομέρειες.

Το να «κάθονται όλοι μαζί» είναι το ανώτατο φάρμακο για

όλα τα δεινά της ανθρωπότητας. Αυτό που οι Διδάσκαλοι δίνουν, είναι ένα ανεκτίμητο δώρο από αγνή πνευματικότητα, που δεν μπορεί να διδαχτεί αλλά πρέπει, όπως μια αρώστια, να μεταδοθεί από τις ραδιενεργές ακτίνες που εκπέμπονται από αυτούς.

Μπορώ να σας πω ότι και η πνευματικότητα επίσης είναι ένα είδος επιστήμης όχι ανόμοιας από τις άλλες επιστήμες. Είναι μια επιστήμη με μεταφυσικές εμπειρίες, τα αποτελέσματα των οποίων μπορούν να επαληθευτούν με ακρίβεια. Ο έπαινος της παρουσίασής της σαν μιας κοινωνικής επιστήμης και της επιστημονικής προσέγγισης στο δυσνόητο και αφηρημένο θέμα που πάντοτε σάστιζε την ανθρωπότητα, ανήκει στο Hazur. Με την αλλαγή της νοοτροπίας των ανθρώπων σ' αυτό τον επιστημονικό αιώνα, ήταν εκείνος που συνέλαβε την ιδέα ότι αυτή θα ήταν ευκολότερα αποδεκτή μόνο αν παρουσιαζόταν με ένα πνεύμα που να συμφωνεί με τη σημερινή εποχή. Είναι ένα παμπάλαιο θέμα, το πιο αρχαίο που έρχεται από αμνημόνευτους χρόνους. Είναι προς όφελος μας που ο Hajur το ξαναζωντάνεψε αυτό σαν μια επιστήμη της ψυχής. Αν και το πνευματικό ξύπνημα δίνεται από πολλούς, όμως η Θεία αποκάλυψη παρέχεται από λίγους. Οφείλεται στη μεγάλη του χάρη που τόσοι πολλοί παίρνουν την εσωτερική εμπειρία των αρχών του Ιερού Φωτός και του Ήχου, που μπορεί βέβαια να αναπτυχθεί με την άσκηση, με γεμάτη αγάπη συγκέντρωση.

Ας προσπαθήσουμε να είμαστε άξιοι γιοι του Πατέρα μας. Προσπαθήστε να καταλάβετε τα δεδομένα της Θείας ζωής. Ο Hazur δεν έχει φύγει μακριά από μας. Η Θεία του χάρη είναι πάντοτε μαζί μας παρά τη φαινομενική αλλαγή του καλύμματος. Και ακόμη και τώρα η ίδια θεία χάρη εργάζεται με αφθονία.

Sant Kirpal Singh Ji.

6

Ας Αναμορφώσουμε τους Εαυτούς μας

Η ΣΗΜΑΣΙΑ του Satsang έχει εξηγηθεί πάρα πολλές φορές. Αυτό είναι ένας ιερός τόπος και πρέπει να τον θεωρούμε σαν ιερό τόπο. Οποτεδήποτε επισκέπτεστε μια Gurudwara ή ένα ναό, το κάνετε με ένα αίσθημα σεβασμού. Αν πάτε εκεί χωρίς ένα τέτοιο αίσθημα και συνεχίσετε να σκέπτεστε για τις εγκόσμιες υποθέσεις, τι θα κερδίσετε; Ο σκοπός του να έρχεστε εδώ είναι αγάπη για το Θεό' η ενθύμησή Του και η επικοινωνία μαζί Του. Ελάτε εδώ με ένα καθαρό νου και μια αγνή καρδιά ενθυμούμενοι τον Κύριο. Μόνο τότε θα είσαστε ικανοί να έχετε το πλήρες όφελος από το Satsang. Όσο πιο προσεκτικοί είσαστε, τόσο μεγαλύτερο θα είναι και το όφελος. Οτιδήποτε καταλάβετε πρέπει και να το εξασκήσετε. Αλλιώς το αποτέλεσμα θα είναι θλίψη.

Ο Swami Ji Maharaj έχει πολύ επιδέξια εξηγήσει τη σημασία του Satsang. Ο Kabir σε ένα στίχο λέει: *Η καρδιά είναι κάπου αλλού, αλλά το σώμα είναι μαζί με το Διδάσκαλο. Πώς μπορεί ένα ακάθαρτο ρούχο να βάφει μ' αυτό τον τρόπο;* Αν απλώς καθήσετε ήσυχα και προσεκτικά, ακόμη και αν δεν είσαστε ικανοί να παρακολουθήσετε πλήρως το Satsang, θα πάρετε κάποιο όφελος. Σκεπτόμενοι γήινα θέματα, όχι μόνο θα βλάψετε τους εαυτούς σας, αλλά επίσης θα καταστρέψετε και την ατμόσφαιρα για τους άλλους. Εδώ δεν συναθροιζόμαστε για να κάνουμε φίλους, αλλά για να εγκαθιδρύσουμε μια αληθινή σχέση -τη σχέση με το Θεό που δεν διακόπτεται ούτε μετά το θάνατο. Δεν μπορεί να σπάσει στη διάρκεια της ζωής μας. Είναι μόνο εξαιτίας της έλλειψης κατανόησης και της λαθεμένης έννοιας του εγώ και άλλων παρόμοιων ιδεών που βρισκόμαστε σ’ αυτή τη διαμάχη. Πού μας οδηγεί αυτή η

διαμάχη; Στο να υποφέρουμε.

Δεν μπορεί να υπάρξει σωτηρία με το να επισκεπτόμαστε αυτό τον τόπο από απλή συνήθεια. Όσο περισσότερο βάζετε την καρδιά σας στο Satsang, τόσο πιο ευτυχισμένοι θα είσαστε. Αν το κάνετε αυτό, θα πάρετε κάτι που δεν μπορείτε να το πάρετε από πουθενά αλλού. Σας έχει ζητηθεί να τηρείτε ένα ημερολόγιο, αλλά εσείς παραμένετε αλύγιστοι και δεν το κάνετε. Αν κρατάμε το ημερολόγιο τακτικά, μπορούμε να γίνουμε άγγελοι. Εμείς δεν είμαστε άγιοι, αλλά ήρθαμε εδώ για να γίνουμε άγιοι. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν δίνουμε την καρδιά μας σ' αυτό που καταλαβαίνουμε εδώ.

Ο Swami Ji μας λέει: *Χρόνια ερχόμαστε στο Satsang, επιτέλους τώρα ας αφή σου με τις παλιές μας συνήθειες.*

Αν κάνουμε κάτι για μερικές μέρες ή μήνες, αυτό γίνεται μια συνήθεια. Η συνήθεια που σχηματίζεται μ' αυτό τον τρόπο θα πρέπει να αλλαχθεί. Οι κακές συνήθειες -η ψευτιά, η απάτη, η εχθρότητα, ο δόλος, η κακολογία κ.τ.λ- πρέπει να αποβληθούν. Είναι για να αποβάλλουμε αυτές τις παλιές συνήθειες που ερχόμαστε στο Satsang. Αν αυτό δεν γίνει και κάνουμε μόνο μια επίδειξη από αυτό, τότε ποιος είναι ο σκοπός που ερχόμαστε στο Satsang;

Ερχόμαστε στο Satsang, για να διαμορφώσουμε τέτοιες συνθήκες και να υιοθετήσουμε τέτοιες ιδέες, έτσι ώστε να σφυρηλατήσουμε ένα σύνδεσμο με την αλήθεια (Sat), να αφήσουμε τις αρνητικές ιδέες και να αφομοιώσουμε θετικές σκέψεις στη ζωή μας. Στο ιερό Κοράνιο λέγεται ότι ακόμα και ο Θεός δεν ενδιαφέρεται για έναν άνθρωπο που δεν σκέπτεται να αναμορφώσει τον εαυτό του. Αναμορφώνοντας τους εαυτούς μας, μπορούμε να αλλάξουμε ολόκληρο τον κόσμο.

Η χειρότερη από όλες τις κακές σκέψεις είναι να κρίνουμε τους άλλους. Πρέπει κανείς να τηρεί τη μη βία (non-violence) ακόμα και στη σκέψη. Όλες οι θρησκείες είναι καλές, αλλά η τήρηση της μη βίας είναι η ανώτατη. Ξεχάστε το παρελθόν και αποβάλετε όλες τις κακές συνήθειες. Αλλιώς εμείς απλά και μόνο θα βλάψουμε τους εαυτούς μας και θα παραμείνουμε μπερδεμένοι μέσα στη δίνη των γεννήσεων και των θανά-

των. Έτσι οι άγιοι με αγάπη μας παροτρύνουν να αφήσουμε τώρα την επιμονή μας. Ο Swami Ji λέει: *Πόσο διάστημα θα συνεχίσετε να εξαπατάτε το Διδάσκαλο; Είναι καιρός να Τον γνωρίσετε.*

«Το να εξαπατούμε το Διδάσκαλο» σημαίνει ότι εμείς νομίζουμε πως οτιδήποτε και αν κάνουμε (καλό ή κακό) είναι εντάξει και ότι Εκείνος δεν μας βλέπει. Αλλά η Διδάσκαλος δύναμη είναι πάντοτε μέσα μας και παρακολουθεί όλες μας τις πράξεις. Ο Διδάσκαλος είναι μια θεία δύναμη εκδηλωμένη μέσα σε έναν ανθρώπινο πόλο. Αυτή η Δύναμη πάντοτε μας παρακολουθεί, αν και Αυτός μπορεί να μη μας βλέπει με τα φυσικά του μάτια. Λοιπόν, αναγνωρίστε τη Διδάσκαλο δύναμη. Ο Διδάσκαλος αγαπάει όλους, ακόμη και αυτούς που θεωρούν τους εαυτούς τους εχθρούς του. Αυτός επιθυμεί καλό για όλους. Ακόμη και αν κάποιος απειλεί να τον σκοτώσει, δεν θα επιθυμήσει κακό γι' αυτόν. Γιατί; Εξαιτίας της Διδασκάλου δύναμης που είναι μέσα του. Αν αναγνωρίσουμε αυτή τη Δύναμη μέσα του, πρέπει να τον υπακούσουμε, γιατί αυτός ποτέ δεν θα μας δώσει μια κακή συμβουλή.

Ο Swami Ji μας υπενθυμίζει ότι το Satsang γίνεται από το Διδάσκαλο ο οποίος δεν είναι ένας κοινός άνθρωπος. Τότε ποιος είναι ο Διδάσκαλος; Αυτός είναι ο ίδιος ο Θεός. Πρέπει να έρχεστε εδώ με την ενθύμησή Του και να φεύγετε ενθυμούμενοι Εκείνον. Υιοθετήσετε οποιαδήποτε πράγματα σας βοηθούν να Τον φτάσετε και απομακρύνετε εκείνα που γίνονται εμπόδιο. Το να φτάσει κανείς το Θεό δεν είναι δύσκολο, αλλά είναι δύσκολο το να γίνει άνθρωπος. Αν και φαινομενικά μπορεί να δείχνουμε σεβασμό και κατανόηση, θεωρούμε τους εαυτούς μας ότι είναι οι πιο σοφοί από όλους. Είναι γι αυτό που ο Swami Ji Maharaj είπε ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τις παλιές μας συνήθειες.

Ο καθένας κρίνει τα πράγματα από το δικό του επίπεδο. Αν δεν παραδεχτείτε κάποιον πως είναι ανώτερος σας και να τον υπακούετε, δεν μπορείτε να πάρετε τίποτα. Ο καθένας που δεν έχει φτάσει ένα ανώτερο επίπεδο θα σας πάει προς τα κάτω. Αυτός που είναι σε ένα ανώτερο επίπεδο θα τους ενώσει όλους. Όλοι οι άνθρωποι υπόκεινται σε λάθη. Αν κάποιος

κάνει ένα λάθος, συγχωρείστε και ξεχάστε.

0 Kabir λέει ότι αν κάποιος θεωρεί το Διδάσκαλο σαν ένα κοινό άνθρωπο, θα γεννηθεί σε κατώτερη βαθμίδα εξέλιξης. Ο εκδηλωμένος Θεός μέσα του είναι ο Διδάσκαλος. Αν τον θεωρείτε ένα ανώτερο άτομο, πρέπει να τον υπακούετε. Αν δεν συμφωνείτε μαζί του, μπορεί να μην επιμένει και να λέει ότι μπορεί να έχει κάνει και λάθος. Ακόμη και αν Τον κατηγορήσετε αυτό δεν μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα την ευτυχία και θα προξενήσει βάσανα. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία γι αυτό. Ο σκοπός του Satsang είναι να αυξήσει την ευτυχία μέσα μας. Όταν μια ψυχή παίρνει το σύνδεσμο με το Θεό, θα αποκτήσει όλες Του τις αρετές. Ο Διδάσκαλος είναι γεμάτος από έλεος και σβήνει τις αμαρτίες μας. Για παράδειγμα, μια μητέρα με αγάπη καθαρίζει το παιδί της πριν να το αγκαλιάσει. Δεν του κάνει κακό. Εμείς ερχόμαστε στο Satsang για να γίνουμε άγιοι. Μπορούμε να το κάνουμε, αν ασκούμε αυτά που μπορούμε να καταλάβουμε. Ο Swami Ji, μας εξηγεί ότι κάνουμε μεγάλο λάθος, αν βλέπουμε το Διδάσκαλο από το δικό μας επίπεδο. Και συνεχίζει να λέει: *Μη θεωρείς το Διδάσκαλο ότι είναι απλώς ένας άνθρωπος. Αυτός είναι η ουσία του Κυρίου.*

Τώρα τίθεται η ερώτηση: Ποιος είναι ο Διδάσκαλος; Αυτή δεν είναι μια καινούργια ερώτηση. Τέθηκε αυτή η ερώτηση και στο Διδάσκαλο Nanak. Και αυτός απάντησε ότι ο ΛΟΓΟΣ είναι ο Διδάσκαλος και η ψυχή είναι ο μαθητής. Ο Ίδιος ο Κύριος είναι ο Διδάσκαλος και οι ψυχές μας είναι οι μαθητές Του. Ο Kabir επίσης έδωσε την ίδια απάντηση όταν του έθεσαν αυτή την ερώτηση. Όταν η ψυχή έχει μια επαφή με Αυτόν - είναι ο ανθρώπινος πόλος στον οποίο το Φως του Θεού είναι έκδηλο. Αυτός μπορεί να δείξει το Φως στους άλλους. Αυτή είναι η μόνη απόδειξη πως κάποιος είναι Διδάσκαλος. Ο Χριστός είπε: *Εγώ είμαι το Φως του κόσμου, αυτοί που έρχονται σε μένα δεν θα περπατήσουν στο σκοτάδι.*

Τα λόγια του Διδασκάλου είναι ο πραγματικός Διδάσκαλος. Αυτοί που υπακούουν αυτά που λέει, κατόρθωσαν τη σωτηρία. Αυτός μπορεί να μας δώσει κάποια εμπειρία Φωτός. Αν αυτό γίνει, τότε δεν υπάρχει θέμα αμφιβολίας. Ο Swami Ji

λέει ότι ο Διδάσκαλος είναι η ουσία του Θεού. Αυτή η Θεία δύναμη, που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου, δεν πεθαίνει ποτέ. Αυτός επίσης λέει: *Κάντε το νου σας να καταλάβει κάπως και διαλογιστείτε σ' Αυτόν με αγάπη και εμπιστοσύνη.*

Ο Swami Ji εννοεί ότι κατά κάποιον τρόπο πρέπει να καταλάβουμε ότι ο Διδάσκαλος μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένη η δύναμη του Θεού, μπορεί να μας δώσει μια εμπειρία αυτής της δύναμης. Αυτή είναι η μόνη Λυδία λίθος*, για να απομακρύνουμε την αμφιβολία. Ο καθένας μπορεί να κάνει διαλέξεις, να προσποιείται και να υποκρίνεται, αλλά λίγοι μπορούν να δώσουν την εμπειρία του Φωτός εσωτερικά. Κάποιος που μπορεί να δώσει αυτή την εμπειρία αποδεικνύει επαρκώς ότι έχει το Θείο Φως μέσα του. Τότε, οτιδήποτε αυτός λέει, πρέπει να το παραδεχτούμε. Αυτό που λέει είναι ότι εμείς πρέπει να έχουμε επικοινωνία με το Θεό που είναι μέσα σε όλους μας και γι αυτό, πρέπει να αγαπάμε όλους. Ο νους μπορεί να αρνείται να το καταλάβει αυτό, αλλά εσείς πρέπει να τον κάνετε να το καταλάβει.

Λοιπόν δεν είναι δύσκολο το να βρούμε το Θεό είναι δύσκολο το να γίνουμε ένας πραγματικός άνθρωπος. Ο Dr Iqbal, ο φημισμένος Urdu ποιητής, είπε μια φορά ότι ο Μωυσής πήγε στο Όρος Τουρ ψάχνοντας για το Θεό αλλά δεν γνώριζε ότι ο ίδιος ο Θεός έψαχνε για ένα πραγματικό άνθρωπο. Ο Baba Jaimal Singh Ji βρήκε το Hazur το Διδάσκαλό μου, στο Muree Hills του Panjab. Δεν υπήρχε κανένας άλλος για να βρει σε ολόκληρο το Panjab; Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι ο νους πρέπει να αναγνωρίσει το Διδάσκαλο. Μόνο τότε θα είμαστε ικανοί να Τον υπακούσουμε. Αλλιώς θα παραμένουμε παγιδευμένοι μέσα· σε ένα λαβύρινθο αμφιβολιών και ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής και του να πηγαίνουμε στο Satsang δεν θα έχει εκπληρωθεί. Τώρα ο Swami Ji μας λέει: *Αυτός ομιλεί με έλεος και χάρη. Αυτός είναι ο Θεός προσωποποιημένος.*

Η αποστολή του Διδασκάλου είναι να μας διδάξει με Έλεος και Χάρη. Όλοι είναι παιδιά του Κυρίου. Ποια είναι αυτή η Δύ-

* Λυδία Λίθος = μια μαύρη λίθος που οι αλχημιστές μετρούσαν την περιεκτικότητα του χρυσού μέσα στα διάφορα μέταλλα.

ναμη που δημιουργεί τέτοιο έλεος και αγάπη μέσα του; Είναι η δύναμη του Θεού που του επιβάλλει να τους αγαπάει ό-λους. Αυτός είναι αγάπη προσωποποιημένη. Διδάσκει την α-γάπη και σκορπίζει δονήσεις αγάπης. Τα λόγια του είναι για να αυξήσουν την αγάπη. Ο Swami Ji έτσι μας παροτρύνει να υπακούομε το Διδάσκαλο. Αν αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό, μας κάνει ικανούς να Τον δούμε μέσα σε όλους και όλους μέσα σ' Αυτόν, δεν υπάρχει αιτία για μας να ερχόμαστε σ' αυτό τον κόσμο ξανά και ξανά. Όταν ξεχνάμε τον Κύριο, το εγώ μας φυσικά φουσκώνει και μπλεκόμαστε σε διαμάχες. Ο καρμικός νόμος είναι υπέρτατος αν προξενήσετε κάποια βάσανα θα υποφέρετε και σεις- αν ασκήσετε βία και σεις θα έχετε να αντιμετωπίσετε βία, και παρόμοια, αν καπατήσε-τε κάποιου τα δικαιώματα, τα δικαιώματά σας θα καταπατη-θούν. Έτσι, εξακολουθείτε να πηγαινοέρχεστε *σ'* αυτό τον κόσμο. Γι αυτό χρειάζεται να αλλάξουμε τους εαυτούς μας. Οι Άγιοι Διδάσκαλοι πάντοτε μας διδάσκουν με αγά-πη, αλλά, αν υπάρξει ανάγκη, μπορεί επίσης να μας τιμωρή-σουν για να μας αναμορφώσουν. Ο Swami Ji, γι αυτό λέει: *Η Διδάσκαλος δύναμη εργάζεται σε έναν ανθρώπινο πόλο. Αυ-τός θα σας απελευθερώσει οπωσδήποτε.*

Λοιπόν ο άνθρωπος είναι ο δάσκαλος του ανθρώπου. Ο Δι-δάσκαλος έρχεται μέσα σε μια ανθρώπινη μορφή και γίνεται σαν κι εμάς, για να μας διδάξει. Είναι ένα ανθρώπινο ον σαν και μας. Ο Θεός είναι κρυμμένος μέσα μας και είναι η πηγή της ζωής μας, αλλά μέσα σ' Αυτόν, στο Διδάσκαλο, ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Αυτή είναι η μόνη διαφορά. Με συγχω-ρείτε, οι παλιοί Διδάσκαλοι δεν μπορούν να έρθουν πίσω για να μας οδηγήσουν, αν και μπορούμε να ωφεληθούμε, δια-βάζοντας οτιδήποτε αυτοί είπαν. Ο ζωντανός Διδάσκαλος, που έχει περάσει μέσα από τη ζωή, όπως κι εμείς, έχει την εμπειρία της ζωής. Αυτός λέει ότι τα έχει καταφέρει και ότι και σεις μπορείτε να κάνετε το ίδιο, ακολουθώντας αυ-στηρά τις αρχές. Ποιες είναι αυτές οι αρχές; Αυτές είναι: *Αλήθεια και αγάπη για το Θεό. Θα πρέπει να αγαπάτε όλους και να αγνοείτε τα λάθη των άλλων με αγάπη. Το αίμα δεν μπορεί να ξεπλυθεί με αίμα, αλλά μπορεί να ξεπλυθεί με*

τα νερά της αγάπης. Και ο Swami Ji συμβουλεύει: *να Τον υπηρετείτε και να Τον λατρεύετε. Γιατί Αυτός δεν είναι διαφορετικός από το Διδάσκαλο Nanak.*

Να είσαστε έτοιμοι να εξυπηρετήσετε. Τι είναι εξυπηρέτηση; Να υπακούετε τις εντολές του και να διαμορφώσετε τη ζωή σας σύμφωνα με τα διδάγματά του. Αυτός λέει: Κρατάτε τη ζωή σας καθαρή και έχετε σκέψεις αγνές. Ποτέ να μην σκέπτεστε κακό για κανένα. Υιοθετήστε την αλήθεια. Αγαπάτε όλους, γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα σε όλους. Είμαστε τυχεροί που έχουμε αυτή την ανθρώπινη ζωή και πρέπει να πάρουμε το πλήρες όφελος από αυτή, συνδέοντας τις ψυχές μας με την Υπερψυχή.

Τώρα ο Swami Ji μας λέει: *Αυτός είναι Kabir, Αυτός είναι Sat Naam. Να ξέρετε ότι όλοι οι Διδάσκαλοι είναι Εκείνος.*

Η Διδάσκαλος δύναμη εργάζεται *σε* διαφορετικούς ανθρώπινους πόλους. Όταν μια ηλεκτρική λάμπα χαλάσει αντικαθίσταται με μια άλλη, αλλά η δύναμη παραμένει η ίδια. Οι άνθρωποι έφεραν μια αμαρτωλή μπροστά στον Ιησού Χριστό και του ζήτησαν να τιμωρήσει την ένοχο. Ο Χριστός συμφώνησε να το κάνει και ρώτησε τους ανθρώπους ποιά ήταν η κανονική τιμωρία για ένα τέτοιο αμάρτημα. Όταν του είπαν ότι η κατηγορούμενη έπρεπε να λιθοβοληθεί μέχρι θανάτου, ζήτησε από τον κόσμο, μόνο αυτοί που δεν είχαν ποτέ διαπράξει καμιά αμαρτία να της πετάξουν πέτρες. Κανένας δεν πλησίασε. Τότε ο Χριστός είπε στην κατηγορούμενη: *Μην αμαρτάνεις πλέον.* Λοιπόν, προσπαθήστε να αναγνωρίσετε τη δύναμη του Διδασκάλου, που ποτέ δεν πεθαίνει. *Ποτέ δεν θα σας αφήσω, ούτε θα σας εγκαταλείψω μέχρι τη συντέλεια του κόσμου.* Η Χριστή, η Διδάσκαλος δύναμη που ήταν εκδηλωμένη μέσα του, το είπε αυτό και όχι ο ανθρώπινος πόλος του Ιησού. Ο Διδάσκαλος θα εξηγήσει με αγάπη, θα δείξει συμπάθεια και, ακόμη, μερικές φορές θα χύσει και δάκρυα, για να μας φέρει στο σωστό μονοπάτι. Ο σκοπός Του είναι να εξασφαλίσει ότι θα φτάσουμε στην αλήθεια.

Τουλάχιστον αυτοί που έρχονται στο Satsang και ειδικά αυτοί που έχουν μυηθεί από το Διδάσκαλο, πρέπει να έχουν αγάπη για τους άλλους. Ο Χριστός ζήτησε από τους μαθητές

του να ζουν με αγάπη, έτσι ώστε οι άλλοι να γνωρίζουν ότι συναναστρέφονταν μαζί του. Αν είμαστε ικανοί να απαλλάξουμε ακόμη και έναν άνθρωπο από τα βάσανά του με γλυκά λόγια και συμπάθεια, έχουμε προσφέρει μια μεγάλη υπηρεσία.

Ο Swami Ji συνεχίζει να λέει: *Μπορείτε να επιτύχετε το Στόχο σας μόνο μέσω Του. Αφήστε κατά μέρος την απατηλότη τα και τη ματαιοδοξία.*

0 Swami Ji τώρα ρωτάει: *Ποιος είναι ο στόχος σας στη ζωή;* Να βρείτε το Θεό. Μπορείτε να βρείτε το Θεό με την ορθή κατανόηση. Οι πραγματικοί σας φίλοι είναι αυτοί που, όταν τους συναντήσετε, μπορεί να φύγει η άγνοιά σας. Τι είναι η άγνοια; Ο Θεός μας έκανε όλους το ίδιο. Όλοι είναι ενσωματωμένες ψυχές. Η ψυχή είναι η ουσία του Θεού. Αυτός είναι μέσα σε όλους. Αυτή η συνειδητοποίηση είναι το μέσο για να απαλλαγούμε από την άγνοια και να έχουμε την ορθή προοπτική. Λοιπόν, αυτός σας τραβάει έξω από την απατηλότητα. Δεν μπορείτε να επιτύχετε στην αποστολή σας χωρίς αυτόν. Η αποστολή της ζωής σας ήταν να πραγματοποιήσετε το Θεό και όχι να χάσετε τον εαυτό σας μέσα στις υλιστικές επιδιώξεις και αγώνες. Συνεχίζουμε να σπέρνουμε καινούριους σπόρους κάρμα, που πρέπει να τους θερίσουμε. *Όπως σπέρνετε έτσι και θερίζετε.*

Παραμερίσετε την υπερηφάνεια και την αυταρέσκεια και έχετε πάντα στη σκέψη σας την αποστολή σας. Κάνοντας έτσι, όχι μόνο εσείς, αλλά όλος ο κόσμος θα είναι ευτυχισμένος. Έτσι, το να βρει κανείς το Θεό είναι η πραγματική αποστολή της ζωής μας. Μόνο ο Θεός μπορεί να εκπληρώσει αυτή την αποστολή. Ο Swami Ji έχει τονίσει αυτό το σημείο λέγοντας ότι πρέπει να εκπληρώσουμε την αποστολή μας και όχι να μπερδευόμαστε μέσα στον υλικό κόσμο. Να σκέπτεστε πριν να πράξετε αν οι πράξεις σας θα έχουν σαν αποτέλεσμα ευτυχία ή δυστυχία. Είναι πολύ εύκολο να αυξήσει κανείς τον πόνο, αλλά δύσκολο να τον αφαιρέσει. Μόνο η αγάπη μπορεί να μαλακώσει τη λύπη. Δεν υπάρχει άλλο φάρμακο.

Ο Dhritarashtra μια φορά κατηγόρησε το τόξο του Arjuna, στο οποίο ο τελευταίος είχε μεγάλο σεβασμό. Ο Arjuna ση-

κώθηκε πάνω και κατεύθυνε το βέλος του προς το Dhritarashtra. Με την παρέμβαση του Θεού Krishna, ο Arjuna είπε ότι είχε πάρει όρκο ότι θα σκοτώσει οποιονδήποτε θα κατηγορούσε το τόξο του. Ο Θεός Krishna τότε τον ρώτησε αν η dharma (το καθήκον) πρέπει να προξενεί ευτυχία ή δυστυχία. Ευτυχία, απάντησε ο Arjuna. Ο Θεός Krishna τότε είπε στον Arjuna να διαλογιστεί πάνω στο ολοφάνερο αποτέλεσμα της πρόθεσης του να σκοτώσει τον Dhritarashtra.

Τι είναι η Dharma και ποιος είναι ο τρόπος ελέγχου της; Αυτές οι ερωτήσεις έγιναν και στον Vyas το συγγραφέα της Mahabharata και στο Χριστό. Η απάντηση και των δύο είναι ότι πρέπει να μεταχειριζόμαστε τους άλλους με έναν τρόπο όμοιο μ αυτόν που θα θέλαμε να μας συμπεριφέρονται. Πρέπει να αποφασίσουμε λοιπόν, αν οι πράξεις μας θα έχουν σαν αποτέλεσμα την ευτυχία ή τη δυστυχία. Οι Άγιοι Διδάσκαλοι έχουν σα σκοπό να αυξήσουν την ευτυχία. Υπακούστε τους και θα φτάσετε και σεις στο σκοπό. Αλλιώς θα συνεχίσετε να μπουσουλάτε στο σκοτάδι, όπως πριν.

Ένας Άγιος Διδάσκαλος είναι ο φόρος και των δύο κόσμων. Με τη συντροφιά του μπορείτε να έχετε επικοινωνία με το Θεό, που είναι ο πραγματικός στόχος της ζωής. Ο Swami Ji, γι αυτό μας παροτρύνει: *Μην αφήσετε να χαθεί αυτή η ευκαιρία. Δεν υπάρχει κανένας ανώτερος από Αυτόν.*

Είμαστε τυχεροί που έχουμε αυτή την ανθρώπινη ζωή. Αν χάσουμε αυτή την ευκαιρία (να πραγματοποιήσουμε το Θεό), ποιος ξέρει πότε θα ξανόρθει αυτή; Να απασχολείστε σε δραστηριότητες που μπορεί να είναι ωφέλιμες για να πραγματοποιήσετε το Θεό. Όλες οι άλλες γήινες δραστηριότητες που προξενούν αυταρέσκεια, εξυπνάδα και την αίσθηση του εγώ είναι άχρηστες. Είναι δύσκολο να βρείτε έναν άνθρωπο που έχει σαν σκοπό την ενότητα όλων. Είναι η αποστολή των αγίων να ενώσουν όλους. Αν μπορείτε να βρείτε έναν τέτοιον άγιο και να τον υπακούσετε, μπορείτε να εκτελέσετε την αποστολή σας. Ο Swami Ji εξηγεί: *Αν χάσετε αυτή την ευκαιρία να ακολουθήσετε το Διδάσκαλο τώρα, θα πλανηθείτε και θα παραμείνετε προσκολλημένοι.*

Η ανθρώπινη ζωή είναι ένα μεγάλο δώρο. Σταθήκατε ικανοί

να βρείτε ένα Διδάσκαλο. Αν αφήσετε αυτή την ευκαιρία να χαθεί και αποτύχετε στο να πάρετε το όφελος από τη συντροφιά του με το να μην τον υπακούτε, με το να μη διαμορφώνετε τις ζωές σας σύμφωνα με τα διδάγματά του, το εμφανές αποτέλεσμα θα είναι ο ατέλειωτος τροχός της ζωής. Γιατί, όπως σκέπτεστε, έτσι και γίνεστε.

Ο Bharat, από τον οποίο η Ινδία πήρε το όνομα Bharat, ήταν ένας βασιλιάς που απαρνήθηκε τον κόσμο και έγινε ερημίτης, αλλά ανέπτυξε προσκόλληση για ένα ελάφι. Ο Διδάσκαλος ενδιαφέρεται μόνο να μας δει όλους ευτυχισμένους. Προσπαθεί να διορθώσει τα λάθη μας. Το ιδανικό του είναι αγάπη για όλους. Ο Swami Ji τώρα τονίζει: *Δεν θα βρείτε ποτέ ένα τέτοιο Διδάσκαλο, καταλάβετέ το αυτό μια και καλή.*

Γιατί η Τέχνη του Διδασκάλου έχει κακή φήμη σήμερα; Οι σύγχρονοι διδάσκαλοι είναι γενικά πολιτικοί στην καρδιά. Έχουν να εξυπηρετήσουν προσωπικούς τους σκοπούς -να κάνουν χρήματα, να πάρουν τιμές και σεβασμούς. Δεν ενδιαφέρονται για την ευημερία του κόσμου. Ο σκοπός τους είναι να εντυπωσιάσουν τους ανθρώπους με την υποκρισία τους, την απάτη και την ψευτιά. Μπορεί να σας πλανέψουν με αυτές τις μεθόδους. Αντίθετα, ο Άγιος Διδάσκαλος θα μιλήσει με ειλικρίνεια και με αγάπη και θα σας υποδείξει αυτά που έχετε κάνει λάθος. Θα σας κάνει να δείτε τη διαφορά μεταξύ της αλήθειας και της ψευτιάς. Ένας τέτοιος Διδάσκαλος είναι μια μεγάλη ευλογία. Η ψυχή μας κάποτε χωρίστηκε από τον Κύριο και το να ξαναενωθεί είναι η πρωταρχική αποστολή της ζωής μας.

Ο Swami Ji μας προειδοποιεί: *Με ατέλειωτα διαβάσματα των γραφών και ψάλλοντας ύμνους μην φουσκώνετε τον εγωισμό σας.*

Γιατί πράγμα είστε υπερήφανος; Είναι γιατί ψάλλετε ωραία ή γιατί μπορείτε να επιδείξετε τη γνώση σας ή γιατί είσαστε καλός ομιλητής; Αυτά τα πράγματα δεν θα σας οδηγήσουν πουθενά. Ο Ravana λέγεται ότι ήταν γνώστης των τεσσάρων Vedas* και των έξι Shastras*. Ο λαός όμως τον δείχνει με μια

* Σ.Μ. Οι πιο αρχαίες γραφές των Ινδών.

κεφαλή γαϊδάρου. Γιατί; Όλη του η μάθηση αποδείχτηκε ά-χρηστη λόγω της λαθεμένης του δράσης.

Οι διανοητικές επιδιώξεις, η εξυπνάδα και το να δίνουμε εντυπωσιακές ομιλίες είναι εύκολο. Το δύσκολο είναι να ε-λέγξετε τις αισθήσεις σας, να υψωθείτε πάνω από τη σωμα-τική συνειδητότητα, να έχετε σκέψεις αγνές και όχι να σκέ-πτεστε άσκημα για τους άλλους. Αν κάνουμε αυτά τα πράγ-ματα, δεν είναι δύσκολο να πραγματοποιήσουμε το Θεό.

Ο Swami Ji, με τα γραπτά του εδώ και εκατό περίπου χρόνια, προσπαθεί να μας κάνει να αντιληφθούμε ότι δείχνουμε μόνο επιφανειακό σεβασμό στο Διδάσκαλο, αντί να σεβόμαστε τα διδάγματα του, που εκεί μέσα βρίσκεται η σωτηρία μας. Οι Άγιοι Διδάσκαλοι δεν λυπούνται κανένα, ακόμη και τους εαυ-τούς τους. Αυτός συνεχίζει: *Είναι αυτή η υπερηφάνεια που έχει καταστρέψει τη ζωή μας. Είναι αυτή η υπερηφάνεια που μας καταστρέφει και τώρα.*

Ο Swami Ji λέει ότι ο εγωισμός μας μάς κάνει να ερχόμαστε σ' αυτό τον κόσμο ξανά και ξανά. Μην ακολουθείτε το νου σας ακολουθείτε το Διδάσκαλο. Αυτό θα φέρει ευτυχία. Τώρα ο Swami Ji λέει: *Εγώ σας τα εξηγώ αυτά πλήρως. Αυτή η αδιαφορία δεν είναι καλή για σας.* Και προσθέτει: *Η αδιαφορία σας στο ότι αποτυγχάνετε να αλλάξετε τις παλιές σας συνήθειες ή να αναμορφώσετε τον εαυτό σας είναι βλαβερή για σας. Κάνετε γρήγορα για να αποβάλλετε την απάτη. Αυξήστε το αίσθημα της αφοσίωσης.*

Αποβάλετε την απάτη. Τί είναι απάτη; Σεις λέτε κάτι και κά-νετε κάτι άλλο. Μόνο αποβάλλοντας την υποκρισία μπορού-με να αυξήσουμε το αίσθημα της αφοσίωσης. Γι αυτό, η απάτη και η υποκρισία πρέπει να φύγουν πρώτα. Μετά να πάψετε να κάνετε στομφώδεις ομιλίες και να αποκτήσετε ταπεινοφρο-σύνη. Ένας άνθρωπος με τέτοιες αρετές θα έχει αυτομάτως τη χάρη του Διδασκάλου.

Ο Swami Ji,λοιπόν, τώρα μας λέει να προσέχουμε: *Ακόμη και τώρα, αν ο νους αποτύχει να καταλάβει, σεις θα υποστεί-τε τις συνέπειες.*

Αν αρνείστε να ακούσετε, τότε τι μπορεί να γίνει; Ακόμη και οι Άγιοι Διδάσκαλοι δεν μπορούν να σας βοηθήσουν. Σ' αυτή

την περίπτωση θα είσαστε δυστυχισμένοι. Και συνεχίζει: *Η Αρνητική Δύναμη σας κυβερνά και δεν θα αφήσει το νου σας να καταλάβει.*

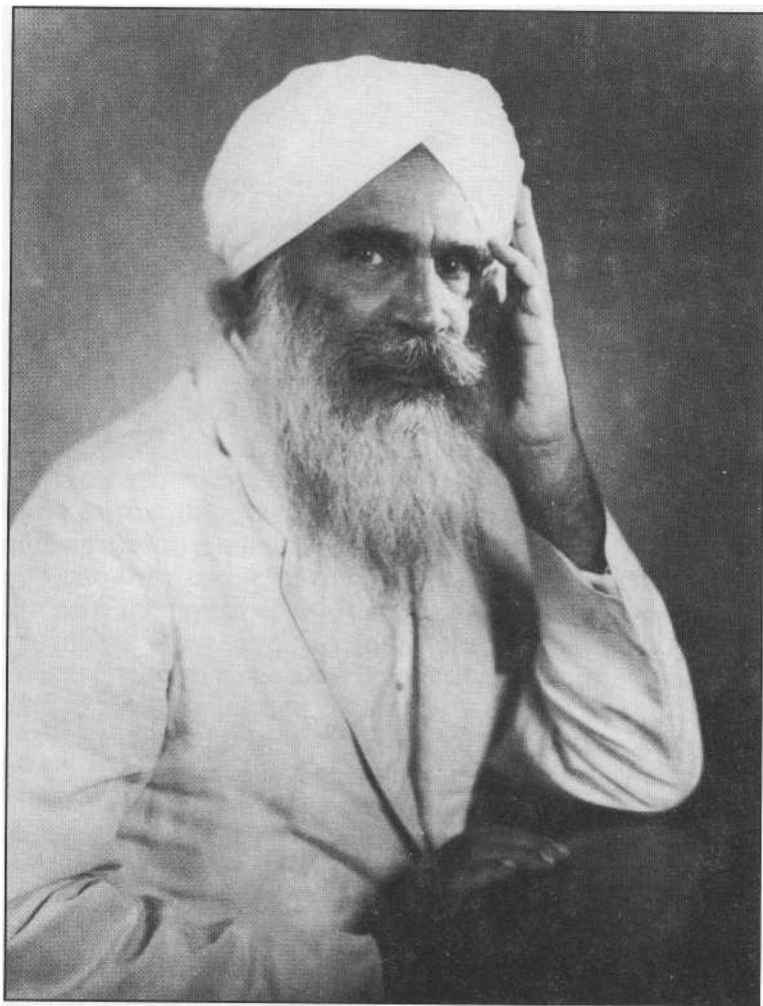
Η Αρνητική Δύναμη θα σας εξαπατήσει. Ο φιλεύσπλαχνος Κύριος μόνο μπορεί να σας σώσει από τις αμφιβολίες και τις απατηλότητες. Και επιπλέον λέει: *Ένα πράγμα είναι σαφές, αδελφέ, ότι είσαι ένας άνθρωπος χωρίς αρχές.*

Δεν έχετε καμιά αρχή στη ζωή σας. Τι μπορεί να γίνει με έναν τέτοιο άνθρωπο;

Αν έχετε τη συντροφιά του Διδασκάλου, ίσως ο νους σας να καταλάβει.

Αν ο νους σας συμφωνήσει, συνεχίστε να κάνετε προσπάθειες να αναμορφώσετε τον εαυτό σας. Αυτό που είναι αληθινό θα παραμείνει πάντοτε αληθινό. Ακόμη και αν η όρασή σας είναι θαμπή, η εικόνα του Διδασκάλου δεν θα μαυρίσει. Προσπαθήστε να καταλάβετε σιγά σιγά μην απογοητεύεστε. Υπάρχει κάθε ελπίδα ότι η απατηλότητα μπορεί τελικά να εξαφανιστεί. Το να εγκαταλείπετε απογοητευμένοι, αφού κάνετε χαλαρές προσπάθειες, δεν είναι λύση. Η λύση είναι στο να αναμορφώσετε τον εσωτερικό σας εαυτό. Μιας και έχετε λάβει μια ικανοποιητική απόδειξη για την αρμοδιότητα του Διδασκάλου, τότε, πρέπει να επιμείνετε στο να κάνετε προσπάθειες να καταλάβετε. Μην ακούτε το νου σας, ακούτε το Διδάσκαλο. Αυτό θα σας κάνει να καταλάβετε. Τώρα ο Swami Ji τελικά μας προειδοποιεί: *Ο Διδάσκαλος έχει εξηγήσει πλήρως ότι τέτοιες ψυχές που δεν ακούν το Διδάσκαλο θα υποφέρουν.*

Ο Ανθρώπινος πόλος μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένη η δύναμη του Θεού ονομάζεται Radha Swami από τον Swami Ji Maharaj. Ο Διδάσκαλος εξηγεί ότι, αν δεν καταλάβετε, θα προχωρείτε μέσα στο σκοτάδι.

Sant Kirpal Singh Ji.

7

Ω Νου, Ακούσε για μια Φορά

Ι

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑΣΕΤΕ καρδιά ή μπορείτε να το ονομάσετε νου αλλά μέσω των χεριών του οι άνθρωποι πουλούν τον εαυτό τους. Κάτω από τον έλεγχο του νου, παραμένει κανείς ένας άνθρωπος του κόσμου, γιατί ο νους δεν είναι καμωμένος από συνειδητότητα αλλά από ύλη. Το κάθε πράγμα έχει την πηγή του και φυσικά έλκεται προς αυτήν μπορείτε να το αποδείξετε αυτό και μόνοι σας, πετώντας μια μπάλα από πηλό στον αέρα, τόσο μακριά όσο σας επιτρέπει η δύναμη σας, όμως αυτή θα επιστρέφει στη δική της πηγή, τη γη. Ή μπορείτε να προσπαθήσετε να κρατήσετε μια φλόγα στραμμένη προς τα κάτω- αυτή δεν θα καίει προς τα κάτω αλλά θα σηκωθεί προς τα πάνω, γιατί η πηγή της είναι ο ήλιος.

Ο καθένας που η ψυχή του είναι κάτω από τον έλεγχο και την επίδραση του νου, γίνεται μια εικόνα του νου, γιατί ξεχνά τον αληθινό του εαυτό. Το ονομάζουμε αυτό *εγώ ή εγωισμό,* γιατί σκέφτετε κανείς «εγώ είμαι το παν» . Όμως, κανένας δεν γνωρίζει αυτό το αληθινό «εγώ». Αν έχει ξεχάσει κανείς τον αληθινό του Εαυτό, τότε ποιος θα πραγματοποιήσει τον Κύριο; Η καρδιά είναι ένας απέραντος ωκεανός από απεριόριστα κύματα επιθυμίας, τα οποία υψώνονται και ξαναπέφτουν πολλοί σπουδαίοι κολυμβητές έχουν πνιγεί μέσα σ' αυτόν. Είναι αδύνατο να διασχίσουμε αυτό τον ωκεανό χωρίς ένα πολύ σοφό βαρκάρη. *Τον ωκεανό της καρδιάς δεν μπορούμε να τον διασχίσουμε χωρίς Έναν Αρμόδιο.* O Maharishi Vashisht είπε στο Θεό Rama: «Ω Ram, αν κάποιος σου πει ότι οι

ποταμοί έχουν σταματήσει, μπορεί εσύ να το πιστέψεις ή αν κάποιος σου πει ότι η ζέστη έχει φύγει από τη φωτιά, μπορεί επίσης να το πιστέψεις κι αυτό αλλά αν ένας άνθρωπος σου πει ότι έχει θέσει υπό έλεγχο το νου του, ποτέ να μην το πιστέψεις αυτό αν δεν το δεις με τα ίδια σου τα μάτια».

Όλοι οι Διδάσκαλοι τονίζουν ότι πρέπει κανείς να γνωρίζει τον εαυτό του, γιατί έχοντας ταυτίσει τους εαυτούς μας με το νου, που με τη σειρά του έχει ταυτίσει τον εαυτό του με τις αισθήσεις, πραγματικά έχει επέλθει πλήρης λήθη. Στη μια γέννηση μετά την άλλη, η ζωή κομματιάζεται στα χέρια του νου.

Όσο ο νους δεν ελευθερώνεται από τις αισθήσεις και η ψυχή δεν ελευθερώνεται από το νου για να γνωρίσει τον εαυτό της αληθινά, είναι αδύνατο να γνωρίσει το Θεό. Ένας μεγάλος Διδάσκαλος λέει ότι αν θέλετε να πάρετε τη μεγάλη απόφαση να πραγματοποιήσετε τον Κύριο, τότε βάλτε το ένα πόδι σας πάνω στο νου σας -για να τον ακινητοποιήσετε- και χωρίς καμιά προσπάθεια το επόμενο βήμα θα σας φέρει στον Αγαπημένο σας. *Το να νικήσει κανείς το νου είναι νίκη του κόσμου.*

Θα δείτε ότι ακόμα και μεγάλοι Rishis και Munis έχουν υποφέρει εξαιτίας του νου. Το πιο σημαντικό πράγμα είναι να τον κάνετε να καταλάβει την αληθινή πραγματικότητα, γιατί αυτή η ζωή δεν είναι παρά για λίγες μέρες- κανένας δεν έχει ζήσει αιώνια, ούτε ποτέ θα ζήσει. Το να θυσιάσει κανείς το πνευματικό του μέλλον μόνο και μόνο για να χορέψει μερικές μέρες στη μελωδία του νου -είναι αυτό έξυπνο; Οι Διδάσκαλοι προσπαθούν να μας βοηθήσουν να δούμε τα αληθινά γεγονότα και να στρέψουν την προσοχή μας προς την ψυχή -ότι ε/μαστεψυχή, ο ένοικος του φυσικού σώματος. Αυτός ο κόσμος δεν είναι ο κόσμος μας. *Ω αγαπημένη ψυχή, το αληθινό σου σπίτι είναι πάνω από την απατηλότητα έχεις επιβαρύνει τον εαυτό σου με τη συντροφιά της απατηλότητας.* Επίσης λέγεται: *Εσύ ανήκεις στην κόστα του Sat Naam.*

Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει ότι ο γάμος της ψυχής πρέπει να γίνει με έναν Αυτοκράτορα, αλλά αντί γι' αυτό αυτή προσκολλήθηκε σε ένα ρακοσυλλέκτη, γιατί όλη την ώρα εί-

ναι βυθισμένη μέσα στην ακαθαρσία. Η ακαθαρσία έρχεται από όλα τα ανοίγματα του σώματος ακόμη και οι πόροι εκκρίνουν ιδρώτα που δεν μυρίζει ευχάριστα. Λοιπόν, πώς μπορούμε να τον ονομάσουμε αυτόν που μονίμως παραμένει μέσα ο αυτό το σώμα, παρά ρακοσυλλέκτη; Έχουμε ξεχάσει ποιοι είμαστε αληθινά. Πρέπει να ντρεπόμαστε όταν ακούμε τα λόγια ενός Διδασκάλου που λέει: *Ω ψυχή, είσαι ο κάτοικος των υψηλών περιοχών, γιατί έχεις κολλήσει μέσα στο βόρβορο της λάσπης και του νερού*

Ο νους είναι δύσκολο να καταλάβει γιατί τα δίχτυα του είναι δυνατά και έχει πολλά διαμερίσματα. Υπάρχει ο Rind ή ο φυσικός νους, που είναι χαμένος μέσα στις εξωτερικές απολαύσεις. Μετά ο And και ο Brahmand, ο αστρικός και ο αιτιατός νους. Αν κανείς υπερβεί και τους τρεις, συνηδητοποιεί ποιος είναι. Ο νους δεν είναι μικρό πράγμα και δεν είναι εύκολο να τον κατακτήσει κανείς, αλλά πρέπει να αρχίσουμε ν' αλλάζουμε την κατεύθυνσή του. Εφόσον το πρόσωπό του παραμένει γυρισμένο προς τα γήινα πράγματα, η ψυχή θα είναι εγκόσμια, αλλά αν στραφεί και κοιτάξει την ψυχή, η ψυχή θα γίνει πνευματική. Εμείς *πρέπει να* τον αντιστρέψουμε. Όπως η φωτιά είναι ένας καλός υπηρέτης αλλά ένας κακός αφέντης. Εφόσον ο έλεγχος είναι στα χέρια σας, η φωτιά μπορεί να κάνει πάρα πολλές δουλειές για σας -να κινήσει τις μηχανές ή να μαγειρέψει το φαγητό και πολλά άλλα πράγματα- αλλά, μιας και έχετε χάσει τον έλεγχο, μπορεί να σας καταστρέψει και να σας κάνει στάχτη. Μπορεί να θυμόσαστε την ιστορία του ανθρώπου που του δόθηκε ένα τζίνι σαν δώρο και του είπαν ότι το τζίνι θα έκανε όλες τις δουλειές για κείνον, αλλά δεν έπρεπε να του επιτρέψει να παραμείνει αργόσχολο, γιατί θα τον έτρωγε. Μετά από μια ή δυο μέρες, όλες οι δουλειές είχαν τελειώσει και μη γνωρίζοντας τι να κάνει ο άνθρωπος συμβουλεύτηκε ένα μεγάλο Mahatma*. Ο Mahatma τον συμβούλεψε να στήσει ένα μεγάλο και δυνατό πάσσαλο και να διατάξει το τζίνι να σκαρφαλώνει πάνω και κάτω στον πάσσαλο, ώσπου να του πει να σταματήσει. Αυτό

* Σ.Μ. Mahatma = μεγάλη ψυχή.

δείχνει ότι ένας αδειανός νους είναι το σπίτι του διαβόλου και αν αφεθεί αδειανός, θα επινοήσει τη μια πονηριά ή την άλλη. Για να τον έχουμε σε πλήρη έλεγχο το Naam είναι η μόνη λύση. Στο κοράνιο λέγεται ότι αυτός που έχει αναγνωρίσει το σφυγμό του νου του έχει αναγνωρίσει το Θεό του. Πολλοί μεγάλοι Rishis, Munis και Mahatmas έχουν παραμείνει στην κυριαρχία της απατηλότητας του νου: είτε στο αστρικό, είτε στο αιτιατό επίπεδο. Μόνο οι Άγιοι -οι αληθινοί Διδάσκαλοι- επιτυγχάνουν στο να λύσουν το μυστήριο, με το να πηγαίνουν πέρα από το νου κι έτσι να αποκτούν τη γνώση του πώς ο νους ξεγελά την ψυχή και την κρατά σε μια θλιβερή, ατέλειωτη φυλάκιση, μέσα σ' αυτό τον κόσμο.

Καθώς μιλώ πάνω σ αυτό το θέμα, κάποιος ύμνος του Swami Ji έρχετε στο νου μου, στον οποίο έχει περιγράφει με μεγάλη ομορφιά τα βάσανα της ψυχής και του νου. Δεν τον έχω αναφέρει ποτέ πριν αυτόν τον ύμνο -ακούστε προσεκτικά, γιατί οι Διδάσκαλοι εξηγούν το θέμα με μεγάλη σαφήνεια.

Ω νου, άκου σε τα λόγια μου!

Αν ένας άνθρωπος κοιτάξει μέσα στην καρδιά του, θα πρέπει να παραδεχτεί, αν είναι τίμιος, ότι αυτή είναι γεμάτη με δυστυχία, εξαιτίας της κυριαρχίας του νου' όμως αυτός δεν γνωρίζει κανένα φάρμακο γι' αυτό. Αν ξέρετε ότι κάποιος σας κλέβει τα χρήματά σας, ένας τρόπος για να θέσετε υπό έλεγχο την κατάσταση, είναι να επαινέσετε την τιμιότητα και την εργασία του και να τον κάνετε το θησαυροφύλακά σας. Ο Swami Ji μας συμβουλεύει: *Να κάνουμε φίλο το νου.* Είναι ο πιο σκληρός εχθρός μας, που θα συνεχίζει να βασανίζει τη ζωή μας, αλλά με το να γίνουμε φίλοι μαζί του έχουμε κάνει το πρώτο βήμα για να αποκτήσουμε τον επιθυμητό έλεγχο. Αν κανείς γίνει φίλος μ' έναν εχθρό, μπορεί αυτός να μην πάψει αμέσως την εχθρότητά του, αλλά θα χαλαρώσει τη σκληρότητά του. Κατ' αυτόν τον τρόπο υπάρχουν πιθανότητες να παραμένει ακίνητος και κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου εσείς θα έχετε περισσότερη αφύπνιση.

Εδώ η ψυχή παρακαλά το νου: «Μόνο άκουσε ένα λόγο μου! Κι εσύ είσαι δυστυχής κι εγώ είμαι δυστυχισμένη -άκουσε, και

θα αποκτήσεις ειρήνη, όπως κι εγώ». Στο κάτω κάτω, ο νους είναι σπάνια ευτυχισμένος- δεν λέμε τόσο συχνά: «Η καρδιά μου είναι τόσο λυπημένη»; Όταν είμαστε ανήσυχοι και αυτός επίσης είναι ανήσυχος. Λοιπόν αυτή είναι μια έκκληση της ψυχής, ζητώντας από το νου να ακούσει προσεκτικά.

Ήμουν η σκλάβα σου σε τόσες πολλές γεννήσεις.
Κι εσύ ήσουν ο κύριός μου.

«Από την ημέρα που χωριστήκαμε από το Θεό και ήρθαμε στη δημιουργία ήμουν η σκλάβα σου και πάντα χόρευα σε οποιονδήποτε σκοπό εσύ διάλεγες. Πάντα ήμουν τελείως δίκιά σου -σε παρακαλώ άκουσέ με για μια φορά. Δεν υπακούω ούτε στου Θεού τα λόγια ούτε στου Διδασκάλου αλλά οτιδήποτε εσύ διατάξεις εγώ υπακούω. Διάβασα σελίδα-σελίδα τις ιερές γραφές, αλλά τις πέταξα όλες μακριά και απέστρεψα το πρόσωπό μου από τον Κύριο -μόνο και μόνο για να σε υπακούσω. Ποτέ δεν έγινα η δούλη του Θεού, ούτε μια φορά δεν εξυπηρέτησα το Διδάσκαλο εγώ υπηρετώ μόνο εσένα. Λοιπόν σήμερα σε παρακαλώ, άκουσέ με»

Εσύ ονομάζεσαι ο κύριος των τριών περιοχών.
Όπου ακόμα και οι Θεοί είναι μαθητές σου.

«Εσύ είσαι ο κύριος της φυσικής, της αστρικής και της αιτιατής περιοχής εσύ είσαι ο αφέντης εκεί και έχεις έλεγχο πάνω σε όλους τους Θεούς και τις Θεές». Αν διαβάσετε αυθεντικά βιβλία πάνω στο θέμα, θα δείτε ότι οι διαταγές του νου εκτελούνται σε κάθε επίπεδο· αυτός είναι ένας μεγάλος άρχοντας και του αποδίδεται όλος ο οφειλόμενος σεβασμός. Ακόμη και όταν υψωθείτε πάνω από τη φυσική μορφή, είσαστε κάτω από τις διαταγές του -του *Andi* ή αστρικού νου- και μετά επίσης, στο αιτιατό επίπεδο, είσαστε κάτω από τον Brahmandi νου. Είναι η συνήθειά του ξανά και ξανά να φέρνει την πτώση σας. Αν οι Θεοί και οι Θεές σκύβουν μπροστά του, ποιά είναι η κατάσταση του φτωχού ανθρώπου;

Οι Rishi, οι Muni*, όλοι είναι κάτω από τις δικές σου*
διαταγές

Και οι προφήτες και οι ενάρετοι είναι το ίδιο στην περιοχή σου.

Εσείς δεν είσαστε καν ενήμεροι του τι είσαστε πριν να υπερβείτε και τις τρεις περιοχές. Οι Θεοί και οι Θεές περιμένουν με αγωνία να πάρουν την ανθρώπινη μορφή κι αυτό σημαίνει απλά πως η ανθρώπινη μορφή είναι η ανώτατη μέσα σε όλη τη δημιουργία εξαιτίας των μεγάλων της πνευματικών δυνατοτήτων, αλλά ο άνθρωπος, στον οποίο έχει δοθεί αυτό το πολυπόθητο δώρο, πουλά τον εαυτό του στο νου. Αλλά δεν μπορεί κανείς να πει ότι είναι τελείως δικό του λάθος, του καημένου. *Ω Nanak, ο νους μπορεί να τεθεί υπό έλεγχο, αλλά μόνο με το πλήρες έλεος Του.* Όταν ο Θεός δώσει όλο Του το έλεος και πάρει την ψυχή πάνω από τις τρεις περιοχές τότε ο νους είναι χωρίς δύναμη πια. Ως αυτό το σημείο, ο κίνδυνος του νου παραμένει, στο να παραπλανήσει τη φτωχή ψυχή.

Στην εποχή του Διδάσκαλου Gobind Singh, κάποια ιστορία λέει ότι υπήρχε ένας rishi που άφησε τα πάντα και πήγε στο δάσος, για να κάνει το διαλογισμό του. Επίσης υπήρχε ένας βασιλιάς που είχε κατακτήσει πολλούς τόπους και ανθρώπους αλλά η μεγαλύτερη φιλοδοξία του ήταν να κατακτήσει τον rishi και να τον κάνει να υπακούσει στις επιθυμίες του. Αυτή η περίεργη φιλοδοξία προήλθε από το γεγονός ότι ο rishi ήταν μεγάλος βασιλιάς πριν να απαρνηθεί τα πάντα για την πνευματική ζωή. Λοιπόν, όταν οι σύμβουλοι του βασιλιά τού είπαν να πάει και να πολεμήσει το rishi, αυτός ετοιμάστηκε και μαζί με το στρατό του προχώρησε μέσα στο βαθύ δάσος. Πλησιάζοντας το rishi, τον βρήκε στο βαθύ διαλογισμό, αλλά ατρόμητος πλησίασε τον άγιο άνθρωπο και του είπε: «Ετοιμάσου για αγώνα, ήρθα για να κάνω μάχη μαζί σου». Ο rishi ήρεμα κοίταξε το βασιλιά και το στρατό του και απάντησε: «Πολέμησε! Εγώ έφυγα μακριά από την εγκόσμια ζωή από φόβο για το μοναδικό μεγάλο μου εχθρό και κρύφτηκα εδώ, μέσα ο αυτά τα δάση. Η ψυχή μου τρέμει όταν ακούσει τον ήχο του ονόματος του - ακόμη και όταν α- *

* Rishi και Muni = οι αρχαίοι σοφοί και άγιοι άνθρωποι της Ινδίας.

ναφέρω το όνομά του η καρδιά μου τρέμει». Ο Rishi συνέχισε να περιγράφει τον εχθρό του στο βασιλιά, ώσπου τελικά ο βασιλιάς θύμωσε και φώναξε: «Είναι πιο δυνατός από μένα αυτός ο εχθρός σου;» Και ο Rishi απάντησε: «Ακόμα και η σκέψη του σχεδόν καταστρέφει την ψυχή μου - άφησα τα πάντα για να ξεφύγω από αυτόν». Ο βασιλιάς τότε τον ρώτησε και ήθελε να μάθει το όνομα αυτού του φοβερού εχθρού: «Και σε τι χρησιμεύει αυτό;» είπε ο rishi «Δεν θα μπορέσεις να τον νικήσεις». Ο βασιλιάς με τόλμη απάντησε: «Αν δεν μπορέσω να τον νικήσω, θα κάψω τον εαυτό μου μέχρι θανάτου». Ο Rishi τότε είπε στο βασιλιά ότι ο μεγάλος εχθρός που μιλούσε ήταν ο νους. Από κείνη την ημέρα, ο βασιλιάς προσπάθησε όσο του ήταν δυνατόν, χρησιμοποιώντας κάθε τρόπο και κάθε μέσο για να αποκτήσει έλεγχο πάνω στο νου του, αλλά βρήκε ότι δεν μπορούσε να το κάνει. Τελικά, αφού παραδέχτηκε ότι είχε αποτύχει, κάηκε ζωντανός σε έναν τόπο που ονομάζεται Katasraj.

Κάτω από τον έλεγχο σου είναι γενναίοι άνθρωποι
και γιόγκι κανένας δεν μπορεί να παρακούσει
το λόγο σου.

Εξαιτίας της απέραντης επικράτειάς του, ο καθένας είναι κάτω από τον έλεγχο του νου, λοιπόν μεταξύ αυτών που κάνουν διαλογισμό, πολύ λίγοι υψώνονται πάνω ακόμη και από την πρώτη περιοχή. Ακόμα πιο λίγοι υψώνονται πάνω από τη δεύτερη και το να υψωθεί κανείς πάνω από την τρίτη είναι πραγματικά κάτι σπάνιο.

Εσύ δεσμεύεις σ' αυτό τον κόσμο όποιον θέλεις
Και όποιον θέλεις ελευθερώνεις

Το μέσο για την απελευθέρωση είναι το να αφήσουμε τις εξωτερικές απολαύσεις των αισθήσεων, αλλά, αν αυτές οι εξωτερικές γεύσεις δεν αφεθούν κατά μέρος, παραμένει κανείς φυλακισμένος εδώ. Απλώς κοιτάξτε την κατάσταση που βρίσκεται ο κόσμος σήμερα: ότι διατάζει ο νους εκτελείται χωρίς αντίφαση και ακόμη χειρότερα αυτές οι διαταγές επαινούνται πάρα πολύ σ’ όλο τον κόσμο! Τα λόγια του Διδασκά-

λου και τα ιερά βιβλία αγνοούνται, αλλά οι επιθυμίες του νου εκπληρώνονται.

Τέτοιο μεγάλο έπαινο για σένα έχω ακούσει!
Λοιπόν, τώρα σε ικετεύω.

Αν κανείς έχει υπηρετήσει κάποιον με αφοσίωση, μπορεί να απαιτήσει τουλάχιστον κάποια δικαιώματα απ' αυτόν τον άνθρωπο. Λοιπόν -«Δεν θα με ακούσεις μόνο για μια φορά; Εσύ είσαι δυστυχής και είμαι κι εγώ... μόνο κάνε μου αυτή τη μοναδική χάρη που σου ζητώ και θα καταφέρεις κι εσύ κάτι που αξίζει τον κόπο... μόνο ένα λόγο, πρέπει να ακούσεις». Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν εξηγήσει αυτή την κατάσταση με διαφορετικούς τρόπους για να βοηθήσουν τις αγαπημένες ψυχές να συνειδητοποιήσουν τα γεγονότα. Ο Swami Ji Maharaj έχει προσωποποιήσει την ψυχή και το νου και έχει δώσει έκφραση στη θλιβερή κατάσταση και των δύο.

Σ' αυτή τη χώρα (το σώμα), σ' αυτό τον χωρίς αξία
τόπο (τον κόσμο)·
Γιατί να παραμένουμε φυλακισμένοι μέσα στο
σκοτάδι;

«Μέσα σ' αυτό το σώμα, το γεμάτο από ακαθαρσία, υπάρχει μόνο πυκνό σκοτάδι, λοιπόν γιατί να παραμένεις φυλακισμένος εδώ; -εσύ που είσαι ο κύριος όλων των τριών περιοχών! Έχεις ξεχάσει πόσο μεγάλος είσαι στην πραγματικότητα; Είσαι πραγματικά ένας αυτοκράτορας, όμως έχεις γίνει ένας ρακοσυλλέκτης. Σκέψου! Ξύπνα!»

Ο νους είναι επίσης ένας πανέξυπνος δικαστής που κρίνει τις δικές του πράξεις.

Ο Διδάσκαλος της Αλήθειας μού είπε ένα πράγμα:
«Πάρε το νου μαζί σου».

Ο Διδάσκαλος της αλήθειας συμβουλεύει την ψυχή να πάρει το νου μαζί της, αν θέλει να επιστρέψει στο σπίτι της. Αυτός ποτέ δεν λέει να αγνοήσει το νου ή να τον αφήσει πίσω, αλλά ότι πρέπει η ψυχή να τον κάνει να καταλάβει και να

συμφωνήσει. Όσο ένας άνθρωπος δεν σκοτώνει το φυσικό νου για να αποσυρθεί από το επίπεδο των αισθήσεων, δεν μπορεί να προχωρήσει. Πρέπει κανείς να αφήσει όλες τις έλξεις των αισθήσεων και να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, αλλιώς είναι αδύνατο να πάει πιο πάνω και να γευτεί το Νέκταρ του Κυρίου. Το να τρώει κανείς και να πίνει πολύ και να διασκορπίζει την προσοχή του σε εγκόσμιες εικόνες, ήχους και εντυπώσεις -όλα αυτά είναι εξωτερικές απολαύσεις που μας απαγορεύουν να γευτούμε τη μακαριότητα των εσωτερικών απολαύσεων. Ο Βούδας είπε ότι πρέπει *Να είμαστε χωρίς επιθυμίες,* γιατί η επιθυμία δεν είναι παρά απόλαυση των αισθήσεων. Μόνο με το να ξεφύγουμε απ' όλα αυτά μπορούμε αληθινά να κάνουμε ένα βήμα εμπρός. Αν μπορείτε να πάρετε το νου μαζί σας, αυτό θα είναι πιο εύκολο, αλλά αν ξεχάσετε τον εαυτό σας και το σκοπό σας στις απολαύσεις του νου, θα χάσετε όλη την επιθυμητή πρόοδο. Κάνετε το σύντροφό σας και κάνετέ τον να καταλάβει την κατάσταση, γιατί ο νους *είναι* δυστυχής - τόσο πολύ, που πολλές φορές, κλαίει σπαρακτικά από πόνο.

Ο κόσμος είναι ένα τίποτα - ένας τόπος γεμάτος από απατηλότητες και παρανομίες, χωρίς αξία, χωρίς καμία αρετή, ένας τόπος όπου διεξάγονται οι πιο σκοτεινές πράξεις. Τι υπάρχει εκεί μέσα που να έχει κάποια πραγματική αξία, είτε για την ψυχή είτε για το νου; Κάνετέ τον να καταλάβει αυτές τις πραγματικότητες, γιατί τώρα είναι δυνατά προσκολλημένος σε όλη την ψευτιά του κόσμου και δεν έχει παρά απλώς να στρέψει το πρόσωπό του προς την αλήθεια, για να προσκοληθεί σε κάτι ανώτερο. Αν η ψυχή δεν αφήσει τις αισθήσεις, πώς μπορεί να υπερβεί το σώμα; Αν δεν υπερβεί το σώμα, πώς μπορεί να συνειδητοποιήσει τι είναι; Είναι ένα ξεκάθαρο θέμα, που δεν χρειάζεται καμιά ειδική φιλοσοφία για να το καταλάβουμε. Εκεί που τελειώνουν οι φιλοσοφίες του κόσμου, αρχίζει αληθινά η θρησκεία.

Λοιπόν το πρώτο βήμα είναι να αποσυρθούμε από τις εξωτερικές έλξεις και να μάθουμε να διάγουμε μια ζωή ηρεμίας μόνο τότε μπορείτε να έχετε σταθερή πρόοδο προς την αλήθεια. Δεν μπορούμε να κερδίσουμε τίποτα με το να καταριό-

μαστέ το νου, γιατί ο νους δεν είναι μικρό πράγμα- λοιπόν η συμβουλή του Διδασκάλου είναι να τον κάνουμε φίλο μας. Υπάρχει μια ιστορία ενός έξυπνου ανθρώπου που ταξίδευε μόνος του, με ένα πελώριο φορτίο από πολύτιμα πράγματα, και συνάντησε πέντε ή έξι ανθρώπους τους οποίους γνώριζε ότι ήταν κακοποιοί και απατεώνες. Με τρόμο σκέφτηκε: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι κακοποιοί και θα πάρουν όλα μου τα αγαθά γιατί είμαι μόνος και αβοήθητος». Καθώς οι άνθρωποι τίλησίασαν τους είπε: «Φίλοι μου, είμαι τόσο χαρούμενος που σας συνάντησα -σας παρακαλώ να προσέχετε τα πράγματά μου ώσπου να φτάσουμε στον προορισμό μας».

Του νου η συνήθεια είναι να τραβά τα πάντα προς τα κάτω, όμως, σαν φίλος σας, ακόμη κι αν θέλει να σας βλάψει, δεν θα το κάνει. Κάτω από μια τέτοια διευθέτηση μπορεί ακόμα και να εργαστεί μαζί σας. Αν επιθυμεί φαγητό τότε συμφωνείστε: -«Ναι, θα σου δώσω φαγητό, αλλά πρώτα ας κάνουμε λίγο διαλογισμό, μετά θα έχουμε φαγητό». Αν αμέσως αρνηθείτε το φαγητό, αυτός θα βασανίζεται με την επιθυμία γι αυτό. Είναι σαν ένας πεισματάρης γάιδαρος- όσο περισσότερο τον περιορίζετε τόσο πιο πεισματάρης γίνεται. Αυτός είναι ένας πολύ σωστός ορισμός για το νου. Αν κάνετε κάποια σημείωση σε ένα βιβλίο: «μη διαβάσετε την τάδε και την τάδε σελίδα» αυτή θα είναι η πρώτη σελίδα που θα διαβάσουν οι άνθρωποι- δεν θα μπορέσουν να αντισταθούν στον πειρασμό. Λοιπόν κάνετε το νου σας σύντροφο, μην πολεμάτε μαζί του.

Λοιπόν σε παρακαλώ:
Γιατί να αργοπορούμε; Ας υπερβούμε τη σωματική
συνειδητότητα.

Δεν υπάρχει αλήθεια μέσα σ' αυτό τον κόσμο ούτε ευσέβεια ούτε δικαιοσύνη. Γιατί να μην υψωθούμε πάνω και να στρέψουμε όλη μας την προσοχή στον Ανείπωτο Μοναδικό Κύριο; Μέχρι να συμβεί αυτό, δεν αναπτύσσεται εκείνος ο οφθαλμός με τον οποίο θα έχετε αληθινή αντίληψη.

Δύο πολύ ισχυρές δυνάμεις είναι ο θυμός και η λαγνεία. Αυτές κυβερνούν τα πάντα. Αν η προσοχή παραμένει στη λα-

γνεία, η ψυχή πέφτει πολύ χαμηλά' με το θυμό ο εγωισμός διευρύνεται. Η ψυχή δεν μπορεί να συνδεθεί με το Naam, παρά μόνο όταν αποσυρθεί εξωτερικά και υψωθεί πάνω από τις αισθήσεις. Η προσοχή μας, αντί γι' αυτό, έχει γίνει η εικόνα του νου. Θέλουμε να απολαμβάνουμε όλα τα χαμηλά, εγκόσμια πράγματα, όμως εμείς λέμε ότι θέλουμε το ανώτατο πράγμα όλων -το Νέκταρ της Ζωής! Αυτό είναι μεγάλο λάθος -πόσο μακριά νομίζουμε ότι θα φτάσουμε; Κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή αλλά μην παραμένετε κάτω από αυτή την ψεύτικη εντύπωση. Ένας Άγιος λέει: *Όπου υπάρχει Naam, δεν υπάρχει Kam (λαγνεία) -εκεί όπου υπάρχει Kam δεν υπάρχει Naam. Τα δύο δεν μπορούν να υπάρξουν συγχρόνως -το φως και το σκοτάδι.*

Ο περισσότερος από τον πολύτιμο χρόνο μας σπαταλιέται με τη ζήλεια, τον εγωισμό, τα σκάνδαλα, την κριτική, την κακολογία, τις κατακτήσεις κ.λπ. Υπάρχουν και άλλες παγίδες που μας υποβαθμίζουν, αλλά να θυμόσαστε πως η λαγνεία και ο θυμός είναι οι πιο ισχυρές και η ψυχή που είναι κάτω από την επίδρασή τους δεν μπορεί ποτέ να πάει πολύ μακριά εσωτερικά, γιατί δεν υπάρχει ησυχία, γαλήνη και ενότητα. *Αυτός που δεν έχει λαγνεία και θυμό είναι η εικόνα του Θεού.*

Σκεφτείτε πως και μια μόνο ματιά από ένα τέτοιο άνθρωπο μπορεί να ακινητοποιήσει το νου και ότι τα ανεπιθύμητα πράγματα μας αφήνουν για λίγο. Τα λόγια που προφέρει μια τέτοια σπάνια προσωπικότητα, είναι φορτισμένα με την εσωτερική του ηρεμία, τόσο πολύ που οι άνθρωποι που τα ακούνε θα απολαύσουν κι αυτοί μια γαλήνια ηρεμία. Είναι φυσικό ο αέρας που περνά πάνω από πάγο να φέρνει δροσιά και ο αέρας που περνά πάνω από φωτιά να φέρνει ζέστη. Έτσι τα λόγια ενός ανθρώπου φορτίζονται ανάλογα με την εσωτερική του κατάσταση -είτε αυτή είναι θυμός είτε λαγνεία ή μια γλυκειά ηρεμία. Από το ξεχείλισμα της καρδιάς του, μιλά ο άνθρωπος.

Ο καθένας, είτε είναι μορφωμένος είτε αμόρφωτος, είναι παγιδευμένος μέσα στη δυνατή λαβή αυτών των δύο πιο επιζήμιων χαρακτηριστικών. Σας ζητήθηκε χίλιες φορές να το εννοήσετε αυτό καλά, αλλά εσείς ακόμα δεν καταλάβατε

τον κίνδυνο. Όταν ο νους σάς υποδείχνει κάτι, εσείς εξακολουθείτε να λέτε: «Μάλιστα, κύριε, ό,τι πεις εσύ». Ο Διδάσκαλος και ο Θεός πολύ εύκολα και γρήγορα παραμερίζονται. Πολλοί λίγοι άνθρωποι θέλουν να παραδεχτούν τα λάθη τους και μ' αυτούς τους όρους, η σωτηρία είναι πολύ μακριά. Το να γίνει κανείς άνθρωπος είναι πολύ δύσκολο το να πραγματοποιήσει το Θεό δεν είναι καθόλου δύσκολο. Αν μόνο η ψυχή άφηνε το νου και τις αισθήσεις, και ερχόταν πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, θα κατόρθωνε κάτι πολύ σημαντικό.

Ο νους αγαπά τις απολαύσεις και μέσα στο Naam ή Λόγο υπάρχει το Maha Ras -το πιο γλυκό Νέκταρ που μπορεί κανείς ποτέ να δοκιμάσει. Αν μόνο ο νους μπορούσε να πάρει μια αληθινή ρουφηξιά, ποτέ ξανά δεν θα επιθυμούσε τις κατώτερες απολαύσεις. *Αυτός ο τόπος είναι ανούσιος, Ω φίλε (νου)· Πιες το Νέκταρ του Naam ή Λόγου.* Έχουμε επίσης, *Οταν το Νέκταρ έρχεται, οι άλλες γεύσεις δεν μας αρέσουν.* Τώρα τραβάτε το νου μαζί σας, για να μπείτε μέσα. Μετά, θα πρέπει να τον πείσετε να επιστρέφει! Η ομορφιά και οι ελκυστικοί ήχοι, είναι οι δύο κύριοι παράγοντες που κρατούν την προσοχή μας έξω, σέρνοντάς την μακριά από τις φυσικές, εσωτερικές της κλίσεις. Ο δηλητηριώδης νους μεθά καθώς απολαμβάνει ωραίες εικόνες και ήχους. Ακόμη κι ένα φίδι, όταν ακούει τη μουσική της βίνας, μένει με το κεφάλι του κάτω και δεν μπορεί να κινηθεί' γίνεται ανίκανο. Αν οι εξωτερικοί ήχοι μπορούν να έχουν τέτοιο μαγνητισμό, ποια θα είναι η ελκυστική δύναμη της εσωτερικής πνευματικής μουσικής και ομορφιάς; Όλη η δόξα και ομορφιά βρίσκονται μέσα σας. Ο Tulsi Sahib λέει: *Όταν πήγα στο Brahmand ο κόσμος έγινε ασήμαντος. Όταν έφτασα στο Par Brahm, το Brahmand έγινε σαν ένα πλυσταριό.*

Λοιπόν, είναι δυνατόν να έχουμε έλεγχο πάνω στο νου, μόνο στη συντροφιά ενός Διδασκάλου της Αλήθειας. Αυτός θα σας βοηθήσει να τον κάνετε φίλο και έτσι να γίνει το μονοπάτι πιο εύκολο. Τότε μπορεί να αρχίσει να σας ακούει, ενώ συνήθως δεν το κάνει. Πολλοί βρίσκουν αυτή τη δυσκολία στο διαλογισμό και λένε ότι ο νους τους δεν τους επιτρέπει να διαλογι-

στούν. Λοιπόν ο Swami Ji τόσο όμορφα μας συμβουλεύει: *Με αγάπη, κάνετέ τον φίλο σας.* Η αγάπη είναι ένα τόσο θαυμάσιο πράγμα, που μπορεί να θέσει υπό έλεγχο ακόμη και τον άνθρωπο που έχει το χειρότερο χαρακτήρα. Δεν έχει σημασία πόσο μπορεί να μισείτε τη θλιβερή σας κατάσταση, όμως το μίσος δεν θα εξυπηρετήσει παρά για να αυξήσετε το πρόβλημα. Μπορείτε να πετάξετε όλη την ακαθαρσία έξω από ένα βρώμικο σπίτι, όμως η οσμή από αυτή θα επεκταθεί και θα περάσει όχι μόνο το εσωτερικό του σπιτιού αλλά και το περιβάλλον επίσης. Η αληθινή λύση είναι να αρχίσετε να την ξεπλένετε με τα νερά της Αγάπης και βαθμιαία το κακό θα φύγει για πάντα. Αν είσαστε καλοί προς τον εχθρό σας, η εχθρότητά του θα μετριαστεί κάπως. Υψωθείτε πάνω από το σώμα και αν τότε ενδιαφερόσαστε για χίλια πράγματα αυτά θα σας δοθούν. Ο Διδάσκαλος Amardas λέει, *Ω νου, εσύ επιθυμείς χίλια πράγματα, όμως ούτε ένα δεν εκπληρώθηκε. Ακούσε τη συμβουλή μου και τότε θα έρθει η τέλεια εκπλήρωση.* Έχετε δει αυτό τον κόσμο και έχετε ζήσει μέσα σ αυτόν -τώρα πηγαίνετε πάνω και απολαύστε *εκείνο* τον τόπο.

Αφήστε τώρα όλες τις καταχρήσεις στις σαρκικές
απολαύσεις και ο δρόμος θα είναι πιο εύκολος.

Αν δεν σταματήσετε να απολαμβάνετε τις αισθήσεις δεν θα μπορέσετε να αφήσετε το σώμα. Αν υπάρχει ακαθαρσία αποθηκευμένη εσωτερικά, μπορείτε να την σκεπάσετε με τα πιο ωραία μεταξωτά, όμως δεν θα επιτύχετε να καλύψετε τη μυρωδιά. Μπορεί να χύσετε αρώματα πάνω της, όμως η μυρωδιά θα περάσει μέσα από αυτά. Αν σκεπάσετε ένα κομμάτι πάγο με μια κουβέρτα, θα εξακολουθείτε να έχετε την επίδραση του κρύου αν καθίσετε κοντά του. *Αν δεν γεννηθεί ξανά ο άνθρωπος, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.* Το να ξαναγεννηθεί κανείς δεν είναι κάτι καινούριο, αλλά ένα πάρα πολύ παλιό πράγμα που έχει ξεχαστεί. Αυτοί που στο παρελθόν συνήθιζαν να μαθητεύουν *σ'* έναν brahmin μάθαιναν πώς να υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Και ποιος ήταν ένας αληθινός brahmin; Αυτός που γνώριζε τον Brahm (Κύριο). Ένας brahmin ήταν ένας που έδινε

εμπειρία του Υπερπέραν. Σήμερα, μόνο η συνήθεια παραμένει. Το ίδιο συμβαίνει και με την ιερή κλωστή που δίνει ο brahmin. Αυτή είναι κατασκευασμένη από τρεις κλωστές, που γίνονται μία και σημαίνει ότι όσο διάστημα τη φοράει κάποιος, θα ζει χωρίς επιθυμίες, γεμάτος από φιλαλήθεια και συγχώρεση. Όταν οι τρεις αυτές αρετές αναπτυχθούν, τότε ξαναγεννιέται κανείς. Το Ιερό Φως που έχει δοθεί σε σας, πρέπει προσεκτικά να φυλάγεται και να ασκείται καθημερινά.

Τώρα είσαστε στο έλεος του νου, γιατί κανένας δεν μπορεί να πει ότι είναι ελεύθερος, αν και τουλάχιστον εσείς μπορεί να μην ξαναγυρίσετε σ' αυτό το σώμα. Όταν ο νους γευτεί το Νέκταρ του Naam, δεν θα επιθυμεί πια να εντρυφεί στις κατώτερες απολαύσεις. Κάνετε αυτό μόνο και θα έχετε εσωτερική ειρήνη και ευτυχία. Υπάρχουν κι άλλα στάδια μετά όπου η ψυχή πέφτει και ξαναπέφτει, μολονότι δεν είναι πια μέσα σ' αυτό τον κόσμο.

Καθώς είμαστε κάτω από την επίδραση των αισθήσεων, είναι πολύ δύσκολο να φτάσουμε στη gaggan (στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα) ή να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνηδειτότητα. Αν ένας άνθρωπος έχει ακόμα και μια δυνατή επιθυμία, ας πούμε της λαγνείας, εξωτερικά οι άλλοι μπορεί να τον θεωρούν πως είναι μια μεγάλη ψυχή, όμως εσωτερικά αυτός χορεύει στο σκοπό αυτής της επιθυμίας. Εξωτερικά μπορεί να εντυπωσιάζει τον κόσμο με πολλούς τρόπους, αλλά εσωτερικά σκάβει βαθύτερα το λάκκο μέσα στον οποίο έχει πέσει. Άμεσα ή έμμεσα παρασύρεται μακριά από την Αλήθεια και οτιδήποτε έχει μάθει αχρηστεύεται και εκμηδενίζεται. Λοιπόν, ταπεινά επαναλαμβάνω ότι το να γίνει κανείς άνθρωπος είναι πολύ δύσκολο, ενώ δεν είναι δύσκολο να πραγματοποιήσετε τον Κύριο. Αλλά η προσοχή πρέπει να πείσει το νου να αφήσει τις αισθήσεις και να μάθει την επιστήμη της ανύψωσης στο Υπερπέραν. *Όταν νικήσουμε τις αισθήσεις, οι πέντε εχθροί δεν θα επιτίθενται.* Οι πέντε εχθροί είναι η λαγνεία, ο θυμός, η απληστία, η προσκόλληση και ο εγωισμός. Επίσης, *αν οι δέκα αισθήσεις τεθούν υπό έλεγχο, το Φως θα εκδηλωθεί μέσα σ' αυτή τη ν ψυχή.* Το φως του Θεού θα εκδηλωθεί πλήρως μέσα σ' αυτό το σώμα, στο

οποίο οι πέντε κατώτερες φυσικές αισθήσεις και οι πέντε λεπτές αστρικές αισθήσεις είναι τελείως κάτω από έλεγχο. Απλώς το να σκύβουμε το κεφάλι και να κάνουμε μια εξωτερική επίδειξη σεβασμού στο Διδάσκαλο, δεν θα βοηθήσει. Ανεξάρτητα σε ποιά θρησκεία ανήκετε, θα πρέπει να κάνετε αυτό για να επιτύχετε, γιατί χωρίς αυτό η Αλήθεια δεν θα σας φανερωθεί. Αυτό δεν είναι ένα θέμα για να το ακούσετε ή να διαβάσετε γι αυτό, είναι κάτι που πρέπει να το κάνετε στην πράξη.

Μελετήσατε ποτέ τον εαυτό σας, για να δείτε αν έχετε προοδεύσει καθόλου; Συνήθως βρίσκουμε ότι ήμασταν καλύτερα πριν και τώρα έχουμε γίνει χειρότεροι, γιατί αυτή είναι η κατάσταση ολόκληρου του κόσμου σήμερα. Ένας επιχειρηματίας διαθέτει πολλή σκέψη στη μέθοδο της δουλειάς του πριν την αρχίσει και κάθε τόσο επανεξετάζει ποια είναι η κατάσταση του κέρδους ή της ζημιάς, αλλά εμείς απερίσκεπτα σπαταλάμε την πολύτιμη ζωή μας, μέρα με τη μέρα, χωρίς ποτέ να φροντίζουμε για το πού βρισκόμαστε πνευματικά. Ο σκοπός ήταν να αποκτήσουμε ελευθερία, αλλά εμείς κάθε μέρα βυθιζόμαστε σε περισσότερη σκλαβιά κάτω από το μαστίγιο των επιθυμιών μας. Αν ζούμε απερίσκεπτα όταν τα μαλλιά μας είναι μαύρα, τουλάχιστον όταν γίνονται άσπρα, θα έπρεπε να δίνουμε περισσότερη σημασία στο πώς ζούμε και σε τι θα μας ωφελήσει αυτό. Ινδοί ή Μωαμεθανοί, Σικχ ή Χριστιανοί -άσχετα σε ποια θρησκεία ανήκουμε- πρέπει να βγούμε από τις λαβές του νου. Αλλά συνεχίζεται η ίδια διαβολική κατάσταση. Το να μάθουμε μερικά λόγια πάνω στο θέμα και μετά να κουνάμε το κεφάλι μας σα να ξέραμε τα πάντα - είναι αυτό Πνευματικότητα; Μπορεί να είμαστε ικανοί να κοροϊδεύουμε τον κόσμο αλλά ποτέ τον Κύριο. *Το να εξαπατούμε τον κόσμο δεν θα μας ωφελήσει σε τίποτα, ειδικά όχι στη Θεογνωσία.* Ο Κύριος δεν είναι ένα αθώο παιδί, να πιστεύει οτιδήποτε θέλετε. Αυτός βλέπει την αληθινή κατάσταση της ζωής σας, εσωτερικά και εξωτερικά.

Δεν έχω άλλο σύντροφο σαν εσένα (νου)·
εγώ είμαι δίκιά σου κι εσύ είσαι δικός μου.

Η ψυχή προσφέρει στο νου μια ένδειξη φιλίας - «Δεν έχω άλλο φίλο παρά εσένα, γιατί εμείς είμαστε σύντροφοι, από γέννηση σε γέννηση -λοιπόν άκουσέ με σήμερα -εμένα που ήμουνα σκλάβα σου τόσον καιρό»- με αγάπη και πειθώ προσπαθεί να βοηθήσει το νου να καταλάβει την κατάσταση.

Τώρα άκου σε τη σκλάβα σου, και συμφώνησε
μαζί μου:
Υψώσου πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και
κάνε εκεί το σπίτι σου.

Είτε αυτό λέγεται με απλά λόγια είτε με ένα περίπλοκο τρόπο, το γεγονός παραμένει το ίδιο. Ο μόνος τρόπος που υπάρχει είναι να αφήσουμε τις αισθήσεις πίσω και να υπερβούμε στο Υπερπέραν. Αν πραγματικά ενδιαφερόσαστε για την Πνευματικότητα, θα έχετε τη σοφία να το παραδεχθείτε αυτό. Επίσης θα πρέπει να κάνετε τη ζωή σας αγνή και καθαρή. Όλοι οι Διδάσκαλοι λένε το ίδιο, ακόμη και αυτοί που χρησιμοποιούν απλό λεξιλόγιο: *Τι πρέπει να κάνουμε για να πραγματοποιήσουμε τον Κύριο; Ξεριζώστε την προσοχή σας από εδώ και φυτέψτε την εκεί.*

Λοιπόν η ηθική ζωή είναι ένα σημαντικό σκαλοπάτι για να περάσουμε στην Πνευματικότητα. Η αλήθεια λέγεται ότι είναι πάνω απ' όλα, αλλά ο Διδάσκαλος Nanak είπε ότι το να ζει κανείς αληθινά είναι πάνω από την Αλήθεια, γιατί χωρίς αυτό δεν μπορεί κανείς να αναγνωρίσει την Αλήθεια. Δεν έχει σημασία ποιο ήταν το παρελθόν σας - σταματήστε τώρα! Αναθεωρήστε τα γεγονότα και αρχίστε ξανά! Παραμείνετε ακίνητοι και ηρεμήστε -αλλιώς δεν θα επιτύχετε!

Ο Hazur μας συνήθιζε να λέει ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να τρώνε το δηλητήριο και συγχρόνως βογκούν και θρηνούν από τα αποτελέσματά του, αλλά δεν παύουν να το τρώνε. Το πνευματικό ημερολόγιο έχει δοθεί μετά από προσεκτική σκέψη και με ένα βαθύ σκοπό. Καθημερινός αυτοέλεγχος πρέπει να κρατιέται και μέσα από αυτόν θα μπορείτε να δείτε μόνοι σας πόσο έχετε ξεφύγει από την επίδραση των αισθήσεων. Με το έλεος του Διδασκάλου της Αλήθειας παίρνει κανείς μια μικρή επαφή με τις αρχές του Φωτός και

του Ήχου, αλλά αν η ζωή δεν διατηρείται αγνή και καθαρή, το παραπέτασμα του σκότους θα καλύψει ξανά το Φως. Μερικοί άνθρωποι λένε ότι, όταν έρχονται και διαλογίζονται στο Ashram, έχουν εμπειρίες, ενώ στο σπίτι δεν έχουν. Αν ο νους σας είναι αγνός, μπορείτε να καθίσετε οπουδήποτε' πάντα θα έχετε εμπειρία. Κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά, ο Χριστός λέει: *Προσέξτε, λοιπόν, ώστε το Φως που είναι μέσα σας να μη γίνει σκοτάδι.* Πρέπει να είσαστε τακτικοί στο διαλογισμό σας για να διατηρήσετε το Φως. Υπάρχουν σοβαροί λόγοι για την τήρηση του ημερολογίου.

Αλλά ποια είναι η κατάστασή μας; *Το ίδιο στραβοπάτημα που γινόταν πριν γίνεται και τώρα.* Εμείς απλώς ξέρουμε πώς να λέμε «ναι, ναι» και να κουνάμε το κεφάλι μας, με ένα τρόπο σα να τα ξέρουμε όλα. Ξέρουμε πώς να μιλάμε ωραία, αλλά δεν κάνουμε τίποτα! Δεν κάνουμε αρκετό bhajan και simran και δεν μας ενδιαφέρει ποσο σωστά ζούμε. Ω αδέρφια, γιατί ερχόσαστε σ ένα Διδάσκαλο; Ερχόσαστε απλώς και μόνο για να τον δυσφημήσετε με το να μην υπακούετε τα λόγια του; Πρέπει να μιλήσω γι' αυτά τα πράγματα-πώς αλλιώς μπορώ να σας κάνω να καταλάβετε πως κατασπαταλάτε τη ζωή σας;

Είναι δύσκολο το να υπακούει κανείς. Το να δίνει χρήματα είναι εύκολο είναι επίσης εύκολο το να υποκλίνεται μέχρι κάτω και να κάνει επίδειξη. Το να χορεύει, να ψάλλει, να παίζει θρησκευτική μουσική -όλα αυτά είναι απλά πράγματα αλλά το να ελέγξει το νου κανείς είναι εξαιρετικά δύσκολο. Όμως, πρέπει να γίνει. Αυτοί που έχουν πάρει μύηση και δεν κάνουν διαλογισμό, σπάνια έρχονται. Όταν ρωτάω γι' αυτό, λένε: «Αλλά πηγαίνουμε στο Satsang». Σε τι χρησιμεύει αυτή η προσπάθεια με μισή καρδιά; Αυτοί δεν κρατάνε το ημερολόγιο τους κι έτσι δεν υπάρχει αυτοέλεγχος. Εγώ πάντα λέω: «Το να σταυρώνετε τα χέρια σας μπροστά μου, αυτό είναι αρκετό;». Το να σκύβετε μέχρι κάτω δεν ωφελεί σε τίποτα, αν δεν υπακούετε τις επιθυμίες του Διδασκάλου. Το αληθινό προσκύνημα στα πόδια του Διδασκάλου, είναι πράγματι να υπακούμε τις καθοδηγήσεις του κατά γράμμα. Κάνετε τη ζωή σας αγνή και καθαρή. *Να είσαστε άνθρωποι* -άνθρω-

ποι που είναι χρήσιμοι στους άλλους ανθρώπους. Κάνετε το bhajan σας και το simran σας- απελευθερώστε την ψυχή σας από το νου και τις αισθήσεις. Το bhajan και το simran είναι η τροφή για την ψυχή -μη δίνετε τροφή στο σώμα σας, χωρίς πρώτα να δώσετε τροφή στην ψυχή σας. Αυτό το είδος της υπακοής είναι η αληθινή υπόκλιση σεβασμού στο Διδάσκαλό σας.

Είναι πάρα πολύ αναγκαίο να διάγουμε μια αγνή και καθαρή ζωή ας μη συνεχίζουμε να θυμόμαστε τι ήμασταν, αλλά να προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε το μέλλον μας. Το να πέσει κανείς σε αμαρτία είναι ανθρώπινο, αλλά το να παραμείνει εκεί είναι διαβολικό. Πέφτει κανείς συχνά, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλά γίνεται κανείς ένας καλός ιππέας μόνο μετά από πολλές πτώσεις. Αλλά μην παραμένετε ξαπλωμένοι κάτω, εκεί που πέσατε· αυτό είναι κακό. Στο Κοράνιο είναι γραμμένο, πως ο Θεός δεν πρόκειται να αλλάξει κάποιον που ο ίδιος δεν σκέφτεται να αλλάξει. Όταν υπάρχει θέληση, υπάρχει και τρόπος. Να βλέπετε πάντα το στόχο σας μπροστά σας και να εργάζεστε γι' αυτόν τότε να είσαστε σίγουροι για την επιτυχία. «Ω νου, άκουσέ με μια φορά, τη σκλάβα σου! Πήγαινε πάνω από το σώμα και κάνε το σπίτι σου εκεί!». Το να κάνει κανείς ένα σπίτι στο Υπερπέραν, σημαίνει το να μάθει να παραμένει εκεί για όλο και μακρύτερες περιόδους όχι για ένα ή δύο λεπτά μόνο. Αυτός ο τόπος πρέπει βαθμιαία, όλο και περισσότερο, να γίνεται το σπίτι μας και όχι αυτός εδώ ο κόσμος.

Όπως ήσουν, έτσι να γίνεις ξανά'
Γιατί να υποφέρεις εδώ τις εναλλαγές της χαράς
και της λύπης;

Πήγαινε πίσω, εκεί απ' όπου ήρθες, και απόλαυσε την πραγματική και αιώνια ευτυχία. Υπάρχουν ατέλειωτες αθλιότητες και χαρές μέσα *σ'* αυτόν τον κόσμο καμιά απ' αυτές δεν είναι πραγματική! Όσο περισσότερο ζεις πάνω από τη σωματική συνειδητότητα τόσο περισσότερη ειρήνη θα έχεις μέσα σου. Ακόμη κι όταν εσύ πρέπει να επιστρέφεις καθημερινά, η δροσιά η πνευματική που κερδήθηκε εκεί, θα σε προ-

στατεύει από τη λάβα του κόσμου. Κι εσύ μπορείς πάντα να γυρνάς εκεί με τη θέλησή σου. Ο κόσμος υποφέρει μόνο από απατηλότητα. *Ο κόσμος καταναλώνεται μέσα στις αόρατες φωτιές της απατηλότητας- Καθώς καίει η εσωτερική φωτιά του πάθους, έτσι καίει και η εξωτερική φωτιά της απατηλότητας.* Πολύ σπάνια μπορούμε να βρούμε έναν τέλειο Διδάσκαλο. Μπορεί κανείς να απολαμβάνει τη δροσιστική αύρα μόνο στη συντροφιά του.

Ο Διδάσκαλος της Αλήθειας αποκάλυψε το μυστικό
σε μένα-
Πάρε το νου ως σύντροφο και γύρνα στο σπίτι σου.

Γιατί όσο ο νους παραμένει μέσα στη δική του περιοχή, πρέπει να τον πάρετε μαζί σας. Αν θέλετε να αρχίσετε από την αρχή μόνοι σας, αυτό είναι πολύ δύσκολο - σχεδόν αδύνατο. Γιατί; Γιατί έχετε γίνει αυτή η ίδια η εικόνα του νου και δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε τον εαυτό σας απ' αυτόν.

Εγώ, η ψυχή, είμαι κάτω από τη δύναμη σου
Χωρίς τη δική σου βοήθεια, δεν μπορώ να έρθω
σε επαφή με τον Shabd (Ήχο).

Η συνεργασία με το νου είναι αναγκαία, γιατί πού έρχεται σε επαφή κανείς με τον Shabd; Πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, αφού εγκαταλείψει τις αισθήσεις. Η ψυχή δεν μπορεί να ακούσει τον Ήχο χωρίς να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, πάνω από τα εννέα κέντρα, φτάνοντας στο δέκατα και χωρίς τη βοήθεια του νου, η διαδικασία είναι πολύ μακριά. Αυτή είναι μια έκκληση προς το νου, έτσι ώστε να συμφωνήσει να βοηθήσει -όπως ένας άνθρωπος που προτρέπει το φίλο του να κάνει μερική από τη δική του δουλειά για κείνον.

Αν δεν με ακούσεις,
Τότε πήγαινε στον κύκλο των ογδόντα τεσσάρων.

Αν ο νους δεν ακούσει να συνεργαστεί, τότε πρέπει κανείς να συνεχίσει στον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων.

Λοιπόν, είναι προς όφελος του νου να συμφωνήσει, αν θέλει να κερδίσει την απελευθέρωση, από το να έρχεται και να φεύγει από τη δημιουργία.

Τώρα δείξε έλεος για μένα,
Ακούσε την παράκλησή μου και ψάξε να βρεις αυτόν τον Ήχο.

Υπάρχει ένας Ήχος της Αλήθειας, που αντηχεί μέσα μας - ένα τραγούδι που τραγουδιέται μέσα σε κάθε ύπαρξη. Υπάρχει μια μεγάλη έλξη όταν ακούμε αυτό τον Ήχο, μέσω αυτού όλες οι άλλες έλξεις σβήνουν και το επίπεδο των αισθήσεων αφήνεται πίσω μας και απελευθερώνεται έτσι κανείς από αυτές. *Αυτός ο νους που τρέχει σαν ποντικός συνέχεια, έχει βαρύνει πίνοντας το λόγο του Θεού.* Ο νους μπορεί να βαρύνει πίνοντας το Naam, που η ποιότητά του είναι σαν τον υδράργυρο κι έτσι είναι αδύνατο σ' αυτόν να τρέχει τριγύρω ή να απασχολείται στις συνεχείς του ταλαντεύσεις. Δεν υπάρχει άλλο μέσο για να θέσουμε υπό έλεγχο το νου. Οι διηγήσεις από τη ζωή του Θεού Krishna αναφέρουν ότι αυτός πήδηξε μέσα στον ποταμό Jumna και έθεσε υπό έλεγχο το πολυκέφαλο φίδι με τον ήχο της φλογέρας του. Αυτό το πολυκέφαλο φίδι είναι ο νους, που έχει χίλιους τρόπους για να επιβάλλει το δηλητήριο του και χωρίς αυτό τον Ήχο από το Υπερπέραν, δεν μπορεί να ξεπεραστεί ή να μπει κάτω από έλεγχο. Η διάνοια και η εξωτερική γνώση δεν έχουν καμιά δύναμη πάνω σ’ αυτόν, γιατί αν και μπορεί να παραμείνει ήσυχος για ένα μικρό χρονικό διάστημα, θα ξαναφύγει πάλι μετά. Αν σκεπάσετε μια φωτιά με στάχτη, θα φαίνεται ότι δεν υπάρχει καθόλου φωτιά, όμως μια δυνατή αύρα θα την αναζωογονήσει και θα αποκαλύψει τη φωτιά που βρίσκεται από κάτω. Όμως αν ρίξετε νερό πάνω σ' αυτή, ακόμα και χίλιοι τυφώνες δεν θα μπορέσουν να την αναζωογονήσουν.

Να είσαστε στη συντροφιά αυτών που είναι οι ίδιοι Naam (Λόγος). *Ο Λόγος που έγινε σάρκα και κατοίκησε μεταξύ μας.* Στην ατμόσφαιρα γύρω από αυτές τις προσωπικότητες, υπάρχει μια φόρτιση -μια ακτινοβολία- μια σπάνια ηρεμία. Ένας Μουσουλμάνος προφήτης είπε ότι δεν μπορούμε

να σκοτώσουμε το νου, ωσότου έρθει κάτω από τη σκιά του Τέλειου Διδασκάλου. Ακόμα και χίλιες πρακτικές ασκήσεις δεν θα κάνουν τίποτα αν δεν μπορέσετε να αφήσετε τις αισθήσεις και να έρθετε σε επαφή με το Naam, (ή Λόγο) χωρίς το οποίο δεν υπάρχει σωτηρία.

Ας πάμε εσύ και εγώ να σκαρφαλώσουμε πάνω -
Θα κατοικήσουμε στο λόφο Sumera.

Ο Sumera βρίσκεται πάνω από το φυσικό επίπεδο και η ψυχή λέει: «Έλα, ας πάμε εκεί -οι μέρες εδώ είναι καυτές, εκεί θα απολαύσουμε μια δροσερή αύρα- ολόκληρος ο κόσμος καταναλώνεται μέσα στις φωτιές -έλα, ας υψωθούμε πάνω από τη λάβα της φυσικής συνειδητότητας, για να απολαύσουμε τη δροσιά. -Ω νου, θα είμαστε ευτυχισμένοι εκεί, γιατί εδώ είμαστε και οι δύο δυστυχείς».

Όταν φτάσουμε εκεί, εσύ θα είσαι βασιλιάς,
Κι εγώ θα προχωρήσω στο Rad ha Soami.

Ο νους γίνεται βασιλιάς του Triloki (των τριών περιοχών -φυσικής, αστρικής και αιτιατής- και παραμένει εκεί, γιατί ο νους είναι το όργανο της Αρνητικής Δύναμης, ακριβώς όπως η ψυχή είναι μια οντότητα του Θεού, του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Λοιπόν, ο νους έρχεται στο δικό του βασίλειο και γίνεται ένα με τον Κύριο των τριών επιπέδων και η ψυχή συνεχίζει προς το αληθινό της σπίτι.

Ο νους απαντά στην ψυχή ως εξής:
«Τη γεύση απ' αυτά δεν μπορώ να την αφήσω».

Ο ΝΟΥΣ ΛΕΕΙ: «Ω ψυχή, ό,τι λες είναι αληθινό, αλλά είμαι ανίκανος μπροστά στις αισθήσεις και δεν μπορώ να τις αφήσω, ακόμη κι αν το θέλω». Δεν μπορούμε να δούμε τη δική μας κατάσταση μέσα σ' αυτό; Πολλές φορές ο νους συμφω-

νεί και θέλει να συμμετέχει στις φιλοδοξίες μας, αλλά ανήμπορος φεύγει μακριά ξανά, μέσα στις εξωτερικές έλξεις. *Τα βήματα πηγαίνουν μπροστά, αλλά ο νους πάει πίσω.* Είναι πολύ ταυτισμένος με τα κατώτερα πράγματα κι έτσι όλη η μάθηση, τα γραπτά, όλη η εξωτερική γνώση παραμερίζεται -τίποτα δεν παραμένει, όταν ένα κύμα πάθους τον καταλάβει- Διδάσκαλος, θρησκεία, ιερές γραφές, όλα είναι μηδέν. Λοιπόν, ο νους λέει: «Εγώ θέλω να ξεχωρίσω τον εαυτό μου από τις αισθήσεις, αλλά δεν μπορώ. Λοιπόν, τι πρέπει να κάνω;».

«Τι πρέπει να κάνω, πώς μπορώ να υπακούσω;
Είμαι στο έλεος των αισθήσεων, δεν μπορώ να
τις αφήσω».

«Οι αισθήσεις επιμένουν να με σέρνουν παντού -πώς μπορώ να απελευθερωθώ; Πες μου τι να κάνω;». Οι αισθήσεις είναι εξαιρετικά δυνατές. Μερικές φορές είναι η αίσθηση της όρασης που σας τραβά, μερικές φορές ακούτε κάτι και ο έλεγχος χάνεται και οι άλλες αισθήσεις επίσης παίζουν το ρόλο τους. Λοιπόν ο νους μας τραβιέται εδώ και εκεί χωρίς βοήθεια. Ο Διδάσκαλος Arjan λέει: *Ο Διδάσκαλος με έκανε να είμαι ο ελεγκτής , εγώ είμαι ο κύριος του σπιτιού.* Αυτό το σπίτι είναι το φυσικό σώμα, κι εμείς μπορούμε να είμαστε η βασίλισσα μέσα σ' αυτό, γιατί ο Διδάσκαλος μάς διδάσκει μια τέτοια θαυμάσια μέθοδο, που μας κάνει ικανούς να αποκτήσουμε έλεγχο. Επίσης, *Δέκα υπηρέτριες μας δόθηκαν να είναι κάτω από τις διαταγές μας.* Οι δέκα αισθήσεις γίνονται οι υπηρέτριές μας, που υπακούουν στις διαταγές μας. Σήμερα η κατάσταση μας είναι τόσο εκφυλισμένη που η λαγνεία, ο θυμός, η απληστία, η προσκόλληση και ο εγωισμός μάς οδηγούν όλο και πιο μακριά από την Αλήθεια. Απλώς κοιτάξετε τον ξεπεσμό του ανθρώπου! Αν κάποιος μπορούσε να σταθεί μακριά απ' όλα αυτά και να δει την κατάσταση, όπως είναι πράγματικά, θα τρόμαζε και θα θρηνούσε για την τρέλα του εαυτού του και γενικά της ανθρωπότητας.

Ο Swami Ji επίσης λέει: *Το σπίτι σας είναι πάνω από την απατηλότητα, αγαπημένοι μου. Εσείς δέσατε τους εαυτούς*

σας σ' αυτό το γήινο σπίτι. Κάποτε ήμασταν οι κάτοικοι αυτού του αληθινού και αιώνιου τόπου, αλλά πιαστήκαμε στα δίχτυα του χώματος και του νερού. 0 Διδάσκαλος Nanak λέει: *Εσύ,* (ο Κύριος) *κατοικείς μέσα στο αληθινό σπίτι. Εγώ είμαι χαμένη μέσα σ' αυτή τη μορφή της ύλης.* Ο Θεός κατοικεί μέσα στην Αλήθεια κι εμείς σαπίζουμε μέσα σ' αυτή την απατηλή ύπαρξη. Η πνευματικότητα δεν είναι απλώς το να κουνάμε μια σημαία και να φωνάζουμε κάποιο σύνθημα. Ούτε βρίσκεται μέσα στις εξωτερικές ασκήσεις ή σε μια ειδική ενδυμασία και εμφάνιση. Πνευματικότητα σημαίνει να αποσυρθούμε από τις απολαύσεις των αισθήσεων και να συνδεθούμε με το Naam (ή Λόγο). Μπορεί να το κάνετε σήμερα ή αύριο, οποτεδήποτε σ αυτή τη ζωή ή σε κάποια άλλη ζωή - αλλά πρέπει να κάνετε αυτή την εργασία εσείς οι ίδιοι, κανένας ιερέας ή παπάς δεν μπορεί να την κάνει για σάς. Μόνο ενός πνευματικού Διδασκάλου η προσοχή μπορεί να σας βοηθήσει.

«Με τη χρήση βίας και ασκώντας τη θέλησή μου
έχασα τα πάντα
Τώρα δεν έχω πια δύναμη».

Ο νους περιγράφει πως συχνά έχει μεταχειριστεί τη δύναμή του, σχεδόν σαν ένας παλαιστής και είπε: «Δεν θα το κάνω αυτό!» Αλλά επανειλημμένα δελεάστηκε και υπερνικήθηκε από τις αισθήσεις. Όλοι παίρνουμε μεγάλες αποφάσεις, αλλά όταν πρέπει να τις τηρήσουμε αποτυγχάνουμε. Ο Swami Ji, αρκετά ανοικτά, μας αποκαλύπτει την κατάστασή μας -αυτές είναι οι δικές μας κραυγές αγωνίας και οι υποσχέσεις που κάναμε ότι θα αλλάξουμε από αύριο- αυτό το αύριο που είναι στα χέρια της Αρνητικής Δύναμης και που ποτέ δεν έρχεται. Όλοι είναι στην ίδια βάρκα και φωνάζουν με την ίδια κραυγή. Λοιπόν κοιτάξετε μέσα στους εαυτούς σας και δείτε τι κάνετε με την πολύτιμη ζωή σας. Γιατί να μην αρχίσετε την καλή δουλειά τώρα; Ο νους είναι πολύ σοφός, δεν είναι κανένα ασήμαντο πράγμα. Σαν ένας δικαστής με σκέψεις που είναι σοφές, παρατηρεί ότι, παρ’ όλες του τις προσπάθειες, δεν υπάρχει ακόμη ελευθερία, παρά μόνο αποτυχία.

Μερικοί άνθρωποι σέρνονται μέσα στο πάθος, μερικοί ψήνονται ζωντανοί μέσα στη φωτιά της προσκόλλησης, άλλοι είναι πιασμένοι μέσα στα δίχτυα του εγώ και της υπερηφάνειας, βαδίζοντας υπερήφανα και αλαζονικά μέσα στη ζωή. Ολόκληρος ο κόσμος είναι σ' αυτή την τρομερή κατάσταση.

«Θέλω να αφήσω όλες τις απολαύσεις■
Αλλά και μόνο βλέποντάς τες γίνομαι ανίκανος».

Υπάρχει τόση έλξη στις εξωτερικές απολαύσεις, που ο νους αγνοεί τη σοφία του και γίνεται εντελώς ανίκανος να πολεμήσει. Όταν μια γάτα βλέπει ένα ποντίκι, δεν μπορεί να αντισταθεί. Λοιπόν, τι συμβαίνει; Εμείς λέμε: «Ας απολαύσουμε τώρα και θα αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες, όποιες κι αν είναι αυτές, όταν θα έρθουν». Συνήθως είμαστε ενήμεροι για τις τρέλες μας, μέχρις ενός σημείου, αλλά πολύ αργά.

«Γιο το παρελθόν εγώ μετανιώνω και πάντα
θα μετανιώνω-
Αλλά με την επόμενη ευκαιρία, σαν ένας κλέφτης
επαναλαμβάνω τα ίδια».

Εμείς λυπόμαστε για τις πράξεις μας, αλλά δεν έχουμε καμιά αντίσταση και επαναλαμβάνουμε τα λάθη μας. Είναι ο θρήνος του ανθρώπου γι' αυτά τα πράγματα, που τον έχουν πιάσει και κρατήσει φυλακισμένο μέσα στον κόσμο. Ίσως αυτός να γνωρίζει την κατάστασή του' διαβάζει, σκέφτεται, παρακολουθεί το Satsang, παίρνει αποφάσεις, αλλά πάντα ξαναπέφτει μέσα στις παλιές συνήθειες ξανά και ξανά. Είναι γι αυτό που συμβούλεψα να κρατάτε ένα καθημερινό ημερολόγιο. Είναι μια μέθοδος αυτο-ελέγχου που έχω δώσει, μετά από βαθιά σκέψη πάνω στο θέμα. Αν μόνο το τηρούσατε... ακόμα και να μου το στέλνατε άδειο... Πόσους μήνες θα συνεχίζατε να το στέλνετε άδειο; Το όφελος από αυτό είναι μια ηθική ανύψωση - αυτός είναι ένας πολύ γλυκός τρόπος για να το εξηγήσω.

Με τον καιρό οι μέθοδοι αλλάζουν. Τα παλιά χρόνια τα ρούχα πλένονταν με το να τα χτυπάνε πάνω στους βράχους και σήμερα έχουμε φτάσει στο στάδιο του στεγνού καθαρίσμα-

τος, χωρίς τη χρήση νερού. Οι Διδάσκαλοι έχουν χρησιμοποιήσει πολλούς τρόπους μέσα στους αιώνες, προσπαθώντας να δώσουν μια ενημερότητα στον άνθρωπο για τον τρόπο της ζωής του. Αυτοί που δεν ακολουθούν αυτή την Επιστήμη σωστά, δεν τηρούν ποτέ ημερολόγιο. Το πρώτο πράγμα που κάνει η Αρνητική Δύναμη, όταν θέλει να κρατήσει υπό έλεγχο μια ψυχή, είναι να τη σταματήσει να κάνει το bhajan και το simran. Το άτομο βρίσκει ότι πάντα υπάρχει κάτι που το δελεάζει και το τραβάει μακριά από το διαλογισμό. Αυτή είναι η πρώτη μέθοδος, και η δεύτερη βάζει μέσα στο νου την εξής ερώτηση: «Γιατί να πας στο Διδάσκαλο ή στο Satsang; Ποιά είναι η χρησιμότητα; Το Satsang είναι ο τόπος που μπορεί να γίνει μια πλήρης μεταστροφή και να αποκτήσουμε συνείδηση για το λανθασμένο τρόπο με τον οποίο ζούμε και πράτουμε, γι' αυτό θα προσπαθήσει να μας πείσει να μην πάμε εκεί. Αν έχετε τη δύναμη να τον αγνοήσετε, τότε θα σας πει απλώς να πάτε να χαιρετίσετε και μετά να φύγετε. Θα βάλλει όλων των ειδών τις αμφιβολίες μέσα στο νου και αντί για το όφελος από το Satsang, ο άνθρωπος επιστρέφει σπίτι του εντελώς ανικανοποίητος και με τις κακές επιδράσεις από τα σχόλια και τις κακολογίες κάποιων άλλων, που κι αυτοί ταλαντεύονται. Αυτά είναι τα δυο πολύ δυνατά όπλα που μεταχειρίζεται συνεχώς η Αρνητική Δύναμη.

«Πως μπορώ να υψωθώ στη gaggan, αγαπημένη μου;
Εγώ είμαι σαν ένα ξέφρενο άλογο».

Ο νους λέει: «Εσύ θέλεις να υψωθώ στην έδρα της ψυχής (gaggan), αλλά πώς μπορώ να το κάνω αυτό με τη σημερινή μου κατάσταση; Οι απολαύσεις των αισθήσεων πάντα με δελεάζουν κι εγώ τρέχω με πλήρη ταχύτητα πίσω απ αυτές, σαν ένα ξέφρενο άλογο χωρίς έλεγχο. Δεν μπορώ να καθίσω ήσυχος, ούτε ένα λεπτό, λοιπόν τι να κάνω;». Η φτωχή καρδιά αποκάλυψε την ανικανότητα της και τώρα ο Swami Ji δίνει τη λύση:

«Σε σένα τώρα μιλώ και λέω αυτά τα λόγια:
Πήγαινε στο Διδάσκαλο και ικέτευσέ Τον».

Μόνο με την ανύψωση πάνω από το σώμα και την είσοδο στο gaggan, (τρίτο οφθαλμό) βρίσκεται η αληθινή ευτυχία, αλλά αυτό δεν είναι στη δύναμη του νου, λοιπόν λέει να πάμε στο Διδάσκαλο της Αλήθειας και να Τον ικετεύσουμε να μας πάρει απ' εδώ - «Αυτός έχει την αγάπη, κι εμείς είμαστε φυλακισμένοι- και Αυτός επίσης ήρθε σαν ένας φυλακισμένος, μόνο και μόνο για χάρη μας. Φόρεσε αυτό το σάκο της ακαθαρσίας, την ανθρώπινη μορφή, απλώς και μόνο για να μας ελευθερώσει. Ω Διδάσκαλε της αλήθειας, αν εσύ δεν μας βοηθήσεις, τότε ποιος μπορεί να το κάνει; Αυτός που έχει αφήσει το σπίτι και στέκεται πάνω στη σκεπή μπορεί να πιάσει και κάποιον άλλο από το χέρι και να τον τραβήξει πάνω. *Ο πανίσχυρος Διδάσκαλος τραβά την ψυχή έξω.* Δίνοντας μια ώθηση, ο τέλειος Διδάσκαλος, παρέχει μια εμπειρία της ανύψωσης πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Χρειαζόμαστε αυτή τη βοήθεια, αλλιώς πώς μπορούμε εμείς να υψωθούμε πάνω από τους εαυτούς μας; Παίρνουμε μια εσωτερική επαφή και μια γεύση από το Νέκταρ του Naam (ή Λόγου) που, καθώς αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στο διαλογισμό, γίνεται το *Maha Ras* -το Ανώτερο Νέκταρ- που μας αποσύρει εντελώς από τις εξωτερικές έλξεις.

Λοιπόν με το Naam (ή Λόγο) ο νους μπορεί να τεθεί υπό έλεγχο. Και για να πάρουμε τη σύνδεση με το Naam πρέπει να πάμε στο Διδάσκαλο της Αλήθειας. Ένας Μουσουλμάνος προφήτης λέει ότι αυτόν το νου δεν μπορούμε να τον εξουδετερώσουμε αν δεν πάμε κάτω από τη σκιά ενός Fir (Διδασκάλου). *Η προσοχή μπορεί να ακινητοποιηθεί στη συντροφιά ενός Sadhu (Διδασκάλου). Τότε πραγματοποιείται η ηρεμία του νου.* Ακόμη και τις γραφές δεν μπορούμε να τις κατανοήσουμε τελείως χωρίς τη συντροφιά ενός Διδασκάλου, γιατί με την ηρεμία του νου όλα τα πράγματα βλέπονται στη σωστή τους προοπτική - χωρίς σύγχυση. Η αληθινή κατανόηση δεν έρχεται όταν καθόμαστε στο σπίτι και σκεφτόμαστε. Η συντροφιά του Διδασκάλου είναι κάτι σαν τον κυματοθραύστη του ωκεανού που όταν χτυπούν τα κύματα πάνω του, παίρνει τη δύναμή τους κι έτσι γίνονται λιγότερο ορμητικά. Μέσα σ' αυτό το ίδιο το νερό, μπορεί κανείς να κολυμπήσει

χωρίς κίνδυνο. Η συντροφιά του Διδασκάλου έχει μια φόρτιση, μια θαυμάσια ηρεμία. *Στη συντροφιά του Αγίου Διδασκάλου ο Κύριος φαίνεται να είναι πιο κοντά.* Αυτό είναι το αποτέλεσμα της ακτινοβολίας που διαπερνά και περιτριγυρίζει το Διδάσκαλο. Λοιπόν στο Satsang αποκτούμε για λίγο συνείδηση της Αλήθειας, ακόμη και στην πρώτη μας επίσκεψη, αλλά ξανά περιπλανιόμαστε μακριά. Έτσι ο νους μας λέει τη λύση γι' αυτές τις δυσκολίες: «Αν θέλεις να με βάλεις υπό έλεγχο, πάρε το Νέκταρ του Naam (Λόγου). Δεν μπορώ να αφήσω τις απολαύσεις, γιατί μόλις έχω κάποιο θέλγητρο είμαι ανίκανος να αντισταθώ και γίνομαι απερίσκεπτος, αδιάφορος για τα πάντα και λέω ας το κάνω τώρα, χωρίς να νοιάζομαι για τις συνέπειες- λοιπόν, ας πάμε τώρα στο Διδάσκαλο να τον ικετεύσουμε να μας βγάλει από αυτή την άθλια κατάσταση.

«Ας θέσουμε τους εαυτούς μας στα πόδια Του, εσύ κι εγώ'
Μέσω αυτού του Satsang θα κερδίσουμε κάτι».

Ο νους τώρα θέλει να αφήσει όλη του την εξυπνάδα και να ικετεύσει το Διδάσκαλο. *Satsang* είναι το όνομα που δίνουμε στη συντροφιά μιας αφυπνισμένης ψυχής. *Ο Διδάσκαλος της Αλήθειας κάνει το Satsang.* Η συντροφιά των σπουδασμένων ανθρώπων ή το να διαβάζουμε βιβλία μπορεί και τα δύο να είναι πολύ ενδιαφέροντα, αλλά δεν είναι Satsang. Πρέπει να είναι παρών κάποιος που έχει υψωθεί πάνω από το νου και τις αισθήσεις και που έχει αφυπνιστεί πραγματικά. Ένας Μουσουλμάνος Άγιος λέει: *Ολόκληρος ο κόσμος κοιμάται, αδερφέ, κι εσύ επίσης κοιμάσαι μ' αυτόν.* Πώς μπορεί ένας κοιμισμένος άνθρωπος να ξυπνήσει έναν άλλον που είναι επίσης κοιμισμένος;

Στο Satsang υπάρχει μεγάλη φόρτιση, αλλά πρέπει να είσαστε συνδεμένοι μ' αυτή. Δεν ωφελεί απλώς το να κάθεστε εκεί. Επιπλέον, η προσοχή σας πρέπει να είναι μόνο στο Διδάσκαλο ακόμη κι αν είσαστε χιλιάδες μίλια μακριά από τη φυσική του παρουσία, μπορείτε να απολαύσετε το Satsang. Φυσικά, υπάρχει περισσότερο όφελος όταν είσαστε τε-

λείως προσεκτικοί και είσαστε κοντά στη φυσική του παρουσία, γιατί θα έχετε απευθείας τη φόρτιση αλλά δεν έχει σημασία πού βρισκόσαστε, εσείς θα έχετε βοήθεια, αν είσαστε δεκτικοί. Μερικοί άνθρωποι ρωτούν ποια είναι η πραγματική επίδραση του Satsang; Λοιπόν αν δέσετε ένα άγριο άλογο σε έναν πάσσαλο, αυτό φυσικά θα προσπαθήσει να φύγει από αυτόν, αλλά όταν φτάσει στην άκρη του σκοινιού, αυτό θα τον ξαναφέρει πίσω μ' ένα τράβηγμα. Μπορεί να προσπαθήσει να φύγει πολλές φορές, αλλά πάντα θα τραβιέται από το σκοινί. Το Satsang έχει παρόμοια επίδραση μ αυτή πάνω στο νου και μετά από κάποια επανάληψη, η τάση του να φεύγει θα γίνεται μικρότερη ώσπου τελικά μαθαίνει να κάθεται ακίνητος. Το Satsang επίσης καθαρίζει τις άσκημες μυρωδιές που προέρχονται από τις συνήθειες της λαγνείας, του θυμού, της απληστίας, κ.λπ., αν βέβαια είναι κανείς δεκτικός. Αυτός τότε γίνεται κάτι διαφορετικό.

Γιατί οι Διδάσκαλοι έρχονται και ποια είναι η δουλειά τους; Αυτοί απελευθερώνουν την ψυχή από το νου και τις αισθήσεις και τη συνδέουν με το Naam, (Λόγο). Έρχονται μόνο γι αυτό το σκοπό, αν και πρέπει να περάσουν από πολλές δυσκολίες και να εργαστούν σκληρά. Οι άνθρωποι τους κατηγορούν και τους ονομάζουν άθεους, αλλά αυτοί δεν ενδιαφέρονται και συνεχίζουν το έργο τους. Τελικά, ο νους συνειδητοποιεί ότι το να πάει σε μια τέτοια ψυχή είναι το μοναδικό φάρμακο. Το να αφήσει κανείς τη σωματική συνειδητότητα είναι το πρώτο βήμα' αν η ψυχή δεν πάει πιο μακριά και να φτάσει στο Trigun-atit (πάνω από τις τρεις περιοχές), δεν θα έχει αιώνια ειρήνη. Πηγαίνετε στο Διδάσκαλο και υπακούστε τον. *Τα λόγια ενός Τέλειου Διδασκάλου, τα δένω στην καρδιά μου. Δέστε* τα λόγια του μέσα σας -αυτά δεν πρέπει να μπαίνουν από το ένα αυτί και να φεύγουν από το άλλο-δέστε τα με σιγουριά μέσα στην καρδιά σας.

«Όταν ο Διδάσκαλος σκορπίζει το έλεος Του,
Κάθε στιγμή Αυτός με προστατεύει... »

Αν πάτε σε κάποιον για προστασία με μια ειλικρινή καρδιά, εναποθέτοντας όλες σας τις ελπίδας σ' αυτόν, μετά απ' όλη

την απογοήτευση και την αποτυχία, αυτός πρέπει να σας δεχτεί και να σας προστατεύσει, από θέμα αρχής. Δεν ενδιαφέρεται αν είσαστε ένας μεγάλος αμαρτωλός βλέπει μόνο ότι είσαστε μια ψυχή στο έλεος του νου και των αισθήσεων. Η δουλειά του είναι να απελευθερώσει αυτή την ψυχή, καθώς και το νου, από τις απολαύσεις των αισθήσεων και να δώσει το Νέκταρ του Naam, μέσω του οποίου η ζωή μπορεί να γίνει μια επιτυχία. Δεν ενδιαφέρεται αν οι άνθρωποι τον θεωρούν καλό ή κακό ή αν ένας έχει πίστη σ' αυτόν ή όχι, αλλά αυτός ποτέ δεν θα αφήσει αυτούς που είναι κάτω από τη φροντίδα του. Ο Χριστός είπε: *Ποτέ δεν θα σας αφήσω ούτε θα σας εγκαταλείψω, μέχρι τη συντέλεια του κόσμου.* Ο Hazur συνήθιζε να λέει ότι όταν ο Διδάσκαλος δίνει μύηση δεν ησυχάζει ωσότου πάει το μαθητή στην αγκαλιά του Sat Naam ή του Sat Purush. Εσείς μπορεί να τον αφήσετε και να βάλετε την προσοχή σας αλλού, αλλά αυτός δεν σας εγκαταλείπει.

Λοιπόν, αδέρφια μου, υπακούστε στην προτροπή μου, κάνετε το διαλογισμό σας, έστω και λίγο, και αυξάνετε οποιαδήποτε εμπειρία σας έχει δοθεί. Παρακολουθείτε κάθε πράξη της καθημερινής σας ζωής και τηρείτε ένα ημερολόγιο. Μην παραλείπετε το bhajan και το simran. Υπάρχει ένα φάρμακο για τα λάθη, αλλά δεν υπάρχει κανένα φάρμακο για την ανυπακοή και ο δρόμος είναι μακρύς γι αυτούς τους ανθρώπους. Αυτοί που έχουν το Naam (ή Λόγο) είναι σίγουρο ότι θα φτάσουν το Θεό, αλλά θα είναι ένα μακρινό ταξίδι γι αυτούς που δεν υπακούουν τις εντολές. Πρέπει να το κάνετε - είτε σε μια ζωή, σε δύο ή τέσσερις- λοιπόν, γιατί όχι τώρα; Να θυμόσαστε ότι ο μαθητής που πάντα έχει στραμμένο το πρόσωπο του στο Διδάσκαλο, τραβά την προσοχή του Διδασκάλου. *Αν κρατάτε κάποιον μέσα στην καρδιά σας, τότε κι εσείς θα παραμείνετε μέσα στη δική του.* Η χελώνα γεννά τα αυγά της μέσα στην άμμο, αυτή παραμένει όμως μέσα στο νερό- αλλά η προσοχή της είναι πάντα στα αυγά της. Δεν έχει σημασία αν ο μαθητής είναι σε ένα διαφορετικό τόπο απ' αυτόν που είναι ο Δάσκαλος, όταν ο Διδάσκαλος στρέφει την προσοχή του, ο μαθητής πρέπει να είναι δεκτικός· αυτό είναι όλο εκείνο που χρειάζεται. Αν υπάρχει δεκτικότητα και στις δύο

καρδιές τότε; Ο Kabir Sahib λέει ότι ακόμη και αν ο μαθητής είναι χωρισμένος από το Διδάσκαλο από εφτά ωκεανούς, αυτοί μπορούν να είναι ένα μέσω της προσοχής. Στρέψτε το πρόσωπό σας και κατευθύνετε την προσοχή σας σ' Εκείνον.

Κάποτε ένας άνθρωπος μου έγραψε ότι ο Διδάσκαλος είναι πιο κοντά του από οποιοδήποτε άλλο πράγμα και, είτε νωρίς το πρωί είτε νύχτα, έρχεται και κάθεται δίπλα του, του μιλάει και του δίνει τόσο καταπληκτικές ομιλίες, που περιέχουν πληροφορίες με πολύ βαθύ νόημα. Ο άνθρωπος είπε ότι είχε γράψει κάπου είκοσι τέτοιες ομιλίες από τον εσωτερικό Διδάσκαλο. Λοιπόν σίγουρα, ο Διδάσκαλος πρέπει να είναι κάτι παραπάνω από απλώς μια φυσική μορφή! Αυτός έχει μια φυσική μορφή, αλλά δεν είναι φυλακισμένος μέσα εκεί. Έρχεται σαν γιατρός αυτών που είναι αιχμάλωτοι του νου, των αισθήσεων και των εγκόσμιων θέλγητρων. Εξωτερικά μπορεί να μην υπάρχει καμιά φαινομενική διαφορά ανάμεσα σ' αυτόν και σε μας, όμως αυτός δεν είναι ένας φυλακισμένος όπως είμαστε εμείς. Αν σκεφτόσαστε για το Διδάσκαλο ότι απλώς είναι ένας άνθρωπος, τι θα πάρετε; Το περισσότερο, αυτός θα σας κάνει ένα καλό άνθρωπο. Αν νομίζετε ότι αυτός δεν έχει ανώτερες πνευματικές δυνάμεις, τότε πώς θα σας δώσει πνευματική βοήθεια;

Κάνετε μια γέφυρα δεκτικότητας από καρδιά σε καρδιά - αυτός είναι ο τρόπος για να πραγματοποιήσετε τον Κύριο. Γίνετε έστω και λίγο δεκτικοί και ο Διδάσκαλος μέσα σας θα σας συγκρατεί, όταν είσαστε σε κίνδυνο να λοξοδρομήσετε. Όπως μια μητέρα φροντίζει για το παιδί της ο Διδάσκαλος φροντίζει εκατομμύρια φορές παραπάνω. Ακόμη κι ένα χαρτοπαίκτη με τις χειρότερες συνήθειες, θα τον αγαπά και θα τον φροντίζει η μητέρα του· ποτέ δεν θα τον αφήσει να πεθάνει από πείνα. Έχοντας πάρει την προστασία από έναν άνθρωπο που έχει πραγματοποιήσει το Θεό, νομίζετε ότι αυτός θα σας ξεχάσει ποτέ; Κρατήστε το πρόσωπο σας στραμμένο προς εκείνον, και ακόμη και με τα εξωτερικά μάτια δείτε πόση βοήθεια παίρνετε.

«Εγώ δεν μπορώ να υψωθώ με τις δικές μου δυνάμεις-
Εκτός αν ο Διδάσκαλος με απαλλάξει από τα δεσμό μου».

Ο νους δεν έχει τη δύναμη να υψωθεί πάνω απ' αυτή τη ζούγκλα- πρέπει να έχετε βοήθεια από την ανώτερη δύναμη του Διδασκάλου -ενός τέλειου Διδασκάλου που θα σπάσει τα δεσμά. Ερχόμενος στη μια ζωή μετά την άλλη, είναι κανείς σκλάβος στον κόσμο και μετά το θάνατο πάλι ξανά θα έρθει στον κόσμο. *Παράδεισος και κόλαση και γέννηση ξανά και ξανά.*

Ακο άγοντας όλα αυτά, η ψυχή γέμισε χαρά:
«Ας πάμε γρήγορα να μας κόψουν τα δεσμά μας».

Φυσικά είναι μια μεγάλη μέρα για την ψυχή, όταν ο νους επιτέλους θελήσει να συνεργαστεί και μιας και υπάρχει αυτή η συνειδητοποίηση, χωρίς αργοπορία θέλει να βρεθεί στα πόδια του Διδασκάλου.

Ενστικτωδώς γνωρίζει ότι Αυτός είναι η ίδια η ζωή όλης της ζωής, που θα την απαλλάξει από τα βάσανα και τον αγώνα. Κάθε φορά που ο νους έχει ορθή κατανόηση και τάση προς το Θεό, τότε καθίστε αμέσως για διαλογισμό -μην περιμένετε για αύριο, μην περιμένετε ούτε για λίγες ώρες, γιατί η διάθεση του θα αλλάξει και ξανά θα θέλει να σας εξαπατήσει, για να μην έχετε το όφελος. Δεν έχει σημασία τι κάνετε, όταν ο νους και η ψυχή είναι ένα, καθίστε για διαλογισμό αμέσως. Ποιος ξέρει τι θα συμβεί την επόμενη στιγμή; Μια τέτοια ιδανική διάθεση είναι σπάνια και πολύτιμη- δεν πρέπει να υπάρχει αργοπορία για να μπορέσετε να επωφεληθείτε.

Και οι δύο μπήκαν κάτω από την προστασία του
Satsang
Ήπιαν ξανά και ξανά το Νέκταρ του Naam
που ξεχειλίζει.

Όταν ο νους και η ψυχή κάθονται μαζί αρμονικά, στα πόδια ενός αληθινού Διδασκάλου, και οι δύο πίνουν το Νερό της Ζωής. Όταν ο Διδάσκαλος τους βάζει να καθίσουν σε διαλογισμό και ο νους θέλει να πάει με την ψυχή και οι δύο γεύονται το Νέκταρ. *Πιείτε ένα ποτήρι και μεθύστε.* Ο Διδάσκαλος

Nanak λέει: *Ω Nanak, η μέθη του Naam κρατά νύχτα και μέρα.* Λοιπόν αυτό είναι το μυστικό, αν θέλετε να γευτείτε το Θείο Νέκταρ του Naam (ή Λόγου): κάνετε το νου σας φίλο και σύντροφο και αποκομίστε κάποιο όφελος απ' αυτόν, γιατί αυτός αγαπά τις απολαύσεις και στο Naam (ή Λόγο) υπάρχει μεγάλη γλύκα, την οποία άμα γευτεί όλες οι άλλες γεύσεις γίνονται ανούσιες.

Αυτή η Επιστήμη δεν είναι για μια συγκεκριμένη θρησκεία- είναι καθαρά η λύση του προβλήματος του ανθρώπου. Ο καθένας, άσχετα σε ποια θρησκεία ανήκει, μπορεί να έχει το όφελος απ' αυτή τη λύση, που έχει περιγράφει τόσο όμορφα σ' αυτό τον ύμνο. Αν αρχίσετε σήμερα αυτό που σας έχει συστηθεί, θα είσαστε στο δρόμο της επιτυχίας για να αποκτήσετε την αληθινή ευτυχία, που είναι αιώνια. Δεν υπάρχει λόγος να θεωρείτε την κατάστασή σας απελπιστική - *Υπάρχει ελπίδα για όλους.* Άσχετα πόσο κακός ή σκληρός μπορεί να είναι ένας άνθρωπος, υπάρχει ελπίδα και γι' αυτόν, γιατί ο Διδάσκαλος είναι ένας αληθινός Πλύστης, που εξαγνίζει ξεπλένοντας την ακαθαρσία των αισθήσεων. Κάνετε αυτό που λέει -μην είσαστε ένας *manmukh* (αυτός που μιλά μέσω του ο νους), αλλά γίνετε ένας Gurumukh (αυτός που μέσω του μιλά, ο Διδάσκαλος).

Με το να κοιτάζετε απλώς το Διδάσκαλο δεν θα έχετε τη σωτηρία- να το θυμόσαστε αυτό. *Απλώς κοιτάζοντας το Διδάσκαλο, δεν έρχεται η σωτηρία' εφ' όσον δεν αγαπάτε τα λόγια του Διδασκάλου.* Κάνετε οτιδήποτε λέει ο Διδάσκαλος: Ακολουθείστε τη συμβουλή του, υπακούστε τον και γίνετε δεκτικοί σ' αυτόν, γιατί η ψυχή παίρνει δύναμη με τη δεκτικότητα. Η εργασία που μπορεί τώρα να φαίνεται αδύνατη θα γίνει εύκολη. Όλες οι αμαρτίες θα εξαλειφθούν στη συντροφιά ενός αληθινού Διδασκάλου και από έναν αληθινό Διδάσκαλο μπορείτε να πάρετε το πολύτιμο δώρο του Naam. Ο Διδάσκαλος είναι τόσο δυνατός που όχι μόνο ωφελείται ο μαθητής, αλλά και αυτοί που αγαπούν το μαθητή θα έχουν την προστασία του. Αυτό έχει αποδειχθεί από ιστορικές πνευματικές καταγραφές.

Στη δική μου ζωή υπάρχει ένα παράδειγμα μιας ξαδέλφης μου που αρρώστησε σοβαρά και ο πατέρας της, ο θείος μου,

έγραψε και μου ζήτησε αν μπορούσα να πάω να τη δω. Έγραψε ότι δεν έπρεπε να αργοπορήσω γιατί η κατάστασή της ήταν εξαιρετικά επικίνδυνη. Εκείνες τις μέρες ήμουν στη Lahore και είχα μπει κάτω από την προστασία του Hazur Baba Sawan Singh Ji. Μόλις έλαβα το γράμμα, την ίδια νύκτα, έφυγα από τη Lahore με το τρένο και έφτασα την επόμενη μέρα στο χωριό της ξαδέλφης μου, περίπου στις 1 ή 2 μ.μ. Μου είπαν τότε τι είχε συμβεί την προηγούμενη νύκτα. Την ώρα που έφευγα από τη Lahore, η άρρωστη ξαδέλφη μου είπε στον πατέρα της: «Ήρθε και είναι κι ένας πιο ηλικιωμένος άνθρωπος μαζί του...». Αυτή μετά περιέγραψε πώς έφυγα, αφού είπα στον ηλικιωμένο άνθρωπο πως αυτή ήταν η ασθενής. Ακόμα είπε στον πατέρα της: «Μην αφήσεις το Bhapa Ji (μεγάλο αδελφό) να φύγει. Ο πατέρας της απάντησε: «Αλλά αυτός δεν είναι εδώ». Τότε εκείνη είπε: «Ναι, ήρθε μ' αυτό τον άνθρωπο, αλλά τώρα φεύγει». Από κείνη τη στιγμή, η κατάστασή της άρχισε να αλλάζει προς το καλύτερο και όταν έφτασα εκεί ήταν πολύ καλύτερα και με ρώτησε γιατί είχα φύγει, αφού ήρθα να τη δω την προηγούμενη νύχτα. Της εξήγησα ότι δεν είχα έρθει τότε και ότι όποιος έπρεπε να έλθει, είχε έλθει. Αυτή έγινε εντελώς καλά και μια μέρα τη ρώτησα: «Αν σου δείξω αυτόν τον πιο ηλικιωμένο άνθρωπο, θα τον αναγνωρίσεις»; Και είπε «Ναι, βέβαια». Λοιπόν, όταν ο Hazur ήταν στην Rawalpindi για ένα πρόγραμμα περίπου δύο μηνών την πήγα εκεί. Στεκόμασταν στη βεράντα, στου Lala Raja Ram Ji το σπίτι όταν είδα το Hazur να έρχεται από απόσταση. Είπα: «Κοίταξε εκεί, ποιος είναι αυτός που έρχεται»; Αυτή φώναξε: «Ω, είναι ο ίδιος άνθρωπος που ήρθε μαζί σου εκείνη τη νύχτα για να με δει». Λοιπόν, όπου υπάρχει η έλξη της αγάπης, ο νόμος της έλξης της αγάπης εργάζεται. Αν έχει αναπτυχθεί, η έλξη της αγάπης σας, θα έχετε προστασία' απλώς δείτε πόσο μεγάλη ευλογία μπορεί να πάρει κανείς από το Διδάσκαλο. Αυτό είναι ένα άλλο κριτήριο των αληθινών Διδασκάλων και οπουδήποτε υπάρχει ο αληθινός Διδάσκαλος, θα βρείτε χιλιάδες τέτοιες περιπτώσεις. Αυτοί δεν κάνουν επίδειξη θαυμάτων, αλλά θαύματα διαφόρων βαθμών συμβαίνουν συχνά σε κάθε μαθητή. Πρέ-

πει να υπάρχει κάποια αιτία γι' αυτόν το μεγάλο έπαινο προς τους Διδασκάλους, που βρίσκουμε στις ιερές γραφές και τα βιβλία -αν και αυτό δεν συμπεριλαμβάνει βέβαια τους επονομαζόμενους «διδασκάλους» που υποκρίνονται και προσποιούνται και που σήμερα είναι γεμάτος ο κόσμος.

Και οι δύο μαζί υψώθηκαν πάνω από το gaggan
και μέθυσαν με το Νέκταρ του Shabd.

Πηγαίνετε μέσα στο And (το αστρικό επίπεδο) και μετά στο Brahmand (το αιτιατό επίπεδο) και μετά πηγαίνετε ακόμη πιο ψηλά, να πιάσετε έναν ανώτερο Ήχο και να πιείτε εκείνο το Νέκταρ. Στην απέραντη επικράτεια του Maha Kal (της Ανώτερης Αρνητικής Δύναμης) αντηχούν Ήχοι, ο ένας μετά τον άλλο. Όταν φτάσετε στο Maha Kal, ο νους παραμένει εκεί γιατί δεν μπορεί να πάει πέρα απ' αυτό. Από εκεί, η ψυχή συνεχίζει μόνη της προς το αληθινό της σπίτι, αφού έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό της.

Ο Rahda Soamiχάρισε το έλεος Του σ' αυτούς-
Και τους έλουσε με διαμάντια, μαργαριτάρια και
ρουμπίνια.

Η λέξη *Radha Soami*έχει χρησιμοποιηθεί εδώ και σημαίνει τον Κύριο τον Ίδιο. Μερικές φορές χρησιμοποιείται για το Διδάσκαλο, από του οποίου τον ανθρώπινο πόλο μιλάει ο Κύριος. Πρέπει να έχουμε σεβασμό για όλα τα ονόματα που δίνονται στον Κύριο. Όταν ο Κύριος δίνει το έλεος Του, το φιλεύσπλαχνο μάτι του Διδασκάλου πέφτει πάνω στην ψυχή και τότε και η ψυχή και ο νους αρχίζουν να υψώνονται προς τα πάνω. Σ' αυτό το βλέμμα, υπάρχει μια ανυψωτική δύναμη που είναι ανεκτίμητη- δεν μπορείτε να την αγοράσετε ούτε με εκατομμύρια. Και όμως, οι τυχεροί την παίρνουν δωρεάν. Είναι θέμα δεκτικότητας και αφοσίωσης.

Ο Radha Soami έστειλε τέτοια χάρη
Μέσω της οποίας εγώ νίκησα το δοχείο της
αρνητικότητας.

Ο Κύριος κάθεται μέσα στον ανθρώπινο πόλο και βοηθά την ψυχή να ξεπεράσει όλη την αρνητικότητα. Στο Gurbani έχει ερωτηθεί: *Τι είναι η Αρνητική Δύναμη; -Μπορώ να την κλωτσήσω ή να την αποβάλλω τελείως και να την αντικαταστήσω.* Οι γραφές που περιέχουν τα λόγια των μεγάλων Διδασκάλων έχουν μια αυθεντική αλήθεια μέσα σ' αυτές, γιατί μόνο οι Διδάσκαλοι (ή οποιοσδήποτε άλλος, στον οποίο αυτοί έχουν δώσει τη χάρη τους) βλέπουν την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων. Η Αρνητική Δύναμη δεν στέκεται πουθενά, αν δεν έχει την έγκριση της θετικής αλλά εμείς είμαστε παραπλανημένοι, ανόητοι άνθρωποι, που πολλές φορές επιτρέπουμε στον εαυτό μας να οδηγηθεί μακριά από τον αληθινό Διδάσκαλο -με συγχωρείτε, αλλά αυτό συμβαίνει. Αδιάφορα ποιες δυσκολίες έρχονται, αδιάφορα ποια είναι η κατάστασή σας, ποτέ μην αφήσετε το χέρι του Διδάσκαλου -για το δικό σας όφελος.

Θα μεθύσετε και θα ανυψωθείτε στη συντροφιά αυτού, στου οποίου την ανθρώπινη μορφή εργάζεται ο ίδιος ο Κύριος. Είναι ένας φυσικός νόμος ότι κι εσείς θα πάτε στο ίδιο επίπεδο που έχει φτάσει και ο Διδάσκαλός σας. Αυτή την αληθινή μέθη μπορεί να την απολαύσει κανείς μόνο στη συντροφιά με την αλήθεια, όχι από τα βιβλία κ.τ.λ - αν και μπορείτε να διαβάζετε καθ’ όλη τη διάρκεια της ζωής σας. Υπάρχει μια ιδιαίτερη ηρεμία στη συντροφιά του και τα πάντα ξεκαθαρίζονται, γιατί τα κύματα της ακτινοβολίας που φεύγουν απ' αυτό τον πόλο έχουν μια διευκρινιστική ιδιότητα. ΓΓ αυτό όλες οι αμφιβολίες που αφορούν τον Κύριο -τι είναι Αυτός, και τι δεν είναι- φεύγουν. Απλά και μόνο με το να είναι κανείς δίπλα σ’ ένα Διδάσκαλο, έχει την αίσθηση πως ο Θεός είναι κοντά του. Αν ζει κανείς με πλήρη προσοχή μέσα στο στενό περιβάλλον ενός Διδασκάλου, η Αρνητική Δύναμη και η απατηλότητα δεν μπορούν να τον επηρεάσουν.

Ο Swami Ji Maharaj έχει πει επίσης, πως η ψυχή υπερβαίνει αυτό τον τόπο, όπου *η Αρνητική Δύναμη και η απατηλότητα συνεχίζουν να κτυπούν τα στήθη τους.* Με άλλα λόγια, αυτές ξεφωνίζουν, βλέποντας την ψυχή να ξεφεύγει από τη λαβή τους. Αυτή η διαφυγή μπορεί να συμβεί μόνο με τη χάρη ε-

νός *Samrath Purush -ενός* τέλειου Διδασκάλου. Αλλιώς ποιος έχει τη δύναμη να αφήσει τις απολαύσεις των αισθήσεων, ακόμη κι αν εφαρμόσει χιλιάδες είδη από τους γνωστούς διαλογισμούς;

Ο Dadu Sahib είπε ότι ένας αληθινός Sadhu είναι αυτός που δεν απλώνει το χέρι του στο χρυσάφι και στις γυναίκες. Πρέπει κανείς να υψωθεί πάνω από όλες τις απολαύσεις και να μην κυβερνάται από την απληστία και τη λαγνεία, γιατί όταν παραμένει κανείς κάτω από την επίδρασή τους δεν μπορεί να κάνει καμιά πραγματική πρόοδο. Όσο πιο γρήγορα αποσυρθούμε τόσο πιο γρήγορη θα είναι η πρόοδος μας· μπορεί να σημειωθεί πρόοδος ακόμη κι από τη μια μέρα στην άλλη. Κι όχι μόνο θα βλέπει κανείς την Αλήθεια με το εσωτερικό μάτι, αλλά θα διακρίνει εύκολα και ανοιχτά την αληθινή κατάσταση στην εξωτερική ζωή. Αυτοί που έχουν ήδη πραγματοποιήσει την Αλήθεια, δεν έπεσαν κατευθείαν από τον Ουρανό - αλλά είναι κληρονομικό δικαίωμα κάθε ανθρώπου να πραγματοποιήσει τον εαυτό του και να πραγματοποιήσει το Θεό.

Αυτοί που έχουν ήδη έλθει στα πόδια ενός αληθινού Διδασκάλου είναι πράγματι πολύ ευλογημένοι. Μπορεί να είναι ένας, δύο, ή περισσότεροι μέσα στον κόσμο· όσοι περισσότεροι τόσο καλύτερα, φυσικά. Η ιστορία αναφέρει περιπτώσεις που ήταν περισσότεροι από δύο συγχρόνως και πολύ συχνά δύο μαζί. Μην μπερδευόσαστε, πηγαίνετε σε οποιονδήποτε Διδάσκαλο. Ποιο είναι το κριτήριο γι αυτό; Αυτός πρέπει να σας φέρει πάνω από τη σωματική συνειδητότητα για λίγο, να ανοίξει τον εσωτερικό σας οφθαλμό και να σας δώσει μια εμπειρία. Πηγαίνετε σ' όποιον εξασφαλίζει αυτό το δρόμο προς τα πάνω. Ονομάστε τον με οποιοδήποτε όνομα σας αρέσει -Guru, Sadhu, Mahatma, Διδάσκαλο ή οτιδήποτε άλλο. Όταν ρώτησαν το Hazur πώς να τον φωνάζουν, αυτός είπε: «Ονομάστε με αδελφό ή να με θεωρείτε σαν ένα δάσκαλο ή ίσο με τον πατέρα σας, αλλά ζείτε σύμφωνα με τις συμβουλές μου και όταν φτάσετε τις ανώτερες περιοχές και δείτε εκεί τη δόξα ενός Διδασκάλου, μπορείτε να πείτε οτιδήποτε έχετε μέσα στην καρδιά σας».

Συχνά υποφέρουμε κάνοντας το λάθος του να παραμένου-

με εξωτερικά, συζητώντας τις γνώμες των άλλων για το Διδάσκαλο, αλλά πώς μπορεί να έχει κανείς πίστη αν δεν έχει δει την αληθινή του μορφή; Η πραγματική πίστη έρχεται όταν αφήνετε το σώμα και πηγαίνετε στα ανώτερα βασίλεια του Φωτός και βλέπετε ότι αυτή η Δύναμη εργάζεται εκεί και βλέπετε επίσης καθαρά, πως αυτή η ίδια Δύναμη εργάζεται και μέσα σ' αυτό τον κόσμο.

Υπάρχει ένα χωριό κοντά στο Buland Shaher στο U P. και σ' αυτό το χωριό ήταν κάποιος μαθητής που είχε ένα αγρόκτημα. (Αυτό συνέβη μερικά χρόνια πριν). Αυτός ο Satsangi* είχε μια πολύ καλή σοδειά από καρπούζια και τελικά ήταν έτοιμα να τα κόψουν. Ο αγρότης και οι εργάτες του σκόπευαν να τα μαζέψουν μέσα σε μια μέρα, αλλά επειδή ήταν πολύ μεγάλη η συγκομιδή, έφτασε η ώρα της Δύσης του ήλιου, χωρίς να μπορέσουν να μαζέψουν όλα τα καρπούζια κι έτσι αποφάσισαν να συνεχίσουν το επόμενο πρωινό. Όταν είπε κάποιος από τους εργάτες να φυλάξουν τον καρπό τη νύχτα, ο Satsangis είπε: «Μην ανησυχείς. Ο Διδάσκαλος είναι πάνω από το κεφάλι μας. Λοιπόν, μπορείς να ησυχάσεις και να είσαι έτοιμος για τη δουλειά αύριο».

Ενώ αυτοί κοιμόταν, μια ομάδα από κλέφτες ήρθε τη νύχτα να κλέψει τους καρπούς. Είχαν αρχίσει να μαζεύουν τα καρπούζια όταν ένας κλέφτης κοίταξε πάνω και είδε έναν Sikh να έρχεται προς το μέρος του κουνώντας ένα ραβδί. Γύρισε να φωνάξει τους άλλους συνενόχους του, αλλά τότε είδε ένα εκπληκτικό θέαμα: κάθε κλέφτης κυνηγιόταν από έναν Sikh και κάθε Sikh είχε πανομοιότυπα την ίδια εμφάνιση! Αυτοί οι Sikh έδωσαν σε κάθε κλέφτη ένα γερό ξύλο και τους πέταξαν έξω από το χωράφι. Την επομένη μέρα, όταν ο Satsangis πήγε στον αγρό του και είδε πολλά καρπούζια μαζεμένα σε σωρούς, δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί, αν κάποιος τα είχε μαζέψει, δεν τα είχε πάρει να φύγει.

Μετά από μια ή δυο βδομάδες, αυτή η ίδια η ομάδα από τους κλέφτες ήρθε στον Satsangi (μαθητή) και τον παρακάλεσαν να τους συγχωρήσει. Του είπαν τι είχε συμβεί και πως από κείνη

* Satsangi = μαθητής ή αυτός που έρχεται σε επαφή με την Αλήθεια.

τη νύχτα όλοι τους υπέφεραν από πόνους και υψηλό πυρετό, που δεν έλεγε να τους αφήσει και είχαν έρθει να τον παρακαλέσουν να τους συγχωρήσει. Ο αγρότης είπε: «Εγώ δεν είμαι τίποτα για να μπορώ να σας συγχωρήσω, αλλά ο Διδάσκαλος μου είναι ένας τέλειος Διδάσκαλος». Τότε αυτοί παρακάλεσαν να τους οδηγήσει στο Διδάσκαλο, αυτός συμφώνησε και τους έφερε εδώ, στο Sawan Ashram.

Λοιπόν, το νόημα αυτής της ιστορίας είναι ότι εμείς πρέπει να έχουμε πάντοτε στραμμένο το πρόσωπο μας στο Διδάσκαλο, αυτό είναι όλο. Η Διδάσκαλος Δύναμη δεν είναι το φυσικό σώμα, αλλά κατοικεί σ' αυτή τη φυσική μορφή. Πολύ ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν έλθει στα πόδια ενός αληθινού Διδασκάλου, και μέσω του ελέους του έχουν πάρει την επαφή με το Naam (ή Λόγο). Αυτός ο ύμνος έρχεται από έναν από τους αληθινούς Διδασκάλους -πόσο ανοιχτά, αυτοί περιγράφουν τα γεγονότα! Είναι πάρα πολύ αναγκαίο να καταλάβουμε σωστά, και αφού καταλάβουμε, τότε να κληρονομήσουμε αυτό το πράγμα. Ακόμη κι ένας ύμνος είναι αρκετός, αν ζείτε σύμφωνα μ[1] αυτόν.

Για τον Συγγραφέα

Ο Sant Kirpal Singh Ji Maharaj διορίστηκε από τον Hajur Baba Sawan Singh Ji να συνεχίσει την πνευματική εργασία μετά από αυτόν. Ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν καλά κατηρτισμένος στη συγκριτική μελέτη των θρησκειών. Έχοντας την ικανότητα να κάνει εύκολα νοητά τα διδάγματα στους ανθρώπους της Δύσης, παρουσίασε την πνευματικότητα σαν επιστήμη - μια επιστήμη που μπορούσε να ασκηθεί σαν ένα πείραμα μέσα στο εργαστήριο του ανθρώπινου σώματος.

Έκανε τρεις παγκόσμιες περιοδείες διαδίδοντας τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας και στη Δύση.

Εκτός από του να διδάσκει στους ανθρώπους την τέχνη του διαλογισμού, ο Sant Kirpal Singh Ji αφιέρωσε επίσης τον εαυτό του στο να προωθήσει την ενότητα των ανθρώπων και την παγκόσμια ειρήνη. Το 1956 έδωσε την εναρκτήριο ομιλία στη Ninth General Session της UNESCO που έγινε στο Νέο Δελχί στην Ινδία και εξελέγη παμψηφεί πρόεδρος των Παγκοσμίων Συνεδρίων της Ενότητας των Θρησκειών που έγιναν το 1957, 1960, 1965 και 1970. Αυτά τα συνέδρια έφεραν μαζί τις κεφαλές των διαφόρων θρησκειών για να καταλάβουν ο ένας τον άλλον μέσα σε ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού.

Το 1969 έκανε το Manav Kendra, ένα κέντρο για να βοηθήσει τους ανθρώπους να αναπτυχθούν φυσικώς, νοητικώς και πνευματικώς, ενώ εξυπηρετούν την ανθρωπότητα και το περιβάλλον.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji απεφάσισε να καλέσει ένα συνέδριο που να έχει σαν σκοπό να ενώσει τους ανθρώπους όχι μόνο στο επίπεδο της θρησκείας αλλά και στο επίπεδο του ανθρώπου. Έτσι το Φεβρουάριο του 1974 συγκάλεσε στο Δελχί το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου (που τώρα ονομάζεται Συνέδριο της Ανθρώπινης Ενότη-

τας). Σ αυτό κάθισαν μαζί και οι θεϊστές και οι άθεοι σαν μια οικογένεια του Θεού. Αυτός δίδαξε ότι ο Θεός είναι ένας αν και μπορεί να καλείται με διαφορετικά ονόματα στις διάφορες χώρες και στις διάφορες θρησκείες.

Έγραψε πάρα πολλά βιβλία τα οποία ενέπνευσαν τους ανθρώπους να αναπτυχθούν πνευματικά.

Η εργασία του αναγνωρίστηκε από πολυάριθμους θρησκευτικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς ηγέτες. Το 1964 ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν ο πρώτος μη Χριστιανός που τιμήθηκε με το παράσημο του Αγίου Ιωάννου των Ιπποτών του Τάγματος της Μάλτας. Στις περιοδείες του συναντήθηκε με τον Πάπα Παύλο VI στη Ρώμη και αντάλλαξαν ιδέες πάνω στην παγκόσμια ειρήνη. Επίσης συναντήθηκε με τον Μεγάλο Δούκα του Oldenburg, τον Αρχιεπίσκοπο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, τον Πρωθυπουργό Lemass της Ιρλανδίας, τον Πρόεδρο De Valera της Ιρλανδίας και τον Κυβερνήτη της Massachussetts.

Επίσης και στην Ινδία συναντήθηκε με τον Jawaharlal Nehru και τον Lai Bahadur Shastri που ήταν οι πρώτοι κατά σειρά πρωθυπουργοί της Ινδίας καθώς και με τον Dr. Rajendra Prasadi, Dr. S. Radhakrishnan και τον Dr. Zakir Husein που ήταν οι τρεις πρώτοι κατά σειρά πρόεδροι της Ινδίας.

Συναντήθηκε επίσης πολλές φορές και με την Indira Ghandhi.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji μίλησε στο Ινδικό Κοινοβούλιο και έδωσε το μήνυμά του της Ειρήνης και της Ελπίδας για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Σήμερα ο Sant Kirpal Singh Ji είναι αναγνωρισμένος σε όλο τον κόσμο σαν τον πατέρα των Συνεδρίων της Ανθρώπινης Ενότητας και οι άνθρωποι συνεχίζουν να τον τιμούν γιατί έβαλε τη βάση της ειρήνης και της ενότητας.

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.

Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει 800 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

https://www.sos.org/el

Μέγας είναι ο άνθρωπος και η μεγαλύτερη μελέτη για τον άνθρωπο είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Ποιος είσαστε; Τι είναι αυτό που δίνει ζωή στο σώμα και τι είναι αυτό που το εγκαταλείπει; ...Πρέπει να λύσετε το μυστήριο της ζωής ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος. Πρέπει να εξετάσετε τον Εαυτό σας. Ποιος είναι ο πραγματικός άνθρωπος μέσα στο σώμα; Αν δεν το γνωρίσετε αυτό, δεν θα μπορέσετε να έχετε ειρήνη μέσα σας.

Κιρπάλ Σινγκ